

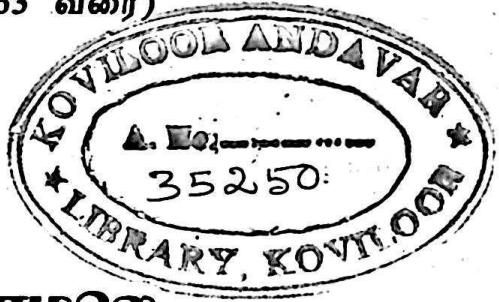
மாவட்டம்

V. 49-3

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்

(1963 வரை)

சோமலெ

பாரி நிலையம்

184/88, பிராடவே, சென்னை - 108.

தொ.எண். 25270795

முதற்பதிப்பு : 2014

நூல் பற்றிய விவரங்கள்

நூல்பெயர்	:	செங்கற்பட்டு மாவட்டம்
ஆசிரியர்	:	சோமலெ
தாள்	:	11.6 வெள்ளைத்தாள்
பக்கங்கள்	:	208
வெளியிடுவோர்	:	பாரிநிலையம் 88/184, பிராடவே, சென்னை-108. போன் - 25270795
விற்பனை உரிமை	:	பாரிநிலையம் 88/184, பிராடவே, சென்னை-108. போன் - 25270795
ஒளி அச்ச	:	அருண் கிராஃபிக்ஸ், சென்னை - 39. போன் - 9710967675

விலை : ரூ. 75.00

அச்சிடலோர் :	மோனார்க் கிராஃபிக்ஸ் 104, பெரியார் பாதை, குளமேடு, சென்னை - 94.
--------------	---

‘சோமலெ’

வாழ்வும் தொண்டும்

இலக்கியம் ‘அரசு அறிவியல், பயண இயல், மானிடவியல், மொழியியல், நாட்டுப்புறவியல், இதழியல்’ நாடுகள் - மாநிலங்கள், மாவட்ட இயல் எனப் பலதுறைகளிலும் முத்திரை பதித்த சென்ற நூற்றாண்டு எழுத்தறிஞர் சோமலெ. இன்றைய சிவகங்கை மாவட்டத்தின் நெற்குப்பை என்ற ஊரில் 11.02.1921 இல் பிறந்த அவருக்குப் பெற்றோர் சூடிய பெயர் லெட்சுமணன். அவர் தந்தையார் பெரி. சோமசுந்தரம், தாயார் நாச்சம்மை ஆச்சி. இரு அண்ணன் களையும் மூன்று அக்காள்களையும் அடுத்து ஆறாவதாகப் பிறந்த கடைக்குடியே சோமலெ.

சென்னையின் மாநிலக் கல்லூரியில் பி.ஏ. பட்டமும் மும்பையின் ஹாரிமன் இதழியற் கல்லூரியில் இதழியற் பட்டமும் அவர் பெற்ற முறைசார்ந்த கல்வியாகும். எனினும் வாழ்நாள் முழுதும் அவர் உலகம் முழுதும் சுற்றித் தேடிக் கற்ற கல்வி கரையிலது.

தம் குடும்பம் நடத்திவந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதி வாணிபத்தின் பொருட்டு 1948 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும், அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, மலேசியா முதலிய நாடுகளுக்கும் அவர் பயணம் சென்று வந்தார். இயல்பாகவே அவருள் இருந்த எழுத்தார்வம் தூண்டப் பெற்று அவர் முழுமையாக எழுத்துப் பணிக்கே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டது இந்தப் பயணத்தால் ஏற்பட்ட விளைவு தான்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத் துறையில் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் மதுரைக் காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திலும் செனட் உறுப்பினராக இருந்துள்ளார்.

கனடா, தாய்லாந்து, பிரான்ஸ், சுவீடன் முதலிய உலக நாடுகளைப் பற்றியும், 12 ஆப்ரிக்க நாடுகள் பற்றியும் கண்டுணர்ந்து எழுதியுள்ளார். நமது தமிழ்நாடு வரிசை என்ற தலைப்பில் அன்றைய தமிழ் நாட்டின் 10 மாவட்டங்களின் வரலாறு, இலக்கியங்கள், மக்கள் பேச்சு மொழி உள்ளிட்ட செய்திப் பதிவு நூல்களையும் படைத்தளித்துள்ளார்.

அவருடைய இறுதி நாட்களில் கூடத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேண்டுகோளின்படி வட மாநிலங்களில் வாழும் தமிழர்களை நேரில் கண்டு 'வட மாநிலங்களில் தமிழர்' என்னும் அரிய நூலைக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

தமிழ் இதழ்கள் என்னும் இதழியல் நூல், நீங்களுநம் தூதுவர் ஆகலாம் என்னும் அரசு அறிவியல் நூல், செட்டிநாடும் செந்தமிழும், வளரும் தமிழ் ஆகிய மொழி பண்பாட்டு ஆய்வு நூல்கள், தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும் என்னம் மானிட இயல் நூல், Folk Lore, Travel Literature முதலிய ஆங்கில நூல்கள் என ஏறத்தாழ 60 நூல்கள் அவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

பாவேந்தரின் விருப்பப்படி தமிழுக்குத் துறை தோறும் தொண்டு செய்த தமிழ்த் தேனி சோமலெ 4.11.1986 அன்று சென்னையில் இயற்கை எய்தினார்.

பேராசிரியர் செ. இராதாகிருஷ்ணன்

உள்ளுறை

முன்னுரை			6
அணிந்துரை			8
1. தோற்றுவாய்			13
2. வரலாறு			22
3. மக்கள்			29
4. வேளாண்மை			36
5. தொழில் வளர்ச்சி			41
6. போக்குவரத்து வசதிகள்			50
7. உரிமைப் போரில் பங்கு			55
8. கூட்டுறவு இயக்கம்			56
9. தமிழ்ப் பணி			57
10. கல்வி நிலையங்கள்			71
11. கலை வளர்ச்சி			79
12. மருத்துவ வசதிகள்			82
13. ஊர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்			
1. பொன்னேரி வட்டம்			86
2. திருவள்ளூர் வட்டம்			91
3. சைதாப்பேட்டை வட்டம்			102
4. ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டம்			116
5. காஞ்சிபுரம் வட்டம்			128
6. செங்கற்பட்டு வட்டம்			160
7. மதுராந்தகம் வட்டம்			177
8. திருத்தணிகை வட்டம்			190
பிற்சேர்க்கை			201

முன்னுரை

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பல துறைகளில் சென்னை மாநகரோடு ஒன்றியிருப்பதால், இந்நூல் எழுதுவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஓரளவு அச்சிக்கல்களினின்றும் விடுதலை பெற்றுள்ளேன்.

ஊர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை, ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியத்தின் அடிப்படையில் தந்துள்ளேன். வாசகர் இதை வரவேற்பார் என்று எண்ணுகிறேன்.

காஞ்சபுரம், மாமல்லபுரம் ஆகிய இரு நகர்களைப் பற்றியும் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இனியும் பலர் எழுதுவர். வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் சிற்பங்களைப்பற்றி டாக்டர் மீனாட்சி மிகப் பெரும் நூலொன்றை எழுதியுள்ளார். வரதாஜப்பெருமாள் கோயிலிலுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபத்தைப் பற்றி டாக்டர் பாக்ஸ்டர் என்ற ஸ்காட்லந்துக் கிறிஸ்தவர் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். ஏகாம்பர நாதர் கோயிலில் உடைந்த தூண் ஒன்றை வைத்துப் பிரெஞ்சுப் பேரறிஞர் டூப்ரியல் சிறந்ததொரு நூலாக்கிப் பல அரிய செய்திகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். தொல்பொருள் துறை அலுவலர் ஒருவர் திருப்பருத்திக்குன்றத்தைப் பற்றி ஆய்வு நூல் ஆக்கியுள்ளார். பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களுக்காக, காஞ்சிக் கோயில்களைப் பற்றி எழுதியவர்களும் உண்டு. எனவே, யான் காஞ்சியைப்பற்றி இன்றியமையாது சொல்லவேண்டும் செய்திகளையும் இதுவரை பிறர் காணாத சில குறிப்புகளையுமே இந்நூலில் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

காஞ்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு கோயிலைப்பற்றியும் கூட ஓராயிரம் பக்கங்கள் எழுத இயலும்; சிலர் எழுதியும் உள்ளனர். மக்களுக்கு ஓரளவு நன்கு அறிமுகமான இப்பகுதிகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும் அறிமுகம் போதாத இடங்களைப் பற்றிக்

கூடுதலாகவும் எழுதியிருக்கிறேன். அன்பர்கள் வருத்தப்படாமல் இதைப் பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலை உருவாக்குவதில் எனக்குத் துணை செய்த அன்பர்கள் மிகப் பலர் ஆவார். அவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை நூலின் இறுதியில் இணைத்துள்ளேன். அவர்கள் அனைவர்க்கும், என் நன்றி உரியது. குறிப்பாக என் இனிய நண்பர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளர் திரு.ந.சஞ்சீவி அவர்கட்கு நான் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன்.

யான் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் என்னை வரவேற்று எனக்கு வேண்டும் உதவிகளை உவந்து செய்த அன்பர்கட்கும், சிறு சிறு துண்டுகளாக இருந்தவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, கையெழுத்துப்படி விரைந்து உருவாக உதவிய நண்பர் தமிழன்பர் பிள்ளையார்பாளையம் திரு. முத்துக்காளத்தி அவர்கட்கும், அச்ச நகலைத் திருத்திய என் அருமை நண்பர் அறிவழகன் அவர்கட்கும் சிறப்பான முறையில் நன்றி நவிலுவது என் கடமையாகும்.

பன்மொழிப் புலவர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்கள் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கி என்னைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்கள். பரந்த அறிவும் சிறந்த ஆற்றலும் இனிய இயல்புகளும் உடைய பேராசிரியர் மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றி.

சோமலெ

அணிந்துரை

நண்பர் திரு. சோமலெ உலகம் சுற்றிய தமிழர். பயண நூல்கள் பலவற்றை வளரும் தமிழில் எழுதிப் பேர் பெற்றுள்ளார். வளரும் தமிழைப் பற்றியும் எழுதித் தமிழ்மக்களை மகிழ்வித்துள்ளார். இப்போது தமிழ் நாட்டில் உள்ள மாவட்டங்களைப் பற்றி விளக்கமாக எழுதும் தொண்டில் ஈடுபட்டுள்ளார். இப்போது அத்தொடரில் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் என்ற நூல் வெளியாகியுள்ளது.

தோற்றுவாயில் இம்மாவட்டத்தின் சிறப்பியல்பு, எல்லைப் பரப்பு, மக்கள் தொகை, ஆட்சிப் பிரிவுகள், ஆறுகள், காடுகள் முதலியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது பகுதி வரலாறு பற்றியது. மூன்றாம் பகுதியில் இங்கு வாழும் மக்கள் பிரிவினைப் பற்றியும், ஆதீனங்களைப் பற்றியும், மதங்களைப் பற்றியும், அவரவர்கள் சிறப்பு உணவு வகைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். நான்காம் பகுதி வேளாண்மை பற்றியது. நில வகைகள், வயற் பெயர்கள் முதலியன சுருக்கமாவும், தெளிவாகவும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. தொழில் வளர்ச்சி என்ற பகுதியில் அண்மையில் எழுந்த தொழில் வளர்ச்சியும் அவற்றிற்குத் துணை செய்யும் போக்குவரத்துப் பெருக்கமும் இடம் பெறுவதோடு, உரிமைப்போரில் இம்மாவட்டத்தின் பங்கும், கூட்டுறவு இயக்க வளர்ச்சியும், இம்மாவட்டத்தில் முன்னாளிலிருந்து நடந்து வரும் தமிழ்ப் பணிகள், இம்மாவட்டத்தில் வழங்கும் சில தமிழ் வழக்குகளும் விளக்கப் பெறுகின்றன. கல்வி நிலையங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் உண்டு. கலை வளர்ச்சி, மருத்துவ வசதிகள்

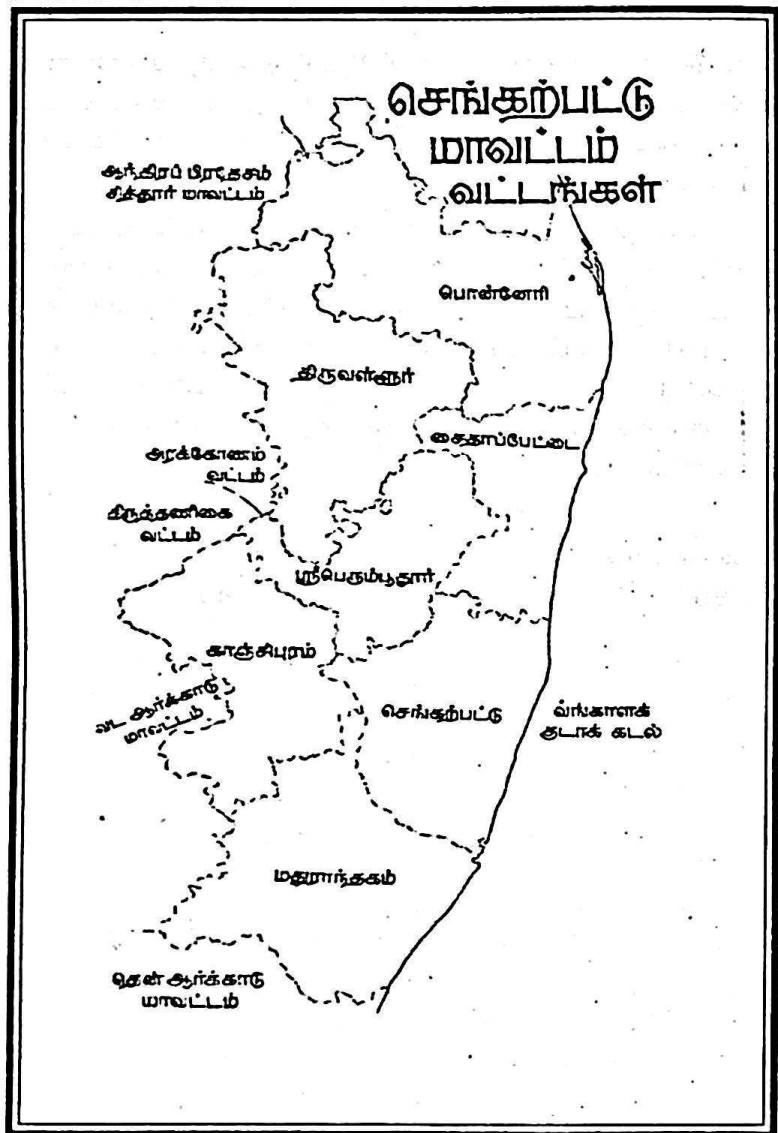
சுருக்கமாவும், முடிவாகவும் ஒவ்வொரு வட்டமாக எடுத்துக் கொண்டு அங்கங்குள்ள ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்களைப் பற்றியும், அவ்வவ்விடத்தில் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க ஊர்களைப் பற்றியும் வேண்டுவன வெல்லாம் தந்து இந்நூல் இனிதே முடிவடைகின்றது.

Gazttee என்ற நூல்போல இருந்தாலும் தமிழில் ஈடுபாடு உள்ளவர்களுக்கும், நாட்டு வளர்ச்சியில் கண்ணாக இருப்பவர்களுக்கும் வேண்டுவனவற்றை விளக்கும் வகையில் இந்த நூல் பெரும் பயனைத் தருகிறது எனலாம். எனவே, இந்நூல் சிறந்ததொரு தமிழ்த் தொண்டு. இவ்வாறு மேலும் பல நூல்களைத் தமிழன்னைக்குக் காணிக்கையாகத் தந்து அன்பர் சோமலெ நீடுழி வாழ்வாராக

அண்ணாமலை நகர்

22.6.63

தெ.பொ. மீனாட்சிகந்தரன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்

1. தோற்றுவாய்

‘தொன்மை மேன்மையில்

நிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடு’

என்று சேக்கிழாராலும்,

‘தெண்ணீர்வயல் தொண்டை நன்னாடு

சான்றோர் உடைத்து’

என்று ஓளவையாராலும் புகழப்பெற்றது தொண்டை நாடு. இந்நாட்டின் ஒரு பகுதி செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

பூண்டிக்கு அருகேயுள்ள அட்டிரம்பாக்கத்திலும், கொத்தளையாற்றங் கரையிலுள்ள வடமதுரையிலும் ஒரு நூறாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பழைய கற்காலக் கருவிகளை (Paleo-lithic stone tools), தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் கண்டெடுத்துள்ளனர். எனவே, தொன்மையான நாகரிகத்தின் நிலைக்களனாக இம்மாவட்டம் விளங்குகிறது. பழைய குன்றத்தூர், கூடுவாஞ்சேரி, பெரும்பெயர், பூண்டிக்கு அருகே பழைய பாலாற்றங்கரை ஆகிய பகுதிகளில் தொல்பொருள் துறையினர் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகளின் வாயிலாக இது உறுதிப்படுகிறது.

கற்காலம், இரும்புக்காலம் ஆகிய வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிகளில் வழங்கிவந்த போர்க் கருவிகளும் பயன்படு பொருள்களும் நாணயங்களும் மேற்கூறிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இறந்தவர்களைக் கல்லிட்டு மூடிக் கல்லறையைச் சுற்றிலும் வட்டமாகக் குண்டுக்கற்களை வைத்துக் கல்லிடு பதுக்கை அமைக்கும் வழக்கம் இப்பகுதிகளில் கற்கால மக்களிடையே நிலவி வந்திருக்கிறது. இதற்குப் ‘பண்டவக் குழி’ என்றும் பெயர் உண்டு. இது பாண்டவக்குழி என்று மருவிவிட்டது.

ஐயின் பல்லாவரத்தைச் சேர்ந்த குன்றுகளின் அடிவாரப்பகுதிகளில் 4,000 ஆண்டுகட்கு முன்பு புதைக்கப் பெற்ற

தாழிகள் கிடைத்துள்ளன. இன்றும் கிடைத்து வருகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிச்ச நல்லூர்த் தாழிகளைப் போன்ற பழமை வாய்ந்த தாழிகள் இங்கே கிடைத்துள்ளன. இவ்வாராய்ச்சியால், 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இப்பகுதிகளில் நாகரிக மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

இரும்புக்காலம் என்பது கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டு அளவினதாகும். அப்போது இம்மாவட்ட முழுவதும் மக்கள் வாழ்ந்துவந்தது உறுதியாகத் தெரிகிறது.

வரலாறுதொடங்கிய காலத்தில் ரோமாபுரியுடன் வாணிகத் தொடர்பு இப்பகுதிக்கு இருந்தது, மாமல்லபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ள நாணயங்களிலிருந்து புலனாகிறது.

செந்தோம் கேவாலயமும், சைதாப்பேட்டையைச் சேர்ந்த சின்னமலையும், அதற்கப்பாலுள்ள பறங்கிமலையும் இயேசுநாதரின் அடியாரான செயின்ட் தாமஸ் (புனிதத் தோமையர்) என்ற துறவியின் வாழ்வோடு ஒட்டிய இடங்களாகும். இயேசு கிருஸ்துபெருமான் அவதாரம் செய்த முதல் நூற்றாண்டிலேயே மேனாட்டோடு இம்மாவட்டம் தொடர்பு கொண்டிருந்து என்றும் கருத இடம் இருக்கிறது.

ஒரேகல்லில் குடையப்பெற்ற கோயில்கள், திருவாலங்காடு நடராசர் திருவுருவம், பல ஊர்களில் நெசவாகும் வண்ணம் மாறும் சென்னைச் சிவப்புத்துணி (Bleeding Madras) - இவை கலையுலகில் இந்திய நாட்டிற்குப் புகழ் ஈட்டியுள்ளன. இவ்வாறு ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் தொண்டை நாடு போற்றி வந்திருக்கிறது.

இக்கலைகளுக்கெல்லாம் உறைவிடமான கோயில்கள் காலமெல்லாம் பாராட்டும் வகையில் நிலவி வருகின்றன. தெய்வ மணங்கமும் திருக்கோயில்களைக் கற்றளியாக அமைத்த முதல் பேரரசர் பல்லவர். அவர்களுடைய தலை நகரமும் துறைமுகமும் இம்மாவட்டத்திலேயே இருந்தன. தலைநகராகிய காஞ்சிபுரம் சைவம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் ஆகிய சமயங்களின் வளர்ப்புப் பண்ணையாக அமைந்து கோயில் கட்டடக்கலையின் அருமை பெருமைகளை உணர்த்துகிறது.

துறைமுகமாகிய மாமல்லபுரம் சிற்பக்கலை விளக்கம். பல நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் பிறநாட்டு நல்லறிஞர் இத்துறை முகத்தின் வாயிலாக வந்து காஞ்சியின் சிறப்பை யாத்திரைக் குறிப்புக்களில் தீட்டினர். இந்நாளில் சென்னையின் சிறப்பைக் காணவரும் வெளிநாட்டார் கண்டு மகிழும் இடங்களுள் தலைமையானது மாமல்லபுரம்.

பழம் பெருமை கூறும் உத்தரமேரூர்க் கல்வெட்டுக்கள், குன்றமன்ன கோயில்களையுடைய காஞ்சி, பாடல்பெற்ற பிற பதிகள், தொழில் வளரும் சிறு நகரங்கள், மீன் பிடிக்கும் கழிமுகங்கள் ஆகியவை நிறைந்தது இந்த மாவட்டம்.

எல்லைகள், பரப்பு : வடக்கே நெல்லூர் சித்தூர் மாவட்டங்கள், கிழக்கே வங்காளக்குடாக்கடல், தெற்கே தென் ஆர்க்காடுமாவட்டம், மேற்கே வடஆர்க்காடு சித்தூர் மாவட்டங்கள் ஆகியவை சூழ அமைந்தது செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் இம்மாவட்டத்தின் பகுதிகள் இருப்பது செங்கற்பட்டின் சிறப்புக்கு ஒரு காரணமாகும்.

இம்மாவட்டத்தின் பரப்பளவு அடிக்கடி மாறும் தன்மையது. சில இடங்களில் கடல் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆந்திர மாநிலத்தின் அருகே அமைந்திருப்பதால் சில கிராமங்களைக் கொடுப்பதும் கொள்வதும் இடையிடையே நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இம் மாவட்டத்திலுள்ள செயின்ட் தாமஸ் மவுண்ட் என்ற பறங்கிமலைப் பகுதி படைத்தளமாக இருப்பதால் இந்திய அரசாங்கத்தால் நேரடியாக ஆளப்படுகிறது.

மேற்கூறிய காரணங்கள் தவிர, மக்கள் பெருக்கத்தாலும் அரசாங்க அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாலும், தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சியாலும் சென்னை மாநகரம் நாளும் விரிவடைந்து வருகிறது இவ்வாறு விரிவடையும்போது செங்கற்பட்டு மாவட்டம் சிறிது சிறிதாகக் கரைந்து, அதன் பகுதிகள் சென்னை மாநகராட்சி மன்ற எல்லைக்கு உட்படு கின்றன.

1963 மார்ச் முதல் நாளில் இம்மாவட்டத்தின் பரப்பளவு 3,031 சதுரமைல். நாளை நடப்பதை அறிவார் யார்?

இவ்வாறு சுருங்கிவரும் நிலையைப் போக்குவதற்காக 1911-இல் வடஆர்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்து சித்தூர் மாவட்டத்தில்

சேர்க்கப்பட்ட திருத்தணிகை, 1960-இல் வட ஆர்க்காட்டில் சேர்க்கப் படாமல் செங்கற்பட்டில் இணைக்கப் பட்டது.

கடற்கரை

இம்மாவட்டத்தின் கடற்கரையின் நீளம் 115 மைல் (186 கி.மீ.) இது தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரையின் நீளத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்காகும்.

மக்கள் தொகை

சென்னைக்கு அண்மையில் அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால், நாள்தோறும் பல்லாயிரம் மக்கள் இம்மாவட்டத்திலிருந்து சென்னை நகருக்குச் சென்று-இரை தேடிவிட்டு இரவில் கூடு திரும்பும் பறவைகளைப்போல - இரவு தம் வீடுகளுக்குத் திரும்புகின்றனர். குழந்தைகள் விழிக்கு முன் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்னைக்குச் சென்று, அவர்கள் உறங்கிய பின் திரும்பி வருவோரும் உண்டு. பொருள்களை வாங்கவும் விற்கவும் செல்லும் வணிகர்கள், அரசாங்கத்தாரிடம் தங்களுக்குள்ள செயல்களை நிறைவேற்று வதற்காக வந்து போகும் மக்கள், கடைகளிலும் அலுவலகங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை பார்க்கும் நடுத்தர வகுப்பினர், கல்வி நிலையங்களில் படிப்பதற்காகச் செல்லும் மாணவ மாணவியரின் மகிழ்ச்சியான கூட்டம், கிண்டியில் குதிரைப் பந்தயம் நடைபெறும் நாட்களில் நொடிப்பொழுதில் பணக்காராகிவிடவேண்டும் என்ற மனக்கோட்டை கொண்ட மக்கள் படை-இப்படி எத்துணையோ வகையினர் உள்ளனர்.

1951 கணக்கெடுப்புப்படி இம்மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 18,53,619 இது 1961இல் 21,96,412 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

மாவட்டத்தின் பெயர்

இம்மாவட்டத்தின் பெயர் செங்கற்பட்டு நகரிலிருந்து ஏற்பட்டது. அந்நகரேயன்றி மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதியில் - தாமரை அல்லிபோல, நீர்வாழ் கொடியாக - கழனிகளில் செங்கழுநீர்ப் பூக்கள் மிகுந்திருந்தது இதற்குக் காரணம் ஆகும். செங்கழுநீர் ஓடைகள் ஏராளமாக இருந்திருக்கவேண்டும். இம்மாவட்டமெங்கும் காணப்படும் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் கோயில்கள் இக்கருத்துக்கு ஆதரவு

தருகின்றன. பூவிருந்தவல்லிச்சாலையில் மாங்காட்டுக்கு வடக்கே செங்கழுநீர்ப்பட்டு என்ற பெயரில் ஆவடிச் சாலையில் ஒரு சிற்றூர் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைநகரம்

இம்மாவட்ட ஆட்சித் தலைநகரம் சென்னை நகரின் ஒரு பகுதியாக ஆகிவிட்ட சைதாப்பேட்டையில் 1859 முதல் இருந்து வருகிறது. பிற அலுவலகங்கள் சென்னையிலும், மாவட்டத்தின் வேறு நகரங்களிலும் உள்ளன. காஞ்சிபுரத்தை மாவட்டத் தலைநகராக ஆக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் சில ஆண்டுகளாக ஏற்றம் பெற்று வருகிறது.

ஆட்சிப் பிரிவுகள்

நில வருவாய்த் துறையின் ஆட்சி வசதிக்காகச் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் எட்டு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டிரண்டு வட்டங்களைக் கொண்ட நான்கு கோட்டங்கள் உள்ளன. கோட்ட ஆட்சி அலுவலகங்கள் இருக்கும் நகரங்களும் அவ்வக்கோட்டங்களுக்கு உட்பட்ட வட்டங்களும் வருமாறு

திருவள்ளூர்	-	திருவள்ளூர், திருத்தணிகை வட்டங்கள்
சைதாப்பேட்டை	-	சைதாப்பேட்டை, பொன்னேரி வட்டங்கள்
செங்கற்பட்டு	-	செங்கற்பட்டு, மதுராந்தகம் வட்டங்கள்
காஞ்சிபுரம்	-	காஞ்சிபுரம், ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டங்கள்

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றப் பல மாவட்டங்கள் இரண்டு அபிவிருத்தி மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் முழுவதும் ஒரே அபிவிருத்தி மாவட்டமாக இருந்து வருகிறது.

இயற்கை அமைப்பு

இது கடலோர மாவட்டம். எனவே, பெரும்பாலும் சமநிலமாக இருந்து வருகிறது. சேலம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி

மாவட்டங்களைப்போல உயர்ந்த மலைகளும் தாழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகளும் இங்கே இல்லை கடலை நோக்கி ஆறுகள் பாய்வதால், கிழக்குப் பகுதியைவிட மேற்குப் பகுதி மேடாக இருக்கிறது எனினும் மேற்குக் கோடியிலுள்ள காஞ்சிபுரம், கடல் மட்டத்திலிருந்து 275 அடி உயரத்தில்தான் அமைந்திருக்கிறது.

ஆங்காங்கே காணப்படுகின்ற உயர்ந்த பகுதிகள் மலையென்ற பெயரைப் பெற்றிருப்பினும், பெரும்பாலும் 400 அடி உயரமே இருப்பதால் அவை குன்றுகளே. தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையாக உள்ள தணிகைமலை இவற்றுள் புகழ் பெற்றது. பறங்கிமலை, திருநீர்மலை, பல்லாவரம் மலை, குன்றத்தூர்மலை, திருக்கழுக்குன்றமலை, மாமல்லபுரத்துமலை, செங்கற்பட்டு மூம்மலை ஆகியவையும் குறிப்பிடத் தக்கன. இவை கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையின் சிதறிய பகுதிகள் ஆவன.

இந்த மலைகளில் இயற்கைக் காட்சிகளோ மரஞ்செடி கொடிகளோ இல்லை.

ஆறுகள்

காவிரி, பொருநை போன்ற வற்றாத வளமான ஆறு ஒன்றேனும் இம்மாவட்டத்தில் இல்லை. இருப்பவற்றுள் பெரிய ஆறு, பாலாறுதான். இந்த ஆறு பல மாதங்கள் மணல் வெளியாகவே காட்சிதரும். அப்போது மண்டைக் கிணறு (மண்டைக் கிணறு - தலைமடையில் ஆழமாகத் தோண்டப்படும் குழி. குழியிலிருந்து பெருகும் நீர், வாய்க்கால் வாயிலாக நிலங்களுக்குப் பாயும். குழியையும் வாய்க்காலையும் மணல் மேவி விடாமல் காப்பது வழக்கம்.) தோண்டுவர்.

பாலாறு : இது மைசூர் மாநிலத்தில் நந்திதுர்க்கம் என்ற மலையில் தோன்றிக் கோலாறு தங்கச் சுரங்கங்களில் பாய்கிறது. பிறகு வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆறு வட்டங்களை வளப்படுத்தி காஞ்சிபுரம் வட்டம் வழியாக இம்மாவட்டத்திற்குள் நுழைகிறது.

செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் சதுரங்கப்பட்டினத்துக்குத் தெற்கே ஐந்து கி.மீ. தொலைவில் பாலாறு கடலுடன் கலக்கிறது. பாலாறு மைசூர் மாநிலத்தில் 47 மைல் (75 கி.மீ.) நீளத்திற்கும், வடஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய இரு மாவட்டங்களிலும் சேர்ந்து 183 மைல் (295 கி.மீ.) நீளத்திற்கும் பாய்கிறது.

‘பாலாற்றில் பாலும் இல்லை, நீரும் இல்லை அது பாழ் ஆறு’ என்று வேடிக்கையாகச் சொல்லுவது வழக்கம். பசுவின் மடியிலுள்ள பால், கன்று முட்டிய பின்னரே சுரக்கும் இயல்பினது. இதைப் போன்றே பாலாறு தன் மடியையும் கரையையும் அகழ்ந்து தோண்டுவார்க்கு வரையாது வழங்கிவருகிறது. இதனாலேயே,

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால்
சொரிமுலைத் தாய்போல்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர்
பிசைந்து கைவருட
வெள்ள நீரிரு மருங்கு கால்வழி
மிதந்தேறிப்
பள்ள நீள்வயற் பருமடை
யுடைப்பது பாலி

என்று சேக்கிழார் பாலாற்றைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார்.

இன்றைய பாலாற்றின் போக்கு முற்றிலும் மாறிவிட்டது என்று கருதப்படுகிறது. பழம் பாலாற்றங்கரை நாகரிகத்தின் நிலைக்களனாக விளங்கிற்று. கொர்த்தளையாறு, கூவம், காடுவெட்டியாறு முதலியவற்றைப் பழம் பாலாறு என்று சிலர் கூறுவர்.

பல கல்வெட்டுக்கள், தேவாரம், பெரியபுராணம் ஆகியவற்றில் கிடைக்கும் ஆதாரங்கள் ஆகியவற்றை கொண்டு, 12ஆம் நூற்றாண்டுவரை பாலாறு காஞ்சிபுரம், திருப்பாகூர், திருவேற்காடு, திருமுல்லைவாயில் ஆகியவற்றுக்கு வடக்கே சென்று எண்ணூர் அருகே கடலில் விழுந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் தெரிவித்துள்ளனர்.

காஞ்சிபுரத்துக்கு யான் 1959 இல் சென்றிருந்தபோது, இராமகிருஷ்ண சங்கத்துக் கட்டத்திலுள்ள கேணி 18 ஆண்டுகள் மூடிக்கிடந்த பின் மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. அத்துணைக் காலத்துக்குப் பின்னும் அக்கேணி நீர், தூய்மையாக இருந்தது. கீழே ஆற்று நீர் ஓடுகிறது என்ற கருத்துக்கு இது ஆதாரமாகும்.

கொர்த்தளையாறு : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள காவேரிப் பாக்கம் ஏரியின் எஞ்சிய நீர் இந்த ஆறாக உண்டாகி, பூண்டி, சோழவரம் ஏரிகள் வாயிலாகப் புழலேரிக்கு வந்து சேருகிறது. இவ்வாறு வந்து சேரும் போது திருவள்ளூர் பொன்னேரி வட்டங்களுக்குப் பயன்படுகிறது. இந்த ஆற்றுக்குக் குடத்தலையாறு, கொற்றவையாறு என்ற பெயர்களும் உண்டு.

அடையாறு : இது ஒரு சிற்றாறு. இதனால் சைதாப்பேட்டை வட்டத்திற்கு நீர் கிடைக்கிறது. வட கிழக்குப் பருவக்காற்றால் சில சமயம் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது. இந்த ஆறு கடலுடன் கலக்கும் இடத்தில் சென்னை மாநகரின் ஒரு பகுதியான அடையாறு என்னும் சிற்றூர் இருக்கிறது.

கூவம் : நீளமும் நீர்வளமும் குறைவாக இருப்பினும் சென்னை நகர்ப் பகுதியில் இதன் நாற்றம் பெரிது. சென்னைக்குச் சென்று கூவத்தின் குடலைப் புரட்டும் நாற்றத்தை அனுபவிக்காதவர்கள் இரார்.

கூவம் என்னும் ஊருகேயுள்ள ஏரியில் தோன்றி, இந்த ஆறு, சென்னை அரசாங்கக் கோட்டைக்கும் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் இடையே அமைந்த இரும்பு வாராவதியருகே கடலில் போய்க் கலக்கிறது.

சேயாறு : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்துச் சவ்வாது மலையில் பிறந்து, செங்கை மாவட்டத்திலுள்ள திருமுக்கூடலில், பாலாற்றுடன் கலந்து விடுகிறது. சேயாறு, மலைபடுகடாம் என்ற சங்க இலக்கியத்தில் பெரிதும் பாராட்டப்படுகிறது.

காஞ்சிபுரம் வட்டத்திற்கு மட்டும் சேயாறு பயன்படுகிறது. இங்கு இதன் நீளம் 15 மைல் (24 கி.மீ.) இத் தொலைவில் இருபது கால்வாய்கள் வழியாக ஆற்றின் இருபுறமும் வாழும் உழவர்கள் தங்கள் நிலங்களுக்கு நீர்பாய்ச்சிக் கொள்ளுகின்றனர்.

திடீரென்று வெள்ளம் வரும் இயல்பு சேயாற்றுக்கு உண்டு. இத்தன்மையில் இது பாலாற்றுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது.

ஆரணி ஆறு : சில இடங்களில் ஆந்திரம், தமிழ்நாடு எல்லையாக அமைந்துள்ள ஆரணி ஆறு, பொன்னேரி திருவள்ளூர் வட்டங்களுக்கிடையே தோன்றிப் பழுவேற்காடு-ஏரியில் போய் விழுகிறது. இதனால் பெரும் பயன் ஆந்திர மாநிலத்துக்கே ஏற்படுகிறது. அணை அங்கே கட்டப்படுகிறது. அதன் பயனில், பொன்னேரி வட்டத்துக்குச் சிறு பங்கு உண்டு என்று தமிழ்நாடு-ஆந்திர அரசாங்கங்கள் உடன்பாடு செய்து கொண்டுள்ளன.

கிளியாறு, கல்லாறு என்ற காட்டாறுகளும் இம்மாவட்டத்தில் பாய்கின்றன.

இம்மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிறப்பு, ஆறுகள் பக்கிங்காம் கால்வாயால் இணைக்கப்படுவதாகும். இக்கால்வாயைப் பற்றிப் பிறிதொரு கட்டுரையில் கூறுவோம்.

காடுகள்

தொண்டை மண்டலம் என்பது அருவா நாடும் அருவா வடதலையும் சேர்ந்த பகுதி

இவை பல நூற்றாண்டுகள் காடாகக் கிடந்தன. ஈக்காடு, பழவேற்காடு, வேற்காடு, ஆலங்காடு, செங்காடு, ஊற்றுக்காடு, மாங்காடு, இளங்காடு என்னும் பெயருடன் கூடிய ஊர்கள் உள்ளன. இத்தகைய காடுகளை வெட்டி நிலநதிருத்தி நாடாக்கியவர்கள் காடுவெட்டிகள் எனப்புகழ் பெற்றனர். காடவர் என்ற சிறப்புப் பெயர் இவர்களுக்கு வழங்கி வந்தது. பல்லவர் சிலர் காடவர் என்ற பெயரைத் தங்கள் கல்வெட்டுக்களில் பொறித்துக் கொண்டனர்.

பண்டைக்காலத்தில் காடுகள் இருந்தமையை இக்காலத்திலும் வழங்கி வருகின்ற காடு என்று முடிவுபெறும் ஊர்ப் பெயர்களைக்கொண்டு அறியலாம்.

சென்னை நகருக்கு வேண்டிய விறகுத் தேவையைத் தணிப்பதற்காக இங்கிருந்த காடுகள் கருணையின்றி வெட்டப்பட்டுவிட்டன. காடுகளே இல்லையோ என்று இரக்கப்படும் அளவுக்கு இவை அழிக்கப்பட்டன.

புவியியல் வளம்

இம்மாவட்டத்தில் புவியியல் வளம் மிகுதியாக இருப்பதாக, செங்கற்பட்டு கெஜட்டியரில் வெள்ளைக்காரக் கலெக்டர் குரோல் எழுதியிருக்கிறார். அரசாங்கப் புவியியல் ஆராய்ச்சித் துறைவினர் வாலாஜாபாத் பகுதியில் நிலக்கரியும் ஆவடியருகே இயற்கை வாயுவும் பெட்ரோலும் கிடைக்குமா என்று தோண்டிப் பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

1963க்கு முன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருப்பன வெல்லாம் அம்பத்தூர், திருமுல்லைவாயில், ஸ்ரீபெரும்புதூர்ப் பகுதிகளில் தெளிவான களிமண் கிடைப்பது மட்டுமே. இம்மண் போர்ச்சலையின் பொருள்கள் (சிறந்த மண் பாண்டங்கள்) செய்வதற்கு உதவும்.

இம்மாவட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க புலியியல் பொருள் பல்லாவரம் சார்னகைட் எனப்படும் பாறை. இவ்வகைப் பாறைக்கு, பல்லாவரம்தான் உலகிற்கே மாதிரி இடம் (Type Area) என்று இத்துறை நிபுணர்கள் கூறியுள்ளனர்.

2. வரலாறு

வடபெண்ணை ஆற்றுக்கும் தென்பெண்ணை ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதி கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு அளவில் அருவா நாடு என்றும், தொண்டை நாடு என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தது.

தெலுங்கு பேசும் மக்கள் தமிழை அரவம் என்றும், தமிழ் மொழி பேசுவரை அரவாளர், அருவாளர் என்றும், ஆந்திரத்தை ஒட்டிய தமிழ்நாட்டுப் பகுதியை அரவ நாடு, அருவா நாடு என்றும் கூறிவந்தனர்.

அருவர், புலிவேட்டையாடிக் காடு திருத்தி நாடாக்கினர் என்பது ஊர்ப் பெயர்களால் முடிவுசெய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

அருவர் என்ற பெயரில் ஆர் என்ற பகுதியே அடிப்படை. ஆர் எயில், ஆர்க்காடு, அரண், அரையர், அருப்பம் முதலியன, இந்த அருவர் கோட்டை கட்டி வாழ்ந்து நாகரிகத்தை வளர்த்தனர் என்பதனை இன்றும் நிலை நாட்டுகின்றன. அர்க்காமேடு என்பது புதுச்சேரியின் அருகாமையிலுள்ள இடம்.. அர்க்காமேடு என்பது அருவர்மேடு என்பதன் வேற்று வடிவம் போலும் அருவரது பூங்காவனம் மிகுந்த இடம் எனப்பொருள்படுமாறு அருக்காமேடு (அரிக்காமேடு) என்று வழங்கியிருக்கலாம்.

என்கிறார் பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்.

‘தொண்டைநாடு’ என்ற பெயர் தொண்டைமான்கள் என்றும், திரையர் என்றும் கூறப்பெற்றவர்கள் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. அவர்களுக்குமுன், இந்நாடு குறும்பர்களால் பல கோட்டங்களாக வகுத்து ஆளப்பட்டது என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

காஞ்சிபுரம்

சங்ககாலத்திலேயே காஞ்சிபுரம் தொண்டை நாட்டின் தலைநகராக இருந்தது. பல நூற்றாண்டுகள் தொடர்ந்து பல அரசுகளின் தலைநகராக இருந்த காஞ்சிபுரம் இம்மாவட்டத்தில் இருப்பதன் காரணமாக, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வரலாற்றில் தனி இடம் பெற்றிருக்கிறது. இம்மாவட்டத்தைத் தொண்டை நாட்டின் நெஞ்சம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லலாம்.

கோட்டங்கள்

தொண்டை நாட்டில் 24 கோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் 13 கோட்டங்கள் இன்றைய செங்கற்பட்டு மாவட்டப் பகுதியில் அடங்கியவை. மாவட்டத்தின் கிழக்கு, தெற்குப் பகுதிகளில் இருந்த கோட்டங்களின் பரப்பு முழுவதும் இம்மாவட்டத்திலேயே அடங்கியுள்ளன. மேற்கு, வடக்குப் பகுதிகளில் இருந்த கோட்டங்களின் சில பகுதிகள் மட்டும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ளன. இக்கோட்டங்களின் எஞ்சிய பகுதிகளும் தொண்டை நாட்டின் ஏனைய 11 கோட்டங்களும் வட ஆர்க்காடு, சித்தூர், நெல்லூர் மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தொடர்புடைய கோட்டங்களின் விவரம் வருமாறு:

1. புலியூர்க் கோட்டம் - சென்னை நகரம், சைதாப்பேட்டை வட்டம்
2. புழல் கோட்டம் - பொன்னேரி வட்டத்தின் கடலோரப் பகுதிகள்
3. செங்காட்டுக் கோட்டம் - ஸ்ரீ பெரும்புதூரம் அதன் சுற்றுப்புறமும்
4. ஆழார்க் கோட்டம் - மாமல்லபுரமும் அதன் சுற்றுப்புறமும்
5. களத்தூர்க் கோட்டம் - திருக்கழுக்குன்றம், பொன் விளைந்த களத்தூர், அச்சிறுப்பாக்கம் பகுதிகளும் மதுராந்தகம் ஊரும்
6. செம்பூர்க் கோட்டம் - மதுராந்தகம் வட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதி
7. ஈக்காட்டுக் கோட்டம் - திருவள்ளூர் வட்டம்
8. எயில் கோட்டம் - காஞ்சிபுரம் நகரப் பகுதி
9. தாமல் கோட்டம் - காஞ்சிபுரம் வட்டம்
10. ஊத்துக்காட்டுக் கோட்டம் - செங்கற்பட்டு நகரம் சுற்றுப்புறமும்
11. பையூர்க் கோட்டம் - பொன்னேரி வட்டத்தின் சில பகுதிகள்
12. திருத்தடிகைக் கோட்டம் - திருத்தணி வட்டம்
13. காலியூர்க் கோட்டம் - உத்தரமேரூர்ப் பகுதி.

சோழர்க்கும் நாககன்னிகைக்கும் பிறந்த இளந் திரையன் என்பவனால் இக்கோட்டங்கள் உண்டாக்கப் பெற்றதாகச் சிலர் கூறுவர். இவன் காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு என்பர். பெரும்பாணாற்றுப் படைப் பாடல்கள் இவன் காலத்துக் காஞ்சிபுரத்து நிலைமையை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. ஓளவையார் இவனைப் பாடியுள்ளார். ஏரி குளங்களையும் நாடு நகரங்களையும் இவன் உண்டாக்கினான். இவனுக்கு முன்னர்க் கரிகாலன் என்ற அரசன் ஆண்டதாகவும் குறும்பர்களை மலைப் பகுதிகளுக்கு விரட்டி, காடு வெட்டி நிலந் திருத்தினான் என்றும் கூறுவர். கடலருகே வாழ்ந்த காடு வெட்டிகள் திரைகடலோடித் திரைமீது செல்லுவராயினர்; இதனால் திரையர் எனப்பெயர் பெற்றனர். தொண்டையர், பல்லவர், காடு வெட்டிகள், காடவர் என்ற பெயர்களையும் அருவாநாட்டினர் பெற்றனர்.

சோழர்

தொண்டை நாட்டுக் காட்டின் செழுமையையும் கடலின் கொழுமையையும் கண்டு, சோழர்கள் சில காலம் இப் பகுதிகளை ஆண்டனர்.

கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் அசோகன் ஆட்சி இங்கு நடைபெற்றதாக வரலாற்றறிஞர் சிலர் கருதுவர். இக்கொள்கைக்குச் சான்று ஒன்றும் இல்லை. பௌத்த சமயம் காஞ்சியைச் சுற்றிலும் ஓரளவு பரவி யிருந்தது என்பது மட்டும் ஏற்கத்தக்கது.

கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் புனித தோமையர் (செயின்ட் தாமஸ்) பறங்கிமலைக்கு வந்ததாக மேனாட்டு அறிஞரெல்லாம் முடிந்த முடிபாகக் கூறுகின்றனர். இதைப்பற்றி முரணான கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

பல்லவர்

இம் மாவட்டத்துக்குப் பெருமை தந்த அரசர்கள் பல்லவர்களே ஆவர். கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை, காவிரிக்கும் கிருஷ்ணைக்கும் இடைப்பட்ட பரப்பை யெல்லாம் ஆண்டவர் பல்லவர். காஞ்சியைத் தலைநகராக்கிக் கோயில்கள் கட்டியும், பல இடங்களில் குடைவரைக் கோயில்களைத் தோற்றுவித்தும், மாமல்லபுரத்தில் துறைமுகம் அமைத்து வெளிநாட்டு

வாணிகம் பெருக்கியும் இவர்கள் ஆட்சி செய்தனர். உலகம் இன்றும் புகழும் சிற்பங்கள் இவர்கள் காலத்தில் உருவாயின. செல்வம் செழித்தது. கலையும் கல்வியும் கொழித்தன. பல்லவர் தலைநகரான காஞ்சி எல்லாச் சமயங்களுக்கும் உறைவிடமாக இருந்தது. இடையிடையே பல போர்கள் நிகழ்ந்ததால், அமைதி கெட்டது. நாட்டின் நல் வளர்ச்சி தடைப்பட்டது. இவர்கள் காலத்திலிருந்துதான் இம் மாவட்டத்தைப் பற்றிய வரலாறு ஓரளவு செம்மைப்படுவதாயிற்று. பல்லவர் கல்வெட்டுக்களும் குகைக் கோயில்களும் ஒற்றைக் கல் மண்டபங்களும் இம் மாவட்டமெங்கும் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் வெட்டிய ஏரிகள் இவர் தம் புகழ்பாடுகின்றன.

சேர, சோழ, களப்பிரரைத் தோற்கடித்துப் பல்லவப் பேரரசை நிலைநாட்டியவன் சிம்மவிஷ்ணு (கி.பி.575-600) ஆவான். இசையறிஞனும் கலைக் காவலனும் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவனுமாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மன் (600-635) வாதாபி விநாயகரைக் கொண்டுவந்த ராஜசிம்மன் என்ற இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் (680-722), நந்திவர்ம பல்லவ மல்லன் (725-790) ஆகிய அரசர்களும் பல்லவ பரம்பரையில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

பல்லவர்கள் தமிழ்நாட்டுக் கலையை இந்தோசீனாவில் பெரிய அளவில் பரப்பியுள்ளனர். அந்நாட்டில் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்த பிரெஞ்சுப் பேரறிஞர் பிலியோசா இதைப்பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

பல்லவர் பெருமையைக் கேள்விப்பட்டு இரண்டாம் புலிகேசி என்ற சாளுக்கியன் படையெடுத்து கி.பி. 610 இல் மகேந்திரவர்மனை முறியடித்தான். பின்னர், பல்லவர் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டனர். இவ்வாறு தப்பித் தம் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்திவந்த பல்லவர், இறுதியில் சோழரிடம் தோல்வியடைந்தனர். அபராஜிதன் என்ற கடைசிப் பல்லவ மன்னன் கி.பி. 880இல் சோழரால் கொல்லப்பட்டான்.

பிற்காலச் சோழர்

முற்காலச் சோழரிடமிருந்து பல்லவர் பிடித்த நாட்டை மீண்டும் பல்லவரிடமிருந்து பிற்காலச் சோழர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

திருப்புறம்பயம் போரில் வெற்றி பெற்று, புதிய சோழ பரம்பரையைத் தோற்றுவித்த முதலாம் ஆதித்தன் காஞ்சியைத் துணைத்

தலைநகராக்கிக் கொண்டான். இடையில் சில ஆண்டுகள் இராட்டிரகூடர் களிடம் இருந்தது போக, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து 13ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை காஞ்சியும் அதைச் சார்ந்த நாடும் சோழர் வயப்பட்டே இருந்து வந்தன.

முதலாம் இராஜேந்திரச் சோழனும் முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழனும் காஞ்சியில் இடையிடையே வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் காலங்களில் சைவ சமயம் ஏற்றம் பெற்றது; புதிய திருப்பணிகள் செய்யப் பெற்றன; வேளாளர் குடியேற்றப் பட்டனர்.

குடவோலை

குடவோலை முறை அமலுக்கு வந்தது. அம் முறையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வாயிலாக உள்நாட்டு ஆட்சி சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் உத்தரமேரூரில் பொறிக்கப்பட்டன. உத்தரமேரூர் திருமழிசை, திருநின்றலூர், திருமுக்கூடல், திருப்புவிலவனம், மீனம்பாக்கம், தாம்பரம், திருநீர்மலை ஆகிய ஊர்களில் ஊராட்சிமுறை சிறப்பாக நடைபெற்றது.

முஸ்லிம்கள் வருகை

13ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சோழர் தம் செல்வாக்கை இழந்தனர். பரந்த பரப்பை ஆளும் ஆற்றல் பிற்கால அரசர்க்கு இல்லாது போயிற்று. விளைவு மலிக்கபூர் படையெடுப்பு:

ஒரு நூற்றாண்டுக்குமேல் முஸ்லிம்கள் ஓரளவு செல்வாக்குப் பெற்றனர். காஞ்சி மாநகரில் 12 மகுதிகள் தோன்றின. ஏகாம்பரேசுவரர் கோயிலுக்கு எதிரில் ஒரு மகுதி இருக்கிறது. இதில் காணப்படும் தூண்களும் கட்டட அமைப்பும் இது இந்துக்களின் கோயிலாக இருந்ததை உறுதிப்படுத்து கின்றன. வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில், பெரிய காஞ்சிபுரம் போலீசு நிலையம் ஆகியவற்றுக் கருகேயும் மகுதிகள் உள்ளன.

இக்காலத்தில் உருதுச் சொற்கள் தமிழில் புகுந்தன. மதத்தைப் போல மொழியிலும் முஸ்லிம் செல்வாக்குப் பரவுவதாயிற்று.

விசயநகர ஆட்சி

14 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை விசயநகர ஆட்சி நடைபெற்றது. பல சிற்றரசர்களை, பாளையக்காரர் என்ற பெயரில் தெற்கே நியமித்த இந்த மன்னர்கள் தம் தலைநகரைச் சுற்றிய பகுதிகளில் இவ்வாறு ஒருவரையும் நியமிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விசயநகர ஆட்சியில் வைணவம் மறுமலர்ச்சி பெற்றது. திராவிடக் கட்டடக் கலை பொலிவுடன் நிகழ்ந்தது. இம் மாவட்டமெங்கும் தமிழரும் தெலுங்கரும் விரவி வாழ்வாராயினர். தெலுங்கரைக் குடியேற்ற, புதிய ஊர்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. தமிழ்ப் பெயர்கள் மேலும் சிதைந்தன.

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விசயநகரப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்றது. அதன் பின்னரும் இம்மாவட்டம் விசயநகரச் சிற்றரசர் ஆட்சியில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. பின்னரே இது கருநாடக நவாபுகளின் ஆட்சிக்குட்பட்டது.

1605-1760

விசயநகர ஆட்சிக்குப் பிந்திய 150 ஆண்டுகள் குழப்பமான காலமாகும். 1646-இல் கோல்கண்டா முகம்மதியரும், 1677 இல் மராத்தியரும், அதன் பிறகு அவுரங்க சீப்பின் தளபதி ஜுல்பிகர்கானும் காஞ்சிபுரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

ஆர்க்காட்டு நவாபு செல்வாக்குக்குட்பட்ட பகுதிகள் யாவும் இம்மாவட்டத்தை ஒட்டியவை. வந்தவாசி, செஞ்சி முதலிய இடங்களில் நடந்த போர்கள் இம்மாவட்டத்தையும் பாதித்தன. 1757 இலும் 1760 இலும் காஞ்சி பிரெஞ்சுக்காரர் வயப்பட்டது. ஹைதர்-திப்பு படைகளுக்கும் ஆங்கிலேயர் படைகளுக்கும் இம்மாவட்டத் தில் பல இடங்களில் போர்கள் நிகழ்ந்தன.

பழுவேற்காட்டிலும் சதுரங்கப்பட்டினத்திலும் டச்சுக்காரர் வாணிகப் பேட்டைகளை நிறுவினர். டேனிஷ்வணிகர் கோவளத்திலும், போர்த்துக்கீசியர் கடலோரத்திலுள்ள வேறு சில சிற்றூர்களிலும் வந்திறங்கினர்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி

1780க்குப் பிறகு பிரிட்டிஷார் செல்வாக்கு இந்தியா வெங்கும் நிலைத்தது. 1800இல் நிலையான ஆட்சி ஏற்பட்டது. சந்திரகிரி அரசனால் வழங்கப்பட்ட இடத்தில் இன்றைய சென்னை செயின்ட்ஜார்ஜ் கோட்டை கட்டி, பிரிட்டிஷார் ஆளத் தொடங்கினர். இதனால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு அரசர்களின் தலைநகராக இருந்த காஞ்சிபுரத்தின் பெருமை குன்றியது. சென்னை நகரம் வளர்ச்சியடைவதற்காக, இம்மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலக் கல்வி ஏற்றம் பெற்றது. மேனாட்டுக் கருத்துக்கள் பரவின, முறையான வரலாறு உருவாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. மணிப்பிரவாள நடையில் தமிழைப் பேசவும் எழுதவும் பலர் தலைப்பட்டனர். சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம், பிற்காலத்தில் இஸ்லாம் ஆகிய சமயங்கள் வளர்ந்த காஞ்சிபுரத்தில் தேவாலயங்களும் மிஷனரிப் பள்ளிகளும் ஏற்பட்டுக் கிறித்தவ மதம் சிறு அளவில் ஆதரவு பெற்றது. பழமைச் சின்னங்களைப் பேணும் முயற்சியில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் ஈடுபட்டனர். இரயில் பாதைகளும் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயும் அமைக்கப்பட்டன. தோல் பதனிடு தொழில் சிறிதளவு வளர்ச்சி பெற்றது. கிண்டியில் குதிரைப் பந்தய மைதானம் ஏற்பட்டது. இரங்கூன் அரிசி இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. நெல் வேளாண்மையில் ஆர்வம் குறைந்தது. சென்னை, தலைநகரமாக அமைந்ததால் ஆந்திரர் பல்லாயிரவர் சென்னை நோக்கி வந்து இம்மாவட்டத்தில் புதிததாகக் குடியேறுவாராயினர்.

உரிமைக்க்குப் பின்

1947இல் இந்தியா உரிமை பெற்றது. அதன் பயனாக, சென்னை நகரை ஒட்டிய பகுதிகளில் பல தொழில்கள் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்றன. மொழி வழியாக மாநிலங்கள் அமைக்கப் பட்டதால், தெலுங்கு பேசும் மக்கள் வாழும் பகுதிகள் ஆந்திர மாநிலத்துக்கு மாற்றப்பட்டு, திருத்தணிகேட்டு முதலிய தமிழ்ப் பகுதிகள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. காஞ்சிபுரத்துக்கு

முக்கியத்துவம் தருவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. சுற்றுலா வரும் வெளி நாட்டினர் கவனத்தைக் கவரத்தக்க வகையில் வேடந்தாங்கலிலும் மாமல்லபுரத்திலும் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மின்சார இரயில் பாதை நீடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

3. மக்கள்

தொண்டை நாட்டின் தாயகம் செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

இம்மாவட்டம் ஈன்றெடுத்த செம்மல்கள் பலர் தென் இந்தியாவுக்குப் புகழ்மணம் தந்துள்ளனர். நாளந்தா பல்கலைக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்த தர்மபாலர் காஞ்சியினர். பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார், திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் காவியக் கலைக்கோயில் எழுப்பிய சேக்கிழார், கேள்வி முற்றிய பரிமேலழகர், கொள்கைச் சான்றோர் இராமாநுசர், வெண்பாவில் வல்ல புகழேந்தி, கொடைவள்ளல் பச்சையப்பர் முதலிய பெருமக்கள் இங்குத் தோன்றியவர்களே. உலகம் போற்றும் தத்துவ மேதையும் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருமான இராதா கிருஷ்ணன் இம்மாவட்டத்திலுள்ள திருத்தணிகையைச் சேர்ந்தவர்.

இந்த மாவட்டத்தின் பெருமைக்கு இங்கு வாழும் பல சமயத்தினரும் காரணமாவர்.

இந்து சமயத்திலுள்ள பல வகுப்பினரும் இங்கு உள்ளனர். முதலியார், நாயகர், நாயுடு, ரெட்டியார், ஆசாரி, கிராமணி போன்ற இனத்தவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

முதலியார்

முதலியார் மரபினர் மாவட்ட மெங்கும் பரவிப் பொதுவாழ்வின் அச்சாணியாக விளங்குகின்றனர். இவர்கள் செங்குந்த முதலியார், தொண்டை மண்டல முதலியார், துளுவ வேளாள முதலியார் எனப் பலவகையினராவர்.

செங்குந்த முதலியார்கள் பல கிராமங்களில் தொகையாக வாழ்ந்தும், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் பேரும் புகழும் பெற்றும் உள்ளனர். இவர்கள் முருகபக்தி மிக்கவர்கள். செங்குந்தர் வாழும் இடங்களில் அவர்களது வீட்டெதிரில் முருங்கை மரம் வளர்ப்பதைக் காணலாம்.

தொண்டை மண்டல முதலியார்கள் கொண்டல்கட்டி முதலியார் என்றும் பெயர் பெறுவர். இவர்கள் வீரசைவர். பயிர்தொழிலில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். செய்யூர், சூணாம்பேடு நிலக்கிழார்கள் இவ்வினத்தவரே.

துளுவ வேளாள முதலியார்கள் தாம் வாழும் இடம் பற்றி ஆர்க்காட்டு முதலியார் என்றும், பூவிருந்தவல்லி முதலியார் என்றும் பலவாறு குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய தலையாய தொழில் பயிர்த்தொழிலே. இவ்வினத்தார் பலர் திருநெல்வேலி, அம்பாச முத்திரம், தென்காசி, *சோழவந்தான் ஆகிய இடங்களிலும் வாழ்கின்றனர்.

நாயகர்

இவர்கள் நாயக்கர். படையாட்சி என்ற பெயராலும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பழந்தமிழ்க் குடிமக்களான இவர்கள் பண்டுதொட்டுப் பயிர்த்தொழில் செய்கின்றனர்.

தெலுங்கு பேகம் மக்கள்

விசய நகர ஆட்சிக்காலத்தில் தெலுங்கு நாட்டிலிருந்து நாயுடு, ரெட்டியார் போன்ற பல இனத்தவர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்துக்கு வந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் பயிர்த்தொழிலே செய்தனர். ஆயினும், எல்லாச் சமூகத்தினரையும் போலவே இவர்களிலும் சிலர் அரசாங்க ஊழியத்திலும் வணிகத்திலும் இந்நாளில் காணப்படுகின்றனர்.

கிராமணி

பாண்டி நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள நாடார்களைப் போல இம்மாவட்டத்தில் கிராமணியார் என்ற இனத்தவர் உள்ளனர்.

கிராம மணியம் (மணியக்கார்) என்ற பெயரின் திரிபே கிராமணி என்று கூறுவாரும் உளர். 1947 வரை இவ்வினத்தார் பலர் கள்ளறிக்கும் தொழில் செய்தனர். இந்நாளில் பல்வேறு புதிய துறைகளில் காணப்படுகின்றனர்.

இம்மாவட்டத்தில் மீனவர்கள் பல ஆயிரம்பேர் உள்ளனர். கடலோரக் குப்பங்களிலே குடியிருந்து, ஆழ்கடலில் மீன்பிடித்து வாழ்கின்றனர்.

வீர சைவர்களுக்குத் திருவெற்றியூர் முக்கியமான இடமாகும். மைசூர் நாட்டுத் தார்வாரிலிருந்து பாகபதர் என்ற வீரசைவர் திருவொற்றியூரில் கால்கொண்டனர். இவர்களில் கபாளிகர், காலமுகர் என்ற பிரிவினர் உண்டு.

இம்மாவட்டத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் மிக்ஞள்ளனர். காஞ்சி, உத்திரமேரூர், திருஎவ்வனூர், உரோடோகம் (ஓரகடம்), மதுராந்தகம், ஸ்ரீபெரும்புதூர், திருமழிசை முதலியன முக்கியமான வைணவத்தலங்கள் ஆகும்.

பல வகையான கைவினைக் கலைஞர் காஞ்சிபுரத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் பெருவாரியாக இருக்கின்றனர். முதலியார், நாயக்கமார் என்ற பட்டப்பெயருடைய கல்தச்சர்கள் பல்லவர் காலத்திலிருந்தே புகழ் பெற்றிருக்கின்றனர். மரத்தச்சராகிய கம்மாள், விக்किரகங்களும் தங்க நகைகளும் வனப்புறச் செய்யும் ஆசாரிகள், பித்தளையிலும் வெண்கலத்திலும் கவினுறு பொருள்கள் வடிக்கும் நாயக்கர், முதலிமார் ஆகியோரும் உள்ளனர். கல்தச்சர் பல்லவர் காலத்தில் பிண்டிக்கல்லில் வேலை செய்தனர். இந்நாளில் பழைய சீவரம், மாமண்டூர்ப் பகுதிகளிலிருந்து கருங்கல் வரவழைத்து அதில் வேலை செய்கின்றனர். இவர்களில் பல நூறு குடும்பத்தார் ஐதராபாத், பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் கோயில் திருப்பணிகளிலும், துங்கபத்ரா அணைக்கட்டுப் போன்ற அரசாங்க வேலைகளிலும் ஈடுபட்டு அங்குக் குடியேறியுள்ளனர்.

ஆதினங்கள்

இம்மாவட்டத்தில் சிவ, வைணவ, சமண, பௌத்த மதங்களுக்கு உரிய ஆதினங்கள் இருந்து வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டன.

சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளின் தலைமையிடம் காஞ்சியிலிருந்து குடந்தைக்கு மாறிவிட்ட போதிலும், அவர்களுடைய பழமையான மடம் புதுப்பிக்கப்பட்டுக் காஞ்சியின் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாக உளது. அங்கே கவினுறு மட்பாண்டங் களும், பழங்காலத்துத் தாழிகளும், பல்லவர் காலத்துக்கு முற்பட்ட நாணயங்களும் அகப்பட்டுள்ளன. ஆதிசங்கராச்சாரியாரின் திருவுருவம் இந்தமடத்தில் உள்ளது.

தென்கலையும் வடகலையும்

இம்மாவட்டத்தில் - குறிப்பாகக் காஞ்சிபுரத்தில் - தென்கலை, வடகலைச் சண்டை அடிக்கடி மூளுகிறது. வைணவரும் உள்ளனர். வேறுபட்ட தத்துவங்களைப் புகட்டிய ஆசாரியர்கள் இந்த மாவட்டத்தில் தோன்றியதால் அவர்களுடைய சீடர்கள் ஓயாது வாதிட்டுப் போராடி வந்துள்ளனர். எனவே, இவ்விரண்டு பிரிவுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோம்.

இறைவன் தானாகவே மக்களுக்கு அருள் செய்கிறான் என்பது தென்கலையார் கொள்கை. மக்கள் தாமாகவே இறைவனை வழிபடக் கடமைப்பட்டவர் என்பது வடகலையார் கொள்கை.

திருவாய்மொழிக்கு முதலிடம் கொடுப்பது தென்கலையார் வழக்கம். வடகலையார் வேதாந்தத்துக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஸ்மார்த்த அநுஷ்டானத்தைப் பின்பற்றுவர்.

இறைவனிடம் சிபாரிசு செய்யும் உரிமை மட்டுமே பிராட்டிக்கு உண்டு என்பது தென்கலையார் கருத்து. வடகலையார் இக்கருத்தை ஏற்பதில்லை. இறைவனைப் போலவே பிராட்டியும் எங்கும் நிறைந்திருப்பதாகவும் மோட்சம் கொடுக்கும் ஆற்றல் பிராட்டிக்கும் உண்டு என்பதாகவும் வடகலையார் கருதுகின்றனர்.

இறைவனுக்குப் பிராட்டி துணைதான் என்பர் தென்கலையார். இறைவனைப்போல, பிராட்டியும் உலகப் படைப்புக்குக் காரணர் என்பர் வடகலையார்.

இறைவனுக்கு அடிமைப்பட்டு விட்டால் அதன் பிறகு சாதி நசிக்கும் என்பது தென்கலையார் கொள்கை. ஞானத்தை அடைந்தாலும் சாதி நசிக்காது என்பது வடகலையார் முடிபு.

இறைவனே வந்து நம்மை அங்கீகரிப்பார் என்று தென்கலையார் கூறுவர். நாமே சென்று இறைவனை அடைய வேண்டும் என்று வடகலையார் கருதுவர்.

வடகலையார் வடமொழிக்கே பிரதானம் கொடுப்பர். தென்கலையார் தென்மொழியோடு வடமொழிக்கும் சிறப்பிடம் நல்குவர்.

நாம் இறைவனை அடைவது இறைவனுக்குப் பேறு என்பது தென்கலையார் கொள்கை. இறைவனை அடைவது வழிபடுபவர்க்குப் பெருமை என்பது வடகலையார் கொள்கை.

இறைவனை அடைய நான்கு உபாயங்கள் உண்டு. இவற்றுள் நான்காவதாகிய பிரபுத்தி மார்க்கத்தை உபாயமாகக் கொள்வது வடகலையினர் கொள்கை. அது ஈசனை அடைய உபாயமன்று. அதனால் எண்ணம் ஈடேறாது என்று தென்கலையார் கூறுவர்.

இறைவனை ஒரு தடவை நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும் என்று தென்கலையாரும், பல முறை நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும் என்று வடகலையாரும் கருதுகின்றனர்.

இக்கருத்து வேறுபாடுகளால், திருவிழாக்கள் தடைப்படுகின்றன. நீதி மன்றங்களில் வழக்குகள் நடைபெறுகின்றன. யானைக்கு எந்த நாமம் (நாமத்தின் அடியில் பாதம் வைப்பது தென்கலை. பாதம் இல்லாதது வடகலை) போடுவது என்பது பற்றிச் சர்ச்சைகள் ஏற்படுவதும் இம்மாவட்டத்தின் அன்றாட நிகழ்ச்சியாகி விட்டது.

பௌத்தம்

பௌத்த மதம் காஞ்சிபுரத்தில் பல நூற்றாண்டுகள் சிறந்து விளங்கிற்று. காமாட்சி கோயில் பௌத்த சமயக் கோவிலாக இருந்தது என்பர். இக்கோயிலின் சுற்றுவட்டத் திலுள்ள பல வீடுகளின் கீழ் இன்றும் புத்தர் சிலைகள் புதைந்து கிடக்கின்றன.

காஞ்சிபுரம் நகரைப்பற்றிக் கூறும்போது பௌத்த மதத்தின் செல்வாக்கை விரிவாகத் தெரிவிப்போம்.

சமணம்

காஞ்சிபுரம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் சமணத்தின் தாயகமாய் இருந்தது. இன்றும் திருப்பருத்திக்குன்றத்தில் சமணப்பள்ளிகள் உள்ளன. காஞ்சிபுரத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் வயல்வெளிகளிலும் கொல்லைகளிலும்—சிவலிங்கங்களும் புத்த லிகாரங்களும் போலவே—சமணத்திருவுருவங்களும் அகப்படுகின்றன.

ஆர்ப்பாக்கம், மாகறல் போன்ற ஊர்களில் சமணர் கோயில்கள் உள்ளன. சில நூறு சமணர்கள் இம்மாவட்டத்தில் வாழ்கின்றனர். பல்லவபுரத்துக்கு அருகேயுள்ள பஞ்சபாண்டவர் மலையில் சமணத்துறவிகளின் கற்படுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. சமணர் உண்ணும் சில உணவு வகைகளை இங்கே குறிப்பிடுவோம்

வெள்ளைப் பூரி : புழுங்கல் அரிசி ஒரு பங்கும் துவரம் பருப்பு எட்டுப் பங்கும் கலந்து ஊறவைத்து, தண்ணீரைக் கொஞ்சமாக விட்டு, உப்பு மிளகாய் சீரகம் போட்டு, அறைப்பர். பிறகு இந்தக் கலவையைத் தட்டி எண்ணெய்ச் சட்டியில் கடுவர். தேங்காய்த் துவையலுடன் இதை உண்பது மரபு.

உக்கலி : இது இனிப்பான தின்பண்டம். புழுங்கல் அரிசி, நெய், வெல்லப்பாகு, ஏலக்காய் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து இதைச் செய்வர்.

மோர்க்கனி : புழுங்கல் அரிசியை ஊற வைத்து, அறைத்து, புளித்த நேருடன் கலப்பார்கள். பின்னர் கடுகு, கறிவேப்பிலை, முந்திரிப்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு, மிளகாய், உப்பு ஆகியவற்றுடன் அதைத் தாளிப்பர். குழம்பை ஊற்றிக் கிளறினால் அது பசைபோல் ஆகும். தட்டில் எண்ணெய் தடவி வெந்த பக்கத்தில் போட்டால் அது இறுகிவிடும். காலையில் செய்த மோர்க்கனியை மாலையில் உண்பது கவைதரும்.

பொரிவிளங்காய் உருண்டை இது வெல்லப்பாகும் பச்சைப் பயறும் சேர்த்து உருட்டியது.

பச்சைப் புளுக : புளிப்பான மோரில் மஞ்சள் தூளும், பச்சைப் பூண்டும் சேர்த்துத் தாளித்து இவ்வகைக் குழம்பு செய்வர்.

பொறிமா : புழுங்கல் அரிசியை வாணலியில் இட்டுப் பொன்வறுவலாக வறுப்பர். பிறகு அதை எந்திரத்தில் அறைப்பர். வெல்ல மாவுடன் பிசைந்து மோரும் எலுமிச்சம் பழமும் கலந்து உண்பது வழக்கம். புதிதாகச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு இதனால் பேதி ஏற்படும்.

வெளியார் இல்லங்களில் உண்ண விரும்பாச் சமணர் தாம் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் இப்பொருள்களைக் கொண்டுபோய்ப் பொறிமா உண்பர். இதனால் சமணர்களுக்குப் பொறிமா என்ற கேலிப் பெயர் வழங்கிவருகிறது.

சமண ஆடவர் அருககிர்த்தி, கயன்கரன், ஆதிராஜி, அப்பாண்டை, அகஸ்தியப்பன், விஜயகுமார் என்ற பெயர்களையும், நயினார் என்ற பட்டப் பெயரையும் சூட்டிக் கொள்ளுகின்றனர். மருதேவி, சுரமஞ்சரி, பத்மாவதி, கனகமாலை, சத்தியதேவி என்ற பெயர்கள் பெண்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

இஸ்லாம்

இஸ்லாமிய மதத்தைப் பின்பற்றுவோர் சில ஆயிரம் பேர்கள் மட்டுமேயுள்ளனர். காஞ்சிபுரத்திலும் வாலாஜாபாத்திலும் இவர்களுடைய மசூதிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

கிறித்தவம்

கடலோரப் பகுதிகளில் மட்டுமன்றி, உள்நாட்டுக்குள்ளும் கிறித்தவத்தின் பல்வேறு கிளைகள் பரவியுள்ளன. தாம்பரம், பறங்கிமலை, காஞ்சிபுரம், ஈக்காடு, கிறித்தவர்களுக்கு முக்கியமான இடங்களாகும்.

தென் இந்தியத் திருச்சபை உருவாவதற்கு அடிகோலிய இன்டர்நேஷனல் மிஷனரி கவுன்சில் 1938 டிசம்பரில் தாம்பரம் கிறித்தவக் கல்லூரியில் கூடிற்று. இதில் ஏழு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்டனர். இவர்களது வேண்டுகோளுக் கிணங்க, தென் இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு பிராடெஸ்டென்டு கிறித்தவ அமைப்புகள் இணைந்தன.

4. வேளாண்மை

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சென்னை நகரையடுத்த பகுதிகளில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகி வருகிறது. இருப்பினும், இம்மாவட்டத்தின் சிறப்பான தொழில் வேளாண்மையே.

காவிரி, பொருநை பாயும் பகுதிகள் போன்று இம்மாவட்டம் வளமானது அன்று. ஆனால், ஆங்காங்கே வளமான சில சிறு சிறு திட்டக்கள் உள்ளன. வட்ட அடிப்படையாகப் பார்த்தால், மதுராந்தகமும் திருவள்ளூரும் பெரும்பகுதி வளமாக இருக்கின்றன.

செங்கற்பட்டு காஞ்சிபுரம் வட்டங்களில் கால்வாய் வசதிகளாலும், பிற வட்டங்களின் பல பகுதிகளில் ஏரிப்பாய்ச் சலாலும் வேளாண்மை நடைபெற்று வருகிறது.

கேணிப் பாசனமும் அதிக அளவில் நடைபெறுகிறது. இதை 'இறைப் பட்டறை' என்று இங்கே சொல்லுகிறார்கள்.

மின்சாரப் பம்புகள் வாயிலாகப் பாசன வசதி பெறுவதில் அண்டையிலுள்ள வட ஆர்க்காடு போல இம்மாவட்டம் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடம்பத்தூர்ப் பகுதி மட்டும் விதிவிலக்கு.

வழக்கமாகச் சிறிதே பெய்யும் மழை சில ஆண்டுகளில் பொய்த்து விடுவது வழக்கம். ஏனைய ஆண்டுகளில், இம்மாவட்டத்தின் தேவையும் உற்பத்தியும் ஒரே அளவாக உள்ளன.

வேளாண்மைக்குப் பயன்படும் முக்கியமான ஆறு பாலாறு. இதன் நீர் மைசூர் மாநிலத்திலேயே தேக்கப்பட்டு விடுகிறது. கோலாறு சுரங்கத்திற்கு இப்பால் பாலாற்றின் எஞ்சிய தொலைவில் மிகுதி வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் அமைந்துவிடுகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பாலாற்றின் நீளம் 45 மைல் (73 கி.மீ.) தான். இம்மாவட்டத்தில் தான் - செங்கற்பட்டு நகரருகே - பாலாறு அகன்று காணப்படுகிறது.

பாலாற்றின் இரு கரைகளிலும் இம்மாவட்டத்துக் கிராம மக்கள் ஏறத்தாழ நூறு கால்வாய்களைத் தோண்டியுள்ளனர்.

சேயாறு, கூவம் இரண்டும் சிற்றாறுகளாக இருப்பினும், அவற்றால் அவை பாயும் பகுதிகளுக்கு மிகுந்தபயன் விளைகிறது.

வயற் பெயர்கள்

ஒவ்வொரு வயலுக்கும் ஒரு பெயர் உண்டு. பிற மாவட்டங்களில் வழங்கும் பெயர்களிலிருந்து இவை மாறுபட்டவை. வாலாஜாபாத் அருகேயுள்ள அங்கம்பாக்கம் என்னும் சிற்றூர்க் கழனிகட்குப் பின்வரும் பெயர்கள் உண்டென்று அவ்வூராரான பேராசிரியர் அ.மு. பரமசிவானந்தம் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள்

ஏரிசிவன், அம்மான் காடன், தேவதானம், நெடுவாது, வாங்க்காடி, அல்லாடன், ஆண்டிக்குள்ளு. கோமாடம்.

இங்கு மிகுதியாக விளைவிக்கப்படும் தானியம் நெல் தான். ஒரு சில இடங்களில் கரும்பும், தென் ஆர்க்காடு வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களையொட்டிய பகுதிகளில் வேர்க் கடலையும் பயிரிடப்படுகின்றன. ஆனால், பிற பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால்கூட அவை நெல் விளைவில் சிறு பகுதியே.

சிறுமணி, கார், வையக்கொண்டான் (CO_2) ஆகிய நெல் வகைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. வாலாஜாபாத்தும் கடம்பத்தூரும் நெல் விற்பனைச் சந்தைகளாக விளங்குகின்றன. நெல்லூர் அரிசி விற்பனையுடன் போட்டியிடக் கூடிய வணிகர்கள் நெல்லை அறைத்துச் சென்னைக் கடைகளுக்கு அனுப்புகின்றனர்.

பாசனவசதி குறைந்த இந்த இம்மாவட்டத்தின் வறட்சி நிலை மாறவேண்டுமாயின் பல சிறு பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படவேண்டும். மதுராந்தகம் ஏரிக்கு 3 கி.மீ. தொல்லவில் கள்ளாறு (குளியாறு) ஆற்றில் சிறு அணை கட்டி அரயப்பாக்கம், ஜானகிபுரம் ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் விடவேண்டும்.

ஆரணியாறு திட்டம் நிறைவேறி ஆந்திரர்களும் தண்ணீர் விட்டால், பொன்னேரி, திருவள்ளூர் வட்டங்களில் 1300 ஏக்கர் விளையும்.

சென்னை நகரின் குடிதண்ணீர்த் தேவைக்கு வேண்டுவது போக எஞ்சிய நீர் மட்டுமே பாசனத்துக்குக் கிடைப்பது இம்மாவட்டத்தின் இரங்கத்தக்க நிலையாகும்.

மாதவரத்தில் பால்பண்ணையையும், காட்டுப்பாக்கத்தில் மேச்சேரி மாண்டியா செம்மறி ஆடுகளும் சீமைப் பன்றிகளும் வளர்க்கப்படும் கால்நடைப் பண்ணையையும், சிறு காவேரிப் பாக்கம், கொழுந்தலூர், ஊத்துக்கோட்டை ஆகிய ஊர்களில் விதைப் பண்ணைகளையும், திருரில் அரிசி ஆராய்ச்சி நிலையத்தையும் அரசாங்கத்தார் நடத்திவருகின்றனர்.

மதுராந்தகம் ஏரி

இது மதுராந்தகம் ஊரருகே உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பெரிய நீர்நிலைகளுள் இது ஒன்று. இம்மாவட்டத்தின் மிகப் பெரிய ஏரி இதுவே.

இதன் கரை 12,930 அடி நீளமானது. 18 ஊர்களில் 2,702 ஏக்கர் பரப்புக்கு இந்த ஏரியின் தண்ணீர் பாய்கிறது. ஏரி நிறைந்திருக்கும்போது அதன் ஆழம் 100 அடி. (மேட்டூர் அணையின் ஆழம் 120 அடி.) இந்த ஏரியின் கொள்ளளவு 60 கோடி கன அடி. சில ஆண்டுகளில் இந்த ஏரியின் கரைகள் உடைந்து விடுமோ என்ற அச்சமும் ஏற்படுவது வழக்கமாகி விட்டது. இத்தகைய நிகழ்ச்சியினைப் பற்றிய சுவையான செய்திகளை, மதுராந்தகம் ஊரைப்பற்றிய குறிப்புக்களில் காண்க.

செம்பரம்பாக்கம் ஏரி

இந்த ஏரி, குன்றத்தூர்க்கருகே இருக்கிறது. இது, இம்மாவட்டத்திலுள்ள பெரிய ஏரிகளுள் ஒன்று. 10 அல்லது 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் இந்த ஏரி நிரம்பி வழிவது வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்நாட்களில், சென்னை நகர மக்களின் சிந்தனை இந்த ஏரியில் தான் இருக்கும்.

செம்பரம்பாக்கம் பெருகினால் அதன் நீர் அடையாற்றுக்குள் தான் விடப்படும்.

புழலேரி

இந்த ஏரிசியின் பழைய பெயர் புனலேரி என்று இருந்திருக்கக்கூடும். புனல்-நீர். கல்வெட்டுக்களில் புழல், புழல் கோட்டம் என்ற சொற்களே காணப்படுகின்றன.

புகழ்பெற்ற இந்த ஏரி சென்னையிலிருந்து வடமேற்கே 13 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. சோழவரம் எரி, கொற்றளை ஆற்றின் அருகேயுள்ள தாம்பரம்பாக்கம் நீர்த்தேக்கம், இவற்றினின்று வரும் தண்ணீரும் மழைநீரும் சேர்ந்து புழலேரியை நிரப்புகின்றன. நீர் நிறைந்த காலங்களில் இந்த ஏரியைக் காண்பது கண்ணுக்கினிய காட்சியாகும்.

இந்த ஏரியின் நீர், கீழ்ப்பாக்கம் நீர் நிலையத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டு அங்கே தூய்மை செய்யப்பட்டபின் குளோரின் கலந்து குழாய்கள் வாயிலாகச் சென்னை மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

பூண்டி

பூண்டி அணைக்கட்டு (சத்தியமூர்த்திசாகர்) செம்பரம்பாக்கம் அணையிலிருந்து 19 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. சோழவரம், புழலேரி இரண்டின் மொத்தக் கொள்ளளவிலும் கூடுதலான நீர் இங்கே தேக்கிவைக்கப் படுகிறது.

பூண்டி பாசன ஆராய்ச்சி நிலையம்

திருவள்ளூரிலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவில் இந்த நிலையம் இருக்கிறது. இது 1944இல் தொடங்கப்பெற்றது.

பூண்டி சத்தியமூர்த்திசாகர் என்னும் நீர்த்தேக்கத்தில் நிர்ப்பெருக்கு மிகுதியாக இருப்பதால், ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்ற இடமா இது தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றது. தமிழ் நாடு மட்டுமன்றி அண்டை மாநிலங்களும் இந்திய அரசாங்கமும் இந்த நிலையத்தைப் பயன்படுத்திவருகின்றன.

ஆறுகளின் போக்கைப் பற்றியும், அதற்கேற்ப நீர் நிலைகளை அமைப்பது பற்றியும் இங்கே ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

கீழ்ப்பவானி, மணிமுத்தாறு, மலம்புழா, துங்கபத்ரா, கிருஷ்ணா, பெண்ணறு திட்டங்களில் அணை கட்டுவதற்கு முன்னர்த் தோன்றிய சிக்கல்கள் இங்குச் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளால் தீர்க்கப்பட்டன.

நீர்ப்பெருக்கு ஏற்படும்போது அந்நிலைமையைச் சமாளித்தல், கால்வாய்களின் கரைவு (drop) அளவு பற்றிய பிரச்சினை, கரையோரங்களில் மண் அரிப்பு, நீர்ப்போக்கு உள்ள இடங்களில் தூர்ந்துவிடுவதைத் தடுத்தல் முதலிய துறைகளில் இங்கு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

காட்டு வளம்

காட்டியல் துறையினர் இம்மாவட்டத்தைச் செங்கற்பட்டு, சைதாப்பேட்டை என இரு காட்டியல் மாவட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளனர். செங்கற்பட்டு, காட்டியல் மாவட்டத்தில் முந்திரி பயிரிடுவதும், விறகுக்காக மரங்களைப் பயிரிடுவதும், காட்டியல் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சென்னை நகருக்கு அருகே இருப்பதால் விறகுக்கு நாள்தோறும் தேவை பெருகிவருவதே இதற்குக் காரணமாகும். ஒட்டுப்பலகை, தீக்குச்சி, தீப்பெட்டி ஆகியவற்றுக்கான மரங்களும் இங்கே பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன.

சைதாப்பேட்டை மாவட்டத்தில் இருந்த சில காடுகள் இப்போது ஆந்திர ராஜ்யத்தின் பகுதியாய் விட்டன.

திருவள்ளூர்ப் பகுதியில் கரடி, சிறுத்தை, புலி, புள்ளிமான் ஆகியவையும், வேடந்தாங்கலில் பல வகையான பறவைகளும் இருக்கின்றன.

எண்ணூர் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் வழங்கு நிலையம்

சென்னையிலிருந்து வடக்கே 18 கிலோமீட்டர் தொலைவில் கடலோரத்திலும், கொற்றளையாற்றின் தென் கிழக்குக் கரையிலும் ஓர் உயர்ந்த மேடையின் மீது இந்த நிலையம் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

முத்துக் குளிக்கும் தொழிலின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக இந்த நிலையம் 1904இல் அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கடலில் பல்வேறு இடங்களில் ஆண்டுதோறும்

வேறுபட்ட பருவக் காலங்களில் சேகரிப்பட்ட உயிர் இனங்கள் வகைப்படுத்தியும் தொகைப்படுத்தியும் இங்கே பேணி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பொதுவான பெயர்களும் விஞ்ஞானிகள் கொடுத்துள்ள பெயர்களும், இவை போன்ற பிற விவரங்களும் குறித்துவைக்கப்பட்டுள்ளன. இறந்துவிட்ட உயிரினங்கள் உயிரோடு இருப்பது போன்ற தோற்றம் கொடுக்குமாறு சில முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. இந்தியா வெங்குமுள்ள கல்லூரிகளுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும், பொருட்காட்சிக் கூடங்களுக்கும் இப்பொருள்கள் இங்கிருந்து விற்கப்படுகின்றன.

உயிரினங்களைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கும், படகோட்டுவதற்கும், மீன்பிடித்தும் நீச்சல் அடித்தும் பழகுவதற்கும் எண்ணூர் ஏற்ற இடமாகும்.

5. தொழில் வளர்ச்சி

சென்னை நகரை அடுத்திருப்பதால் இம்மாவட்டத்தில் சில இடங்கள் தொழில் துறையில் பெரு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. திருவெற்றியூர், பெரம்பூர், வில்லிவாக்கம், அம்பத்தூர், ஆவடி, வண்டலூர் ஆகியவை தொழில் வளரும் சிறு நகரங்களாக உள்ளன. முக்கியமான தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிக் கூறுவோம்

டி-ஐ சைக்கில்ஸ் - அம்பத்தூர்: இந்தியாவில் இயங்கும் மூன்று பெரிய சைக்கில் தொழிற்சாலைகளுள் இது ஒன்று. 1951இல் தொடங்கப் பெற்றது. இங்கிலாந்திலுள்ள ஹெர்குலிஸ் சைக்கில் கம்பெனியோடு தொடர்புடையது. சைக்கில் உறுப்புக்கள் அனைத்துமே இங்குச் செய்யப்படுகின்றன. உற்பத்தியாகும் சைக்கில்கள் ஹெர்குலிஸ், பிலிப்ஸ் என இரண்டு வகைப்படும். ஆண்டுதோறும் ஐந்து லட்சம் சைக்கில்கள் செய்யப்படுகின்றன. இத்தொழிற்சாலையின் மூலதனம் இரண்டரைக்கோடி ரூபாயாகும்.

என்பீல்டு இந்தியா: இத்தொழிற்சாலை 1958இல் திருவெற்றியூரில் தொடங்கப்பட்டது. ஆசியாவில் ஏற்பட்ட முதல்

மோட்டார் சைக்கிள் தொழிற்சாலை இதுவே. பிரிட்டனிலுள்ள என்பீல்டு கம்பெனியாரின் கூட்டுறவுடன் இங்கு ஆண்டுதோறும் 6,000 மோட்டார் சைக்கிள்களும், வில்லியர்ஸ் எஞ்சின்கள் பொருத்தப்பட்ட 6,000 ஸ்கூட்டர்களும் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு உரிய உறுப்புக்களில் 75% இங்கேயே தயாரிக்கப்படுகின்றன. இரயில்வே துறையினருக்குத் தேவைப்படும் சில பொருள்களும் இத்தொழிற்சாலையில் செய்யப்படுகின்றன.

அஷோக் லேலண்டு தொழிற்சாலை - எண்ணூர் : ஆஸ்டின் டிரக்குகளைப் பொருத்துவதற்காக இந்தத் தொழிற்சாலை 1948இல் தொடங்கப்பட்டது. 1950இல் இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள இயந்திரங்கள் வரவழைக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக லேலண்டு மசல் பஸ்களும், தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டும். இயந்திரங்களும் (Industrial Engines) இங்கே செய்யப்படுகின்றன. வார்ப்பு வேலைத் தொழிலில் இந்தத் தொழிற்சாலை புகழ்பெற்றது. இங்கிலாந்திலுள்ள லேலண்டு மோட்டார்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கு இதில் 49% பங்கு உண்டு. இங்கே செய்யப்படும் வாகனங்கள் வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதியாகின்றன. மேல் பகுதியற்ற மோட்டார் அடித்தளங்கள் உற்பத்தியாகின்றன.

மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனி - திருவொற்றியூர் : எல்லா வகையான பொருள்களையும் அடைப்பதற்கு உரிய அலுமினியப் பெட்டிகளும் தகரங்களும் இங்கே செய்யப்படுகின்றன.

இண்டியா பிஸ்டன்ஸ் - செம்பியம் : இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு கம்பெனியுடன் சேர்ந்து இது 1949இல் தொடங்கப்பெற்றது. பிஸ்டன் ரிங்ஸ் என்னும் பொருள்களும், சிலிண்டர் லைன்கும் செய்யப்படுகின்றன.

சதர்ன் ஸ்டர்க்கர்ஸ் லிமிடெட் - பட்டாபிராம் : ஆவடிக்கு அருகேயுள்ள இச்சிற்றூரில் ரயில்வேக்களுக்கு வேண்டிய வாகனங்கள் செய்யப்படுகின்றன. பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைவதற்குரிய எஃகுக் கூடாரங்கள் இங்கே உருவாக்கப்படுகின்றன. இத் தொழிலின் மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய்.

... ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் - வண்டலூர் : 1948இல் குரோம்பேட்டையில் இத் தொழிற்சாலையினர் வான்காட்டு கார்கள் செய்தனர். பிறகு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் வண்டலூரில் 1951இல் மோட்டார்த் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது. 1961இல் இத் தொழிற்சாலைக்கு மேலும் ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டது. வான்காட்டு, ஸ்டாண்டர்டு 10, ஸ்டாண்டர்டு ஹெரால்டு கார்கள் ஆண்டுதோறும் 6,000 உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் உறுப்புகளில் 85% இங்கே செய்யப்படுகின்றன. 15 பங்கு இங்கிலாந்திலிருந்து வரவழைக்கப்படுகின்றன.

குப்பர் பாஸ்பேட் தொழிற்சாலை - எண்ணூர் : இது புளமவுண்டன் தோட்டக்காரர்களால் 1961இல் தொடங்கப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் 50,000 டன் குப்பர் பாஸ்பேட், 5,000 டன் கிரவுண்டு ராக் பாஸ்பேட், 10,000 டன் சல்பியூரிக் ஆஸிட் ஆகியவை உற்பத்தி ஆகின்றன.

குப்பர் பாஸ்பேட் தொழிற்சாலை - ஆவடி : இது 1961இல் ஜார்ஜ் வாலஸ் கம்பெனியாரால் தொடங்கப்பெற்றது.

ஸ்டீல் டியூப் மேன்யுபாக்கரிங் கம்பெனி ஆவடி : இங்கு எஃகுக் குழாய்கள் செய்யப்படுகின்றன.

இராணுவ கனரக வாகன கவச மோட்டார்த் தொழிற்சாலை - ஆவடி : இது தென் இந்தியாவில் உள்ள மிகப்பெரிய தொழிற்சாலைகளுள் ஒன்று. இந்திய அரசாங்கத்துப் பாதுகாப்பு அமைச்சரவையால் ஆவடியில் 14,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 1962இல் வேலை தொடங்கப்பெற்றது. முழு வளர்ச்சி அடையும்போது இத் தொழிற்சாலைக்கு 40 கோடி ரூபாய் செலவாகும். இது இங்கிலாந்திலுள்ள விக்கர்ஸ் ஆர்ம்ஸ்டிரங் என்ற தொழில் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் உருவாகும்.

இங்கு ராணுவ கவசங்கள் (மிலிடரி டாங்க்ஸ்), பெரிய லாரிகள், கனமான ஏனைய வாகனங்கள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படும். இதைச் சேர்ந்த சில துணைத் தொழிற்சாலைகளும், பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடமும், ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் பின்னர் ஏற்படும்.

பாதுகாப்புத் தொழிற்சாலைகள்: இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ஆவடியில் பாதுகாப்புத் தளம் இருந்தது. அப்பொழுது பாதுகாப்புக்கு ஏற்ற இடமாக இதை அமைக்க பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 80 கோடி ரூபாய் செலவிட்டது. இங்கு இப்போது இராணுவ உடை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையும், (முன் குறிப்பிட்ட) கனரக கவச மோட்டார்த் தொழிற்சாலையும், போர்வீரர்கள் விமானங்களிலிருந்து இறங்கப் பயன்படும் பாரகுட் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையும், கப்பல் - டிசெல் இயந்திரம் செய்யும் தொழிற்சாலையும் ஏற்பட்டுள்ளன.

தையல் இயந்திரத் தொழிற்சாலை, பல்லாவரம் : இது - 1961 இல் பல்லாவரத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இங்கு எவரஸ்ட் தையல் இயந்திரங்கள் ஆண்டுதோறு 40,000 செய்யப்படுகின்றன.

கார்பொரண்டம் யூனிவர்த்ஸ் லிமிடெட் - திருவொற்றியூர்: உயர்தரமான உப்புத்தாள்கள் செய்வதற்காக இது 1955இல் பிரிட்டிஷ் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டது. இத் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 டன் பாண்டட் அப்ரேசிவ்கம், 60,000 ரீம்ஸ் கோட்டட் அப்ரேசிவ்கம் ஆகும்.

உப்புக் காகிதம், சாணைக் கற்கள்: இந்தப் பொருட்கள் மரச் சாமான்களைப் பளபளப்பாக்குவதற்கும், இரும்பு எஃகுக் கருவிகளைத் தீட்டுவதற்கும், கண்ணாடி, கத்தி ஆகியவற்றைத் தேய்ப்பதற்கும் இன்றியமையாதவை. பென்சில், பேனா, தோல், பிளாஸ்டிக், மின்சார விசிறி, சைக்கிள், வானொலிப் பெட்டி, வாகனங்களை உருவாக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றுக்கு இங்கிருந்து பட்டைச்சீலைகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

வீல்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் - பாடி: இது டன்லப் தொழிற்சாலையின் துணையுடன் 1961இல் டி.வி.எஸ். குடும்பத்தாரால் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவில் ரீம்ஸ் உற்பத்தி செய்யும் மூன்று பெரிய தொழிற்சாலைகளுள் இதுவும் ஒன்று. கார்களுக்கும் சைக்கிள்களுக்கும் வேண்டிய ரிம்கள் லாக்கணக்கில் ஆண்டுதோறும் செய்து வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

பைலட் பவுண்டன் பென் தொழிற்சாலை - புழலேரி: புழலேரிக்கு அருகேயுள்ள கதிர்வேளு கிராமத்தில் ஜப்பானிய தொழில் நுட்ப உதவியுடன் இத் தொழிற்சாலை நடைபெற்று வருகிறது.

இங்கிலீஷ் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி - பல்லாவரம் : இது ஆங்கிலேயர்களுக்குச் சொந்தமானது. இங்கிலாந்திலுள்ள 17 தொழிற்சாலைகளுக்கு உரிமையுடைய ஒரு குழுவின் கிளை. இந்தக் கிளை 1959இல் சென்னையில் உற்பத்தி தொடங்கி இருக்கிறது. கிளையின் மூலதனம் 40 லட்சம்.

பியூஸ் வகைகள், மின் கம்பிகள், குறைந்த வோல்ட் கியர் பெட்டிகள் ஆகியவை இப்போது செய்யப்படுகின்றன. மேலும் பல பொருள்களைச் செய்யவும் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிட்டுள்ளனர்.

சதர்ன் டயர் மேன்யுபாக்சரர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் - வண்டலூர் : இது அமெரிக்காவிலுள்ள கூப்பர் டயர் அண் ரப்பர் கம்பெனியின் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் 40 லட்ச ரூபாய் மூலதனத்துடன் தொடங்கப் பெற்றது. இங்கு மோட்டார்கள், கார்கள், டிரக்குகள், ஸ்கூட்டர்கள் ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான 3 லட்சம் டயர்களும் டியூபுகளும் ஆண்டுதோறும் 1963 முதல் உற்பத்தி செய்யப்படும். இத் தொழிற்சாலையில் அமெரிக்கக் கம்பெனிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குப் பங்கு உண்டு. சென்னை அரசாங்கம் ஒன்றே கால் கோடி ரூபாய்க்குப் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய ரப்பர் மலேயாவிலிருந்து வரவழைக்கப்படும்.

கண்ணாடித் தொழிற்சாலைகள் : திருவொற்றி யூரிலும், செம்பியத்திலும் ஒவ்வொன்றும் 50 லட்ச ரூபாய் மூலதனம் உள்ள கண்ணாடித் தகடு தொழிற்சாலைகள் (ஷீட் கிளாஸ்) உள்ளன. செம்பியத்திலுள்ள தொழிற்சாலை பெல்ஜிய நாட்டினரின் துணையில் நடைபெற்று வருகிறது.

அய்யனாவரத்தில் வாக்குவம் பிளாஸ்க்குகள் செய்யும் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டு உள்ளது.

கிண்டியில் ஆய்வுக்கூடங்களுக்கும் விஞ்ஞான நிறுவனங்களுக்கும் வேண்டும் கருவிகளைச் செய்யும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பெற்றிருக்கிறது.

ராமகிருஷ்ணா அன் சன்ஸ் - திருவொற்றியூர் : சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள், சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் இவைகள் போன்ற பல்வேறு இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை பிரெஞ்சு தொழில் ஸ்தாபனம் ஒன்றின் உதவி பெற்று 1962இல் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இப்பொழுதே சில இயந்திரங்கள் இத் தொழிற்சாலையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதை விரிவாக்குவதற்கு உரிய முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

டிராக்டர் தொழிற்சாலை - எண்ணூர் : இயந்திரக் கலப்பைகளையும், மண்வெட்டும் பெரிய இயந்திரங்களையும் செய்வதற்காக இத் தொழிற்சாலை 1962இல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஜப்பானிய தொழில் நுட்ப உதவியுடனும் இரண்டு கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடனும் இயங்கி வருகிறது.

டன்லப் டயர் பாக்டரி : இது 2 கோடி ரூபாய் செலவில் அம்பத்தூரில் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் தென்னிந்தியாவின் தேவை அனைத்தையும் நிறைவேற்றும். இங்கு உற்பத்தியாகும் டயர்களின் ஒரு பகுதியை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் திட்டம் இருந்து வருகிறது. **அசோக் - லேலண்டு மோட்டார் தொழிற்சாலையினர் மோட்டார் கார் இயந்திரத்தின் பகுதிகளைச் செய்வதற்காக** இரும்புப் பட்டறை ஒன்றை நிறுவியிருக்கின்றனர். இந்தப் பட்டறை இங்கிலாந்திலுள்ள லேலண்டு தொழில் நிலையத்தின் பட்டறையைப் பின்பற்றி அமைக்கப்படும்.

இங்கிருந்து இரண்டு மைலில் திருமுல்லைவாயில் இருக்கிறது.

ட்யூப்ஸ் இண்டியா - ஆவடி : இத் தொழிற்சாலை ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் 1961இல் தொடங்கப்பெற்றது. சைக்கிள் தொழிற்சாலைகளுக்கும் பாதுகாப்பு அமைச்சரவைக்கும் வேண்டிய எஃகுக் குழாய்கள் இங்குச் செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய

தொழிற்சாலை இந்தியாவில் இதைத் தவிர ஜாம்ஷெட்பூரில் மட்டும் உண்டு. அது, அளவில் சிறியது.

தோல் தொழில் : தோல் பதனிடுவது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் முக்கியமான தொழில்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. குரோம்பேட்டையும் புழலேரியும் மாதாவரமும் பல்லாவரமும் இத் தொழிலின் கேந்திரமான இடங்களாகும். பல்லாவரத்திலும் குரோம்பேட்டையிலும் ஏறத்தாழ ஒரு நூறு ஆண்டுகளாக, தோல் பதனிட்டு அதற்கு வண்ணமூட்டும் தொழில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. பல்லாவரத்தில் மாட்டுத்தோலை, ஆவரம்பட்டைகளால் பதனிடுகிறார்கள். மாதாவரத்தில் மாட்டுத்தோலும், கன்றுத்தோலும், செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு ஆகியவற்றின் தோல்களும் பதனிடப்படுகின்றன.

குரோம் டானிங் என்ற பதனிடும் முறை, முதல் முறையாகக் குரோம்பேட்டையிலேயே ஏற்பட்டது. அரசாங்கத்தார் நடத்தும் காலணி செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் பயிற்சி நிலையங்களும் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன.

தோல் வாணிகத்திலும் தோல் ஏற்றுமதியிலும் இந்தியாவில் சென்னை நகரம் முதல் இடம் வகிக்கிறது. அந்த வணிகரும் ஏற்றுமதிபாளரும் தங்களுடைய பதனிடு தொழிற்சாலைகளை இம்மாவட்டத்தில் நடத்தி வருகின்றனர். இத் தொழில் தரகர்கள், மண்டிகளையும் நடத்துகின்றனர்.

புழலில் நாகப்பா இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டு என்ற தொழிற் பேட்டை 1961 டிசம்பரிலிருந்து நடைபெற்று வருகிறது. தோலைப் பதனிடும்போது வீணாகும் கழிவுப் பொருள்களைத் தூளாக்கி அவற்றிலிருந்து தோல் அட்டைகள் (Leather Boards), செருப்பின் துண்ணப்பொருள்கள், திரைப்பட மாளிகைகளில் பயன்படுத்தப்படும் ஒலியமைப்பு அட்டைகள் (Sound - proofing Boards) முதலியன செய்யப்படுகின்றன. இந்த எஸ்டேட்டுக்காக இங்கிலாந்திலிருந்தும் ஜெர்மனியிலிருந்தும் 10 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள இயந்திரங்கள் வரவழைக்கப்பட்டுள்ளன. வெள்ளாட்டுத் தோலைப் பச்சையாகப் பதனிட்டு இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இதுவரை

பதனிடாமலேயே வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதில் குரோம் கெமிகல்சைப் பயன்படுத்திப் பதனிட்டு அனுப்புவர்.

புதுவகையான ஒரு தொழிற்பேட்டை மாதாவரத்தில் ஏற்படும். இதற்கு Functional Estate என்று பெயர். தோல் பதனிடவது, அதற்கு மெருகூட்டுவது முதலியவற்றில் ஈடுபடும் தனி நிறுவனங்களுக்கு இந்தத் தொழிற் பண்ணையில் இடம் வழங்கப்படும். அரசாங்கம் நிறுவும் இயந்திரங்களையும் தொழிற் கூடங்களையும் அவ்வப்போது வாடகை கொடுத்து, தோல் வணிகர் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

தொழில் பேட்டை தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் : 1962 முதல் தொழிற் பயிற்சி நிலையம் (Industrial Training institute) செங்கற்பட்டில் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. இது தமிழ்நாடு அரசாங்கத்துத் தொழில் துறையின் ஆட்சிக்குட்பட்டது.

அம்பத்தூரில் ஒரு தொழிற் பேட்டையை ஒரு கோடியே 18 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவும் வேலையும் 1962 இல் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது.

பல்லாவரம், ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஊத்துக்கோட்டை ஆகிய ஊர்களில் அரசாங்கத் தொழில் துறையினர் சிறு தொழில் நிறுவனங்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

நூலாலைகள் : ஒரொரு நூலாலைகள் மட்டும் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன. இது குறிப்பிடத்தக்க தொழில் அன்று.

பட்டு நெசவு : உணவும் உடையும் மக்களுக்கு இன்றியமையாதன. உணவு வகையில் காஞ்சிபுரம் இட்டளியும், உடை வகையில் காஞ்சிபுரம் பட்டும் மிகப் புகழ்பெற்றவை.

காஞ்சிபுரம் சென்றால் காலாட்டிக்கொண்டு வாழலாம் என்ற பழமொழி ஓராயிரம் ஆண்டுகளாக வழங்கிவந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து நெடுங் காலமாக இந்நகரின் நெசவுத் தொழில் சிறப்பாக இருந்தது என்று தெரிகிறது. காஞ்சிபுரம் மக்களில் பாதிப்பேருக்கு மேல் நெசவுத் தொழிலை நம்பியே வாழ்கின்றனர். சில குறிப்பிட்ட சமூகங்களே இத்தொழிலில் தொன்மையாக ஈடுபட்டு வந்தன. மதுவிலக்குச் சட்டம் ஏற்பட்ட பிறகு பிற சமூகத்தினரும் நெசவுத் தொழிலை

மேற்கொண்டனர். தமிழ் பேசும் செங்குந்தர், சிதைந்த தமிழ் பேசும் ஓட்டர், சௌராஷ்டிரம் பேசும் பட்டு நூல்காரர், கன்னடம் பேசும் சேணியர், தெலுங்கு பேசும் சாலியர் முதலிய சமூகத்தினர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இங்குள்ள தறிகளின் எண்ணிக்கை பத்தாயிரம் இருக்கலாம். காமாட்சியம்மை அருளாட்சி செய்யும் இந்நகரில் பெண்மக்களுக்குரிய உடைகளான சேலையும் பாவாடையும் நெய்வதற்கென்றே பல நூறு தறிகள் உள்ளன.

பட்டுச் சேலைகளை வாங்க விரும்புவோர் பலவகையினர் - செல்வர்கள், நடிகைகள், திருமண வீட்டார், ஏழை எளியவர். மொத்தமாக வாங்கும் வணிகரும், கடைகளைப் போல் வீட்டுத் தேவைக்குச் செல்வரும் இந்நகருக்கே வந்து வாங்குவர். வசதி குறைந்து தேவையைச் சுருக்கிக்கொண்டவர்களும் கூட, தங்களுக்குத் தெரிந்த காஞ்சிபுரம் நண்பர்கள் மூலமாகத் தறிகளிலேயே வாங்குவர். காஞ்சிபுரம் வணிகர்களில் பலர் வெளியூர்களிலும் விற்பனை நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

காஞ்சிபுரத்தில் சேலை வாங்கவரும் மங்கையர்தம் மன நிலையை ஆராயத் தொடங்கினால் அது சிறந்ததொரு கருத்தோவியமாக முடியும்.

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி மாணவராக வட இந்தியாவி லிருந்து பல்லவச் சின்னங்களைப் பார்வையிட வரும் இளைஞர் முதல், அயல் நாடுகளிலிருந்து சுற்றுலா வருபவர்கள் ஈறாக அனைவரும் எதை மறந்தாலும், காஞ்சிபுரம் பட்டுச் சேலை வாங்க மறப்பதில்லை. அமெரிக்காவிலும் இவ்வூர்ப் பட்டு பெரிதும் விரும்பப்படுகிறது. சேலையை அழகாக உடுத்துக்கொள்ளுவது எப்படி என்பதைப் பற்றித் திரைப்படம் எடுத்து இந்திய அரசாங்கம் அமெரிக்காவில் காட்டி வருகிறது.

காஞ்சிபுரம் பட்டுச் சேலைகள் அகலமான முன்றானையும், கெட்டியான கரைகளும் கொண்டவை. மைசூரிலிருந்து பட்டு வரவழைக்கப்பட்டு கிணற்றுத் தண்ணீர் வாயிலாகவும், குழாய்த் தண்ணீர் வாயிலாகவும் துணியின் நிறத்திற்குப் பளபளப்பு

ஊட்டப்படுகிறது. நெசவு மிகவும் அழுத்தமாக இருக்கும். முறுக்குப்பட்டும், சரிகைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 60க்கு மேற்பட்ட எண்ணுள்ள மென்மையான நூல்களிலும் சேலைகள் நெய்யப்படுகின்றன. உடுத்துவோரின் உள்ளங் கவருமாறு புதுப்புது டிசைன்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதே கடமையாகக் கொண்டு சில கலைஞர்கள் வேலை பார்த்து வருகின்றனர்.

காஞ்சிபுரத்தில் நெய்யப்படும் சேலைகள் பெரும்பாலும் 12 கெஜம் நீளமானவை. 14, 16, 18 கெஜங்களிலும் தயாராகின்றன. பட்டுச் சேலைகளின் விலை நூறு ரூபாய் முதல் ஆறு நூறு வரையாகும்.

தறிகள், காஞ்சிபுரத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் கிடைக்கும் மரங்களைக்கொண்டு இந்நகரிலேயே செய்யப்படுகின்றன. இவற்றின் அமைப்பில் சிறு சிறு மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

6. போக்குவரத்து வசதிகள்

இந்த மாவட்டம் போக்குவரத்து வசதிகள் யாவும் பெற்றுச் சிறப்பாக விளங்குகிறது. இதற்குக் காரணம் மாநிலத் தலைநகரைத் தன் எல்லைக்குள் பெற்றிருப்பதே ஆகும்.

நெடுஞ்சாலைகள் : சென்னை - கல்கத்தா, சென்னை - பம்பாய், சென்னை - பெங்களூர், சென்னை - திண்டுக்கல் ஆகிய தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் இந்த மாவட்டத்தின் வழியாகப் பல திக்குகளில் செல்லுகின்றன. இவை தரமான முறையில் அகலமாகப் போடப்பட்டிருப்பதால், போக்குவரத்து பெரிய அளவிலும் விரிவாகவும் நடைபெறுகிறது. சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை கடலோரமாக நெடுஞ்சாலை அமைக்கும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சென்னை - மாமல்லபுரம் சாலை போட்டு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சியின் பயனாய், கனமாக இயந்திரங் களைத் தாங்கும் ஆற்றல் உள்ள நெடுஞ்சாலைகள் தேவைப்படு கின்றன. பல

பகுதிகளில், குறிப்பாக சென்னையிலிருந்து கல்பாக்கம் அணுமின்சார நிலையத் தளத்துக்கு இவ்வகைச் சாலையை மாநிலப் பொதுப்பணித் துறையினர் இந்த மாவட்டத்தில் போட்டு வருகின்றனர்.

மாவட்டச் சாலைகளுள் குறிப்பிடத் தக்கன

அரக்கோணம் - காஞ்சிபுரம் சாலை, காஞ்சிபுரம் - வந்தவாசி சாலை, தென் ஆர்க்காடு எல்லைச் சாலை, அப்துல்லாபுரம் - மோரணம் சாலை, சென்னை - திருவள்ளூர் - திருத்தணிகை சாலை, கொற்றளையாறு பாலம் - புத்தூர் சாலை இவற்றால் சுற்றுப்புற மாவட்டங்களிலுள்ள சிற்றூர்களுக்குப் போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது.

சாலைகள் போடுவதற்கு இன்றியமையாது தேவைப்படும் சரளைக்கல் இம்மாவட்டத்தில் பல்லாவரத்தில் உடைக்கப்படு கிறது.

சாலைகளில் கட்டப்பட்டுள்ள பாலங்களுள் செங்கற்பட்டு நகரின் தென் எல்லையில் பாலாற்றின் குறுக்கே கட்டப் பெற்றிருக்கிற பாலம் புகழ் பெற்றது. இது 25 லட்ச ரூபாய் செலவில் 1956இல் முடிக்கப் பெற்றது. முன்னரேயே நன்கு இறுக்கப் பெற்ற காங்கிரீடால் இப்பாலம் அமைக்க பெற்றது. இந்தியாவிலேயே இந்த முறையில் உருவாக்கப் பெற்ற முதற் பாலம் இதுவே. உலகிலுள்ள பெரிய பாலங்களுள் இதுவும் ஒன்று.

இம்மாவட்டத்தின் வழியாகச் சென்னைக்கும் தமிழ் நாட்டின் பல நகரங்களுக்கும் விரைந்து செல்லும் பஸ்கள் அரசாங்கத்தாரால் விடப்படுகின்றன. சிற்றூர்களிலிருந்து கூட, சென்னைக்கு அடிக்கடி நேர் பஸ் வசதி இருந்து வருகிறது. காஞ்சிபுரத்திலும் திருவள்ளூரிலும் டவுன் பஸ் வசதி இருந்து வருகிறது. தனியார் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்து, மதுரை கோவை மாவட்டங்களை விட இம்மாவட்டத்தில் வசதிக் குறைவானது.

1942இல் சென்னை நகரில் ஜப்பானியர் குண்டு போட்டதால், நகரம் காலி செய்யப்பெற்றது. அப்போது சென்னை ரிக்சாக்காரர்கள் இம்மாவட்டத்துச் சிறு நகர்களில் குடியேறி, அவற்றில் தம் தொழிலை நடத்தி வந்தனர்.

கால்வாய் : கால்வாய்ப் போக்குவரத்து வசதியும் இம்மாவட்டத்தில் உண்டு. 1875ஆம் ஆண்டு அளவில் தாது வருஷப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது உணவுப் பொருள்களை வரவழைக்கவும். ஏழைகளுக்கு வேலை கொடுக்கவும் பக்கிங்காம் பிரபு என்ற வெள்ளைக்கார கவர்களர் கால்வாய் வெட்டுவித்தார். ஆந்திரநாட்டுக் கோதாவரி கிருஷ்ணைப் பேராறுகளின் கழிமுகப் பகுதியிலிருந்து சென்னை வழியாகத் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மரக்காணம் வரை கடலோரமாகவே இக்கால்வாய் வெட்டப்பெற்றது. இது உலகிலேயே பெரிய கால்வாய்களில் ஒன்று. கிருஷ்ணை, கோதாவரி நீர் வழிகளுடன் சேர்ந்து இது 400 மைல் நீளத்துக்குச் செல்லுகிறது. இரயில் போக்குவரத்து வளர்ச்சியால், இந்தக் கால்வாய் பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால், இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் இரயில் வண்டிகள் கிடையாமையால் போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டது. அப்போது, உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல இக்கால்வாய் உதவிற்று. இக்கால்வாயை அகலப்படுத்தவும் ஆழப்படுத்தவும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இக்கால்வாய்ப் போக்கில் உள்ள ஏழு ஆறுகளைக் கால்வாயோடு இணைக்கவும் மரக்காணத்திலிருந்து தெற்கே இக்கால்வாயை நீட்டிவிட்டு வேதாரணியம் கால்வாயுடன் இணைத்து 600 மைல் நீளமுள்ள கால்வாயாக ஆக்கவும் யோசனைகள் சொல்லப்பட்டன. ஆனால், அவை கருக் கொள்ளவில்லை; விழுலுக்கு இறைந்த நீராயின. போர் முடிந்தது. மீண்டும் இரயில்வேக்களின் பேராசையால் கால்வாய்ப் போக்குவரத்து வளராது போயிற்று.

ஜெர்மனி, இத்தாலி முதலிய நாடுகளிலும், பீகார், வங்காளம் முதலிய மாநிலங்களிலும் கால்வாய்ப் போக்குவரத்து பெருவளர்ச்சியடைந்து உள்நாட்டு வானிகம் இவ்வகை நீர் வழிகளால் பலன் பெற்றுள்ளது. இங்கு இக்கால்வாய்களின் முக்கியத்துவம் நன்கு உணரப்படாமையால் கால்வாயைப் பேணவும், விரிவாக்கவும், தூய்மையான முறையில் வைத்திருக்கவும், ஜெட் இயந்திரத்தால் இயங்கும் படகுகளை இக்கால்வாயில் விடுவதற்கும் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கங்கை முதல் காவிரி வரையுள்ள எல்லா ஆறுகளையும் இணைப்பதற்கான முதல் படியாக இது அமையும். தமிழ் நாடு, ஆந்திரப்பிரதேசம் ஆகிய இரு மாநிலங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்ச் சீர்திருத்தம் இன்றியமையாததாகும்.

சவுக்கு விறகு, உப்பு, வைக்கோல், கருவாடு, தேங்காய், அரிசி போன்ற பொருள்கள் இக்கால்வாய் வழியாகவே சென்னை நகருக்குச் செல்லுகின்றன. குறிப்பாக, இடை கழிநாட்டுப் பொருள்கள் இக்கால்வாய் வழியாகவே சென்னைச் சந்தைக்குச் செல்கின்றன. இவ்வாறு ஓராண்டில் செல்லும் பொருள்களின் மதிப்பு இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் ஆகும். பஸ், இரயில் போக்குவரத்து ஏற்படுமுன், பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் மக்கள் போக்குவரத்துக்கும் பயன்பட்டது.

இம்மாவட்டத்தில் இக்கால்வாயின் நீளம் 98 மைல் அல்லது 158 கி.மீ.

கோவளம், பழவேற்காடு முதலிய தீவுப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல, படகுகள் இன்றியமையாத சாதனமாக உள்ளன.

இரயில் போக்குவரத்து : இந்தியாவில் போடப்பெற்ற மிகப் பழமையான இரயில் பாதைகளுள் இம்மாவட்டத்தில் உள்ள வற்றையும் குறிப்பிடலாம். அகலப் பாதை, அகலங் குறைந்த பாதை, மின்சார இரயில் பாதை ஆகிய மூவகை வசதிகளும் இங்கு உள்ளன.

சென்னை சென்டிரலிலிருந்து அறக்கோணம் செல்லும் வழியில் திருவாலங்காடு வரையிலும், கல்கத்தா செல்லும் வழியில் அறம்பாக்கம் வரையிலும் இம்மாவட்டத்தில் அகலப் பாதைகள் உள்ளன. இவற்றின் நீளம் 101 கி.மீ. இதில் பெரும் பகுதி இரட்டைப் பாதையாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை - திண்டிவனம் பாதையில் தொழுப்பேடு வரையும், செங்கற்பட்டு - காஞ்சிபுரம் - அறக்கோணம் பாதையும், அதைச் சேர்ந்து 165 கி.மீ. தொலைவிற்கும் அகலக் குறைவான பாதை உள்ளது.

மின்சார இரயில் இந்தியாவில் முதல் தடவையாக 1925இல் பம்பாய்க்கும் குருலாவுக்கும் இடையே விடப்பட்டது. 1928இல்

சென்னைக் கடற்கரை இரயில் நிலையத்திலிருந்து 30 கி.மீ. தொலைவுள்ள தாம்பரத்துக்கு இரயில் பாதை போடும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1931-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 11ஆம் தேதி புகையில்லாத புகைவண்டி என்ற புதுமையான போக்குவரத்து ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாகச் சென்னை தெற்கே விரிவடைந்தது. தாம்பரத்துக்கு அருகேயுள்ள இடங்களின் விலை ஏறிற்று. 1962இல் தாம்பரத்திலிருந்து வண்டலூருக்கு மின்சாரப் பாதை நீட்டப்பட்டது. தாம்பரத்திலிருந்து விழுப்புரம் வரையிலும் 131 கி.மீ. தொலைவிற்கு மின்சாரப் பாதை போடும் திட்டத்திற்காக மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மூன்றரைக்கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வேலை நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டம் உருவாகவும் நிறைவேறவும் இம்மாவட்டத்தாரும், 1952 முதல் 1957 வரை இந்திய அரசாங்கத்தின் இரயில்வே துணை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய வருமாகிய ஒ.வி. அளகேசன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கன.

அகலம் குறைந்த பாதை (மீட்டர் கேஜ்)

	கி.மீ.
சென்னை - திண்டிவனம் 1-9-1879	101
செங்கல்பட்டு - வாலாஜாபாத் 1-8-1880	21
வாலாஜாபாத் - காஞ்சிபுரம் 1-1-1881	13
காஞ்சிபுரம் அறக்கோணம் 1-8-1865	28

அகலம் கூடிய பாதை (பிராட் கேஜ்)

சென்னை - அறக்கோணம்	69
--------------------	----

ஆகாய விமான போக்குவரத்து : மீனம்பாக்கத்தில் பொது மக்களுக்காகவும், தாம்பரத்தில் விமானப் படையினருக்காகவும் ஆகாய விமான நிலையங்கள் உள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் முதல் தடவையாக ஓர் ஆகாய விமானம் - ஓட்டுபவர் மட்டும் இருக்கக்கூடிய சின்னஞ்சிறு விமானம் - 1910ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ஆந் தேதி பறந்தது. டாடா ஏர்லைன்ஸ் என்ற இந்திய விமான கம்பெனியின்

முதல் விமானம் 1932ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15ஆந் தேதி கராச்சியிலிருந்து சென்னை வந்தது. சென்னை விமான நிலையம் போயிங் ஜெட் போன்ற மிகப் பெரிய விமானங்களும் வந்து சேரத் தக்கவாறு 1962-63இல் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. விமானம் ஒட்டிப் பழகுவதற்குரிய பள்ளியும், கங்க அலுவலகங்களும், விமானிகளுக்குச் செய்திகள் தெரிவிப்பதற்காக வானிலை நிலையமும் இங்கு உள்ளன. இந்த விமான நிலையம் செங்கற்பட்டு மாவட்டப் போலீசு ஆட்சிக்கு உட்பட்டது.

7. உரிமைப் போரில் பங்கு

பாளையக்காரர்கள் மிகுந்த திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுதந்தரப் போராட்டம் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே தொடங்கிவிட்டது. இம்மாவட்டத்தில் பாளைக்காரர் எவரும் இல்லை. முஸ்லிம் ஆட்சியில் அல்லற்பட்ட மக்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் அமைதி நிலவியதை நினைத்து ஓரவாறு மனச்சாந்தி பெற்றனர்.

1920 க்குப் பிறகுதான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நாட்டுணர்ச்சி பரவிற்று. 1925இல் காஞ்சிபுரத்தில் தமிழ் நாடு அரசியல் மாநாடு கூடியது. அம்மாநாட்டில் தான் தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க., பெரியார் ஈ.வே. இராமசாமி ஆகியோர் காங்கிரசிலிருந்து விலகினர். சுயமரியாதை இயக்கம் இம்மாவட்டத்தில் தான் தோன்றிற்று. அந்தக் கட்சியின் முதல் மாநாடு 1927இல் செங்கற்பட்டில் நடந்தது. முதல் மாநாடு 1927இல் செங்கற்பட்டில் நடந்தது. மகாகனம் எம். ஆர். ஜெயகர் கலந்துகொண்டார். அதன் பின்னரே சமயவாதிகள் தமிழ் நாடெங்கும் மாநாடுகள் கூட்டினர். ஜஸ்டிஸ் கட்சி, திராவிடக் கழகம் ஆகிய அமைப்புக்களும் இம்மாவட்டத்தில் பெரிய அளவில் ஆதரவு பெற்றன. இதனால் இம்மாவட்டத்தார் பலர் அரசாங்க அலுவலர் ஆயினர்.

சேரமாதேவிப் போராட்டத்தில் இம்மாவட்டத்துக் கிருஷ்ணசாமி சர்மா கலந்து கொண்டார். 1932, 1933-ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற சட்டமறுப்பு இயக்கங்களிலும், 1936ஆம் ஆண்டு அளவில் சென்னையில் நடைபெற்ற ஜான்சிபார் கிராம்பு இறக்குமதி எதிர்ப்பு மறியலிலும் இம்மாவட்டத்தார் பல நூறு பேர் சிறை

சென்றனர். இவர்களுள் சி.என். முத்துரங்க முதலியார், மீ. பக்தவத்சலம், ஓ.வி. அளகேசன் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். முத்துரங்க முதலியார் 1936இல் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தார்.

1942-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கமும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஆதரவு பெற்றது. தாம்பரம் கிறித்தவக் கல்லூரி மாணவர்கள் மின்சார இரயில்களைத் தடுத்துத் தடியடிக்கு ஆளாகிச் சவுக்கடியும் பட்டனர். களத்தி என்னுமிடத்தில் அஞ்சல் நிலையம் தீக்கிரையாயிற்று. அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறையைக் கண்டித்த காரணத்திற்காக, தாமல் ஊராட்சி மன்றம் ஆறு மாதத்திற்கு கலைத்து வைக்கப்பட்டது.

1938இல் காங்கிரஸ் பேரிகை என்ற இதழ் செங்கற்பட்டிலிருந்து, ஓ.வி. அளகேசனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது.

8. கூட்டுறவு இயக்கம்

தமிழ் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் தழைத்து வருகிறது. இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் தமிழ்நாடு திகழ்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் சென்னை டி.யு.சி. எஸ். நிறுவனம். இதன் விளைவாக அண்டை மாவட்டமான செங்கற்பட்டில் கூட்டுறவு முறையில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகியுள்ளது.

வேளாண்மை உற்பத்தி, கைத்தறி நெசவு, வீடுகட்டும் பணி, பால் வழங்குதல் ஆகிய துறைகளில் கூட்டுறவின் பயன் பாராட்டத் தக்கது.

மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவியுள்ளது. மிகபெரும்பாலான மக்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்திருக்கின்றனர். வேளாண்மைப் பொருள்களின் உற்பத்திக் காகவும் விற்பனை வசதிகளுக்காகவும் 1961-62இல் மூன்று கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து சிறந்த கூட்டுறவு நிறுவனமாக இயங்கிவருகிறது.

திருநர் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கம் தமிழ் நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கம் என்று தெரிகிறது. இது 1904இல் பதிவு செய்யப்பெற்றது. இதன் பதிவு இலக்கம் ஒன்று. இது சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. எனவே, தரத்தில் இதன் இலக்கம் ஒன்று என்போம்.

அய்யனாவரத்தில் சென்னைக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு யூனியன் அமைந்துள்ளது. இங்கிருந்து சென்னை நகருக்குப் பால் அனுப்பப்படுகிறது. மாதவரம் பால்பண்ணை பெரும் புகழ் பெற்றுள்ளது. மாவட்டத்தில் நடைபெறும் பால் வழங்கு சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 350 ஆகும்.

கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்கள் நூற்றுக்குமேல் நடைபெற்று வருகின்றன. பட்டு நெசவுக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உண்டு. தொழிலியல் நெசவாளர் சங்கங்களும் பணியாற்றுகின்றன. இம்மூவகைச் சங்கங்களாலும் 20,000 நெசவாளர்கள் நலமடைந்துள்ளனர்.

ஆந்திராவிலிருந்து தமிழ் நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்ட திருத்தணிகை வட்டத்தில் நாயணச் சங்கங்கள், நெசவாளர் சங்கங்கள், பால் வழங்கு சங்கங்கள் பெருவாரியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் இப்பகுதி வளமடையும்.

வீடுகட்டும் சங்கங்கள், கூட்டுறவு பண்டகசாலை, கூட்டுறவுப் பண்ணை, பாத்திர உற்பத்தி சங்கம் போன்றவை பயன்மிக்க கூட்டுறவு அமைப்புக்களாக இம்மாவட்டத்தில் செழித்து வருகின்றன.

9. தமிழ்ப்பணி

செங்கை மாவட்டத்தின் செந்தமிழ்ப் பணிகளை இப்பகுதியில் கூறுவோம்.

இம்மாவட்டத்தைப் பற்றிய பழமையான நூல் 'தொண்டை மண்டல சதகம்.' சதக இலக்கியங்களுள் இதுவே முதல் நூல் என்பர். புரவலர்களையும் அவர்கள் புரந்த புலவர்களையும் இந்நூல் போற்றுகிறது. 'தொண்டைமண்டலமே' என்ற சொற்றொடருடன் ஒவ்வொரு பாட்டும் முடிகிறது. இவ்விலக்கியத்தை ஈந்தவர் படிக்காகப் புலவர்.

‘தண்டலையார் சதக’மும் இம்மாவட்டத்தில் எழுந்ததே.

பல நூற்றாண்டுகளாக இப்பகுதியில் பெரும்புலவர்கள் இருந்துவந்துள்ளனர். சங்க காலத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். பெரும்பாணாற்றுப்படை தந்தவர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார். இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனாரைப் பெற்ற பெருமையும் இம்மாவட்டத்துக்கு உண்டு.

சமண சமயப் புலவர்களும் இங்கு வாழ்ந்து தமிழ் வளர்த்திருக்கின்றனர்.

கவிச் சங்கரவர்த்தி கம்பர் காஞ்சியில் வாழ்ந்து கச்சியேகம்பரை வழிபட்டார் என்பது வழிவழிச் செய்தி. பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பெரிய புராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் பெருமை செங்கையின் பெருமையாகும்.

13,14 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பவணந்தியாரும், 18-ஆம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்பரும் அந்தகக்கவி வீரராகவரும் இலக்கண, இலக்கியத் தொண்டாற்றினர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் பெருகி வளரத் தொடங்கியது. காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியின் முதல் தமிழாசிரியரானார். இப்புலவர் பெருமானுடன் தொடர்புகொண்டு கல்வி பயின்றோரில் திருசிரபுரம் மகாலித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும் வடலூர் இராமலிங்கம் பிள்ளையும் முக்கியமானவர்.

கச்சிக் கலம்பகம் இயற்றியவர், பூண்டி அரங்கநாத முதலியார். உவின்சலோ தமிழராதியை உருவாக்க அத்துரைமகனாருக்கு உதவியவர் திருளவ்வளூர் இராமசாமிச் செட்டியார்.

திருப்போரூர் சரவண தேசிகர், அவருடைய மாணவரான திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள், திருத்தணிகை சரவணப் பெருமாள் ஐயர், விசாகப் பெருமாள் ஐயர் ஆகியோரும் இந்நூற்றாண்டில் தமிழ் வளர்த்த பெருமக்களாவர்.

இந்த நூற்றாண்டில் சோணாசலக் கவிராயர் சிறுபிரபந்தங்கள் பலவற்றை இயற்றிச் செந்தமிழை அணி செய்தார். தமிழ் நாடகக் கலைக்குப் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் மறுமலர்ச்சி கொடுத்தார். இவர் எண்ணற்ற நாடக இலக்கியங்களை ஆக்கியுள்ளார்.

இந்தியப் பிரதமர் நேருவின் நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ள மேலமய்யூர் ஓ.வி. அளகேசன், ஆனந்த போதினி, பிரசண்ட விகடன் ஆசிரியர் நாரண துரைக் கண்ணன் (ஜீவா), அண்ணங்கராச்சாரியார், இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் கற்பித்து வரும் சி.எல்.எஸ். பதி முதலானோர் இம்மாவட்டத்தின் பெருமையை உயர்த்தியுள்ளனர்.

காஞ்சிபுரத்தில் தோன்றிய அண்ணாத்துரை பேச்சிலும் எழுத்திலும் புதிய பரம்பரையை உருவாக்கியுள்ளார். நாடக வசனநடையில் புதுப்பாணியை வெற்றியுடன் கையாண்டவர்.

தென்பட்டினம் ஊரினரான மீனாட்சிகந்தரம் பிள்ளை (தெ.பொ.மீ.) பன்மொழிப் புலவர். சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், இந்திய மொழிநூல் சங்கத் தலைவராகவும், கல்லூரித் தமிழ்ப் பயிற்சி மொழிக்குழு, தமிழ்நாடு அரசாங்கத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு அமைப்பு ஆகியவற்றின் தலைவராகவும் அரும்பணி ஆற்றி வருகிறார்.

வார வழிபாடு, புராணச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றின் வாயிலாகக் காஞ்சி மெய்கண்டார் கழகம் சைவத்தோடு தமிழையும் வளர்க்கிறது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தமிழ் எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர் சங்கம் அண்மையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காஞ்சியையும் மாமல்லபுரத்தையும் நிலைக்களனாகக் கொண்டு தமிழில் பல வரலாற்று நாவல்கள் மலர்ந்துள்ளன.

இதழ்கள் : சென்னை நகரம் அணித்தேயிருப்பதால் இதழ்களும் நூல்களும் அங்கிருந்து வெளிவருகின்றன. அவற்றிலும் சில காஞ்சியில் அச்சடிக்கப்படுகின்றன.

இம் மாவட்டத்திலிருந்து வெளிவரும் இதழ்களுள் குறிப்பிடத்தக்கன வருமாறு

இதழின் பெயர்	வெளிவரும் ஊர்
திராவிட நாடு	காஞ்சிபுரம்
குருகுலம்	வாலாசாபாத்
கிராம ஐக்கியம்	திருவான்மியூர்
கிராம இயக்கம்	திருவான்மியூர்
பாசரக (நின்று விட்டன)	குன்றத்தூர்
கலை (நின்று விட்டன)	குன்றத்தூர்

ஊரும் பேரும் : இம்மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்ப் பெயர்களைப் பற்றிய சில பொதுவான செய்திகளைக் கூறவோம்.

வரலாற்றுத் தொடர்புடையன : பல்லவர், சோழர், விஜய நகர, முஸ்லீம், ஆங்கிலேய ஆட்சிகளில் இம் மாவட்டம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த ஆட்சிகளை நினைவுபடுத்தும் பெயர்கள் பல ஊர்களுக்கு உண்டு.

பல்லாவரம் என்று மருவி வழங்கும் பல்லவபுரம், பாலி மேடு (காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது) எனக் கொச்சையாக வழங்கும் பல்லவமேடு ஆகிய இரண்டு ஊர்கள் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன. மாமல்லபுரம் பல்லவ அரசனான நரசிம்மவர்மன் என்ற மாமல்லன் பெயரால் ஏற்பட்டது.

சோழவரம் என மருவி வழங்கும் சோழபுரம், சோழன் தாங்கல் (மதுராந்தகம் அருகே.) சோழவரத்திற்கு அருகேயுள்ள செம்பியம் மணலி, சுந்தர சோழவரம் (ஆவடி அருகே). மதுராந்தகம் (சோழ அரசன் ஒருவன் பெயரால் ஏற்பட்டது) ஆகிய ஊர்களும் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன.

ஆர்(த்தி)ப்பூ சோழர்க்கு உரியது. அதன் பெயரால் ஏற்பட்ட ஆர்ப்பாக்கம், ஆரணி முதலிய ஊர்கள் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன.

விஜயநகர ஆட்சியில் தெலுங்கு பேசும் மக்கள் பலர் இம்மாவட்டத்தில் குடியேறினர். இவ்வாறு அவர்கள் குடியேறுவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஊர்களுக்கும், இயல்பான மக்கள்

பெருக்கத்தால் பழைய ஊர்களுக்கு அணித்தாக உண்டான பகுதிகளுக்கும் இடப்பெற்ற ஊர்ப் பெயர்கள் தெலுங்குச் சாயலை உடையனவாக உள்ளன. சான்றாகப் பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள கும்மிடிப்பூண்டி, கவரப்பேட்டை, மீஞ்சூர் அருகேயுள்ள சுப்பா ரெட்டிப் பாளையம், திருத்தணிகை வட்டத்திலுள்ள நாரத்வாடா, நாயக்கன் பேட்டை, ராமகிருஷ்ணராஜி பேட்டை, வேங்கடபெருமாள் ராஜிபுரம், புத்தால் செங்கமநாயுடு கண்டிகை, ரெட்டிப்பள்ளி, முத்தியாலு வாரிப்பள்ளி ஆகிய ஊர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆர்க்காட்டு நவாபுகளின் ஆதிக்கத்தில் ஏற்பட்ட ஊர்களும் உள்ளன. காஞ்சிபுரத்துக்கு அருகே அப்துல்லாபுரம், ஒலிமுகம்மது கேட்டை ஆகிய ஊர்களும், சோழவரத்துக்கு அருகேயுள்ள மாயூஸ்கான் பேட்டை, பூண்டிக்கு அருகேயுள்ள காரணி நிஜாம்பட்டு, மதுராந்தகம் வட்டத்தில் ஆர்க்காடு, காஞ்சிபுரம் வட்டத்து வாலாஜாபாத், திருவள்ளூர் வட்டத்து உளுந்தை உசயநகரம் (ஹுஸ்ஸெயின் நகரம்) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆங்கிலேயர் தொடர்பாலும், பிற்காலத்தில் அவர்களுடைய ஆட்சியாலும் ஏற்பட்ட பெயர்களும் உண்டு. அவையாவன செயின்ட்தாமஸ் மவுண்ட், காஞ்சிபுரத்தில் இப்பொழுது காந்திரோடு என வழங்கப்பெறும் ஹாட்ஸன் பேட்டை, திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள அடிசன்புரம், பிளேஸ்பாளையம், தாம்பரத்திற்கு அருகேயுள்ள குரோம்பேட்டை டச்சுக்காரர்களால் வழங்கப் பெற்ற பெயர் புலிக்கட் (பழுவேற்காடு), சத்ராஸ் (சதுங்கப்பட்டினம்) என்பன.

மக்கள் கூட்டத்தால் ஏற்பட்ட பெயர்கள் : வில்லியர், வேடவர், இருளர் போன்ற இனத்தவர் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இங்கு வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

வில்லையுடைய வீரர்கள் வில்லிகள் என்று பெயர் பெற்றனர். இவர்கள் தங்கிய ஊர்கள் இவர்களது பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றன. புதுச்சேரிக்கு அருகேயுள்ள ஓர் ஊரின் பெயர் வில்லியனூர் என்பதாகும். இராமநாதபுர மாவட்டத்து அறுப்புக்கோட்டை ஒன்றியத்தில் வில்லிபத்திரி என்ற ஊர் உளது. இவ்வாறே இம்மாவட்டத்தில் வில்லிவாக்கம் (சென்னை நகருக்கு

அருகே ஒன்றும் வாலாஜாபாத் அருகே மற்றொன்றும்), வில்லியம்பாக்கம் (காட்டாங்குளத்தூர் அருகே) முதலிய ஊர்கள் அமைந்துள்ளன.

வேட்டையாடுந் தொழிலில் ஈடுபட்ட வேடவர் வாழ்ந்த குடியிருப்புக்கள் : தாளவேடு, கதிர்வேடு (திருவொற்றியூர் அருகே.) வேடந்தாங்கல் (கருங்குழி அருகே), கத்திரிவேடு (மாதவரம் அருகே). பண்டாரவேடு என்கின்ற பெயர்களால் வழங்கப் பெறுகின்றன. வேடு என்பது பேட்டை, பேடு என்ற சொற்களின் மருஉ என்பர். இது ஆராய்ச்சிக்குரியது. இருளர்கள் வாழ்ந்த இடங்களும் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன. கடம்பத்தூர் பகுதியில் இருளஞ்சேரி என்ற ஓர் ஊர் உண்டு.

வழிவழியாக வந்த அரசர்கள் வேதம் ஓதவும், சமயத்திற்கு ஏற்றம் கொடுக்கவும் அந்தணர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்காகப் புதிய ஊர்களைத் தானமாக வழங்கினர். இவ்வாறு உண்டான ஊர்கள் மங்கலம், அகரம், (அக்ரகாரம் என்பதன் மருஉ), புத்தூர், தேவதானம், மானியம் என்ற பெயர்களைப் பெற்று இன்றும் உள்ளன.

நில அமைப்பால் ஏற்பட்ட பெயர்கள் : பட்டினம், பாக்கம், குன்றம், தண்டலம், பூண்டி என்ற இறுதிச் சொற்களையுடைய ஊர்களைச் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் எங்கும் காணலாம்.

பட்டினம், பாக்கம் என்பவை கடற்கரைச் சிற்றூரைக் குறிக்கும், நெய்தல் நிலம் முழுமைக்கும் இப் பெயர்கள் பரவியிருக்கின்றன. பாக்கம் என்ற சொல் வாக்கம் என்று மருவியும் வழங்கி வருகிறது. சதுரங்கப்பட்டினம், தென்பட்டினம், வட பட்டினம், கொடபட்டினம், புதுப்பட்டினம் குறிப்பிடத் தக்கவை.

மீனம்பாக்கம், பனப்பாக்கம், சிறுவாக்கம், நெய்யாடிப் பாக்கம் என்னும் ஊர்கள் பாக்கம் என்னும் பெயரைப் பெற்றவை. குன்றம் என்ற பழம் பெயர் குண்ணம், குணம், குன்னம் என்ற இறுதச் சொற்களுடன் ஊர்ப்பெயர்கள் பலவற்றில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இவை பெரும்பாலும் குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ளன. குன்று என்பது குன்னமாகத் திரிவதை மலையாளச் சீமையிலும் காணலாம். சான்று-பொன் குன்னம், குன்னம்குளம். இவ்வாறே குன்னு என்று மருவிய குன்றங்களாக இஞ்சிக் குன்னு, மேரிக்குன்னு என்ற ஊர்கள் கேரளத்தில் உள்ளன.

தண்டலம் என்ற சொல்லை இம்மாவட்டத்துப் பெயர்களில் மிகுதியாகக் காணலாம். தண்-குளிர்ச்சி தலம்-இடம் அல்லது ஊர். தண்டலம் சோலையான இடம். இது தண்டலை என்ற சொல்லின் மருஉவாகவும் இருக்கலாம். பெருந்தண்டலம், காவித்தண்டலம், காவாந்தண்டலம், குளிப்பாந்தண்டலம், கொரகந்தண்டலம் போன்ற தண்டலங்களை எண்ணி முடியாது. சில ஊர்ப் பெயர்கள் பெயர்களைச் சுருக்குகின்ற மனப் பான்மையின் விளைவாக அடைமொழி மறைந்து வெறுந்தண்டலம் ஆக உள்ளன.

கும்மிடிப்பூண்டி, கம்மாளம்பூண்டி, பூண்டி, கருவேப்பம் பூண்டி, கலியாம்பூண்டி, தினையம்பூண்டி, தளவாரம்பூண்டி (கடைசி நான்கும் உத்தரமேரூர் அருகே) என்ற ஊர்கள் உள்ளன. இவை பூண்டு வகைகள் மிகுதியாக விளையும் தோட்டங்களை அடுத்து அமைந்த ஊர்களாகும் என்பது சிலர் கருத்து. இதற்கு மாறுபட்ட கருத்தும் உண்டு.

மருதநிலத்தில் ஏற்பட்ட ஊர்ப் பெயர்கள் பாலூர், ஆற்றூர், செய்யூர், குன்றத்தூர் முதலியன. மருதம் என்ற பெயருடைய ஊர்கள் உத்தரமேரூர், வாலாஜாபாத் ஒன்றிப்புக்களில் உள்ளன.

முல்லைநிலத்தில் ஏற்பட்ட ஊர் வடதிருமுல்லைவாயில்.

மீன்களின் பெயர்கள் : மீன் அளங்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் கடலோரங்களிலுள்ள சில பாக்கங்கள் ஆங்காங்குப் பிடிக்கப்படும் மீன் வகைகள் பெயரால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று எண்ண இடம் தருகிறது. விரால்பாக்கம், சேல்பாக்கம், மீனம்பாக்கம், கயல்பாக்கம் என்பன எடுத்துக்காட்டு.

தாங்கல் என்ற பெயருடைய பல ஊர்களும் உள்ளன. தங்கிய இடம் தாங்கல். தாங்கல் என்பதற்குக் கலிங்கு என்ற பெயரும் உண்டு. எனவே, ஏரியின் கழிவுநீரால் ஊருக்கு ஊறு ஏற்படாது தாங்கிச் செல்லுவது தாங்கல். இத்தகைய பெயர்கள் வேடந்தங்கல், பழுவந்தாங்கல் (பறங்கிமலையருகே), பிடாரித்தாங்கல் (ஆவடி யருகே), காரந்தாங்கல் (ஸ்ரீ பெரும்புதூர் அருகே), கண்ணன் தாங்கல் (மதுரமங்கலம் அருகே), பூண்டித்தாங்கல் (காஞ்சி வட்டம்), ஓட்டந்தாங்கல் (வாலாஜாபாத் அருகே). வெள்ளேரித்தாங்கல், கொம்மந்தாங்கல் (இவை இரண்டும் திருவள்ளூர் வட்டம்). தாங்கி

என்ற ஓர் ஊர் காஞ்சிபுரத்துக்கும் வாலாஜாபாத்துக்கும் இடையே உளது.

பாடி : பாடி என்பது சிறு குடியிருப்பு. இது வாடியென்றும் மருவி வழங்கி வருகிறது. சான்று வியாசர்பாடி, ஆயர்பாடி, சின்னாலம்பாடி (உத்தரமேரூர் அருகே), மருத்துவம் பாடி (உத்தரமேரூர் அருகே). அடைமொழி மறைந்துவிட்ட பாடி என்ற ஊரும் உளது. கேரள மாநிலத்தில் பாடி என்னும் சொல் மலைநாட்டிலுள்ள மேய்ச்சல் இடம் என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. பாலக்காட்டில் அட்டப்பாடி, வயனாட்டில் மேப்பாடி என்ற ஊர்கள் உள்ளன.

சேரி : ஊரைச் சேர்ந்திருப்பது சேரி. பலவகைத் தொழிலாளர் அல்லது இனத்தார் வாழும் இடமாகச் சேரிகள் அமைந்தன கூடுவாஞ்சேரி, அறவணன் சேரி, கத்தரி சேரி (மதுராந்தகம் அருகே). அரசர்கள் வழங்கிய பட்டங்களும், சில ஊர்ப்பெயர்களில் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்ககாலத்தில் போர் வீரர்களுக்கு ஏனாதி என்றும், அமைச்சர்களுக்குக் காவிதி என்றும் பட்டங்கள் வழங்கப்பெற்றன. இப்பெயருடைய பல ஊர்கள் உள்ளன. காவிதி என்பது காவிரி என வழங்குகிறது. ஏனாதிமங்கலம் என்பது ஏனாதி என்ற பட்டப் பெயரில் இருந்து உண்டானது.

பட்டறை : காஞ்சிபுரத்தின் சுற்றுவட்டத்தில் இப்பெயருடைய ஊர்கள் மிகுதி. இது பட்டடை என்பதன் மருஉ. ஏற்றக்கால் அல்லது கவலை போட்டுப் பெரிய அளவில் தனியொருவர் உரினையோடு பயிரிட்டுள்ள நிலங்கள் பட்டடை எனப்படும். சான்று வேளிக்கப் பட்டடை, கள்ளக்கம்பன் பட்டடை, புளியங்கா பட்டடை, செம்பொடிக்கி பட்டடை, நொலும்பு பட்டடை.

கண்டிகை : கண்டிகை யென்பது மகளிர் தம் கழுத்தில் அணியும் ஒருவகை அணிகலன் (பதக்கம்). 75 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலப்பிரிவு என்று தமிழ் லெக்ஸிகன் கூறும். இச்சொல்லுடைய பல ஊர்கள் திருத்தணிகை வட்டத்தில் உள்ளன. சான்று வேலேறு கிருஷ்ணம்மா நாயுடு கண்டிகை, கவுனிபுரம் சின்னகப்பராஜா கண்டிகை, தும்மலசெருவு கண்டிகை. குப்பமிட்டார் கண்டிகை,

மதிராஜு பெருமாள்ராஜு கண்டிகை. இப் பெயருள்ள ஊர்கள் தெலுங்கர், தொகையாக வாழுமிடங்களாக இருப்பது கருதத்தக்கது.

கரணை : கரணை, காரணை என்று முடியும் ஊர்ப் பெயர்களும் உள்ளன. இறைவன் கருணையால் ஏற்பட்டது கரணை. கரணை - துண்டுபடுதல். பேரூரிலிருந்து பிரிந்த சிற்றூர் இவ்வாறு பெயர்பெற்றது என்பது சிலர் கருத்து. எடுத்துக்காட்டு பீர்க்கங்கரணை (தாம்பரம் அருகே) பள்ளிக்கரணை (சைதாப்பேட்டை வட்டம்). வளைபக்கரணை, திருவெங்கரணை (வாலாஜாபாத் அருகே). மல்லியங்கரணை.

சென்னை நகரம் : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஊர்ப் பெயர்களை நுணுகி ஆராயும்போது அங்குள்ள பல ஊர்ப் பெயர்களே, சென்னை மாநகரின் பல பகுதிகளுக்கு அமைந்திருப்பது புலப்படுகிறது. உரிய ஊர் மக்கள் சென்னைக்கு வந்து குடியேறி இப்பெயர்களை வழங்கியிருக்கக்கூடும். எடுத்துக்காட்டு : அமைந்தகரை (திருக்கழுக்குன்றம் அருகே). முத்தியாலப்பேட்டை (காஞ்சிபுரம் அருகே), நங்கம்பாக்கம் (திருவள்ளூர் வட்டத்து மப்பேடு அருகே), சேத்துப் பாக்கம் (மதுராந்தகம் வட்டத்துச் சித்தாமூர் அருகே), கோடம்பாக்கம் (திருப்போரூர் அருகே), சேத்துப்பாட்டு (காஞ்சிபுரம் வட்டத்துப் பெருநகர் அருகே).

பாக்கம், தண்டலம், மப்பேடு, மாம்பாக்கம் போன்ற 75 ஊர்ப் பெயர்கள் இம்மாவட்டத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊர்களுக்கு உள்ளன. இதன் விளைவு குழப்பங்கள். சான்றாக, வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளின் மாணவரான வேலாயுத முதலியார் இந்த மாவட்டத்திலுள்ள எந்தத் தொழுவரைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

மக்கள் பெயர்கள் : ஆடவர்க்கு ஏகாம்பரம். வரதராசன், பக்தவத்சலம், பச்சையப்பன், எல்லப்பன், காளத்தி என்ற பெயர்களும், பெண்டிர்க்கு ஆண்டாள், பொன்னம்மாள், காமாட்சி, காஞ்சனை, காஞ்சனமாலா என்ற பெயர்களும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மிகுதியாக இடப்படுகின்றன.

பேச்சு வழக்கு : பிறமொழிக் கலப்பின் உச்சநிலையைச் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காணலாம். இம்மாவட்டத்தின் பழம்பெயர்

அருவாநாடு. அருவாநாட்டார் பேசிய தமிழை, அந்நாட்டின் வடபகுதியில் வாழ்ந்த தெலுங்கர் அரவம் என்றனர். தமிழைக் குறிப்பிட இச்சொல்லையே இன்றும் தெலுங்கர் வழங்கி வருகின்றனர்.

அருவாநாட்டுத் தமிழுக்குச் சான்றாகக் கேணி என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடலாம். பிற மாவட்டங்களில் கிணறு, குளம் எனப்படுவது கேணி என்று இங்குச் சொல்லப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டு திருவல்லிக்கேணி. இம்மாவட்டத்தார் சாமி வருவதைச் சாமியார் வருகிறது என்று சொல்லுவார்கள்.

இங்கு வாழ்வோர் தெலுங்கு பேசும் மக்களோடு கலந்து உறவாட வேண்டியுள்ளது. தெலுங்குப் பள்ளிகள் அம் மொழியை இங்கே பரப்பி வருகின்றன. சில ஊர்களில் தமிழ்க்குழந்தைகள், அண்மையில் தெலுங்குப்பள்ளி இருப்பதால், தெலுங்கையே முதல் வகுப்பிலிருந்து கற்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் பல தெலுங்குச் சொற்கள் அன்றாடப் பேச்சில் இடம் பெற்றுள்ளன. அச்சொற்கள் நன்றாகக் கலந்து வேற்றுமொழிச் சொற்கள் என்ற உணர்ச்சி சிறிதுமின்றி, தமிழ்ச் சொற்களோடு உறவாடி ஒன்றிவிட்டன.

‘அக்குள்’ என்ற சொல்லுக்கு ஈடாகச் ‘சங்கை’ என்ற தெலுங்குச் சொல்லை வழங்குகின்றனர். ‘அவன் வேட்டியை எடுத்துச் சங்கையில் வைத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்’ என்று இங்குக் கூறுவர்.

நட்சத்திரத்தைச் ‘சக்கை’ என்ற தெலுங்குச் சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர். ‘நேத்து ஒரு சக்கை விழுந்துச்சே பாத்தியா?’ என்று இங்கே கேட்பர்.

தமிழின் சிறப்பு எழுத்தாகிய முகரம் பலவாறு திரிந்து ஒலிப்பதை நாம் அறிவோம். ‘பழம்-பயம்’ ஆகவும், ‘பளம்’ ஆகவும் ஆகிறது. ‘திருவிழா - திருவிஷா’ ஆகிறது. தெலுங்கு மொழியிலும் கன்னடத்திலும் போல இம்மாவட்டத்தில் முகரம் டகரமாகிறது. சில சொற்களில் மறைந்து விடுகிறது. ‘ஞெகிழி’ (கொள்ளிக்கட்டை) என்ற சொல் ‘ஞெசிடி’ ஆகிவிடுகிறது.

‘அவனை அனுப்பாதீர்கள், கண்ண வரமாட்டான்’ என்று கூறுவது இங்கு வழக்கம். விரைந்து வாரான் என்பது பொருள்.

சிறிய தாயை, ‘தொத்தா’ என்று அழைப்பர்.

‘கூழ்’ என்ற சொல் ‘கூ’ ஆகிறது. ‘சீழ் - சீ’ ஆகிறது ‘தாழ்வாரம் - தாவராம்’ என்று குறுகிவிடுகிறது.

இம்மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்குகின்றன. மற்ற இடங்களில் வழக் கொழிந்து இலக்கியச் சொற்களாகக் கருதப்படும் சொற்கள் இங்குப் பேச்சுமொழியில் வாழ்ந்து வருகின்றன.

சான்று

1. ஏம்மா - செல்லமாக அழைக்க உதவும் விளிச் சொல் ஆடவரைக் கூட ஏம்மா என்று கூப்பிடுவர்.
2. கம்பத்தம் - முதலாளிக்குக் கீழ், பயிர் வேலை செய்வோரைக் கண்காணித்தல்
3. சிகடு - எண்ணெய்ப் பசையோடு கூடிய மயிர்ச்சிக்கல் (தலையில் சோப் போடு சிகடை எடுத்துடும்)
4. தடம் - பாதை (பாண்டி நாட்டில் கால் நடைகள் செல்லும் பாதையை மட்டும் இது குறிக்கும்.)
5. தனியாகாபி - உலர்ந்த கொத்தமல்லி நீர் (வயிற்றுக் கோளாறுக்கு மருந்து)
6. தாழி - இரும்பு அடுப்பு
7. தேரல் - சர்பத்து
8. நகரா - முரசு, பேரிகை
9. மனுவு - மக்கள் கூட்டம் (மனுவெல்லாம் எங்கே போகிறது?)

10. மோதி	-	பொறுப்பு, பிணை (Guarantor)
11. வாணல்	-	இருப்புச்சட்டி
12. வளாவுதல்	-	கலப்பது (வெந்நீரை வளாவு) கடல்
வெதும்பின் வளாவும் நீர் இல்லது
போல (இறையனார் களவியலுரை)
13. வாராவதி	-	பாலம் (இரும்பு வாராவதி, பலகை
வாராவதி, அம்பட்டன் வாராவதி)

நாட்டுப் பாடல்கள் : இம்மாவட்டத்தில் ஒலிக்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் கவையானவை கேட்போர் நெஞ்சத்தைப் பிணிக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. அப்பாடல்களில் ஒசை இனிமையும், பொருள் சிறப்பும், உணர்ச்சியும் உயிரோட்டமும் அமைந்துள்ளன.

தாய்மார் பாடும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் நல்ல தமிழில் அமைந்து சிறந்த இலக்கியமாகப் பொலிகின்றன.

தன் மகன் எப்படி வளர்ந்து, எத்தகைய சிறப்புடன் வாழவேண்டும் என்பதைத் தாய் நெஞ்சம் கனவு காண்கிறது.

பட்டுக் குடை பிடித்து

பயிர் பார்த்து வரவேணும்

முத்துக் குடை பிடித்து

முனை பார்த்து வரவேணும்

தான் பெற்ற மைந்தன் அழகில் சிறந்தவன் என்பது தாய்க்குத் தெரியும். பிறர் பார்ப்பதால் அவனுக்கு (திருஷ்டி)க் கண்ணேறு வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் மிகுகின்றது. அந்த அச்சம் கீழ்வரும் பாடலில் வெளிப்படுகிறது

கண்மணியைக் காண்பதற்கு

கன கூட்டம் வந்ததுபார்

கண்ணேறு வந்துவிடும்

கதவைச் சற்று முடுங்கள்

இறை வழிபாடு இடம் பெறாத நாட்டுப் பாடலில்லை. தணிகை முருகனை வழிபட மக்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். அடியவர் ஒருவர் அவர்களோடு செல்ல விரும்புகிறார்.

இருக்கிறான் முருகன்
 திருத்தணி மலைமேல்
 போவது சனங்கள்,
 பொன்மலையை நோக்கி

முருகனை எவ்வெவ்வாறு வழிபட வேண்டுமென்று
 விரும்புகிறார். அவரையே கேட்போம்

முத்தேங்காய் உடைத்து
 முருகனை அழைப்பேன்
 வேணது கலப்பேன்
 வேலனை அழைப்பேன்

மூன்று தேங்காயை உடைத்து முருகனைக் கைகூப்பி
 வணங்குவாராம். விரும்பமான பொருள்களை (வேணது) படைத்து
 வேலனை அழைப்பாராம்

காஞ்சிபுரத்தைக் காண விரும்பும் மனைவிக்குக் கணவன்
 கூறுகிறான்

இருடி பெண்ணே போவோம்
 கருட சேர்வை பார்க்க
 வேப்ப மரத் தெருவில்
 வேடிக்கையும் பார்ப்போம்
 கெங்கனா மண்டபம்
 கேளிக்கையும் பார்ப்போம்

சிவபெருமான், திரிபுரங்களை எரிக்க பூமியைத் தேராகக்
 கொண்டு கிளம்புகிறார். அந்தத் தேருக்கு,

தேவ ரெல்லாம் கூடி
 தேர்ச் சக்கர மானார்

என்பது ஓர் ஏற்றப்பட்டு.

துன்பம் வராமல் காத்து அருள் புரிய வேண்டுமென ஏற்றம்
 இறைக்கத் தொடங்குமுன் தெய்வத்தை வேண்டுகின்றனர்.
 தெய்வங்களும் தம்மோடு சேர்ந்து உழைக்க வேண்டுமென்று
 விரும்புகின்றனர்

பெருமானே வாரீர்
 சிவனாரே வாரீர்
 சிவனும் பெருமானும்
 சேர்ந்து மடலேறும்
 அரியும் சிவனாரும்
 அமர்ந்து மடலேறும்

நாட்டுப் பாடலில் காதல் சொட்டுகிறது. பொன் ஏரியில் தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிக்கும் தூண்டில்காரனிடம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தாள் ஒருத்தி.

ஏரியும் பெரி(ய) ஏரி
 இருகரையும் பொன் ஏரி
 பொன் ஏரிக் கரை மேலே
 போட்டானே தூண்டில்(ல்) முள்ளு
 தூண்டிலுக்கு மீன் ஆனேன்
 தொடைப் பருமன் வானையானேன்
 வானையை இருத்தானே
 வானை மீனும் நான் ஆனேன்

என்று இன்ப உணர்வு வெளிப்படக் கூறுகின்றாள்.

பழமொழிகள் : இம்மாவட்டத்தில், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை, உழுதொழில் ஏற்றம் இறைத்தே செய்யப்பட்டு வந்தது. உழவர் ஏற்றம் இறைத்து நன்செய் நிலங்களைப் பயிரிட்டனர். இதனால் இம்மக்கள் பேச்சில் ஏற்றக் கோலும், ஏற்றம் இறைக்கும் சாலும் பழமொழிகளில் இடம் பெற்றன; பேச்சில் வழங்கின. 'இது இரண்டு ஏற்றக்கோல் அளவு உயரம் இருக்கும்' என்று கூறுவர். 'இது மூன்று ஏற்றச்சால் கொள்ளும்' என்று பேசுவர். 'ஏற்றக்கோலை எடுத்துக்கொண்டு எட்டியவரை அடிப்பேன்' என்று கோபித்துப் பேசுவர்.

ஏற்றம் இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளது. 'ஏணி (சறுக்கினால்) ஒருவரைக் கொல்லும், ஏற்றம் மூவரைக் கொல்லும்' என்ற பழமொழியும் உண்டு.

இம்மாவட்டத்தில் வழங்கும் பிற பழமொழிகள் : 'காஞ்சிபுரம் சென்றால் காலாட்டிக்கொண்டு வாழலாம்' 'கஞ்சி வரதப்பா எங்கே வருதப்பா' 'உங்கள் வீட்டில், காமாட்சியா? மீனாட்சியா?'

10. கல்வி நிலையங்கள்

கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டு முதலே காஞ்சிபுரம் கல்வி வளர்க்கும் கலைக்கூடமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. பல சமயத்தாருக்கும் உரிய சிறந்த நூல்கள் இங்கே தோன்றின. தமிழிலும் வடமொழியிலும் தலைசிறந்து விளங்கிய பலர் பல்லவ அரசர்களாலும், காஞ்சியை ஆண்ட ஏனையவர்களாலும் பெரிதும் போற்றப் பெற்றனர். காஞ்சிபுரத்தாரான தர்மபால என்ற தமிழ்ப் பெளத்தர் (வட இந்தியாவிலிருந்ததும் 11,000 உடனுறை மாணவர்களுடன் கூடியதுமான) நாளாந்தா என்ற புகழ்பெற்ற பல்கலைக் கழகத்தில் தலைவராக இருந்தார் என்று கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்த சீன யாத்ரீகர் யுவான் சுவாங் எழுதியுள்ளார். அக்காலத்தவராகிய அப்பர் பெருமான், “கல்வியே கரையிலாத காஞ்சிமாநகர்” என்று புகழ்ந்திருப்பதால் காஞ்சியின் கல்விச் சிறப்பைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

20ஆம் நூற்றாண்டு : இக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கும் ஆங்கிலக்கல்விக்கு 1839இல் ரெவரண்ட்ஜான் ஆண்டர்சன் என்ற கிறிஸ்தவக் கல்வியாளர் காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கி அடிகோலினார். அது 1855இல் உயர்நிலைப் பள்ளியாகி, தமிழ் நாட்டின் சிறந்த பள்ளிகளுள் ஒன்றாக இருந்துவருகிறது.

1846ஆல் தோன்றிய பச்சையப்பன் பள்ளி 1867இல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆயிற்று. இவை தவிர செங்கற்பட்டு போன்ற ஓரிரு சிறு நகரங்களிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்பட்டன. இவை பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ அமைப்புக்களால் நடத்தப்படுகின்றன.

இந்நூற்றாண்டில் குறிப்பாக நாடு உரிமை பெற்றபின் ஏராளமான கல்வி நிலையங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவை அரசாங்கத்தாராலும், நகராண்மை நாட்டாண்மைக் கழகங்களாலும், தனிப்பட்டவர்களாலும் தொடங்கப் பெற்றுள்ளன.

தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும் இவ்வாறே பல மடங்கு பெருகியுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் இம்மாவட்டத்துக் கடம்பத்தூரில்தான் 1958 பிப்ரவரி 20இல் முதல் தடவையாகப் பள்ளிச்

சீரமைப்பு மகாநாடு நடைபெற்றது. 1961இல் இத்தகைய மகாநாடுகளின் நூறாவது விழா கடம்பத்தூரிலேயே நடைபெற்றது. இந்த இயக்கமும் இதோடு சேர்ந்த பகலுணவு வழங்கும் திட்டமும் இந்தியாவெங்கும் பரவியுள்ளன.

இத்திட்டத்தைப் பற்றித் தமிழ்நாடு கல்வித்துறை இயக்குநர் திரு.நெ.து. சுந்தரவடிவேலு பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

கடம்பத்தூர் வட்டத்தில் அடங்கிய தொடக்கப் பள்ளிகள் 76. ஒவ்வொன்றின் தேவைகளையும் பட்டியல் போட்டேம். ஊர்ப் பொதுமக்களிடம் காட்டினோம். அரிசியும் ஆளும் இருந்தால் சோறாக்கி விடலாமா? ஆசிரியரும் மாணவரும் இருந்தால் கல்விச் சமையல் நடந்துவிடுமா?

அடுப்பும் விறகும் இருந்தால்தான் ஆக்க முடியும். தளவாடங்களும் துணைக் கருவிகளும் இருந்தால்தான் கல்விப் பொங்கல் கிடைக்கும் என்பதை உணர்ந்தனர் ஊரார்.

எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அதிகப்படியான மாணவ மாணவிகளைச் சேர்க்கும் பொறுப்பை ஆசிரியர்கள் எடுத்துக்கொண்டனர்.

பள்ளிக்கூடத்தில் தோட்டம் இல்லையா? சோலை யில்லையா? அதற்கான இடம் வேண்டுமா? இதோ இடம் என்று சிலர் முன்வந்து கொடுத்தனர். அதோ புறம்போக்கு; அடைத்துக்கொள்ள அட்டியில்லையென்று ஊரார் ஒப்புதல் 24 பள்ளிகளுக்குக் கிடைத்தது.

நூல் இல்லாப் பள்ளி பாழ். ஆகவே சில நூல்களாவது வாங்கி வையுங்கள். சிறுவர்களுக்கான நூல்களோ குறைவு. அவற்றை வாங்க ஆயிரம் ஐந்நூறு தேவை? இதோ எங்கள் கையில் கிடைத்தது ஏழெட்டு. இதைக்கொண்டு நல் நிலையத்தைத் தொடங்கி விடுங்கள் என்றனர் 33 ஊரிலே, பின்னர் எல்லா ஊராரும் இதைச் செய்துவிட்டனர்.

ஓதுங்குமிடமா? வேண்டியதுதான். இதோ அதற்கான பணம் என்று 8 பள்ளிக்கு உதவி செய்தார்கள்.

பள்ளிக்கூடத்தின் கண் கடிகாரம் ஆயிற்றே. அது இல்லாமல் பள்ளிக்கூடம் எப்படி நடக்கும். எங்கள் செலவில் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் கடிகாரம் என்று 6 பள்ளிகளுக்கு நன்கொடை வந்தது.

பகல் உணவு சமைக்கப் பாத்திரங்கள் இல்லையா? இதோ பணம். குடிநீர் வைக்க மூடி போட்ட தொட்டியா? இதோ உதவி என்று 22 பள்ளிகளுக்கு உதவி செய்தனர்.

தமிழ்த்தேன் மட்டும் இருந்தால் போதுமா? உண்ணும் மலர்த்தேனும் வேண்டுமே. அதற்கான தேன் கூடுகளை வாங்கிக்கொள்ள 4 பள்ளிகளுக்குப் பொருளுதவி கிடைத்தது.

வெள்ளையடிக்க உதவி பெற்ற பள்ளிகள் 5. ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உடை உதவி பெற்ற பள்ளிகள் 6. கட்டிடங்கள் விரிவுபடுத்த உதவிபெற்ற பள்ளிகள் 16.

தளவாட சாமான்களுக்கும் துணைக் கருவிகளுக்கும் உதவி பெற்றவை 18.

இப்படிக் கடம்பத்தூர் வட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்ட திட்டங்கள் பலப்பல. கிடைத்த உதவிகள் பலவகை.

இந்துமத பாடசாலை, வாலாஜாபாத்: இந்த உயர்தரப் பள்ளி 4-9-1916இல் தோன்றிப் படிப்படியாகப் பெரு முன்னேற்றம் அடைந்து தமிழ் நாட்டின் ஒப்புயர்வற்ற குருகுலமாக நடைபெற்று வருகிறது. நான்கு சிறுவர்களுடன் தொடங்கப்பெற்று 1962இல் ஓராயிரம் சிறுவர்சிறுமியர்க்கு இப்பள்ளி கல்வி புகட்டி வருகிறது.

சிறுவர்கள் நாட்டின் சிறந்த குடிமக்களாய், தமிழ்ப் பண்பும் கடவுள் பற்றும் தூய தமிழ் ஆர்வமும் உடையவர்களாய் விளங்க

வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் இப்பள்ளி ஆட்சியாளர்க்கு உண்டு. இதனால் வள்ளலார் மாணவர் இல்லம், திருவள்ளுவர் தொழிற்சாலை, பாலர் பயிர்ப்பண்ணை, மாணிக்கம் அச்சகம், நூற்குழும், இதழ் நிலையம், இசையரங்கு, மாணவர் கழகம், சாரணர் குழு, குருளையர் கூட்டம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், நாடக மன்றம், வீமன் விளையாட்டு, வெற்றிப்படை, வரதாச்சாரி அணி என்ற பல உறுப்புக்களை அமைத்துள்ளனர். குருகுலம் என்ற திங்கள் இதழும் இங்கிருந்து வெளிவருகிறது. பெருமக்கள் வருகையும், அடிக்கடி நடைபெறும் விழாக்களும் இப்பள்ளியின் தனிச்சிறப்புகளாகும்.

இலவசக் கல்வி என்பது இந்நாளில் யாங்கணும் பரவியிருக்கிறது. பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஏழை எளியோர்க்கெல்லாம் இலவசக் கல்வி புகட்டி இருக்கச் செய்த பெருமை இப்பள்ளிக்கு உரியது.

பெருஞ் செல்வர்களே சிறந்த கல்விக் கூடங்களை நிறுவும் உலகியலுக்கு மாறாக, ஒன்றுக்கும் பற்றாதவரின் உயர்பெருஞ் சாதனையென்று போற்றும் அளவுக்கு இந்தக் குருகுலத்தை அமைத்து அதன் உயர்வுக்காகவே உயிர் வாழ்ந்துவருபவர் திரு.வா. தி. மாசிலாமணி என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கு அறியும்.

கிறிஸ்தவக் கல்லூரி - தாம்பரம்

இது தென் இந்தியாவில் உள்ள மிகப் பழமையான கல்லூரிகளில் ஒன்று. 1837இல் ரெவரெண்டு ஜான் ஆண்டர்ஸன் தொடங்கிய உயர்நிலைப்பள்ளியின் வளர்ச்சியே இக் கல்லூரியாகும்.

1862 முதல் 1907 வரை இக்கல்லூரியில் பணியாங்கற்றிய ரெவரெண்டு வில்லியம் மில்லர் என்ற ஸ்காட்லாந்து அறிஞரின் அறிவுத்திறத்தாலும் ஒப்பற்ற தொண்டினாலும் இக் கல்லூரி பெரும்புகழ் பெற்றது. அதனால் இக்கல்லூரி மில்லர்ஸ் ஸ்கூல் என்றே நெடுங்காலம் பொதுமக்களால் குறிப்பிடப்பட்டது. அவருடைய உருவச்சிலை சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில் அந்தக் கட்டடத்துக்குள் உள்ளது. அக்காலத்தில் கல்லூரி உயர்நீதி மன்றத்துக்கு எதிரில் இன்றைய பாரிஸ் கார்னருக்கு அருகே மைசூர் வங்கிக் கட்டடம் உள்ள இடத்தில் இருந்தது. பிராட்டஸ்டெண்டு சிறித்தவ மிஷனரிமார் இக் கல்லூரியை நடத்தி வருகின்றனர்.

தாம்பரத்துக்கு மின்சார ரயில்பாதை ஏற்பட்டதன் விளைவாக இக்கல்லூரி 1937இல் தாம்பரத்துக்கு மாற்றப்பட்டு அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களைப் போன்று விரிந்து பரந்த இடத்தில் கல்லூரிக் கட்டடங்களும் மாணவர்களுக்கான உணவு விடுதிகளும் ஆசிரியர்களுக்கான வீடுகளும் கட்டப்பட்டன. இதற்காகச் சிலையூரிலிருந்த காடுகளை அழித்து இந்திய அரசாங்கத்தார் 400 ஏக்கர் நிலத்தைக் கல்லூரிக்கு வழங்கினர்.

ஹால் சிஸ்டம் என்ற முறை இந்தியாவில் இக்கல்லூரியிலேயே முதல் தடவையாக ஏற்பட்டது. ஆக்ஸ்போர்டு கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களின் உள்ளம் பண்படுவதற்கு இந்த ஹால் முறையே ஒரு காரணமாகும். இக்கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களும் 'ஜெண்டில்மென் ஆப் தி கிறிஸ்டியன் காலேஜ்' என்று பொதுமக்கள் புகழ்கின்ற நிலையை அடைகின்றனர். இலங்கை மலேயா போன்ற வெளிநாட்டு மாணவர்களும் இந்தியாவில் உள்ள சிறந்த பள்ளிகளில் (பப்ளிக் ஸ்கூல்ஸ்) பயின்றவர்களும் மேல் படிப்புக்கு இக்கல்லூரிக்கு வருகின்றனர்.

இங்கு நிலவும் உணவு விடுதி முறை மிகவும் போற்றத்தக்கது. கிறித்தவக் கல்லூரி மாணவர் புத்தகப் புழுக்களாகவோ வழிவழிச் செல்வராகவோ அல்லாது அறிவும் குணமும் நிரம்பியவர்கள் என்ற எண்ணம் நூறாண்டுகளாகப் பொதுமக்களிடையே இருந்து வருகிறது. மாணவர் பொறுப்பு வாய்ந்த குடிமக்களாவதற்கு, இக்கல்லூரி பயிற்சி தருகிறது. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் இராதாகிருட்டினன், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் ஆர்க்காடு இலக்குமணசாமி முதலியார் ஆகியோர் இக்கல்லூரியில் மாணவராக இருந்தவருட் சிலர் ஆவர். சாயர்புரம், தூத்துக்குடி, தஞ்சாவூர், மன்னார்குடி, திருச்சி ஆகிய நகரங்களில் 19, 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிராட்டஸ்டெண்டு கிறித்தவர்கள் நடத்திய பல கல்லூரிகள் மூடப்பட்டு அவற்றின் பொருள் யாவும் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப் பெற்றது.

இக்கல்லூரி ஆசிரியர் பலர் அமெரிக்காவில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஆவர்.

இக் கல்லூரியில் பல துறைகளில் எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி. வகுப்புகள் வரையில் உள்ளன. இங்குள்ள நூல் நிலையம் மிகப்

பழமையானது. 19வது நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியின் ஆக்கத்துக்கு இக் கல்லூரியினர் பெருந் துணையாக இருந்திருக்கின்றனர். அரிய தமிழ் நூல்கள் இந்நூல் நிலையத்தில் உள்ளன.

பச்சையப்பன் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம் : இவ்வூர் கந்தசாமி முதலியார் இங்குக் கல்லூரி யொன்றை அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பச்சையப்பன் அறக்குழு வினருக்கு ரூ.60,000 வழங்கினார். அப்பொருளைக் கொண்டும், தம் பொருள், அரசினர் உதவி ஆகியவற்றின் துணைகொண்டும் சென்னையிலுள்ள பச்சையப்பர் அறநிலையக் குழுவினர் 1950இல் இக்கல்லூரியைத் தொடங்கினர்.

இக்கல்லூரியின் கட்டடம் வேகவதியாற்றின் கரையில் சின்ன காஞ்சிபுரத்தின் எல்லையில் டாக்டர் கனகசபாபதி முதலியார் குடும்பத்தார் அளித்த இடத்தில் நன்கு கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. வரலாற்றுப் பேராசிரியர் சி.எஸ். சீனிவாசாச்சாரியார் (சிக்கா) இக்கல்லூரியின் முதல் தலைவராக இருந்தார். பி.யூ.சி., பி.ஏ. வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன.

**குருடர்களுக்கான அரசாங்கப்பள்ளி -
பூவிருந்தவல்லி**

அரிது அரிது மானிடராகப் பிறத்தல் அரிது

மானிடராகப் பிறந்த காலையும் கூன்குருடு

செவிடு பேடு நீக்கிப் பிறத்தல் அரிது

என்பது ஒளவையார் பாடல். பார்வையிழந்த பலர் அறிவாற்றல்களிலே சிறந்து விளங்குவதைப் பலநாடுகளிலே காண்கிறோம். அதற்குக் காரணம் மற்றவர்களைப்போல் கல்வி கற்றுக் கொள்ளவும் வாழ்க்கையில் சிறப்படையவும் அவர்களுக்கு அந்த நாடுகளில் வாய்ப்பும் வசதியும் இருப்பதுதான். நம் நாட்டில் இப்போது அதுபோன்ற முயற்சி ஓரளவு தொடங்கியிருக்கிறது. இதுவரை இந்த வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால்தான் வெளிநாடுகளில் பார்வையிழந்தவர்கூட படித்துப் பயன் அடையும் ஒரு தொழிலைச் செய்துவரும்போது நம்

நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களாகவே இருந்துவிட்டால் குருடர்களுக்குக் கூடுதலான வருவாய் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் இருந்துவந்தது.

குருடர்கள் தங்கள் விரல்களால் தொட்டு அதனால் ஏற்படும் உணர்ச்சியால் படிக்கக்கூடிய நூல்களுள்ளன. இந்த நூல்களுக்கு பிரைல் எழுத்து நூல்கள் என்று பெயர். அதற்கெனத் தனி அச்சகமும் இருக்கிறது.

இந்த முறையில் படித்தவர்கள் பலர் பேராசிரியர் களாகவும் புலவர்களாகவும் தொழில் அறிஞர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

குருடர்களுக்கெனப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைப்பதில் இன்னும் ஒரு நன்மை இருக்கிறது. தம்முடைய ஊழ்வினைப் பயனை எண்ணித் தனிமையாக இருந்து அவர்கள் வருந்தாமல் தம்மைப் போன்ற மற்றவர்களோடு சேர்ந்து பழகி இன்னல்களை மறக்க இயல்கிறது.

இப்பள்ளி 1930இல் தனிப்பட்ட ஒரு சங்கத்தாரால் தொடங்கப்பெற்று 1950இல் அரசாங்கத்தாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது கண்பார்வை அற்றவர்களுக்கு ஓர் உயர் நிலைப்பள்ளியாகவும், வயதான குருடர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சி நிலையமாகவும் இருந்துவருகிறது. மேலும் குருடர்களுக்கான ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பணியையும், குருடர்களுக்கு இசைக்கல்வியைப் புகட்டுகின்ற தொண்டினையும் இப்பள்ளி செய்து வருகிறது. பிரம்புவேலை, கைத்தறி நெசவு ஆகியவற்றிலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்குகிறது. ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ் பேசத் தெரிந்தவர்கள் இங்கே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். எல்லாப்பாடங்களும் தமிழிலேயே கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இங்கே சேருகின்ற மாணவர்கள் விடுமுறைக் காலத்தில் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்துக்கும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீட்டுக்கும் வருவதற்கு ஏற்ற போக்குவரத்து செலவை அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இங்கே கல்விபயின்ற பலர் அரசாங்கத்தார் நடத்தும் தொழிற்கல்வி தேர்வுகளை எளிதில் எழுதி வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர்.

குருடர்களுக்கான புத்தகங்களை அச்சிடும், நூல் அகம் (பிரைல் பிரஸ்) ஒன்றை இங்கே அரசாங்கத்தார் 1962ல் அமைத்துள்ளனர்.

ஏனைய உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள பாடப் புத்தகங்களே இங்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அனால் இவை பிரைல் முறையில் அச்சிடப்பட்டனவாய் இருக்கும்.

ஸ்ரீ உபய வேதாந்த வார்த்தினி சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரி, ஸ்ரீபெரும்புதூர் : 1867இல் ஒரு சிறு பாடசாலையாகத் தொடங்கப்பெற்றது, இது 1892இல் அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்றது.

1926 முதல் இக்கல்லூரி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. வியாகரணம், நியாயம், வசிஷ்ட அத்வைத வேதாந்தம், வித்துவான் (சமஸ்கிருதம்) படிப்புக்களுக்கு இக்கல்லூரியில் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ அகோபில மட இலவச சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரி, மதுராந்தகம் : அகோபில மடத்தின் ஆதரவில் இக்கல்லூரி 1942இல் தொடங்கப் பெற்றது. 1943இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்றது.

ஆசிரியர்க்கு வீடுகளும் மாணவர்க்கு விடுதிகளும் அகோபில மடத்துச் செலவில் வாடகையின்றி வழங்கப் பட்டுள்ளன. மாணவர்க்கு இலவசமாக உணவு படைக்கப்படுகிறது. கல்லூரிக்கு மூலதனமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 265 ஏக்கர் நன்செய் நிலம், அகோபில மடத்தினரால் வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது. நியாய, வியாக்கிரண, வேத பாடங்கள் புகட்டப்படுகின்றன.

அருர்ச்சந்து மன்முல் ஜெயின் கல்லூரி, மீனம்பாக்கம் : சென்னை, அருர்ச்சந்து மன்முல் வங்கி முதலாளிகளால் இக்கல்லூரி 1952இல் தியாகராயநகரில் தொடங்கப்பெற்றது. மீனம்பாக்கம் இரயில் நிலையத்திற்குக் கிழக்கே இக்கல்லூரிக்கு 1954இல் புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பெற்றன. பி.யூ.சி, பி.ஏ., பி.காம். படிப்புக்களுக்கு இங்கு வசதி உண்டு. மாணவர்க்கு விடுதி கட்டப்பெற்றிருக்கிறது.

வடமொழிப் பல்கலைக் கழகம், நாசரத்பேட்டை

இது வடமொழிக் கல்விக் கழகத்தாரால் பூவிருந்த வல்லிக்கு அருகே உள்ள நாசரத்பேட்டையில் 1961இல் தொடங்கப்பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையமாகும்.

தொழிற்கல்வி நிலையங்கள் : குரோம்பேட்டையில் மெட்ராஸ் இன்சிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜி என்ற தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரி நடைபெறுகிறது. இது அனைத்திந்தியாவிலும் புகழ்பெற்ற கல்லூரிகளுள் ஒன்று.

அம்பத்தூரில் முருகப்பா பாலிடெக்னிக்கும், காஞ்சிபுரத்தில் பக்தவத்சலம் பாலிடெக்னிக்கும் சிறந்த முறையில் நடைபெறுகின்றன.

நூலகங்கள் : இம்மாவட்டத்தில் நூலக இயக்கம் பெருவளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. பல ஊர்களில் நூலக ஆணைக்குழுவினர் சொந்தக் கட்டடம் கட்டியுள்ளனர்.

ஏனைய நூலகங்களுள் தாம்பரம் கிறித்தவக் கல்லூரி நூலகமும், பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் இராமகிருஷ்ண சங்க நூலகமும் முக்கியமானவை.

11. கலை வளர்ச்சி

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள காஞ்சிபுரத்தில் பல அரசர்கள் காலத்தில் கட்டடக் கலை படிப்படியாக வளர்ந்து உயர்நிலையை அடைந்தது. அந்நகரிலுள்ள கயிலாசநாதர் கோயிலில் பல்லவர் காலத்து வண்ண ஓவியங்கள் உள்ளன. சிற்பக் கலையின் நிலைக்களனாக மாமல்லபுரம் இருப்பது எல்லோரும் அறிந்ததே.

இசை நடனக்கலைகளும் இம்மாவட்டத்தில் - பெரும்பாலும் காஞ்சிபுரத்தைச் சுற்றிப் பேராதரவு பெற்றுள்ளன.

சங்கீத குப்பம் என்ற ஓர் உர் இம்மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இசைப் பேரறிஞரான தியாகராசர் குன்றத்தூரையடுத்த கோவூரில் பல கீர்த்தனைகள் பாடியுள்ளார். கருநாடக இசையொளியான சியாமா சாஸ்திரி காஞ்சியில் தான் பிறந்தார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த காஞ்சிபுரம் நயினாப்பிள்ளை என்ற கப்பிரமணிய பிள்ளை வாய்ப்பாட்டுப் பாடுவதில் தலைசிறந்து விளங்கினார். அவருடைய தாயார் தனகோட்டி அம்மாளும் இக்கலையில் புகழ்பெற்று

இருந்தார்கள். சங்கீத வித்துவான் சி.எஸ். இரத்தினசாமி பிள்ளை, தேவார திருப்புகழ் வித்துவான் காஞ்சிபுரம் வேலாயுத முதலியார், தவுல் கஞ்சிரா வாசிக்கும் காஞ்சிபுரம் வேலாயுத முதலியார், அவர் மகன் மிருதங்கம் வீருசாமி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோர். குரலினிமையால் புகழ்பெற்ற திருவாட்டி டி.கே. பட்டம்மாள் காஞ்சியை அடுத்த தாமல் ஊரின்னரே.

நடனக்கலையில் இப்பகுதி எப்போதும் ஆர்வங்காட்டி வந்திருக்கிறது. இராச சிம்மன், இரண்டாம் மகேந்திரவர்ம பல்லவன் காலங்களில் நடனக்கலை சிறந்து விளங்கியதற்குக் கயிலாசநாதர் கோயிற் சிற்பங்களிலுள்ள விதவிதமான நடனங்கள் சான்று பகர்கின்றன. தியாகராசர் உற்சவம் திருவையாறு தலத்தில் நிகழ்வதற்கு முன்னரே காஞ்சியில் அவ்விழா எடுக்கப் பெற்றது.

தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்வரை காஞ்சிபுரத்தில் நடனக்கலை பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தது. அறை கட்டு உற்சவங்கள் நடந்தன. தேவதாசிகள் ஒவ்வொருவரும் பத்து நாள் முறைபோட்டுக்கொண்டு கோயில்களில் ஆடி வந்தனர்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த நடன ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான எல்லப்ப பிள்ளை காஞ்சிபுரத்தாராவார்.

கலாக்ஷேத்திரம் : இது உலகப் புகழ்பெற்ற கலைக்கல்வி நிலையம். தலை சிறந்த நடனக்கலைஞர் உருக்குமணி அருண்டேல் அம்மையார் இந்நிறுவனத்தை, சென்னை அடையாறு பிரம்மஞான சபைத் தோட்டத்தில் 6.1.1936இல் தோற்றுவித்தார்கள். இது 1944இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒப்புதல் பெற்றது.

‘கலை உலகை ஒன்றுபடுத்த வல்லது.’ ஒரு நாட்டு முன்னேற்றத்திலும் சரி, பல நாடுகளின் கூட்டு முன்னேற்றத்திலும் சரி, கலையின் பங்கு கணிசமானது. எனவே, கலை கலப்படமின்றித் திகழவேண்டும். அழகில் ஈடுபடும் உணர்ச்சி கலைப்பயிற்சியின் வாயிலாகப் பரவவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கலாக்ஷேத்திரம் தொடங்கப்பெற்றது.

இசை, நடனம், ஓவியம், பின்னல் வேலை, இன்ன பிற கவின்கலைகள் இங்கே கற்பிக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்கா, ஆர்ஜென்டைனாபோன்ற மேலைநாடுகளிலிருந்தும், கலைவடிவமாக

உள்ள பாலித்தீவு என்னும் கீழை நாட்டிலிருந்தும், இடைப்பட்ட பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்துள்ள மாணவ மாணவியரைக் கலாசேத்திரத்தில் காணலாம்.

இசை, நடனம், ஓவியம் ஆகிய கலைகளில் டிப்ளமா பெற விரும்புவோருக்கு இக்கல்லூரி நன்முறையில் பயிற்சியளிக்கிறது. உணவு விடுதி உண்டு. பகுல பஞ்சமி நாள். தியாகராசர் நாள், முத்துச்சாமி தீட்சிதர் நாள் ஆகிய நாட்களில் மாணவ மாணவியர் இன்னிசை முதலிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகின்றனர்.

இசைப்பகுதியில் வாய்ப்பாட்டு, கருவி இசை ஆகிய இரண்டும் கற்றுத்தரப்படுகின்றன. டைகர் வரதாச்சாரி, டைகர் கிருஷ்ணமாச்சாரி, சாம்பசிவ ஐயர், வாகதேவாச்சாரியார் போன்ற இசைமேதைகள் ஆசிரியர்களாக இருந்து இந்நிலையத்தின் புகழை வளர்த்துள்ளனர். அவர்களிடம் பயின்றோர் இப்போது ஆசிரியர்களாக உள்ளனர்.

நடனத்துறையில் உருக்குமணி தேவியின் ஆசிரியரான பந்தனை நல்லூர் பரதநாட்டியக் கலைஞர் மீனாட்சிகந்தரம் பிள்ளை கலாசேத்திரத்தின் முதல் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். கதகளி ஆசிரியராக இருந்தவர், அத்துறையில் நிகரற்ற நிலை எய்திய அம்புப்பணிக்கர் ஆவார். இப்போது முறையே பரதநாட்டிய கதகளி ஆசிரியர்களாக உள்ள கௌரி அம்மானும், சந்து பணிக்கரும் அவரவர் துறையில் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் பரிசு பெற்றிருக்கின்றனர்.

நடனங்களை (சமஸ்கிருத) நாடக வாயிலாக ஆடும் முறையை இக்கலாச்சேத்திரம் பரப்பியிருக்கிறது. குற்றாலக் குறவஞ்சியைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, அந்நாடகக் காவியத்தை ஆடிக்காட்டியதும், மிலாட்டுர் பாகவத மேளக் கலை மறுமலர்ச்சியடையச் செய்ததும் இத்தகைய பிற முயற்சிகளும் இந்நிலையத்தின் சாதனைகளாகும்.

கலைத்துறைகள் பற்றிய படக்கூடம் (Photographic Section) காணத்தக்கது. இதற்கென, படம் எடுக்கும் நிலையம் (Micro Film Unit) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நெசவு, சாயத்தொழிலில் இன்ன இன்ன வண்ணங் களைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. இதன்

விளைவே, மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள 'அடையாறு கரை', 'கலாசேஷத்திரக்கரை' என்பன.

கலாசேஷத்திரத்தின் பிறிதொருபகுதி - சாமிநாத ஐயர் நூல் நிலையம் ஆகும். கிடைத்தற்கரிய ஏட்டுச் சுவடிகள் இங்கு இருக்கின்றன. இசை நாடகம் பற்றிய நூல்களையும் மாண்டிசோரி அம்மையார் கல்வியைப் பற்றி ஆக்கிய நூல்களையும் கலாசேஷத்திரம் வெளியிட்டுவருகிறது.

1962 முதல் கலாசேஷத்திரமும், இதன் துணை நிலையங்களான பெசண்டு பள்ளி, அருண்டேல் பயிற்சி நிலையம் ஆகியவையும் திருவான்மியூரில் நடைபெற்று வருகின்றன. பல லட்சம் ரூபாய் செலவில் இவற்றுக்குக் கலையழகு பொருந்திய கட்டடங்கள் இயற்கையழகுடன் கூடிய கடற்கரைப் பகுதியில் கட்டப்பெற்றுள்ளன..

12. மருத்துவ வசதிகள்

பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இம்மாவட்டத்தில் எத்தகைய மருத்துவமுறை வழங்கிவந்தது என்பதைப்பற்றி விரிவாகத் தெரியவில்லை. பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில் அமைந்த தலைசிறந்த மருந்தகம் காஞ்சிபுரம் வட்டத்துத் திருமுக்கூடலில் இருந்தது. அதைப்பற்றிய சில விவரங்கள் கல்வெட்டுக்களில் கிடைக்கின்றன.

தொன்றுதொட்டு நிலவிய மருத்துவ முறைகள் செல்வாக்கு இழந்துவிட்டன. இன்றும் தண்டரை என்னும் ஊரில் பழைய வைத்தியம் கையாளப்பட்டு வருகிறது. தண்டரை வைத்தியம் என்ற பெயரில் இது காஞ்சிபுரத்தைச் சுற்றிலும் நிலவிவருகிறது. வாய்வு, வாதம் முதலியவற்றைப் போக்க எண்ணெயும் தைலமும் வழங்கப்படுகின்றன. கை கால் போன்ற உறுப்புக்களில் உணர்ச்சியிழந்தவர்கள் இவற்றைத் தேய்த்தும், பத்தியமாக இருந்தும் நலம் பெறுகின்றனர்.

ஸ்ரீ நாராயண சேவாஸ்ரமம் - காஞ்சிபுரம் : மலையாள நாட்டில், ஸ்ரீநாராயணகுரு 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றினார். கீழ்க்குடி மக்களுக்கு வாழ்வில் வழிகாட்டினார். பள்ளிக்கூடங்கள்,

மருத்துவ நிலையங்கள் ஏற்படுத்தினார். இறை வழிபாட்டைத் தூய்மைப்படுத்தினார். 1928இல் அவர் சமாதானிலை அடைந்தார்.

ஸ்ரீ நாராயண குருவின் கொள்கைகளை இந்தியாவெங்கும் பரப்ப அவர் சீடர்கள் சென்றனர். ஸ்ரீ கோவிந்தானந்தாஜி காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்தார். யாத்ரீகர் நிறைந்து இன்புரு யன்ஸாவும், வாந்திபேதியும் மக்களை வருந்தியதால் அவர் இங்கு 1915இல் மருத்துவத் தொண்டு செய்யத் தொடங்கினார். நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சிலருடைய ஆதரவால் ஆஸ்ரமம் கட்டினார். 1928 முதல் ஆத்துமானந்த அடிகளின் பொறுப்பில் இந்த ஆஸ்ரமம் நடைபெற்று வருகிறது. கைதேர்ந்த மருத்துவர்களாலும் கைவிடப்பட்ட பக்கவாதம், குஷ்டம், இழுப்பு நோய் ஆகியவற்றை இவர் குணப்படுத்தி வருகிறார். மலையாள நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப் பெற்ற மூலிகைகளை வைத்து மருந்து செய்யும் நிலையம் இருக்கிறது. நாள்தோறும் 250 பேர் இலவசமாக மருந்து பெற்றுச் சென்று நலமடைகின்றனர்.

இலேகியங்கள், தைலங்கள், அரிஷ்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. நாட்பட்ட நோய்களுக்குச் சிகிச்சைச் செலவு வசூலிக்கப்படுகிறது. காஞ்சி மக்களின் மனம் கவர்ந்த நிலையமாயும் அமைதி நிலவும் இன்பநிலையமாகவும் இந்த ஆசிரமம் இருந்துவருகிறது. வளர்க இத் துறவிகளின் தொண்டு.

பெல்ஜியப் பெருநோய் மருத்துவ மனை : (Belgian Leprosy Centre, Polambakkm) இம்மாவட்டத்தின் சிலபகுதிகளில் இந்நோய் பெரிய அளவில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இதைப் போக்கும் பணியில் பெல்ஜியம் நாட்டினர் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். மதுராந்தகத்திலிருந்து 11 கி.மீ. தொலைவில் போலம்பாக்கம் என்ற கிராமத்தில் 1955இல் பெல்ஜியப் போலம்பாக்கம் என்ற கிராமத்தில் 1955இல் பெல்ஜியப் பெருநோய் நிறுவனத்தார் பெரிய மருத்துவ மனையொன்றை நிறுவினர். சுற்றுவட்டத்தில் 45 சிறு மருத்துவ மனைகளையும் அமைத்தனர். தக்க மருத்துவர்களை வரவழைத்துப் போலம்பாக்கத்திலிருந்து 40 கி.மீ. சுற்றளவில் இந்த நோயின் கொடுமையைக் குறைக்க ஆவன செய்துவருகின்றனர்.

1960 ஜூலை 15 முதல் இந்த நிலையம் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் செலவில் தனிப்பட்ட குழுவினரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே முன்போலவே சிறந்த முறையில் தொடர்ந்து இந்நிலையம் பணிபுரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பம்மல் பெருநோய் நிலையம், தாம்பரம் : (Pammal Leprosy Clinic, Pammal, near Tambaram) மாணவர்க்கான கிறித்தவ இயக்கம் (Student Christian Movement) தாம்பரத்திலுள்ள சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியிலிருந்து இயங்கிவருகிறது. இந்த இயக்கத்தார் பல அமைப்புகளின் துணையால், பம்மலில் பெருநோய் நீக்க நிலையம் நடத்தி வருகின்றனர்.

மத்திய பெருநோய் ஆராய்ச்சி நிலையம் - திருமணி: (The Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani) இந்த நிலையம் திருக்கழுக்குன்றம் பகுதியில் பொன்விளைந்த களத்தார் அருகேயுள்ள திருமணி என்னும் சிற்றூரில் நடைபெற்று வருகிறது.

லேடி வில்லிங்டன் பெயரால், ஸ்காட்லாந்து மிஷன் என்ற கிறிஸ்தவ அமைப்பு 1926இல் பொருநோய் நலநிலையத்தைத் தொடங்கிற்று. 1948இல் மாநில அரசாங்கம் அதை ஏற்று நடத்திவந்தது. 1957இல் இந்திய அரசாங்கம் இந்நிலையத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. இம்மருத்துவ மனையின் பணிகள் விரிந்துள்ளன. நோயாளிகளுக்காகப் பள்ளிகளும் நூல் நிலையங்களும் தொடங்கப்பெற்றுள்ளன. பல மதத்தினர்க்கும் கோயில்கள் கட்டப்பெற்றுள்ளன. இந்நோய் பரவாதபடி தடுப்பது பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலையத்தின் பரப்பு 640 ஏக்கர்.

இந்த நிலையத்தைச் சேர்ந்த நடமாடும் நிலையம் (Mobile Unit) திருமணியைச் சுற்றி 500 சதுர மைல் பரப்பிலுள்ள 404 கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்குப் பயன்படுகிறது.

பெருநோய் நீக்கத்துக்குப் புதுவகையான ஊசி மருந்துகளைக் கண்டுபிடிப்பது, வாய்வழி உட்கொள்ளும் மருந்து

வகைகளில் செய்ய வேண்டும் மாறுதல்கள் ஆகியவை பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்து உடல்நலத் துறையினர் ஆண்டு தோறும் சில சுகாதார சோதனையாளரை (Sanitary Inspector) இங்கு ஒருமாத காலத்துக்கு அனுப்பிவைத்து அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கின்றனர்.

தொழிற்கூடப் பகுதியில், நோயாளிகள் நலம் பெற்ற பிறகு வேலை பார்ப்பதற்காக தச்சு, நெசவு, பாய்முடைதல், புத்தகங்களைச் சுவடி கட்டுதல் போன்ற தொழில்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்குத் தேவையான மேசை, நாற்காலி, துணி, செருப்பு இப்பகுதியிலேயே செய்யப்படுகின்றன.

வேளாண்மைப் பண்ணையில், இந்நிலையத்துக்கு வேண்டும் காய்கறிகள் பயிரிடப்படுகின்றன.

நோயாளிகட்குத் தொடக்கப் பள்ளிகள், முதியோர்களுக்கான இரவுப் பள்ளிகள், தச்சுப் பள்ளி, சிறுவர் சிறுமியருக்கான நூல்நூற்புப் பள்ளி ஆகிய கல்விக் கூடங்கள் இங்கே நடத்தப்படுகின்றன.

அரசாங்க நுரையீரல் மருத்துவமனை - தாம்பரம்: நுரையீரல் நோயைப் போக்குவதற்கு இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய நிலையங்களுள் இது ஒன்று. 500 நோயாளிகள் இருப்பதற்கு இங்கு வசதியுண்டு.

தாம்பரத்தின் காற்று இவ்வகை நோயாளிகளின் உடலுக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. இதனால் இந்தியா எங்குமிருந்து நோயாளிகள் இங்கு வருகின்றனர்.

மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனை - செங்கற்பட்டு: இது 1961இல் கட்டி முடிக்கப் பெற்ற கவினுறு மாளிகையில் தேசிய நெடுஞ்சாலை அருகே அமைந்துள்ளது. புத்தம் புதிய கருவிகளுடன் பல பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன.

வட்டத் தலைநகர்களிலும் வேறு சில நகரங்களிலும் அரசாங்கத்தார் மருத்துவ மனைகளை நிறுவிியுள்ளனர்.

காஞ்சிபுரம், கும்மிடிப்பூண்டி, ஈக்காடு போன்ற பல இடங்களில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்கள் மருத்துவ மனைகள் அமைத்து அரும்பணி ஆற்றி வருகின்றனர்.

13. ஊர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்

1. பொன்னேரி வட்டம்

இந்த வட்டம் சென்னை நகரத்தை அடுத்து இருக்கிறது. இதன் மக்கள் தொகை 2,30,704. ஓரளவு வளமானது. அரசாங்கத்துக்கு 5½ லட்ச ரூபாய் நிலவரி கிடைக்கிறது.

குறிப்பிடத்தக்க ஊர்ப் பெயர்கள் கணவன் துறை, கீரைப்பாக்கம், உப்பளம். தண்டலம், பாக்கம், வாக்கம் என்ற இறுதிச் சொல்லுடைய பல ஊர்கள் உள்ளன.

இவ்வட்டத்தில் சோழவரம், மீஞ்சூர், கும்மிடிப்பூண்டி என்ற மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளன.

1. சோழவரம் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இவ் ஒன்றியம் 1961 இல் ஏற்பட்டுச் சோழவரம், ஆரணி பிரிக்காக்களில் உள்ள கிராமங்களில் வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. நகரப் பஞ்சாயத்தான ஆரணி உட்பட, 38 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன.

இந்த ஒன்றியத்தில் உள்ள சில ஊர்கள் ஆந்திர மாநிலத்தில் சில ஆண்டுகள் இருந்து, பின்னர் மீண்டும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்ந்தன.

கொற்றளையாறு இவ்வொன்றியத்தின் வழியாகப் பாய்கிறது. எனினும் பெரும் பகுதி வானம் பார்த்த பூமியே.

சோழவரம் : இவ்வூர் புழலேரியிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. பழமைச் சின்னங்களுள்ள மேடு ஒன்றும், தொன்மையான அம்மன் கோயிலும் உள்ளன.

சோழவரம் என்பது சோழபுரம் என்பதன் மருஉ.

அலமாதி பால் மரத்த பசுக்களுக்குச் சத்துணவு ஊட்டி அவற்றைப் பேணும் ஆனிலையம் இவ்வூரில் இருக்கிறது. சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி மாணவ மாணவியர் செய்துவரும் சமுதாயப் பணிகளால் இச்சிற்றூர் நலம் பல பெற்றிருக்கிறது.

ஞாயிறு: இவ்வூரின் பெயர் இப்பொழுது நாயர் என வழங்குகிறது. இது மீஞ்சூரிலிருந்து 6 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மனைவியாரான சங்கிலி நாயச்சியார் தோன்றிய ஊர் என்ற அளவில் சைவ உலகம் இவ்வூருக்குச் சிறப்புத் தருகிறது.

எருமைவெட்டிப் பாளையம் : வெற்றிக்குரிய அதிதேவதையான காளி கோயில் இங்கு உண்டு. எருமையைப் பலியிடும் வழக்கம் இங்கே நிலவியிருக்கலாம்.

ஆரணி : நெல்லூர் செல்லும் பெருவழியில் உள்ள புதுவாயல் வழி (பெரியபாளையத்துக்கு முன்) யாக இவ்வூரை அடையலாம். சென்னையிலிருந்து 23 மைல்.

ஆரணி ஆறு என்னும் பொன்னேரி ஆறு, இவ்வூர்க்கும் பெரியபாளையத்துக்கும் இடையே உள்ளது. இதில் தண்ணீர் ஓடுவது அருமையான நிகழ்ச்சி. ஏரிப் பாசனம் தான். லுங்கி நெசவும், சாமுண்டசுவரி கோயிலும். இங்குப் பெயர் பெற்றவை. நெல், வாழை மிகுதி.

ஆண்டார்குப்பம் : பஞ்சட்டிக்கும் பொன்னேரிக்கும் இடையேயுள்ள முருகன் தலம்.

2. மீஞ்சூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இது மீஞ்சூர், பொன்னேரி, காட்டுர், திருப்பாலைவனம், கும்மிடிப்பூண்டி பிரிக்காக்களிலுள்ள 129 கிராமங்களைக் கொண்டு, 14-4-1961இல் ஏற்பட்டது. இதன் பரப்பு 440 சதுர கி.மீ மக்கள் தொகை 79,637.

இந்த ஒன்றியத்தின் வழியாக சென்னை - கல்கத்தா இரயில் பாதை செல்லுகிறது. நான்கு இரயில் நிலையங்கள் உள்ளன.

பல ஊர்கள் கடலோரத்தில் இருப்பதால், மீன் பிடிதொழிலில் ஈடுபடுவோர் சில ஆயிரவர் உள்ளனர். பொதுவாக, இவ்வொன்றியம், கூட்டுறவு வேளாண்மைத் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

இந்த ஒன்றியத்தில் பொன்னேரி நகரப் பஞ்சாயத்து உட்பட, 53 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. ஒன்றியத்தின் அலுவலகங்கள் மீஞ்சூரில் அமைந்திருக்கின்றன.

தண்ணீர்ப்பந்தல், உப்பு நெல்வாயல், கணவன்துறை என்ற பெயருடைய ஊர்கள் இவ்வொன்றியத்தில் உள்ளன.

பொன்னேரி : உப்பளமும் சவுக்குத்தோப்பும் இவ்வூர் மக்களின் உயிர்நாடியான தொழில்கள். இது இவ்வட்டத்தின் தலைநகராகும். இங்கே அரசாங்க அலுவலகங்கள் பல உள்ளன.

மீஞ்சூர் : இது இரயில் நிலையமுடைய ஊர். கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. கல்லாடத்தில் கூறப்படும் மலைநாட்டுத் திருப்பதி இதுவே. இவ்வூர்ச் சிவன் கோயிலிலுள்ள இறைவனுக்குக் கல்லாட்சுவரர் என்று பெயர். மீஞ்சூரின் பழைய பெயர் கல்லாடம் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. இங்கே பிறந்த புலவர் பலர் கல்லாடனார் என்ற பெயருடன் தமிழ் மொழிக்கு அருந்தொண்பாற்றி யுள்ளனர். சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவரான கல்லாடனார், கல்லாடம் என்ற நூலைப் பாடிய புலவரான கல்லாடனார், தொல்காப்பிய உரை யாசிரியரான கல்லாடனார் ஆகிய மூவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

உரிமை பெற்ற பிறகு, தமிழ் நாட்டின் ஆட்சியில் பல்லாண்டு களாகச் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள அமைச்சர் மீ. பக்தவத்சலம் இவ்வூரினரே.

திருப்பாலைவனம் : கடற்கரையிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள சிற்றூர்.

இத்தல விருட்சம் பாலை. யானை படுத்திருக்கும் அமைப்பில் இவ்வூர்ச் சிவன் கோயில் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இக்கோயிலில் 71 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவற்றுள் பழமையானது திரிபுவன சக்கரவர்த்தி வீரராசேந்திரத் தேவர் (1064 - 1069) கல்வெட்டாகும். இங்குள்ள விங்கம் சுயம்பு, சிவராஜ சுவாமிகள் பதிகம் பெற்றது இறைவன் - திருப்பாலீசுவரர் : திருப்பாலைவனம் உடையார் என்ற பெயரும் உண்டு. இறைவி - என்றும் பிரியாத நாச்சியார்.

எண்ணூர் : சென்னையிலிருந்து 17 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்த எழில் மிக்க ஊர். இவ்வூரின் பழைய பெயர் கட்டிவாக்கம்.

கடலிலிருந்து அலை மோதிவரும் தண்ணீரால் ஏற்பட்டிருக்கும் நீர் வளத்தால் படகோட்டிப் பொழுதுபோக்க இங்குப் பலர் வருகின்றனர். மீன் துறையினர், மீன்வளர்க்கப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். தென்னை மரங்கள் இப்பகுதியில் நூற்றுக் கணக்கில் உள்ளன.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் வெள்ளை அதிகாரிகள் இந்த இடத்தைத் தங்களது கேளிக்கை, களியாட்டங்களுக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொண்டனர். எண்ணூர் உப்பளங்களும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் உருவாயினவையே.

கம்மவார்பாளையம் : கம்மவர் என்பது தெலுங்குச் சொல். உழவன் என்று பொருள்படும். கம்மம் - பயிர், யாழ்ப்பாணத்தில் கம்மம், கமத்தொழில் என்ற சொற்கள் வழக்கிலுள்ளன. ஆந்திர நாட்டிலிருந்து வந்த உழவர்கள் குடியேறிய ஊராக இருக்கலாம்.

தீருக்கள்ளில் : சம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற சிவத்தலம். அத்திப் பேடு சத்திரத்தைக் கடந்து இத்தலத்துக்குச் செல்ல வேண்டும். புழலேரியிலிருந்து வடமேற்கே 10 கி.மீ.

கணியம்பாக்கம் : கணியன் - சோதிடன், சோதிடர்கள் வாழ்ந்த கடலோரப் பகுதி ஊராகும்.

பழுவேற்காடு (Pulicat) : சென்னையிலிருந்து வடக்கே 60 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. கருவேல மரங்கள் நிறைந்த காடாக இருந்தபோது, பழுவேற்காடு என்ற பெயர் இரு ஏற்பட்டது.

வேற்காடு என்னும் பெயருடன் (பூந்தமல்லிக்கு அருகேயுள்ள வேற்காடு போலப்) பல ஊர்கள் இருந்தமையால் அவற்றுள் பழமையானது என்பதை இவ்வூரின் பெயர் உணர்த்துகிறது.

ஐரோப்பியர் இவ்வூருக்குப் புலிகாட் என்று பெயர் இட்டனர். தெலுங்கு மொழியில் இவ்வூர் பிரளயக் காவேரி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

டச்சுக்காரர்கள் 1609இல் இங்கு வந்து 1610இல் 'கல்பிரியா' என்ற கோட்டையைக் கட்டினர். அவர்கள் இருந்ததன் சின்னங்களாக, ஒரு மாதாகோயிலும் கல்லறையும் தேடுவாரில்லா நிலையில் காணப்படுகின்றன. 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இங்கு டச்சுக்காரர் பெரிய அளவில் வியாபாரம் செய்தனர். அந்நாளில் 20,000 நெசவாளர் பழுவேற்காட்டில் இருந்தனர். 1612இல் டச்சுக்காரரின் கோட்டையைப் (மயிலாப்பூரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த) போர்த்துக்கீசியர் அழித்தனர். 1678இல் டச்சுக்காரருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இங்குப் போர் நடைபெற்றது.

அருகேயுள்ள தீவில் பழமையான கலங்கரை விளக்கு இருக்கிறது. தீவுக்கும் பழுவேற்காட்டுக்கும் இடையே செல்லும் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் வழியாக, எண்ணுரிலிருந்து பழுவேற்காட்டுக்குப் படகில் செல்லலாம்.

இந்தத் தீவுக்குத் தோணி ரேவு என்று பெயர். மூன்று பக்கம் கடலும் நான்காவது பக்கம் கால்வாயும் சூழ அமைந்தது. 1,000 மீனவர் - பெரும்பாலும் முஸ்லிம்கள் - இங்கு வாழ்கின்றனர். இவ்வூரில் 1962இல் ஒரு தொடக்கப் பள்ளி ஏற்பட்டது. வெளித் தொடர்பின்றி வாழும் இத்தீவினர் வாழ்வில் இது புரட்சியான நிகழ்ச்சியாகும்.

பனை ஒலைப் பொருள்கள் பழுவேற்காட்டில் பெரிய அளவில் செய்யப்படுகின்றன. மீன் துறையாகவும் இருந்து வருகிறது. எனினும், முன்னைப் பெருமை போய் இன்று பாழடைந்த நிலையில் இருப்பது இவ்வூரைக் கண்ணுறுவார்கெல்லாம் வருத்தத் தருகிறது.

காட்டுப்பள்ளி : பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்க்கும் கடலுக்கும் இடையேயுள்ள சிற்றூர். யாழ்ப்பாணம் இங்குக் கட்டப்பெற்ற சிவன் கோயிலுக்கு, மூன்றாம் நந்திவர்ம பல்லவன் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் சில தானங்களைச் செய்தான். இக்கோயில் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது.

திருக்காட்டுப்பள்ளி என்ற தலம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது.

நந்தியம்பாக்கம் : நந்திவர்மன் என்ற பல்லவன் நினைவாக உண்டாக்கப்பெற்ற ஊர். மக்கள் தொகை 1,435.

நெய்தலவாயல் : நெய்தல்நிலத்துக்கு வாயிலாக அமைந்த ஊர் என்பதை இப்பெயர் குறிக்கிறது.

காட்டாவூர் : காட்டுப் பகுதியில் அமைந்து ஆவினம் மிகுந்த ஊர், என்ற பொருளில் இவ்வூர்க்குப் பெயர் வரலாயிற்று.

வேளூர் : சங்க காலத்தில் வேள் என்ற குடிப் பெயருடன் - பாரி வேள், ஆய் வேள், வேள் எவ்வி என்ற சிற்றரசர் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் நாட்டு ஊர்களுக்கு வேளூர் என்ற பெயரிட்டனர். கீழ் வேளூர், பெரு வேளூர், புள்ளிருக்கு வேளூர் (வைத்தீசுவரன் கோயில்) என்பன போன்று இதுவும் அவ்வாறு பெயரிடப் பெற்ற ஊர்களுள் ஒன்று. காலப் போக்கில் அடைமொழி மறைந்து வெறும் வேளூர் ஆகியிருக்கக்கூடும்.

கரிமணல் : இது பழுவேற்காட்டுத் தீவிலுள்ள கடற்கரைச் சிற்றூர். 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கப்பல்களில் வந்த ஐரோப்பியர்க்குக் கடலைக் கடந்து நிலப்பகுதியில் தெரிந்த முதல் ஊர்

இதுவே. சென்னை மாநகரில் சிறந்து விளங்கிய ஐரோப்பிய வணிகர் பலர் வேனிற் காலத்தில் இவ்வூரில் தங்கிவந்தனர்.

பெரும்பேடு : திருப்பாலைவனத்துக்குத் தெற்கே 6 கி.மீ. தொலைவு. இவ்வூரில் சோழர் காலத்தில் ஆட்சி மன்றம் இருந்தது.

தத்தமஞ்சி : திருப்பாலைவனத்துக்குத் தென் கிழக்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஊர். இங்கு ஆட்சி மன்றம் இருந்ததாகச் சோழர் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

3. கும்மிடிப்பூண்டி ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இது கும்மிடிப்பூண்டி, மாதர்பாக்கம், ஏருவர்பாளையம் ஆகிய மூன்று பிரிக்காக்களைக் கொண்டது. இந்த ஒன்றியம் 1961இல் ஏற்பட்டது. பொதுவாக இது பிற்பட்ட பகுதி.

இப்பகுதியில் சவ்வரிசியும் சேமியாவும் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது. இதற்காக 2,000 ஏக்கர் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணெய் வித்துக்களைக் கொண்டு சோப்பு செய்யவும் ஏற்பாடாகி வருகிறது. குறிப்பிடத்தக்க ஊர்ப் பெயர்கள் சிறு புலால் பேட்டை. குரப்பூண்டி, தேர்விழி, தேர்வாய்.

கும்மிடிப்பூண்டி : இது ஓர் உள் வட்டத்தின் தலை நகரம். இராணுவ முக்கியத்துவம் உள்ள தளமாக இருக்கிறது. இப்பகுதியில் பூசனிக்காய் மிகுதியாகப் பயிரிடப்படுகிறது. இவ்வூர் திருவொற்றியூரிலிருந்து நெல்லூர்க்குச் செல்லும் வழியில் இருக்கிறது.

குருவராககண்டிகை : இவ்வூர் விசயநகர ஆட்சியில் புகழ் பெற்ற சிறு தலைவன் ஒருவன் பெயரால் ஏற்பட்டது.

ஏனாதி மேல்பாக்கம் : ஏனாதி என்பது சங்க காலத்தில் தமிழ்நாடெங்கும் படைத்தலைவனுக்கு வழங்கி வந்த பெயர்.

2. திருவள்ளூர் வட்டம்

இவ்வட்டம் 1860 வரை சத்தியவேடு வட்டம் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. அந்த ஆண்டில் திருவள்ளூர் வட்டம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. சத்தியவேடு வட்டம் என்ற பெயர் இருந்த காலத்திலும் திருவள்ளூரிலேயே வட்ட அலுவலகங்கள் இருந்தன. சத்தியவேடு என்ற

வட்டப் பெயர் மறைந்து சரியாக ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1960இல் சத்தியவேடு உட்பட 76 ஊர்கள் ஆந்திர மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பெற்றன.

கூவம் ஆறு இவ்வட்டத்தில் தோன்றி ஒரு பகுதியில் பாய்கிறது. கடம்பத்தூர்ப் பகுதியில் மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் பாசன வளத்தை மிகுவிக்கின்றன. பிற பகுதிகளெல்லாம் வளக்குறைவாக உள்ளன. மழையும் குறைவு. ஏனைய வட்டங்களை நோக்கத் திருவள்ளூரில் மக்கள் நெருக்கம் குறைவு.

இவ்வட்டத்தில் பதினெட்டு நத்தம் என்ற ஊர்கள் உள்ளன. இவை தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குரிய ஊர்களாகும்.

திருவள்ளூரில் நகராண்மைக் கழகம் இருந்து வருகிறது. வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்கள் திருவள்ளூர், பூண்டி, ஊத்துக்கோட்டை, கடம்பத்தூர் ஆகிய நான்கு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்களின் வாயிலாக நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. வட்டத்தின் மக்கள் தொகை 2,70,324.

திருவள்ளூர் நகரம்

இது கோட்ட ஆட்சி அலுவலகமும் நகராண்மைக் கழகமும் உடையது. மக்கள் தொகை 18,847. சென்னையிலிருந்து இந்நகரம் திருமழிசை வழியாக 48 கி.மீ. தொலைவு. திருவள்ளூரிலிருந்து திருப்பதி 104 கி.மீ. பூண்டித் தேக்கம் 14 கி.மீ. திருத்தணிகை 38 கி.மீ. இவ்வூர் ரயில் நிலையம் நகரிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. டவுன் பஸ் வசதி உண்டு.

திருவள்ளூர் வட்டத்தின் தலைநகர் இதுவே. ஊரின் சரியான பெயர் திருஎவ்வுள்ளூர் என்பதாகும். ஸ்ரீ வீரராகவ சுவாமி கோயிலைச் சுற்றியே நகரம் அமைந்திருக்கிறது. இக்கோயில் திருமங்கை ஆழ்வாரால் மங்கள சாசனம் செய்யப் பெற்றது. குலோத்துங்க சோழனுடைய கல்வெட்டு உடையது. ஆனி மாதத்தில் இங்குத் தெப்பத் திருவிழா நடைபெறுகிறது. ஒவ்வோர் அமாவாசை நாளிலும் திரளான மக்கள் திருவள்ளூருக்கு வந்து நீராடுவர். அகோபில மடத்தின் கிளை இவ்வூரில் இருக்கிறது.

திருவள்ளூர் செழிப்பான ஊர். ஆனால், இங்குள்ள தெப்பக்குளம் மழை பெய்தாலும் நிறையாது.

இவ்வூரில் நடைபெற்ற ஒரு திருவிழாவிற்காகத்தான் இந்தியாவில் முதல் தடவையாக (25-1-1857இல்) ஞாயிற்றுக் கிழமைன்று ரயில் விடப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் ஞாயிறு தவிர்த்த மற்ற நாட்களில் மட்டுமே ரயில் போக்குவரத்து உண்டு.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தார் இவ்வூர்ப் பெரியகுப்பத்தில் 1959இல் பெருநோய் மருத்துவ நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்கினர்.

4. திருவள்ளூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

1953 முதல் இங்கு வட்டார வளர்ச்சி வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. திருவள்ளூர், பாண்டூர் பிரிக்காக்களிலுள்ள கிராமங்களைக் கொண்டு 2.10.1960இல் இந்த ஒன்றியம் அமைக்கப்பெற்றது. நகரப் பஞ்சாயத்து ஒன்றும் இங்கு இல்லை. 33 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. இந்த ஒன்றியத்தின் பரப்பு 160 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 58,396 (1951). ஒன்றிய அலுவலகம் ஈக்காடு என்னும் ஊரில் இருக்கிறது.

நெல், கேழ்வரகு, நிலக்கடலை ஆகிய மூன்றும் பெரிய அளவில் பயிரிடப்படுகின்றன. நெல் மூன்று போகம் விளையக்கூடிய நிலங்களின் பரப்பு 30,000 ஏக்கர் ஆகும். சொர்ணவாரி பட்டம், சம்பா பட்டம், நவரை பட்டம் என்ற நெல் வித்துக்கள் முறையே கோடை, பருவ, குளிர் காலங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஏரிகளும், கிணணுகளும், ஓராயிரம் பம்பு-செட்டுகளும் பாசன வசதி நல்குகின்றன.

திருவள்ளூரிலிருந்து புழலேரி, ஆவடி, பூலிருந்தவல்லி வழிகளாய்த் தனித்தனியே மூன்று நெடுஞ்சாலைகள் சென்னை நகருக்கு உண்டு சென்னை அறக்கோணம் இரயில் பாதை இந்த ஒன்றியத்தின் வழியாகச் செல்லுகிறது.

ஒன்றியத்தின் வட எல்லை கொற்றளையாறு. தென் கோடியிலுள்ள கூவம் ஆற்றுக்கும் தெற்கேயுள்ள அரன்வாயில், முருகன்சேரி என்று இரு ஊர்கள் மட்டும் இவ்வொன்றியத்தைச் சேர்ந்தவை. மேற்கு எல்லை பூண்டித் தேக்கம்.

சேலை (1796) : திருவள்ளூர்க்கும் கடம்பத்தூர்க்கும் இடையே உள்ள ஊர், இந்த ஊரில் இந்நூற்றாண்டில் சேலை சகாதேவ முதலியார் என்ற சிறந்த தமிழ்ப் புலவர் தோன்றினார்.

ஈக்காடு ஒன்றியத் தலைநகரான இந்நகர் திருவள்ளூர் லிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் புழலேரிக்குச் செல்லும் வழியில் இருக்கிறது.

தெதாடிஸ்ட் மிஷன் என்னும் கிறித்தவ அமைப்பு இவ்வூரில் கைத்தறி நெசவு வேலைகளையும் ஏராளமான குடிசைத் தொழில்களையும் நடத்தி வருகிறது. சிறந்த மருத்துவமனையையும் கிறித்தவர்கள் நடத்திவருகின்றனர். திருவள்ளூர் வீரராகசுவாமி கோயிலின் உற்சவ விக்கிரகம் பங்குனி பிரமோற்சவத்துக்கு இங்கே கொண்டுவரப்படுகிறது.

தொண்டை நாட்டு 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று ஈக்காட்டுக் கோட்டம். ஈச்சங்காடு என்பது மருவி ஈக்காடாயிற்று.

ஈக்காடு இரத்தினவேலு முதலியார் (19ஆம் நூ.) சிறப்புப் பெயர் அகராதி என்ற அரிய நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

கல்யாணகுப்பம் : இவ்வூர் செழிப்பான கழனிகளையும், தூய்மையான ஹரிஜனச் சேரிகளையும் உடையது. உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவை அடைந்து அரசாங்கப் பரிசு பெற்றிருக்கிறது.

திருர்க்குப்பம் : இங்கு அரசாங்கத்தின் வேளாண்மைத் துறையில் நெல் ஆராய்ச்சிப்பண்ணை ஒன்றை நடத்தி வருகின்றனர். இம் மாவட்டத்திற்கு ஏற்ற பொறுக்கு விதைகளும், பூஞ்சாள நோயைப் போக்கவல்ல நெல் வகைகளும் விளைவிக்க இங்கு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

தொட்டிக்கலை : இவ்வூர் சென்னையிலிருந்து 32 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. ஆட்டுத்தொட்டி இருந்ததால், தொட்டிக்கலை என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறுவர். இவ்வூருக்கு ஒரு பிரபந்தம் உண்டு. ஊர்ப்பெயர் கலைசை என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிவஞான போதத்துக்குப் பேருரை எழுதிய மாதவச் சிவஞான முனிவரின் மாணவர்களுள் தலைசிறந்தவரான தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர் 18ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூரில் வாழ்ந்தார். சுப்பிரமணிய முனிவர் கலசைச் சிலேடை வெண்பா என்னும் அரிய தமிழ் நூலை இயற்றியுள்ளார்.

இவ்வூர்ச் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார் மீது. மாதவச் சிவஞான கவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார்.

5. பூண்டி ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இது பென்னலூர்ப்பேட்டை, வெள்ளியூர், திருவள்ளூர், பாண்டூர் ஆகிய நான்கு பிரிக்காக்களிலுள்ள 80 கிராமங்கள் அடங்கியது. இவை 48 ஊராட்சி மன்றங்களாக உள்ளன. அனைத்தும் சிறுநூர்களே ஆகும். 14-4-1961 முதலே ஒன்றியம் இயங்கிவரின்மும், 1959 முதல் இங்கே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

ஆந்திர மாநிலம், இந்த ஒன்றியத்தின் வடகிழக்கு எல்லையில் இருக்கிறது. ஊத்துக்கோட்டை, திருவள்ளூர், கடம்பத்தூர், திருத்தணி (தாலுக்கா) ஒன்றியங்கள், பூண்டி ஒன்றியத்தைச் சுற்றி உள்ளன. இதன் மக்கள் தொகை 66,000.

பழைய பாலாறு என்று கருதப்படும் அச்சரம்பாக்கம் ஆறு இப்பகுதியில் பாய்கிறது. இதன் கரையில், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்னரே மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்று புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

பூண்டிநீர்த்தேக்கம் ஏற்பட்டதன் விளைவாக, 1943-ஆம் ஆண்டு அளவில் சில கிராமங்கள் காலி செய்யப்பெற்றன. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் சுற்றுப்புற ஊர்களுக்குக் குடியேறியுள்ளனர்.

குறிப்பிடத்தக்க ஊர்ப்பெயர் : திருப்பெயர். இராமநாதபுரம் என்ற பெயரில் ஓர் ஊரும் இவ் ஒன்றியத்தில் உள்ளது. தொண்டைநாட்டைக் காக்க வந்த மறவர் படை தங்கியதால் ஏற்பட்ட இராமநாதபுரம் என்ற பல ஊர்களில் இதுவும் ஒன்று.

பூண்டி : சென்னையிலிருந்து 59 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள 'பூண்டி'. பூண்டி ஏரி என்றும், சத்தியமூர்த்தி சாகரம் என்றும் சொல்லப்படும் பெரிய நீர்த்தேக்கத்தால் புகழ்பெற்ற ஊர். 30 சதுர கி.மீ. (125 சதுர மைல்) பரப்பளவு. இந்த ஏரி நீர் பழுவேரி வழியாகச் சென்று சென்னை மாநகரத்துப் பீலிகள் வாயிலாக அங்குள்ள மக்களை

வாழவைக்கிறது. இந்த ஏரியைக் காணவும், பொதுப்பணித் துறையினர் வைத்துள்ள உயிரோட்டமுள்ள சிலைகளைப் பார்க்கவும், அருகேயுள்ள காடுகளில் பொழுதுபோக்கவும் வெளியூர் மக்கள் வருவர்.

இவ்வூரினரான பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் (1844-1893) புகழ் பெற்ற கல்வியாளர் ஆவர். சென்னையின் முதல் ஷெரிபு (நாட்டாண்மைக்காரர்) ஆகப் பதவி வகித்தார். கச்சிக் கலம்பகம் இயற்றினார். சென்னை நகரிலுள்ள மாநிலக் கல்லூரி, விக்டோரியா மாணவர் விடுதி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவர்.

பூண்டியில் நீர்ப்பாசன ஆராய்ச்சி நிலையம், தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தின் பொதுப்பணித் துறையால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

திருப்பாகூர் : இது திருவள்ளூரிலிருந்து வடமேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள சிவத்தலம். கடம்பத்தூர் - திருவள்ளூர்ச்சாலையில் அமைந்தது. நெல், மணிலாக்கொட்டை, கேழ்வரகு ஆகியவற்றின் விளைவு இங்கு மிகுதி.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார்க்கு இது முக்கியமான இராணுவத் தளமாக இருந்து வந்தது.

இவ்வூர்ச் சிவன் கோயில் பெரிது. தேர்த் திருவிழா ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது. திருநாவுக்கரசர் 10 பாடல்கள் கொண்ட பதிகத்தை இவ்வூர்க்குப் பாடியிருக்கிறார். சோழ, விசயநகர அரசர்களின் 53 கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலில் உள்ளன. இவற்றிலிருந்து இக்கோயிலின் பெருமை தெரிகிறது. மூன்றாம் இராஜராஜன் காலத்தில் இவ்வூரில் திருநாவுக்கரசர் பெயரால் ஒரு மடம் இருந்ததாக ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. 9ஆம் நூற்றாண்டுப் பல்லவ அரசன் நிருபதுங்களின் மனைவியான பிருதிவி மாணிக்கம் பெயரால் இவ்வூரில் ஒரு தெரு இருந்து வருகிறது.

திருப்பாகூரில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் பெயர்கள் வேயிடம் கொண்டருளிய மாதேவர், திருப்பாகூருடைய நாயனார் என்பன. இறைவி-ஆளுடைய நாச்சியார் என்ற பணை முலைநாச்சியார். இவ்வூர்க் கத்தரிக்காய் புகழ் பெற்றது. இங்கு வெற்றிலை பயிரிடுகின்றனர்.

திருவெண்பாக்கம் : இது திருப்பாகூருக்கு வடக்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. ஊர் இப்போது கிடையாது. ஊரும் கோயிலும்

பூண்டி நீர்த்தேக்கத்திற்குள் அமிழ்ந்துவிட்டன. ஏரி வற்றிய நாட்களில் கோயிலைக் காணலாம். பிற நாட்களில் நீர் மட்டத்தின்மேல் கோபுரம் மட்டும் தெரிகிறது. புதிய ஆலயம், நீர்த்தேக்கத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைக்கப்பெற இருக்கிறது. இது சம்பந்தர் பாடல் பெற்ற தலமாகும்.

கந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் (9ஆம் நூற்றாண்டில்) கண்ணிழந்து இவ்வூரில் ஊன்றுகோல் பெற்றார். 'இங்கே இருக்கிறாயோ' என்று இவர் இறைவனைக் கேட்க, 'உளோம் போகீர்' என்று ஊன்றுகோல் கொடுத்துவிட்டார். இதைக் கேட்ட கந்தரர், 'என்னைப் போகச் சொல்லும் நீ இங்கு எவ்வளவு காலம் வாழ்வாய்?' என்று பொருள்படுமாறு மனம் நொந்துகொண்டே திருவெண்பாக்கம் பதிகம் பாடினார். ஓராயிரம் ஆண்டுகட்குப் பின்னர் கோயில் நீர்த்தேக்கத்துக்குள் மூழ்கிவிட்டது.

6. ஊத்துக்கோட்டை ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் 14-4-1961இல் ஏற்பட்டது. 2-10-1954 முதல், இங்குத் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

ஊத்துக்கோட்டை, கன்னிகைப்பேர், வள்ளியூர் என்ற மூன்று பிரிக்காக்கள் கொண்டது இந்த ஒன்றியம், தமிழ் நாட்டின் எல்லையில், ஆந்திரத்திலுள்ள நாகலாபுரம் செல்லும் வழியில் இருப்பதால் இது பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. இங்குள்ள பாகல்மேடு கிராமத்தில் ஒரு மாநாடு கூட்டி 1957இல் முதல் அமைச்சர் காமராசர், மக்களை நேரில் சந்தித்தார். இதனால் இப்பகுதி பல நலங்களைப் பெற்றது.

இவ்வட்டாரத்தின் ஒரு பகுதியும், அதில் அடங்கிய ஆரணியாறு அணைக்கட்டுப் பகுதியும் 1956 இறுதியில் ஆந்திர மாநிலத்துக்கு மாற்றப்பட்டன.

கல்வித் துறையில் - ஏன் எல்லாத் துறைகளிலுமே - ஊத்துக்கோட்டை மிகப் பின்தங்கியிருக்கிறது. மழையும் குறைவு.

தெலுங்கு மொழி பேசும் மக்கள் பல்லாயிரவர் உள்ளனர். தெலுங்கையும் தமிழையும் கலந்து பேசுவது மரபாக இருந்தது மொழி வழி மாநிலம் அமைந்த பின்னர். தமிழ் ஏற்றம் பெற வாய்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது.

ஆயல் சேரி : ஆயச்சேரி என்பதன் மருஉ. ஆயம் - சுங்கம். கங்கவரி வசூலிக்கும் அலுவலர் தங்கியிருந்த இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

தாமரைப்பாக்கம் : தாமரை நிறைந்த குளம் உள்ள ஊர். 1866இல் இவ்வூருகே கொற்றளையாற்றின் மீது சிறு அணைபோட்டுச் சோழவரம் ஏரிக்கு வாய்க்கால் வெட்டப்பெற்றது.

புன்னைப்பாக்கம் : புன்னை மரங்கள் மிகுந்த ஊர்.

பெரியபாளையம் : இவ்வூர் மாரியம்மன் கோயில் திருவிழாவில் பெரிய அளவில் ஆடுகள் பலியிடப்படுகின்றன. பூட்டையாத பெண்டிர் இங்கு வேண்டுதலைச் செலுத்த வருவர். வேப்பந்தழையையே சேலையாக உடுத்தி அம்மனை வழிபடும் வழக்கமும் நிலவி வருகிறது.

சமண அமைப்புக்கள், வீர சைவக் கொள்கையுடைய இந்துக்கள், உயிரினங்களுக்கு ஊறு உண்டாவதைத் தடுக்கும் கிறிஸ்தவ சங்கம் (எஸ். பி. சி. ஏ.) ஆகியவை சேர்ந்து முயன்றுங்கூட இங்கு உயிர்ப்பலியை நிறுத்த இயலவில்லை.

வெங்கல் : இது ஒரு ஜமீன் பகுதியாக இருந்தது.

7. கடம்பத்தூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் மாப்பேடு. பாண்டூர் என்ற இரண்டு பிரிக்காக்களில் உள்ள ஊர்களைக் கொண்டு 2-10- 1960இல் அமைக்கப்பட்டது.

இந்த ஒன்றியத்தில் 41 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. இவையாவும் சிற்றூர்களே. ஒன்றியத்தில் தலைநகரம் கடம்பத்தூர்.

முயற்சியுடைய மக்கள் சமுதாய நலத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு நன்கு வளர்ச்சியடைந்த வட்டாரமாகக் கடம்பத்தூர் விளங்குகிறது. ஓராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் பொருத்தப்பட்டு வேளாண்மைத் துறையில் 1955க்குப் பிறகு இப்பகுதி மிகப்பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டமும், பகலுணவுத் திட்டமும் இந்த வட்டாரத்தில் தான் பெரிய

அளவில் தமிழ் நாட்டிலேயே முதல் தடவையாக நடைபெற்று மாநாடுகள் வாயிலாகப் புகழ் அடைந்தன. இதனாலேயே இவை இப்போது இந்திய நாடெங்குப் பல்கிப் பெருகி வருகின்றன.

கடம்பத்தூர் : இது இரயில் பாதையில் உள்ள ஊர். வளமானது.

புது மாவிலங்கை : மாவிலங்கை என்ற ஓர் ஊர் திண்டிவனத்துக்கு அருகே யிருக்கிறது. லங்கை என்ற இறுதிச் சொல்லுடைய பல ஊர்கள் ஆந்திர மாநிலத்தில் கோதவரிக் கழிமுகப் பகுதியில் உள்ளன. கடலோரத்தில் அல்லது ஆற்றின் நிலைகளால் உண்டாக்கப்பட்டு நாற்பறமும் நீர் சூழ்ந்த சிறு தீவுகளுக்கு இவ்வாறு பெயருண்டு.

சங்க காலத்தில் மாவிலங்கை என்ற பெயருடன் ஒரு நகரம் இருந்ததாகச் சிறுபாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகிறது. கடம்பத்தூரிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவு. ஓரளவு வளமான ஊர். நீர் வசதி போதிய அளவு இல்லை. பால் வணிகர் சிலர் உள்ளனர். அகரம், கண்டிகை என்ற இருபகுதிகள் இருக்கின்றன.

இருளஞ்சேரி : சைவமடம் ஒன்று இவ்வூரில் இருக்கிறது.

சத்தறை : செத்தறை என்பதே இவ்வூரின் சரியான பெயர் என்று இவ்வூரார் என்னிடம் கூறினர். இவ்வூர் கூவத்திலிருந்து 4 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. கூவம் ஆறு என்று பட்டினத்து மக்கள் வழங்கும் ஆறு இவ்வூர் ஏரியிலிருந்து தோன்றுவதால் திருவள்ளூர் வட்டத்து மக்கள் இந்த ஆற்றைச் செத்தறை ஆறு என்று கூறுவர். அவ்வாறு சொன்னால்தான் இங்கு ஆற்றை அடையாளங்கண்டு கொள்ளலாம்.

இராமன் கோயிலிலிருந்து இராமபிரான் எய்த அம்பு பொய்மான்மீது பாய்ந்து அதை வீழ்த்துகிறது. அந்தப் புள்ளி மான் செத்து விழுந்த இடம் செத்தரை என்ற பெயர் பெற்றதாக ஊரார் நம்புகின்றனர். தலைமுறை தலைமுறையாக இந்தக் கருத்து அங்கு நிலவி வருகிறது.

பேரம்பாக்கம் : (2,600) வளர்ச்சியடைந்துள்ள சிற்றூர்க்குரிய பரிசு பெற்றது இவ்வூர். கூவம் ஆற்றின் கரையில் இருக்கிறது. இங்கே தை மாதத்தில் காணும் பொங்கலன்று

பரிவேட்டை நிகழ்கிறது. பல ஊர் இறையருவங்கள் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு, ஆற்றில் திருவிழா நடத்தப்படுகிறது. காற்றோட்டத்தினால் இயங்கும் விசிறியின் (Windmill) வாயிலாகத் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது.

கூவம் : சென்னையிலிருந்து தக்கோலத்துக்குச் செல்லும் வழியில் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்து எல்லைக்கு 3 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. கூவம், கூகம் என்பதன் மருஉ. கூபம் - கிணறு நல்ல கிணறுகள் நிறைந்த இடம். ஏர்க்கால்பட்டு சிவலிங்கம்; 'கூ' என்று ஒலித்ததாகச் செவிவழிச் செய்தி.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்வூரில் பௌத்த மதம் சிறப்புற்றிருந்தது பள்ளிக்கூடத்துக்கருகே தர்மராஜர் கோயில் இன்றும் இருக்கிறது. அதில் நாகத்தின் அடியில் உட்கார்ந்த நிலையில் அமைந்த புத்தர் பெருமானின் உருவம் இருந்தது. பெரிய பெரிய புத்த விக்கிரகங்கள் இங்கு உண்டு. இவற்றில் ஒன்று சென்னை எழும்பூர் அரசாங்கப் பொருட்காட்சி நிலையத்தை அணி செய்கிறது.

சைவர்களுக்கும் இது முக்கியமான ஊர். சம்பந்தர் தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருவிந்கோலம் என்ற கோயில் இவ்வூரில் இருக்கிறது. தீண்டாத்திருமேனி என்ற பெயர் இங்குள்ள சிவபெருமானுக்கு உண்டு. பூஜை செய்யும் போது, தொடாமல் நீராட்டி, உடுத்தி, பொட்டு வைப்பது இன்று வரை வழக்கம். பட்ட விரல் அழுகிவிடும் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை. சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் திருக்கூவைப் புராணம் என்ற இலக்கியம் இவ்வூரின் புகழை இயம்புகிறது.

கூவம் ஏரி 9கி.மீ. சுற்றளவுடையது. 12 மதகுகளையும், 2 கலிங்குகளையும், 2 போக்கு வாயையும் உடையது. இது 2000 ஏக்கர்க்குப் பாசன வசதி தருகிறது. இதன் கரை உடைந்தால் சென்னை நகரம் பாதிக்கப்படலாம்.

கூவத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தென்மேற்கே இலம்பையங் கோட்டுர் என்ற சம்பந்தர் பாடல் பெற்ற சிவத்தலம் இருக்கிறது. அமைதி தவழும் ஊர். இவ்வூரில் கிறிஸ்தவர் சிலர் குடியேறியுள்ளனர்.

இரட்டைப் புலவர்கள் கூவத்தைப் பாடியுள்ளனர்

சித்திரை மாதத்தில் வசந்த உற்சவம் கூவத்தில் சிறப்பாக நடத்தப்படுகிறது.

கூவத்திலிருந்து 1 கி.மீ. தொலைவில் வெவ்வேறு திக்குகளில் இரு சிற்றூர்கள் உள்ளன. ஒன்று, தற்காத்தாள் கோயில் மற்றொன்று, பிள்ளையார் குப்பம்.

தற்காத்தாள் கோயில் கூவத்தின் காவல் தெய்வம். இத்தெய்வத்திற்குத் திருவிழா நடக்கும் நாளில் ஊரார் அனைவரும் வீட்டுக்குள்ளேயே படுத்து உறங்குவது மரபு.

பிள்ளையார் குப்பத்தில் 16 வீடுகளே உள்ளன. எனினும், இங்கிருந்து வெளிவந்துள்ள கல்வியாளர் பலராவர். இங்கு வீரபத்திரசுவாமி கோயில் உள்ளது. இவ்வூரைச் சேர்ந்த கொருக்கம்பேடு செல்வர் பலர் வாழும் இடமாகும்.

செஞ்சி : இவ்வூர் செஞ்சி நாயக்கர் காலத்தில் ஏற்பட்டது.

உளுந்தை : இவ்வூரில் 1950இல் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கமும், கூட்டுறவு பால் வழங்கு யூனியனும் ஏற்பட்டு நன்கு பணியாற்றி வருகின்றன. வன்னியர் மிகுதியாக வாழும் ஊர்.

நரசிங்கபுரம் : கூவத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. விஜய நகர அரசர்கள் காலத்தில் கட்டப்பெற்ற மிகப் பெரிய பெருமாள் கோயில் இவ்வூரில் உண்டு. நெசவில் சிறந்த கைக்கோளர் இங்கே பெரிய அளவில் வாழுகின்றனர்.

மப்பேடு : இது 3,149 மக்கள் வாழும் ஊர். மப்பேடு என்பது மெய்ப்பேடு என்பதன் மருஉ.

இவ்வூரில் தோன்றிய அரிய நாயக முதலியார் 15-16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அடுத்தடுத்து நாயக்க மன்னர் நால்வரிடம் பிரதானியாகவும் தளவாயாகவும் இருந்து பாளையங்களை அமைத்தும், மதுரை நகருக்குக் கோட்டை கட்டியும், பல கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்தும் வரலாற்றில் புகழிடம் பெற்றுள்ளவர்.

இவ்வட்டாரத்தினர் பல்லாயிரம் பேர் அரியநாயகர் ஆட்சியில் சோழவந்தானிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்பாசமுத்திரம், தென்காசி வட்டங்களில் ஊர்களிலும் குடியேறினர்.

ஒருர் அம்மன் என்ற கிராம தேவதை கோயில் இவ்வூரில் இருக்கிறது. இதில் தீமிதி விழா நடைபெறுகிறது.

போலீஸ் நிலையத்திற்கு அருகே இடிந்து விழுந்துள்ள கோயில் காணப்படுகிறது. இது அரியநாகரால் கட்டப்பெற்றது. ஏராளமான கல்வெட்டுக்கள் இக் கோயிலில் உள்ளன.

முதூர் : இப்பகுதியிலேயே இது பழமையான ஊர். அதனால் முதூர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

3. சைதாப்பேட்டை வட்டம்

மாவட்டக் கலைக்டர் அலுவலகம் இவ்வட்டத்தில் இருந்தது. ஆனால், அப் பகுதி இப்போது சென்னை மாநகர் எல்லையில் அடங்கியிருக்கிறது.

வட்டத்தின் மக்கள் தொகை 3,92,468. சென்னை நகரை அடுத்திருப்பதால் இங்கு வேலை செய்ய வந்துள்ள தொழிலாளர் பல்லாயிரவராவர். அதனால், பெண்களைவிட ஆண்கள் தொகை ஏறத்தாழ 20,000 கூடுதலாக உள்ளது.

இவ்வட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான அரசாங்க அலுவலகங்களும் பல தொழிற் சாலைகளும் உள்ளன. தாம்பரம், திருவொற்றியூர் நகராண்மைக் கழகங்களும், இந்திய அரசின் ஆட்சியிலுள்ள செயின் தாமஸ் மவுண்ட் பகுதியும், திருவொற்றியூர், பரங்கிமலை, வில்லிவாக்கம் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்களும் உள்ளன.

தாம்பரம் : சென்னை நகருக்கும். செங்கற்பட்டுக்கும் நடுவே அமைந்துள்ள தாம்பரத்தில் 1-10-1961 முதல் நகராண்மைக் கழகம் ஏற்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகை 30,000. 1930ஆம் ஆண்டில் சில நூறு பேரே வாழ்ந்த இவ்வூர், கிறிஸ்தவர்களின் விடா முயற்சியாலும், சென்னைக் கடற்கரை நிலையத்திலிருந்து மின்சார ரயில் போக்குவரத்து ஏற்பட்டதாலும் பெரு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. தாம்பரத்திற்குத் தெற்கே பெருந் தொழில்கள் ஏற்பட்டு வருவதால், இங்கு வாணிபம் பெருகிவருகிறது.

தமிழ்நாட்டின் புகழ்பெற்ற கல்வி நிலையங்களில் ஒன்றான சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி இங்கு நடைபெற்று வருகிறது. அதன் மாணவர் விடுதிகளுள் ஒன்று, அந்த இடத்தில் முன்னர் இருந்த

சிலையூர் என்ற பெயரால் அமைந்திருக்கிறது. இயேசுவின் சிலை இருந்த ஊர் சிலையூர் என்பர். சிவன் கோயில் ஒன்று இவ்வூரில் இருப்பதால் இதன் பெயர் சிலையூர் அன்று, சேலையூர் என்று கூறுவாரும் உளர். தாம்பரத்தில் தென்னிந்தியத் திருச்சபையைச் சேர்ந்த நல்லதொரு தேவாலயம் இருக்கிறது. 1938இல் தாம்பரத்தில் 71 நாடுகளிலுள்ள பிராடஸ்டன்டுக் கிறித்தவர்களின் மாநாடு (International Missionary Council) கூடிற்று.

நுரையீரல் மருத்துவமனையும் (T.B. Sanatorium) இந்திய ஆகாய விமானப்படையின் தரைப் பயிற்சி நிலையமும் (Ground Training School of I.A.F.) தாம்பரத்துக்குப் பெரும் புகழைத் தருகின்றன.

பறங்கிமலை : புதைபொருள் சிறப்பும், வரலாற்று முக்கியத்துவமும் உடைய ஊர் இது. இன்று இது இந்திய அரசாங்கத்தின் நேரடியான ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாக இருந்து வருகிறது. பறங்கிமலை யென்பது மலையையும், அதன் அடிவாரத்தில் படைவீடு (Cantonment) உள்ள ஊரையும் குறிக்கும்.

பறங்கிமலை 200 அடி உயரமுள்ளது. மலை உச்சியை அடைய ஒழுங்கான படிகள் உள்ளன. ஓரளவு பச்சை நிறமான கற்கள் இம்மலையில் நிறைந்துள்ளன. கடல் வழியாகவும், வான் வழியாகவும் சென்னைக்கு வருபவர்களுக்கு முதலில் தெரிவது இந்த மலையே.

பறங்கியர் நம் நாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டவுடன் இம்மலைப் பகுதியில் தங்கிக் குடியேறியதால் இவ்விடம் பறங்கிமலை என்ற பெயர் பெற்றது. ஆங்கில மொழியில் இதனை செயின்ட் தாமஸ் மவுண்ட் என்பர். சென்னையில் அரசாங்க அலுவலங்கள் உள்ள செயின்ட் ஜியார்ஜ் கோட்டைக்கும் இம்மலைக்கும் இடையே அகன்றதொரு சாலை அமைக்கப்பட்டது. இன்று மவுண்ட்ரோடு என்று சொற்செட்டுடன் குறிப்பிடப்படும் இச்சாலையின் முழுப் பெயர் செயின்ட் தாமஸ் மவுண்ட்ரோடு ஆகும்.

செயின்ட் தாமஸ் என்ற கிறிஸ்தவ அடியார் கி.பி. 2 அல்லது 3 ஆம் நூற்றாண்டில் இங்குவந்து சமயப் பிரசாரம் செய்தார் என்றும், ஒரு குகையில் பதுங்கியிருந்து மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களிடமிருந்து தப்ப முயன்றபோது இறந்து இங்கேயே புதைக்கப் பட்டதாயும் ஒரு வரலாறு உண்டு. அவர் நினைவாகக் கட்டப்பெற்ற

தேவாலயம் இதை அடுத்த சிறிய மலையில் (Little Mount) நடைபெற்று வருகிறது. செயின்ட் தாமஸ் தென்னிந்தியாவுக்கு வந்ததில்லை என்றும், அவருடைய ஆசி பெற்ற ஒரு சமய நிறுவனந்தான் இங்குப் பணியாற்றியதாயும் ஒரு சிலர் தங்கள் நூல்களில் எழுதியுள்ளனர்.

ஓராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே பறங்கிமலை கிறிஸ்தவ சமயத் தொடர்பு பெற்றிருந்தது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. புதைபொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் இம்மலைப் பகுதியில் செயின்ட் தாமஸின் மிகப் பழமையான கல்லுருவத்தைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இதுவும், இங்குக் கிடைத்துள்ள சமண, வைணவ உருவங்களும் செயின்ட் பீடீஸ் பள்ளிக் காட்சிசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கி.பி. 1292இல், பல நாடு கண்ட மேனாட்டு அறிஞரான மார்க்கபோலோ இங்கு வந்திருந்தார். அந்நாளிலேயே இங்குக் கிறிஸ்தவம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததாக அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

1547இல் போர்த்துகீசியர் தாங்கள் மலையாளக் கடற்கரையெங்கும் அமைத்த தேவாலயங்களின் பாணியில், இம்மலைமீது ஒரு தேவலாயத்தைக் கட்டினர். இது முஸ்லிம் ஆட்சியில் சேதப்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இது சத்தோலிக்கக் கோயில். இது தவிர, கிறிஸ்தவ சமயத்தின் பல பிரிவினர்க்கும் உரிய தேவாலயங்களும் இங்கு உள்ளன. மலையடிவாரத்தில் 1841இல் கட்டப் பெற்ற செயின்ட் பேட்ரிக் சர்ச் என்ற தேவாலயம், எந்நாளும் பல்லாயிரவர் வழிபடுவதால் புகழ் பெற்றிருக்கிறது. 1759இல் இங்கு நடைபெற்ற போரில் பிரெஞ்சுக்காரர் தோல்வியடைந்தனர்.

1774 முதல் ஆங்கிலேயர் தங்களுடைய படையின் தலைமை அலுவலங்களை - தென்னிந்தியப் பகுதிக்கு - இங்கு வைத்துக் கொண்டனர். போர் வீரர்கள் தங்கும் பகுதிகளும், அலுவலர்களுக்கான மாளிகைகளும், அவர்களுக்குரிய மருத்துவ நிலையங்களும், வெடி மருந்துக் கிடங்குகளும் அந்நாள் முதல் இங்கு இருந்து வருகின்றன. உரிமை பெற்ற இந்தியாவிலும் பறங்கிமலை இராணுவ தளமாகத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு மேஜர் ஜெனரல் என்ற சிறப்புப் பெயருடைய ஜெனரல் ஆபீசர் கமாண்டில் (G.O.C.) இருந்து வருகிறார். தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலும் உள்ள போர்ப்படைகள் இவருக்குக் கட்டுப்பட்டவை.

படைவீடு இருப்பதால், பறங்கிமலையில் ஆட்சி, பாதுகாப்பு அமைச்சரவையிலுள்ள Director of Military Lands and Cantonments என்ற இராணுவ அலுவலரின் பொறுப்பில் இருந்து வருகிறது.

திருவொற்றியூர் : சென்னை நகரிலும் தொன்மையான இவ்வூர் சென்னையின் வட எல்லையில் அமைந்த சிறு நகரம் ஆகும். 1960இல் நகராண்மைக் கழகம் ஏற்பட்டது.

சென்னை சென்ட்ரல் இரயில் நிலையத்திலிருந்து (கல்கத்தா செல்லும் வழியில்) 10 கி.மீ. தொலைவில் திருவொற்றியூர் உளது.

கடலோரத்தில் அமைந்து நெடுங்காலமாகச் சிவதலமாகவும், இந்தியா உரிமை பெற்ற பின் தொழில் நகரமாகவும் திருவொற்றியூர் சிறப்படைந்திருக்கிறது.

இங்குள்ள கோயில் சோழர் ஆட்சியில் மிகவும் புகழ் பெற்றிருந்தது; மூவர் தேவாரமும் பெற்றது. திருவிளக்குத் தொண்டு செய்த கலியநாயனார் தோன்றிய தலம் இதுவே. முற்றும் துறந்த முனிவராம் பட்டினத்தடிகள் முத்தியடைந்ததும் திருவொற்றியூரிலேயே ஆகும். பட்டினத்தடிகளுக்கும் இக்கோயிலுக்கும் உள்ள தொடர்பின் காரணமாக, பல தலைமுறைகளாக இக்கோயிலின் அறங்காவலர்களுள் ஒருவராக (நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவான) பட்டினசாமி வகையினர் இருந்து வருகின்றனர். இச்சமூகத்தினரின் விடுதி, திருவொற்றியூரில் காணப்படும் பெரிய மாளிகைகளில் ஒன்றாகும்.

இக்கோயிலில் உள்ள மகிழமரம் வரலாற்றுப் பெருமை உடையது ஒருகாலும் பிரியேன் என உறுதிமொழி கொடுத்துச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சங்கிலி நாய்ச்சியாரை மணம்புரிந்து கொண்டது இம்மரத்தினடியில்தான். அந்நிகழ்ச்சி மாசி மாதத்தில் மகிழடி சேவை உற்சவமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இக்கோயிலின் இறைவனாகிய ஆதிபுரீசுவரர் இம்மரத்தடியிலேயே இருக்கிறார். கோயிலிலுள்ள லிங்கம் புற்று வடிவானது. இறைவி வடிவுடை அம்மைக்கும் பட்டினத்தார்க்கும் நாவுக்கரசார்க்கும் வடலூர் இராமலிங்க வள்ளலுக்கும் இங்கே தனிக்கோயில்கள் உள்ளன. பட்டினத்தார் சமாதி கடற்கரையருகே இருக்கிறது. இராமலிங்க சுவாமிகள் பெயரால் ஒரு மடம் நன்கு நடைபெற்று வருகிறது.

சோழர் ஆட்சியில் இக்கோயில் திருவிழாக்கள் அரசர்கள் முன்னிலையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. தமிழ் மொழியும் தமிழ்க் கலையும் கற்பித்த கல்விக் கூடமாயும் இக்கோயில் திகழ்ந்தது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களின் நடைமுறை பற்றிய விவரங்களும் கோயில் அதிகாரிகளைப் பற்றிய செய்திகளும் திருவொற்றியூர்க் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெரிகின்றன. இக்கோயிலில் 200 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. காஷ்மீரத்தில் காணப்படும் ஒரு கல்வெட்டில் இக்கோயில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இங்குப் பல மடங்கள் இருந்ததாகவும் இக்கோயில் செல்வம் நிறைந்து செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததாகவும் பல ஆதாரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. தஞ்சாவூர், சிதம்பரம் கோயில்களுக்கு அடுத்தபடி, சோழர்கள் இக்கோயிலை மதித்தனர் என்று கொள்ளலாம். 1327இல் ஏற்பட்ட முஸ்லிம் ஊடுருவலின்போது இக்கோயிலிலுள்ள சுரங்க அறை பெரிதும் பயன்பட்டது.

கோயிலை யொட்டி அமைந்த ஊர் என்ற அளவில் மட்டும் திருவொற்றியூர் 17 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கருதப்பட்டது இதற்குக் காரணம் சென்னை மாநகரம் நாளும் வளர்ந்தமையாகும் இவ்வளர்ச்சியின் விளைவால் சென்னையைச் சுட்டி அதனோடு ஒட்டித் திருவொற்றியூரைக் குறிப்பிட சேர்ந்தது. நம் நாடு அரசியல் விடுதலையடைந்த பிறகு கார்ப்பராண்டம் யூனிவர்சல், என்பீட்டு இந்தியா, இந்தியாவிலேயே கூடுதலாகத் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்யும் வெட்டும் புலி எனப்படும் விம்கோ தொழிற்சாலைகள் ஒற்றியூரை யொட்டி உருவாகியுள்ளன. இதனால் செல்வச் செழிப்பு, மக்கட் பெருக்கம், சுகாராக் குறைவு முதலியன நிலவுகின்றன.

8. திருவொற்றியூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் மாதாவரம் பிரிக்காலிலுள்ள கிராமங்களைக் கொண்டு 1961இல் தொடங்கப் பெற்றது.

இந்த ஒன்றியத்தில் மாதாவரம், நாரவரிக்குப்பம் என்ற இரண்டு நகரப் பஞ்சாயத்துகளும் 21 ஊராட்சி மன்றங்களும் உள்ளன.

சென்னை நகரத்தை வாழவைக்கும் புழலேரி நீரையும், மாதவரம் பால் பண்ணையையும் இந்த ஒன்றியம் உடையது. சென்னை நகரத்தைச் சேர்ந்திருப்பதால் பல தொழிற்சாலைகளும் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

பழல் (ரெட்ஹில்ஸ்) : இவ்வூர் பழம் பெருமை உடையது. தொண்டை மண்டலத்துக் கோட்டங்களுள் இதுவும் ஒன்றாக இருந்தது. கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குறும்பர்களுக்கு இது தலைமையிடமாக இருந்தது. சைவ, வைணவ கோயில்கள் இருக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் இது சமணக் கிராமமாக இருந்தது. இவ்வூர்ச் சமணர் கோயிலுக்கு எம்மான் கோயில் என்று பெயர். ஆதிநாதர் கோயில் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது சென்னையிலிருந்து வடமேற்கே 15 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. இக்கோயில் எந்தக் காலத்தில் கட்டப்பெற்றது என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை பல நூற்றாண்டுக்கு முன் ஏற்பட்டது என்பதை மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லலாம். சென்னையில் வணிகராக இருக்கின்ற மார்வாடிகள் ஞாயிறுதோறும் இங்குச் சென்று வழிபடுகின்றனர். அவர்களுக்குரிய சத்திரம் ஒன்றும் இவ்வூரில் இருக்கிறது.

பைலட் பேனா தொழிற்சாலையும், ஒரு பஞ்சாலையும், தோல்கழிவுப் பொருள்களிலிருந்து பல பொருள்களைச் செய்வதற்கான சிறு தொழில் நிலையங்கள் அடங்கிய நாகப்பா தொழிற் பேட்டையும் இவ்வூரில் உள்ளன.

இவ்வூரில் ஆயுதந் தாங்கிய போலீஸ் படையின் தலைமை நிலையங்கள் இருந்து வந்தன. அந்த இடத்தில் புதிய கட்டடங்கள் கட்டி, கீழை நாடுகளிலேயே மிகச் சிறந்த சிறைச்சாலை - 2,000 கைதிகள் இருப்பதற்குரிய வசதியுடன் - அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. செங்குன்றம் என்ற பெயரும் வழங்கி வருகிறது.

மாதாவரம் : இது, 12-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே புகழ் பெற்றிருந்த ஊராகும். சென்னை நகரிலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாகத் தோல் பதனிடும் சாலைகளும், 1960 முதல் அரசாங்கப் பால்பண்ணையும் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

சில ஆயிரம் மாடுகள் இங்கு வைத்து வளர்க்கப்படுகின்றன. மாடுகள் மேய்வதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றின் உரிமையாளர் வாழ்வதற்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இங்குக் கறக்கப்படும் பால் சென்னை நகர மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

9. பறங்கிமலை ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இது 1961 இல் ஏற்பட்டது. அலுவலகக் கட்டடம் சிட்லபாக்கம் என்னும் ஊரில் கட்டப்பட்டுள்ளது. சைதாப்பேட்டை, பள்ளிக்கரணை பிரிக்காக்களில் உள்ள ஊர்கள் இவ் ஒன்றியத்தில் அடங்கியவை. ஆலந்தூர், பல்லாவரம் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களும், 52 ஊராட்சி மன்றங்களும் உள்ளன.

இந்த ஒன்றியத்தில் தார் இருந்த தகரத்தைப் பயன்படுத்தி டிரங்குப் பெட்டி செய்யும் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை தொடங்கியுள்ளனர்.

கடலோரத்தில் அமைந்த ஒன்றியமாய் இருப்பதால் மீனம்பாக்கம். சித்தாலபாக்கம், சிட்லபாக்கம் முதலிய 20 பாக்கங்கள் உள்ளன.

இவ் ஒன்றியத்தில் குன்றுகளும் பாறைகளும் மிகுதியாய் இருப்பதால் கருங்கல் ஜல்லி உடைக்கும் தொழில் பல்லாவரம், மீனம்பாக்கம், திருகுலம், கவுல்பஜார், அனகாபுத்தூர், பம்மல், திருநீர்மலை, மேடவாக்கம். நன்மங்கலம் முதலிய ஊர்களில் நடைபெறுகிறது. இத் தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்து அதன் வாயிலாய்த் தங்கள் தொழிலில் போதிய ஊதியம் பெற்று வருகின்றனர்.

கடலோரப் பகுதியில் சராசரி மழை 50 அங்குலம். சில ஆண்டுகளில் 86 அங்குலம் வரையும் மழை பெய்திருக்கிறது.

செம்மஞ்சேரி, சோளிங்கநல்லூர், உத்தண்டி முதலிய கடலோரப் பகுதிகளில் 1906 வரை உப்பளங்கள் நடைபெற்று பிறகு மூடப்பட்டன என்று 1948 ஜனவரி 16இல் இங்கு யான் சென்றிருந்தபோது அறிந்தேன். புதிய முறையில் உப்பளம் தொடங்கப் பலர் முயன்றும் அரசாங்கத்தார் தக்க ஆதரவு தராதது ஒரு குறைபாடேயாகும்.

ஆலந்தூர் : (21,907) ஆலந்தூர், ஆதாம்பாக்கம், நங்கநல்லூர். பழவந்தாங்கல் ஆகிய ஊராட்சி மன்றங்களை ஒன்றே சேர்த்து நகராண்மைக் கழகம் நிறுவும் திட்டம் அரசாங்கத்தாரின் சிந்தனையில் இருந்து வருகிறது.

தொழிற் பெருக்கத்தால் ஏற்படும் மக்கள் நெருக்கத்தால் பல சிக்கல்கள் - போதிய குடிநீரின்மை, கழிவு நீர்ப்போக்கு வசதியின்மை

முதலியன - தோன்றியுள்ளன. இவற்றைப் போக்க இப்பகுதிகளைச் சென்னை மாநகராட்சியுடன் சேர்ப்பதற்கு முன்னோடித் திட்டமாக, நகராண்மைக் கழகம் தோற்றுவிப்பது இன்றியமையாத தேவையாகும்.

திருவான்மியூர் : (5,411) மாமல்லபுரத்திற்குச் செல்லும் கடலோரச் சாலையில் அடையாற்றிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஊர்.

சென்னை மாநகரத்தின் வட எல்லையாகத் திருவொற்றியூரும் தென் எல்லையாகத் திருவான்மியூரும் தேவாரப் பாடல்களுடன் திகழ்கின்றன. சிவனும் பார்வதியும் வால்மீகிக்குக் காட்சி கொடுத்த தால் இத்தலம் இப்பெயர் பெற்றது.

தென்னந் தோப்புகளும், பசுமையான வயல் வெளிகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. இவற்றின் இடையேயுள்ளது மருந்தீஸ்வர சுவாமி கோயில். இக்கோயிலில் முருகன் திருஉருவத்துக்கும் சிறப்பு உண்டு. நடராஜருக்குத் தனிச்சந்நிதி யுண்டு. கோயில் கோபுரமும் குளமும் மண்டபங்களும் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இறைவன் மேற்கு நோக்கியிருக்கிறான். வான்மீக நாதர், மருந்தீஸ்வரர் என்ற பெயர்கள் இறைவனுக்கு வழங்கி வருகின்றன. இறைவி திரிபுரசுந்தரி உற்சவர் தியாகராஜர்.

திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் தேவாரங்களும், அருணகிரி நாதர் திருப்புகழும் திருவான்மியூருக்கு உண்டு. சைதாப்பேட்டையில் ஆண்டுவந்த சத்யு என்ற அரசன் இக்கோயிலைக் கட்டியதாகக் கூறுவர். பதினோராம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் இக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்திருக்கின்றனர். முதல் ராஜேந்திர சோழனின் கல்வெட்டு இங்குக் காணப்படுகிறது. விஜயநகர அரசர்கள் பல நிவந்தங்களை வழங்கியுள்ளனர். வனப்பான உருவங்களையுடைய மொட்டைக் கோபுரம் அவர்களால் தொடங்கப் பெற்றதே. பதினேழு, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் அரசியற் குழப்பங்களால் கோயிலும், நாயன்மார் திருஉருவங்களும் சேதப்பட்டன. 1917-இல் நகரத்தார்களால் இங்குத் திருப்பணி செய்யப்பட்டது.

இராமாயணம் தந்த வான்மீகி முனிவர் இவ்வூரில் வன்னிமரத் தடியில் பூசை செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது இம்முனிவர்க்கு இவ்வூரில் கோயில் உண்டு.

திருவான்மியூரில் மார்கழித் திருவாதிரையும் அகத்திய முனிவர் திருக்கல்யாணமும் கொண்டாடப்படுகின்றன. இவற்றைவிட முக்கியமான திருவிழா பங்குனி உத்திரத்தில் நடைபெறும் தெப்பத் திருவிழவாகும். மயிலைக் கபாலி கோயிலில் விழா நடக்கும்போது, இங்குப் பதினோரு நாட்களுக்குப் பங்குனி உத்திரம் நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு பெளர்ணமி நாளிலும் தியாகராஜர் நடனத் திருவிழா நடைபெறுகிறது. கோயிலைச் சுற்றியும் மாடல்திகளிலும் பல்லக்குத் தூக்கிக்கொண்டு நடனமாடும் கலை, சிவனை வழிபடும் மாலை நேரத்தில் ஆடப்படுகிறது. சுத்தமத்தசிம் என்ற இசைக் கருவி இந்த ஆட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வாறு நெடுங்காலமாக நடனக்கலை சிறப்புற்று வரும் திருவான்மியூரில் நடனமும், அதையொட்டிய கவின்கலைகளும் கற்பிக்கும் கலாசேஷத்திரம் 1961 முதல் நடைபெற்றுவருகிறது. இதைப் பற்றி இந்நூலின் பிறிதொரு பகுதியில் கூறியிருக்கிறோம்.

தமிழ்ப் பெரும் புலவராகிய பாம்பன் சுவாமிகளின் சமாதி திருவான்மியூரில் கடற்கரை யருகே இருக்கிறது.

அன்னிபெசன்ட் உயர்நிலைப் பள்ளி இங்கு நடைபெற்று வருகிறது. 12,000 ஒலைச் சுவடிகளும், அரிய ஆராய்ச்சி நூல்களும் உள்ள சாமிநாத ஐயர் நூல் நிலையக் கட்டடம் நடைபெற்று வருகிறது.

திருநீர்மலை (8,608) : திருமங்கை யாழ்வார் பாசரம் பெற்ற வைணவக் கோயில் இங்கு இருக்கிறது. இவ்வூர் பல்லாவரம் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு மேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

200 அடி உயரமுள்ள குன்றின்மீது ஒரு கோயிலும் அடிவாரத்தில் ஒரு கோயிலும் உள்ளன. நீரானது அரண்போன்ற மலைமீது அமைந்த இக்கோயிலைச் சூழ்ந்திருந்ததாகவும், அதனால் திருநீர்மலை என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் கூறுவர்.

மலைமீதுள்ள கோயிலில் எம்பெருமான் நான்கு திருக்கோலங்களிலும் காட்சி தருகின்றார். இறைவன் பெயர் நீர்வண்ணப்பெருமாள். கோயிலின் சிறப்பு பெரியதிருமொழியாலும், பூதத்தாழ்வார் அருளிய இரண்டாந் திருவந்தாதியிலுள்ள பாசரங்களாலும், அழகிய மணாவாளதாசரின் அஷ்ட பிரபந்தத்தாலும் தெரிகிறது.

அடிவாரத்தில் பன்னிரு ஆழ்வார்களுக்கும் திருவுருவங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மகப்பேறு இல்லாதவர்கள் இங்குவந்து வழிபட்டுச் சிறு தொட்டில்கள் செய்து சந்நிதியில் தொங்கவிடுவர்.

பல்லாவரம் : மின்சாரத் தொடர்வண்டிப் பாதையின் இரு பக்கங்களிலும் பரவியுள்ள இவ்வூரின் தொன்மையான பெயர் பல்லவபுரம் என்பதாகும். வானவன்மாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயராலும் இவ்வூர் வழங்கி வந்தது. மகேந்திரபுரம் கல்வெட்டுகளில் பல்லாவரம் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

பழைய பல்லாவரம் என்னுமிடத்தில் மகேந்திரவர்ம பல்லவன் குகைக்கோயில் அமைத்திருந்தான். இது பஞ்ச பாண்டவர் குகை என்றும் பெயர் பெறும். இப்போது இக்குகையில் கோயிலுக்குப் பதிலாக ஒரு முஸ்லிம் தர்க்கா இருந்து வருகிறது.

உயரமான இரு குன்றுகள் இவ்வூரில் உள்ளன. இவற்றில் கல்லுடைப்பது முக்கியமான தொழிலாக இருந்துவருகிறது. தோல் பதனிடும் பல தொழிற்சாலைகள் இவ்வூரில் உள்ளன.

போர்ப்படையினரும் அப்பயிற்சி பெறும் பல்கலைக் கழக மாணவர் படையினரும் ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட சில காலங்களில் பல்லாவரத்தில் தங்கிப் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களில் பழமையானது இவ்வூரில் உள்ள முதலாம் மகேந்திரவர்மன் கல்வெட்டேயாகும். தூய தமிழ் இயக்கத்தைப் பரப்பிய தமிழ்ப்பெரும் புலவரான மறைமயையடிகள் பல்லாண்டுகள் இவ்வூரில் வாழ்ந்தார். இவரது மாளிகை சாவடித்தெருவில் இருக்கிறது. இம்மாளிகை 1962இல், அரசாங்க உதவியுடன் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு இதில் ஒரு கலைமன்றம் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. மறைமலை அடிகளார் பயன்படுத்திய பொருள்கள் இங்குக் காட்சியில் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

ஜமீன் பல்லாவரத்தின் மக்கள் தொகை 15,989. இசா பல்லாவரத்தின் மக்கள் தொகை 5,912.

பம்மல் : நாடகப் பெரும்புலவர் சம்பந்த முதலியார் பிறந்த ஊராகும்.

மீனம்பாக்கம் : ஆகாய விமான நிலையம், வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையம், ஜெயின் கல்லூரி, பின்னி பொறியியல் தொழிற்சாலை ஆகியவை இங்கு உள்ளன.

வேளச்சேரி (5,100) : கிண்டிக்குத் தென் கிழக்கேயும் திருவான்மியூருக்கு அருகேயும் உள்ள ஊர். சோழர்காலக் கோயில்கள் இங்கு இருக்கின்றன. இவ்விரண்டுள் ஒன்றான திண்டிசுவரர் கோயில் கண்டராதித்த சோழனால் கட்டப்பெற்றது. தினச்சிந்தாமணி சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயர் இவ்வூருக்கு இருந்ததால் இங்கு அந்தணர் குடியேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திருச்சூலம் (1369) : மீனம்பாக்கத்துக்கும் பல்லா வரத்துக்கும் இடையே, திருச்சூலத்துக்கு ஒரு சாலை செல்லுகிறது. இதன் வழியாக இத்தலத்தை அடையலாம். இது, நான்கு குன்றுகளுக்கு நடுவே அவற்றின்மீது அமைந்திருக்கிறது. இத்தலத்துக்குத் திருச்சுரம் என்ற பெயரும் உண்டு. திருச்சுரம் என்பது மருவித் திரிகூலம் ஆயிற்று என்று சிலரும், திரிகூலம் மருவித் திருச்சுரம் ஆயிற்று என்று வேறு சிலரும் கூறுகின்றனர்.

இக்கோயிலின் கொடுங்கைகளின் அழகும், கருவறையின் பின்பகுதி (சிற்ப இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமாக) அரைவட்டமான அமைப்பும், சுற்றுச்சுவர் முழுதும் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள கல்வெட்டுக்களும், திருவுருவங்களில் வார்ப்பு வேலைச் சிறப்பும் இச் சிவன் கோயிலின் பழமைக்குச் சான்றாய் உள்ளன.

இடக்காலை வலக்கால் மீது மடித்துப்போடாது குத்திட்டு உட்கார்ந்த கோலத்தில் அமைந்த தட்சிணா மூர்த்தி திருவுருவமும், திரிபுரசுந்தரி அம்மனின் பின்னமுற்ற கோலமும், திருமாலின் லலைகளைக் குறிக்கும் தூண்களும் இங்கே காணத்தக்கவை ஆகும்.

10. வில்லிவாக்கம் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

சென்னை நகருக்கு வடக்கே அமைந்த இவ்வொன்றியம் 1961இல் ஏற்பட்டது. பரப்பளவு 22.75 சதுர மைல் அல்லது 60 சதுர கி.மீ. மக்கள் தொகை 1,07,963. இதில் அமைந்தகரை, வில்லிவாக்கம் பிரிக்காக்களுக்கு உரிய 53 கிராமங்கள் உள்ளன. இவற்றுக்கு வில்லிவாக்கம், அம்பத்தூர் என்ற இரு நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் உட்பட

மொத்தம் 38 ஊராட்சி மன்றங்கள் இயங்கி வருகின்றன. தலைநகரம் — வில்லிவாக்கம்.

புழலேரி, இந்த ஒன்றியத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் ஒன்றியத்துக்குள் துருத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றியத்தின் வடபகுதி ஏரிக்கு மேற்கு நோக்கிப் பரந்தும், கிழக்குப் பகுதி ஏரிக்குத் தெற்கு நோக்கி விரிந்தும் அமைந்தது. இரயில் பாதையும் அரசாங்க ஆளுகையிலுள்ள நெடுஞ்சாலைகளும் இவ் ஒன்றியத்தின் வழியே செல்லுகின்றன.

நெல், வேர்க்கடலை, ஆமணக்கு, எள் வேளாண்மை மிகுதியாய் நடைபெறுகிறது. முந்திரியும் பருத்தியும் புதிதாகப் புகுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பல இடங்களில் மீன் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. கோயம்பேடு என்னும் ஊரில் பன்றிப் பண்ணை உளது. காலடி, மதுரவாயல் முதலிய ஊர்களில் பனைமரங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருப்பதால் இவற்றை மையமாகக்கொண்டு, வேலப்பஞ்சாவடியில் பனை ஓலையினால் புதுமையான பொருள்களை உருவாக்க ஒரு பயிற்சிப் பள்ளியை ஒன்றியத்தார் நடத்தி வருகின்றனர் இங்குப் பாவையர் கைவண்ணம் பட்டுப் பனை ஓலை எழில் வண்ணம் காட்டுகிறது.

பெரிய தொழில்கள் அம்பத்தூரின் சுற்றுப்புறத்தில் நாளும் வளர்ந்த வண்ணமாக உள.

பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏராளமாக ஏற்பட்டுள்ளன. டி.ஐ. சைக்கிள் ஊழியர் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கம் சீரிய முறையில் நடைபெற்று வருகிறது.

அம்பத்தூர் (6,202) : ஆவடியை அடுத்து அமைந்த தொழில் நகரம். இரண்டாவது உலகப் போர்க் காலத்தில் இராணுவத் தேவைகளுக்காக இவ்வழியாக நெடுஞ்சாலை நன்கு அமைக்கப்பெற்றது. இப்போது 17 கி.மீ. தொலைவுள்ள சென்னைத் துறைமுகத்திற்கும் இவ்வூருக்கும் போக்குவரத்து மிகுதியாக இருக்கிறது. இவ்வூர்ப்புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து ஏற்றி அனுப்பப்படும் பொருள்களின் அளவும் மிகுதியாகும். மட்பாண்டத் தொழிலும், செங்கல் அறுக்கும் தொழிலும் நெடுங்காலமாக இங்கே

நடைபெற்று வருகின்றன. 1950க்குப் பிறகு பெரிய தொழிற்சாலைகள் இங்கு ஏற்பட்டு வருகின்றன. டி.ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலை, டன்லப் டயர் தொழிற்சாலை ஆகிய இரண்டும் குறிப்பிடத்தக்கன. முருகப்பா பாலிடெக்னிக், டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகிய சிறந்த கல்வி நிலையங்கள் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

ஒருகாலத்தில் இங்குப் பௌத்த சமயம் பரவியிருந்தது என்பது, இங்குக்கிடைக்கும் புத்தர் சிலைகளிலிருந்து ஊகிக்கப்படுகிறது. டன்லப் தொழிற்சாலைக்குத் தெற்கேயுள்ள கண்ணத்தம்மன் கோயிலில் இப்பகுதிவாழ் பெண்களுக்கு ஈடுபாடு உண்டு. வெள்ளிக்கிழமைகளில் இங்குக் கூட்டம் மிகுதி.

இக்கோயிலுக்கு அருகே வினவரையர் கோயில் என்ற சிவன் கோயில் பாழடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. இங்குள்ள நந்தியின் உருவம் அழகாகச் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆவடிக்குச் செல்லும் வழியில் அகத்தியருக்கு ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

12,13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், இவ்வூர் அம்பத்தூர் நாட்டின் தலைநகராக இருந்தது.

வில்லிவாக்கம் : இது சென்னை சென்டிரலிலிருந்து அறக்கோணத்திற்குச் செல்லும் வழியில் 10 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையுள்ள பெரம்பூரை அடுத்திருப்பதால், இங்கு மக்கள் தொகை பெருகி வருகிறது. இப்போதைய மக்கள் தொகை 11,364.

சில சமணத் திருவுருவங்கள் இவ்வூரில் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. சென்னை எழும்பூரிலுள்ள அரசாங்கப் பொருட் காட்சிக்கூடத்தில் நின்ற நிலையிலும் அமர்ந்த கோலத்திலும் காணப்படும் 24வது தீர்த்தங்கரரின் கருங்கற் சிலைகள் இவ்வூரில் கண்டெடுக்கப்பெற்றவையே.

வில்லியர் என்ற கூட்டத்தினர் சங்ககாலத்தில் இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கிய காரணத்தினால் ஊர்களுக்கு அவர்களது பெயர் வந்திருக்கக்கூடும்.

அத்திப்பட்டு : இது அம்பத்தூரை அடுத்த சிற்றூர். இவ்வூர் ஆதித்திராவிடர்கள் பனையோலைப் பாய்கள் மிடைந்தும், கோழி வளர்த்தும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பாடி : இவ்வூர்க் கோட்டைக்குள் ஒரு சிவன் கோயில் உண்டு. இது கெஜ பிரஷ்ட விமானம் (யானைக் கோயில்) உடையது. இது திருவலிதாயம் என்ற பெயரில் சம்பந்தரால் பாடப்பெற்றது. வில்லிவாக்கம் இரயில் நிலையத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. கொரட்டுர் இரயில் நிலையத்திலிருந்தும் இதே தூரம்தான். இக்கோயிலில் 14 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

வட திருமுல்லைவாயில் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடலோரமாக ஒரு திருமுல்லைவாயில் உண்டு. அதிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட இவ்வூர் வட திருமுல்லைவாயில் எனப் பெயர்பெற்றது.

கேரள மாநிலத்தில் கொல்லம் மாவட்டத்தில் சக்திக் குளங்கர ஊராட்சி மன்றத்தின் ஒரு பகுதியாக அரபிக் கடற்கரையில் ஒரு திருமுல்லைவாயில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இது ஆவடிக்கு அருகேயிருக்கிறது. மக்கள் தொகை 2,219. அம்பத்தூர் இரயில் நிலையத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவு. முல்லைக்காட்டில் அமைந்ததால், ஊர் முல்லைவாயில் என்று பெயர்பெற்றது. இங்குள்ள மாசிலாமணி ஈசுவரர் கோயில் சுந்தரர் தோவரமும், வடலூர் வள்ளலார் பாடலும் பெற்றது.

வலிமையான எருக்கந்தூண்களும், கிழக்கு நோக்கி நந்தியும், நந்தி மண்டபமும், முல்லைக்கொடியின் அடியிலிருந்து மாசிலாமணி ஈசுவரர் தோன்றியபொழுது அவரைக் கொழு கொம்பாகச் சுற்றி நின்ற 'கொடியிடை நாயகி' யின் உருவமும் காணத்தக்கன.

சித்திரைச் சதய நாளன்று மாசிலாமணி ஈஸ்வரருக்குச் சந்தனக்காப்பு இடப்படுகிறது. இது திருப்பனந்தாள் ஆதீனத் தலைவர் அருள்நந்தித் தம்பிரான் அவர்களின் ஏற்பாடு. பச்சையப்ப முதலியார் இக்கோயிலுக்குச் சில தருமங்கள் செய்திருக்கிறார்.

கோச்செங்கணச் சோழன் பற்றிய கல்வெட்டு இவ்வூரில் இருக்கிறது.

இவ்வூரில்தான் பாரி வள்ளல் முல்லைக்குத் தேர் ஈந்தான் என்று இம்மாவட்டத்தார் சிலர் கருதுகின்றனர். பாரி வாழ்ந்து தேர் ஈந்த பறம்பு நாடு, பாண்டிய நாட்டில் இருப்பதே என்பது தமிழுலகத்தின் முடிந்த முடிவு.

4. ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டம்

இவ்வட்டம் 1917இல் தொடங்கப்பெற்றது. மக்கள் தொகை 2,35,687. இம் மாவட்டத்தில் இது ஓரளவு வளமான வட்டம். அரசாங்கத்திற்கு இங்கு 8 லட்ச ரூபாய் நிலவரி கிடைக்கிறது. திருமணம், திருக்கோயில் பத்து, சிவன் குடம், ஓரகடம், மாதேவி மங்கலம் என்னும் ஊர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வட்டத்தில் குன்றத்தூர், பூவிருந்தவல்லி, ஸ்ரீபெரும்புதூர் என்ற மூன்று ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்கள் உள்ளன.

11. குன்றத்தூர் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இது குன்றத்தூர் சரப்பனஞ்சேரி பிரிக்காக்களில் உள்ள ஊர்களைக் கொண்டது. குன்றத்தூரில் நகரப் பஞ்சாயத்தும், ஏனைய ஊர்களுக்காக 45 ஊராட்சி மன்றங்களும் உள்ளன.

வரலாற்றுப் பெருமையும், நீர்வளத்தால் செழுமையான வாழ்வும் இப்பகுதிக்கு உண்டு.

குன்றத்தூர் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் அமைச்சராக இருந்தும், பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றியும் பெரும் புகழ் படைத்தவரான சேக்கிழார் என்ற தெய்வப்புவலர் தோன்றிய பதி.

இவ்வூர் சென்னையிலிருந்து 24 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 10,593.

தொண்டைமண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டத்தில் குன்றத்தூர் நாட்டுக்குத் தலைநகரமாகக் குன்றத்தூரும் இருந்தது. புதைபொருள்

ஆராய்ச்சித் துறையினர் 1956-57இல் நத்தம் எனப்படும் பழைய குன்றத்தூரில் தோண்டிப் பார்த்தபோது தொன்மையான நாகரிகத்தைப் புலப்படுத்தும் முதுமக்கள் தாழி, பல வகையான நடுகற்கள், இரும்பால் செய்யப்பட்ட போர்க் கருவிகள், நாணயங்கள் ஆகியவை கிடைத்துள்ளன. இவை கி.மு. 300 அளவில் நிலவிய கற்கால நாகரிகச் சின்னங்கள் என்று அறிஞர் கூறுவர். இறந்தவர்களின் உடலைத் திறந்தவெளியில் வைத்து, உயிரினங்கள் தின்ற பிறகு எலும்புக் கூடுகளைத் தாழிகளுக்குள் வைக்கும் பழக்கம் இருந்து வந்தது. மண் குழாய்கள் வாயிலாகக் கழிவு நீர் கடத்தப்பட்டது என்பதும் கட்டடங்களைத் தோண்டியபோது தெரிய வந்தது.

குன்றத்தூர் நத்தம் பழைய குன்றத்தூர் ஆகும். கல்வேலை நிறைந்த ஊரகப்பெருமாள் கோயில், குன்றின் மீது அமைந்த முருகன் கோயில் (இது சொக்கநாத நாயக்கர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது திருப்புகழ் பெற்றது.) 13ஆம் நூற்றாண்டுச் சோழர் கோயில், அடிவாரத்திலுள்ள பாழடைந்த சிவன் கோயில் ஆகியவை நத்தத்தில் உள்ளன.

சேக்கிழார் பிறந்த காலம் 11ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். அவர் பிறந்த வீடு இருந்த இடத்தில் அவருக்கு ஒரு கோயில் கட்டப் பெற்றிருக்கிறது. இரண்டாம் குலோத்துங்கனாகிய அநபாய சோழன் சேக்கிழாரைத் தன் அமைச்சராகப் பெற்றிருந்தான். சேக்கிழார் புராணம் உமாபதி சிவசாரியாரால் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது.

சேக்கிழார் பல்லாண்டுகள் கும்பகோணத்தை அடுத்த திருநாகேசுவரத்தில் வாழ்ந்தார். அவ்வூரில் அவருக்கிருந்த அளவு கடந்த பற்றின் விளைவாக, திருநாகேசுவரம் என்ற பெயரில் குன்றத்தூரில் ஒரு சிவன் கோயிலைக் கட்டினார். இக்கோயிலில் இவரது திருவுருவம் இருக்கிறது. 1942 முதல், சேக்கிழார் திருப்பணிக் கழகத்தார் ஆண்டுதோறும் வைகாசி பூசத்தில் முடிவடையுமாறு சேக்கிழார் விழா 10 நாட்களுக்குக் கொண்டாடி வருகின்றனர். அப்போது பெரியபுராண வகுப்புக்களும் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்கின்றன.

குன்றத்தூர் ஏரி 96 கிராமங்களுக்குப் பாய்கிறது. ஆனால், அந்த ஏரிக்குச் செம்பரம்பாக்கம் ஏரி என்று பெயர். 'பெயர் பெற்றான் செம்பரம்பாக்கத்தான், நீர் பெற்றான் குன்றத்தூரான்' என்னும் பழமொழியும் வழங்குகிறது.

சேக்கிழாருடைய தம்பியாகிய பாலறாவாயர் பெயரால் இவ்வூரில் குளம் இருக்கிறது.

கைத்தறி நெசவாளர் இங்கு மிகுதியாக உள்ளனர்.

குன்றத்தூரைச் சேர்ந்த மணஞ்சேரியைக் கல்வெட்டு 'மணமை' என்று குறிப்பிடுகிறது.

திருவனந்தபுரத்துக்கு 25 மைல் (40 கி.மீ.) தெற்கே ஒரு குன்றத்தூர் உண்டு. 18ஆம் நூற்றாண்டில் ராமவர்ம மஹாராஜாவிடம் திவானாக இருந்த ராஜாகேசவதாஸ் இவ்வூரில் பிறந்தவர் ஆவார். இரு குன்றத்தூர்களும் அமைச்சர்களை நல்கியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மணிமங்கலம் : தாம்பரத்திலிருந்து தென்மேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. பல்லவர் அமைத்த கோயிலும், சோழர் அமைத்த கோயிலும் இவ்வூரில் உண்டு. பல்லவர்க்கும் சாளுக்கியர்க்கும் இங்குப் போர் நடைபெற்றது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிந்தியக்கம்பெனிக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இவ்வூரில் போர் மூண்டது.

மாங்காடு : இவ்வூர் பூவிருந்தவல்லியிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவிலும், கோலுருக்கு அருகேயும் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் புத்தமதம் இவ்வூரில் ஏற்றம் பெற்றிருந்தது. இவ்வூர் வள்ளீசுவரர் கோயிலில் மூன்றாம் நந்திவர்மன் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. காமாட்சியம்மன் கோயிலிலும் பழமையான கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

இருண்டாங் கட்டளை : இவ்வூர் குன்றத்தூருக்கு அருகே இருக்கிறது. இவ்வூரின் சுரியான பெயர் இரண்டாங் கட்டளை என்பதாகும். இப்போது புத்தவேடு என்ற பெயரும் இவ்வூருக்கு வழங்கி வருகிறது. இவ்வூரில் கிடந்த புத்தர் கல்லுருவம் ஒன்றைச் சுற்றி மேடை கட்டிச் சென்னை மகாபோதி சங்கத்தார் பேணி வைத்துள்ளனர்.

புத்தவேடு: சிற்றூர். சிறப்பு மிக்க ஊர். புத்த மதத் தொடர்பை ஊர்ப்பெயர் உணர்த்துகிறது.

சென்னை நகரிலிருந்து 19 கி.மீ. தொலைவு. குன்றத்தூர் வழியாகச் செல்ல வேண்டும்.

இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் இவ்வூரில் புத்த மதம் செழித்திருந்தது. புத்தவிகாரங்கள் விளங்கின. அந்நாளைய பௌத்தத் திருவுருவம் 1958இல் கண்டெடுக்கப் பெற்றது. அதன் அருகே பழமையான போதிமரம் இன்றும் நின்று நிலவுகிறது. பௌத்தக் கோயில் பாழ் அடைந்து, நெல்வயலாகி யிருக்க வேண்டும்.

கௌதம புத்தர் ஞானம் எய்திய ஒன்பதாம் ஆண்டில் இங்கு வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு இங்குப் புத்தமதம் மறுமலர்ச்சி பெறத் தொடங்கி யிருக்கிறது. 1963 இல் மகாராஷ்டிராத்தார் ஒருவர் துறவு மேற்கொண்ட சடங்குகள் புத்தவேட்டில் நிகழ்ந்தன. மருத்துவமனையும் துறவிகள் மடமும் இவ்வூரில் அமைக்கச் சென்னையிலுள்ள மகாபோதி சங்கத்தார் முன் வந்துள்ளனர்.

ஓரத்தூர் : கூடுவாஞ்செரிக்கு மேற்கே 6 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. இவ்வூர்க்கு வரதராஜபுரம் என்ற பெயரும் இருந்ததாம். இங்குச் சிவன் கோயிலும் பெருமாள் கோயிலும் உள்ளன.

சிவன் கோயிலில் நுழைந்ததும் சனிபகவான் சந்நிதி காணப்படுகிறது. நந்தி இறைவனை நோக்கி இராமல் திரும்பி யிருக்கிறது. கருவறையில் விஜயநகர அரசனான வீரப்பிரதாப அச்சுத தேவனின் தமிழ், தெலுங்குக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலுள்ள விமானம் யானையின் பின்புறம் போன்ற அமைப்பையுடையது. இங்குள்ள வைணவக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் பெயர் பிரசன்ன வெங்கடேசப் பெருமாள். உபயநாச்சியார்களுடன் பெருமாள் நின்ற கோலத்தில் சேவை சாதிக்கிறார்.

கோலூர் : இவ்வூர் சென்னைக்கு மேற்கே 19 கி.மீ. தொலைவிலும், குன்றத்தூருக்கு கிழக்கே 4 கி.மீ. தொலைவிலும் இருக்கிறது.

பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மாதிரிக் கிராமத்திற்குரிய பரிசை இவ்வூர் பெற்றிருக்கிறது.

தொண்டை நாடு, சோழநாடு, கொங்கு நாடு, சேரநாடு ஆகிய பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் கோவூர் என்ற பெயருடைய ஊர்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பழமைச் சிறப்புக் குன்றாதிருப்பது இவ்வூரே.

சங்ககாலப் புலவராகிய கோவூர்கிழார். 16ஆம் நூற்றாண்டில் தினகர வெண்பா இயற்றிய தினகரர் ஆகிய புலவர் பெருமக்கள் இவ்வூரினர் ஆவர்.

இவ்வூர்க்கு அழகிய சோழநல்லூர் என்ற பெயர் சோழர் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. சோழ இளவரசர்கள் இவ்வூரில் வாழ்ந்ததால், இவ்வூர் கோவூர் என்று பெயர் பெற்றது என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. இராஜராஜ சோழன் காலத்துக் கல்வெட்டு இருப்பதால் இவ்வூரும் கோயிலும் 10ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே புகழ் பெற்றிருக்க வேண்டும். மாடவீதிகள் நூற்புறமும் நன்கமைந்து நடுவே அழகிய கோயிலுடன் விளங்கும் இந்த ஊரின் அமைப்பு முறை காண்பாரை மகிழ்விக்கும்.

இவ்வூரில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனுக்குச் சுந்தரேசுவரர், திருமேனீசுவரர் என்ற பெயர்கள் உண்டு. இதனால் கோயிலுக்குக் கோவூர் திருமேனீச்சுரம் என்ற பெயர் வழங்கிவருகிறது. இறைவியின் பெயர் செளந்தராம்பிகை. சேக்கிழாருக்கும் சூரியனுக்கும் தனித் திருவுருவங்கள் உள்ளன. கோயில் அமைப்பு யானை படுத்திருப்பதைப் போன்றது.

இசையுலக மேதையான தியாகராஜ சுவாமிகள் இவ்வூர் இறைவன் மீது கோவூர் பஞ்சரத்தினம் என்ற ஐந்து கீர்த்தனங்களைப் பாடியுள்ளார். இக்கோயிலில் வைகாசி பிரமோத்சவம் 10 நாட்களுக்கு நடைபெறுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு செய்யப்படுகிறது.

மணப்பாக்கம் : மணற்பாக்கம் என்பதே சரியான பெயர். இவ்வூர் மணற்பாங்கானது.

பரணிபுத்தூர் : பரணி என்பது 27 நட்சத்திரங்களுள் ஒன்று. போர்ப்பாடல் பற்றிய சிற்றிலக்கியத்துக்கும் பரணி என்ற பெயர் உண்டு. இவ்வூர்ப் பெயரில் பரணி இடம் பெற்ற காரணம் தெரியவில்லை.

சென்னகுப்பம் : சென்னையை அயலவர்க்கு அளித்த சென்னப்ப நாயக்கன் பெயரால் ஏற்பட்ட ஊராக இருக்கலாம்.

சேத்துப்பட்டு : மணிமங்கலத்துக்கு அருகேயுள்ள சிற்றூர். இவ்வூரினர் குடியேறி இன்றைய சென்னை நகரிலுள்ள சேத்துப்பட்டை உண்டாக்கியிருக்கக்கூடும்.

12. பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இது இந்தப் பிரிக்காவில் உள்ள ஊர்களுக்கு மட்டும் உரியது. ஆவடி, பூவிருந்தவல்லி, திருமழிசை ஆகிய மூன்று நகரப் பஞ்சாயத்துக்களும், 34 ஊராட்சி மன்றங்களும் உள்ளன.

இராணுவ முக்கியத்துவமும், தொழில் துறையில் வளர்ந்த முன்னேற்றமும் அடைந்து வரும் ஆவடி இந்த ஒன்றியத்தின் மையமாக இருக்கிறது. இதனால், மக்கள் தொகையும் போக்குவரத்து வசதியும் பெருகி வருகின்றன.

ஆவடி : சோஷலிஸமே இந்தியாவின் குறிக்கோள் என்று வரையறுக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் மகாநாடு இங்கு நடைபெற்றதால், ஆவடித் தீர்மானம், ஆவடி சோஷலிஸம் என்ற சொற்றொடர்கள் நாடெங்கும் பெருவழக்கில் இருந்து வருகின்றன.

இச் சிறுநகர் அரக்கோணத்திற்குச் செல்லும் வழியில், சென்னை சென்டிரலிருந்து மேற்கே 22 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. நெடுங்காலமாக ஆயுதந் தாங்கிய போலீஸ் படையினர் தங்கும் நிலையமாக இது இருந்துவருகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் (1939-45) பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு இதை ஒரு முக்கியத் தளமாக அமைத்துக்கொண்டனர். போர்ப் படைகளுக்கு வேண்டும் உடைகள் தைக்கும் தொழிற்சாலை இங்கு அந்நாளில் நடைபெற்று, மீண்டும் 1961இல் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மலேயா நாட்டிற்கு வேலை தேடிக் குடியேறிச் செல்ல விழையும் கூலிகளின் உடல் நிலையைச் சோதித்துப் பார்க்க இங்குப்

பல நூறு ஏக்கர் பரப்புள்ள இடமும், கட்டடங்கள் சிலவும் அந்த அரசாங்கத்தின் உடைமையாக இருந்தன. புதிதாக மலேயாவில் குடியேறுவதற்குத் தடைச் சட்டங்கள் அமலுக்கு வந்திருப்பதால், இந்த இடங்களும் கட்டடங்களும் அவர்களிடமிருந்து தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தாராலும் தொழில் அதிபர்களாலும் வாங்கப்பெற்றன.

1956இல் காங்கிரஸ் கட்சியின் அகில இந்திய மகாநாடு இங்கு நடைபெற்றது. இதனால் பல வசதிகள் பல லட்சம் ரூபாய் செலவில் இங்குச் செய்யப்பெற்றன. அந்த வசதிகளை வீணாக்காமல் நாட்டிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்றம் பெற்றது. இந்த எண்ணத்தின் விளைவாக, அரசாங்கத்தாரும் வணிகர்களும் ஆவடியில் தொழில்களைத் தொடங்கியுள்ளனர்.

மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், வளர்ந்து வரும் தொழில் நகரமாக ஆவடி மிளிக்கிறது. இந்திய அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு அமைச்சரவை டாங்கித் தொழிற்சாலை ஒன்றைப் பல கோடி ரூபாய் செலவில் அமைத்து வருகிறது. இத்தொழிற்சாலையைப் பற்றிய விவரங்களைத் தொழில் வளர்ச்சி என்ற கட்டுரையில் கூறியுள்ளேன்.

மோட்டார்க்கார் உறுப்புகளை உருவாக்க டி.வி.எஸ். லூகாஸ் கூட்டு முயற்சியால் ஒரு தொழிற்சாலை இங்கு உருவாகிவருகிறது.

பூவிருந்தவல்லி : சென்னை நகரை அடுத்தும், பறங்கி மலையிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ள இச்சிறு நகரம் சென்னை - பெங்களூர் சாலையில் அமைந்து, நாளும் நல்வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. இவ்வூரின் மக்கள் தொகை 16,000.

பூவிருந்தவல்லி என்பது வெள்ளைத்தாமரைப் பூவிலிருப்பவன் என்பதன் விளக்கமாக அமைந்தது. பொருள் பொதிந்த இப்பெயர் பூந்தமல்லி என வழங்கிவருவது வெட்கப்படத் தக்கதாகும்.

சந்திரகிரி அரசர் சென்னப்ப நாயக்கன் ஆட்சியில் பூவிருந்தவல்லி ஒரு வட்டத்தின் தலைநகராக இருந்தது. சந்திரகிரி அரசர் அவருடைய தாமர்லவார் (திவான்) சிபார்க் செய்தபடி, பூவிருந்தவல்லி வட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்ராஸ் குப்பம், சென்னப்ப நாயக்கன் குப்பம், ஆர்குப்பம் என்ற குப்பங்களை ஆங்கிலேயக்

கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனிக்கு வழங்கியதாக ஆதாரங்கள் அறிவிக்கின்றன. இன்றைய சென்னை மாநகர்ப் பகுதி, பூவிருந்தவல்லி வட்டத்து ஒரு குப்பமாக இருந்தது இதிலிருந்து தெரிகிறது.

பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் சென்னைப் பகுதியைப் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிடித்துக்கொண்டபோது இங்கே பெரியதொரு கோட்டை கட்டி 'இதை இராணுவத் தளமாக்கிக் கொண்டனர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் அவர்கள் குதிரை கட்டிய இடங்கள் இன்னுங் காணத்தக்கன. பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் சென்னைக் கோட்டையில் தங்கியிருந்தனர். தேவை ஏற்படும் போது தங்களைக் காப்பாற்றப் பூவிருந்தவல்லியிலிருந்து இராணுவ வீரர்கள் விரைந்து வருவதற்காகக் கோட்டைக்கும் பூவிருந்தவல்லிக்கும் அகலமான நெடுஞ்சாலை போடப்பட்டது இச்சாலைதான் இன்றைய பூந்தமல்லி ஹைரோடு.

வெற்றிலைக்கும், பூவுக்கும் இவ்வூர் பெயர்பெற்றது. திருக்கச்சி நம்பி என்று சமய உலகம் போற்றும் வைணவ பக்தர் இவ்வூரில் பிறந்தவர் ஆவார்.

இவர் பெருமாளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு ஸ்ரீ ராமாநுஜர் இவரிடம் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தார் என்பது ஆத்திகர்களின் நம்பிக்கை. சின்ன காஞ்சிபுரத்தில் திருக்கச்சி நம்பி கோயிலும், திருக்கச்சி நம்பி தெருவும் உள்ளன.

இந்தியாவில் இயங்கிவரும் குருடர் பள்ளிகளுள் பூவிருந்தவல்லியிலுள்ள பள்ளி சிறந்தது.

சோழர் கட்டிய ஒரு கோயிலை அடிப்பீடமாகக் கொண்டு. 17ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூரில் ஒரு மகுதி கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இந்த மகுதியின் அடிப்பீடத்தில் இராஜராஜன் கல்வெட்டை இன்றும் காணலாம்.

இவ்வூர் அருகேயுள்ள பேட்டை (பச்சைப்பெருமாள் பேட்டை) யில் ஒரு பழமையான கோயில் இருக்கிறது.

திருமழிசை : இது புகழ்பெற்ற வைணவத் தலம். சென்னையிலிருந்து பூவிருந்தவல்லி வழியாகத் திருத்தணிகைக்குச் செல்லும் வழியில் இருக்கிறது. இவ்வூரின் மக்கள் தொகை 9,148. ஊர்ப்பெயர் திருமுசி என்று மருவி வழங்குகிறது.

திருமழிசை ஆழ்வார் தோன்றிய புகழ் இவ்வூர்க்கு உண்டு. இவர் இளமை முதல் நாத்திகராக இருந்ததாயும். பேயாழ்வாரால் நல்வழிப்படுத்தப்பட்டதாயும் வரலாறு உண்டு.

செம்பரம்பாக்கம் : பூவிருந்தவல்லிக்கு அருகேயுள்ள இச்சிற்றூர், இதை அடுத்த ஏரியாலும், போலீசார் இங்குச் செய்துள்ள திருப்பணியாலும் பேர்பெற்றது. இவ்வூரையடுத்துப் பேட்டை என்னும் ஓர் உண்டு. புகழ்பெற்ற தேசியத் தலைவர் சி.என். முத்துரங்க முதலியார் இச்சிற்றூரில் பிறந்தவர்.

திருவேற்காடு : இது பூவிருந்தவல்லிக்கு வடக்கே 3 கி.மீ. தொலைவிலும் ஆவடியை அடுத்த பருத்திப் பட்டுக்கு அருகேயும் உளது. இவ்வூர் கூவம் (காடுவெட்டி) ஆற்றின் தென்கரையில் இருக்கிறது. சம்பந்தர் பாடிய தலம். அகத்தியர்க்குச் சிவபெருமான் திருமணக் கோலம் காட்டிய இடங்களுள் இதுவும் ஒன்று. அறுபத்துமவருள் ஒருவராகிய மூர்க்க நாயனார் இவ்வூரினர் ஆவார். இவர் சூதாடி, அதன் வாயிலாக வந்த வருவாயைக் கொண்டு அடியார்களுக்கு அமுது படைத்து வந்தார் என்பது வரலாறு. இவ்வூரில் தூங்கானைமாடக் கோயில் உள்ளது. இது வயல்களால் சூழப்பட்டது.

இவ்வூரிலிருந்து ஒரு கி.மீ. தொலைவிலுள்ள காடுவெட்டி என்னும் சிற்றூரில் ஷா வாலேஸ் கம்பெனியார் சல்புரிக் ஆசிட்டும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டும் கோந்துகளும் செய்யும் தொழிற்சாலை நடத்தி வருகின்றனர்.

திருமணம் : திருமழிசையை அடுத்த சிற்றூர். பல அரிய நூல்கள் வாயிலாகத் தமிழ் உரைநடையை வளர்த்தவர்களுள் ஒருவரும், பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பேராசிரியராக இருந்தவருமாகிய செல்வகேசவராய முதலியார் இவ்வூரினர்.

வயலெல்லாம் நெல்லூர் : நாட்டு வளத்தை நனி சிறக்க ஊர்ப் பெயர் உரைத்தாலும் மக்களின் அறியாமையாலும், போதிய தமிழ்க் கல்வியின்மையாலும் இது வாயெலா நல்லூர் என்று சொல்லப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருவது வருந்தற்குரியது. இவ்வூர் பூவிருந்தவல்லிக்கு 6 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 965.

சோழர் காலத்துக் கலைச்சிறப்பைக் காட்டும் எட்டடி உயரமுள்ள குமார்க்கடவுளின் திருவுருவம் இவ்வூரில் இருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகள் தேடுவாற்று இருந்த இதை வைத்து வழிபடப் பிரமகுமரன் கோயில் 1962இல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

திருநின்றவூர் : இது மிகப் பழைய பதியாகும். திருமங்கை மன்னன் இவ்வூர்ப் பெருமாள் கோயிலைப் பாடியுள்ளார்.

இங்குள்ள சிவன் கோயில் முன்னுள்ள கொடிக் கம்பத்தில் தந்தி வர்மன் (கி.பி. 790-840) கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கிறது. இக்கோயில் மண்டபத்தில் இராஜ சிங்கன் உருவச்சிலையும், அவன் அமைத்த சிங்கத்தூண்களும் உள்ளன. ஊர் அகத்தும் புறத்தும் காணப்படும் சிவலிங்கங்கள் திருநின்றவூரின் பழமையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. மனக்கோயில் கொண்டார் கோயில் என்ற பெயரும் இக்கோயிலுக்கு உண்டு. இவ்வாறு பெயர் பெற்றதற்குக் காரணம், அறுபத்துமூவருள் ஒருவராய் பூசலார் நாயனார் இவ்வூரில் அவதரித்தாகும்.

இவ்வூரின் பெயர் ஆங்கில ஆட்சியில் தின்னனூர் ஆயிற்று. 1960க்குப் பிறகு ரயில் நிலையத்திலும், பிற அலுவலகங்களிலும் திருநின்றவூர் என்ற பொருள் பொதித்த பெயர் அறிவிப்புப் பலவகைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

13. ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

ஸ்ரீபெரும்புதூர், மதுரமங்கலம், சரப்பனஞ்சேரி, குன்றத்தூர் பிரிக்காக்களில் உள்ள ஊர்கள் அடங்கிய இந்த ஒன்றியம் 1960இல் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீபெரும்புதூர் நகரப் பஞ்சாயத்து உட்பட 56 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன.

சென்னை - பெங்களூர் சாலையில் அமைந்திருப்பதாலும், சிறந்த வைணவக் கோயில் விளங்குவதாலும், இந்த ஒன்றியம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் : இது இப்பெயரையுடைய வட்டத்தின் தலைநகரம். இந்நகரின் மக்கள் தொகை 6,850. சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் செல்லும் சாலையில் 40 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது.

வைணவ சம்பிரதாயத்தைப் பரப்பிய ஸ்ரீராமாநுஜர் இத்தலத்தில் அவதரித்தார். இவர் வசிஷ்டாத்வைத தத்துவத்தைப் பரப்பி மனித சமுதாயத்திடையே அன்புணர்ச்சியை வளர்த்தவராவார். மக்களின் துன்பங்களைக் கண்டு கசிந்துருகி அவற்றைத் துடைப்பதற்காக அவர்களுக்குப் பணிபுரிவதே உண்மையான இறைபணி என்ற கொள்கையை இவர் பரப்பினார். இவரது வைணவம் புதிய ஊழியை இந்தியாவில் தொடங்கிற்று எனலாம். மக்களை இறைவனின் புதல்வராகக் கருதிச் சமூகப் பணியாற்றிச் சாதிச் சமூகத்தில் விழாத பெருநெறியை அவர் வற்புறுத்தினார். வியாசருடைய குத்திரங்களுக்கு இவர் வியாக்கியானம் செய்துள்ளார். இவர் பிறந்ததாகக் கருதப்படும் வீடு இருந்த இடத்தில் - கோயிலுக்கு எதிலில் - நூற்றுக்கால் மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயில் வாயிலில் ஸ்ரீராமாநுஜரின் குருவாகிய ஸ்ரீமணவாள மாமுனியின் திருவுருவம் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

“இதுவோ பெரும்பூதார்? இங்கே பிறந்தோ எத்திராஜர் என திடரைத் தீர்த்தார்” என்று ஆசாரியர்கள் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். இங்குள்ள ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில் விசயநகர அரசர்கள் கட்டிய மண்டபங்களையும், வைணவர்கள் போற்றும் பல சிறு தெய்வங்களுக்கு உட்கோயில்களையும் உடையது. இராமாநுசர் சந்நிதிக்கு இங்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. இராமாநுசரை உடையவர் என்று வைணவர் போற்றுவார். உடையவர் சந்நிதியின் கதவுகள் வெள்ளித் தகடுகளால் ஆனவை. ஸ்ரீ ஆண்டாள், சக்கரவத்தித் திருமகன், வேணுகோபாலன், நம்மாழ்வார் ஆகியோருக்கும் இங்குச் சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. திருவள்ளூர் வீரராகவசாமி, இவ்வூர்த் திருவிழாவுக்கு இங்கு எழுந்தருளுவது மரபு.

இவ்வூர் வளமானது. இவ்வளத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள ஏரி ராமாநுஜன் புத்தேரி என்று பெயர் பெற்றது. பாலாற்று நீர் இவ் ஏரிக்கு வருகிறது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூர் சிறியதோர் இராணுவ தளமாக விளங்கிற்று. குதிரைப்படைகள் இங்குத் தங்கியிருந்தன.

மறை ஆணிகளும் திருகு வில்லைகளும் செய்யும் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை 1958முதல் இங்கு நடைபெற்று வருகிறது.

மதுரமங்கலம் : எம்பார் எனப்படும் எம்பெருமானார் பிறந்த தலம். இவர் சைவராகப் பிறந்து வைணவரானவர். இவ்வூர் சுங்குவார் சத்திரத்திலிருந்து 9 கி.மீ. தொலைவிலும் பிள்ளைச்சாவடியிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலும் இருக்கிறது. அழகான வைணவக் கோயிலுள்ள இவ்வூர் வீதியில் வலம் வருவார், மதுரமங்கலத்து மதுரங்களைக் கண்டுகொள்ளுவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

சனாதன தர்மத்தைப் பரப்பியும், தங்களுடைய வியாக்யானங்களால் உபநிஷத்துவத்தைத் தெரியப்படுத்தியும் பெருமைபெற்ற ஆச்சாரியார்கள் நால்வர் - சங்கரர், ராமாநுஜர், மத்வர், வல்லபர். இவர்களே சங்கராச்சாரியார், ராமாநுஜாச் சாரியார், மத்வாச்சாரியார், வல்லபாச்சாரியார் என்று கூறப்படுபவர்கள். சங்கரர் மலையாளத்திலும், ராமாநுஜர் தமிழ் நாட்டிலும், மத்வர் கன்னட நாட்டிலும், வல்லபர் ஆந்திரத்திலும், ஆக நால்வரும் நான்கு திராவிட மொழிவழி மாநிலங்களிலேயே அவதரித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இராமாநுசர் 1027இல் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் பிறந்து, காஞ்சிபுரத்தில் சாத்திரங்களைப் பயின்றார். மதுராந்தகத்தில் பெரிய நம்பியைச் சந்தித்தார். பிராமணர்கள் சர்வ வல்லமையும் பேரறிவும் படைத்தவர்கள் என்ற கருத்தைப் பக்தி மார்க்கத்துடன் பிணைத்து, விசிஷ்டாத்வைத கொள்கைகளை அவர் பரப்பியுள்ளார்.

சோகண்டி : இவ்வூரின் பழம் பெயர் சுந்தர பாண்டியச் சதுர்வேதிமங்கலம்.

இருங்காட்டுக் கோட்டை : இரும்-பெரிய. அடர்த்தியான காடுகளினிடையே ஒரு கோட்டை கட்டப் பெற்றிருந்ததாக ஊர்ப்பெயரிலிருந்து ஊகிக்கலாம்.

ஓரகட மகாதேவிமங்கலம் : மாதேவி என்னும் அரசியைக் குறிக்கும் சொல் மகாதேவி ஆயிற்று. ஓரோடகம், ஓரகதம், உரோகதம் - இப்பெயர்கள் உடைய புலவர் சிலர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

கங்குவார் சத்திரம் : கங்குவார் என்ற குடும்பத்தார் - வைசிய சமூகத்தினர் - ஆங்கிலேய வணிகரிடத்துத் தொழில் தொடர்பு கொண்டு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சென்னை நகரில் செல்வாக்குடன் இருந்தனர். இவர்களுள் ஒருவரான கங்குராமச் செட்டிபெயரால் சென்னை நகரில் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எதிரில் ஒரு தெரு உளது. காஞ்சிபுரத்துக்குச் செல்லுபவர்கட்காக இவர்கள் நிறுவிய சத்திரத்தை ஒட்டி ஊர் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இன்று பஸ், லாரி போக்குவரத்துப் பெருக்கத்தால் சிற்றுண்டிச்சாலைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

5. காஞ்சிபுரம் வட்டம்

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் மேற்கு எல்லையில் இவ்வட்டம் அமைந்திருக்கிறது. பாலாற்றுப் பாசனத்தால் வளமும், பல்லவராட்சியால் பண்டுதொட்டுப் புகழும், பார்க்குமிடமெல்லாம் தோற்றம் தரும் கோயில்களால் இன்றளவும் பெருமையும் உடையது இவ்வட்டம்.

வேளாண்மையும் நெசவுமே இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க தொழில்கள். மக்கள் தொகை 3,22,067.

காஞ்சிபுரம் நகராண்மைக் கழகமும், காஞ்சிபுரம், வாலாசாபாத், உத்தரமேரூர் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியங்களும் இவ்வட்டத்தில் உள்ளன.

காஞ்சிபுரம் : கி.மு. 500க்கு முன்னரே தோன்றி, வரலாறு புகழும் பெருநகரம் காஞ்சிபுரம். ஆளும் மரபினர் பலமுறை மாறியபோதிலும், தலைமுறை தலைமுறையாக இது தலைநகராக இருந்து வந்தது. இதனால் கல்விக்கும் கலைக்கும் இன்றளவும் இந்நகரம் நிலைக்களனாக இருக்கிறது. விண் மறைக்கும் கோபுரங்களும், வினை மறைக்கும் கோயில்களும் காணுமிடமெங்கும் எழில் மிகு காட்சி நல்குகின்றன. இந்நகரின் மக்கள் தொகை 92,761.

காஞ்சிபுரம், காஞ்சீ, காஞ்சி, கச்சி, கச்சிப்பேடு, கச்சியம்பதி, காஞ்சீபுரம், காஞ்சனபுரம், காஞ்சீபுரி, பல்லவேந்திரபுரி என்ற பல பெயர்கள் இவ்வூருக்கு வழங்கிவந்திருக்கின்றன. இந்நாளில்

காஞ்சிபுரம் என்ற பெயரே அரசாங்க வழக்கில் உள்ளது. இவ்வூரைச் சுருக்கமாகக் காஞ்சி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். காஞ்சி என்னும் சொல் எண்கோவையுள்ள மகளிற் இடையணி என்ற பொருளையும், எதிர்த்துப் பொருதல் என்ற பொருளையும் உடையது.

தில்லைச் செடிகள் மிக்கிருந்த இடம் தில்லை என்று பெயர் பெற்றாற்போல, காரைச் செடிகள் மிக்கிருந்த இடம் காரைக்குடி ஆனாற்போல, காஞ்சி மரங்கள் மிக்கிருந்த இடமாதலால் இவ்வூர் காஞ்சிபுரம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இந்நகரம் சிவ காஞ்சி, விஷ்ணு காஞ்சி, ஜீன காஞ்சி, பௌத்த காஞ்சி என்று நான்கு பிரிவுகளாக இருந்தது. சிவ காஞ்சி என்பது இன்றைய பெரிய காஞ்சிபுரம் ஆகும். விஷ்ணு காஞ்சி' இந்நாளில் சின்ன காஞ்சிபுரம் எனப்படுகிறது. இவை இரண்டும் காஞ்சிபுரம் நகராண்மைக் கழக எல்லைக்குட்பட்டவை. இந்த எல்லைக்கு வெளியே உள்ள திருப்பருத்தித் குன்றம் என்ற சிற்றூரே சமணம் வளர்த்த ஜீன காஞ்சியாகும். இன்றைய காமாட்சியம்மன் கோயிலைச் சுற்றிய பகுதியே பௌத்த காஞ்சியாக இருந்தது.

பெரிய காஞ்சிபுரம் சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் சாலை வழி 48 மைல் (77கி.மீ.) தொலைவு; உத்தரமேரூரிலிருந்து 28 கி.மீ. வந்தவாசியிலிருந்து 42 கி.மீ. அறக்கோணத்திலிருந்து 25 கி.மீ. திருத்தணிகையிலிருந்து 42 கி.மீ. செங்கற்பட்டிலிருந்து 25 கி.மீ.

தொண்டை நாட்டின் தலைநகராகத் தோன்றி, முற்காலச் சோழ அரசுப் பிரதிநிதிகளின் இருப்பிடமாக இலங்கி, 5 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் பல்லவர்களின் தலை நகராகப் பாரெல்லாம் புகழ்பெற்று, பின்னர் பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் வடபகுதித் தலைநகராகக் காஞ்சிபுரம் அமைந்தது. ரவிவர்ம குலசேகர பாண்டியன், காஞ்சிபுரத்தில் 1313இல் முடிசூடிக்கொண்டு தென்னிந்தியாவின் பெரும்பகுதியை ஆட்சி செய்தான். பிற்காலத்தில் திருவிதாங்கூர்ச் சீமை என்று பெயர்பெற்ற வேணாட்டை ஆண்ட அரசர்களைப் பற்றிய செய்திகள் காஞ்சிபுரம் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகின்றன. விஜயநகர அரசர் சிலரும் காஞ்சியிலேயே பட்டங்கட்டிக் கொண்டனர். கம்போடியா நாட்டில் உள்ள கமர் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படும் இந்திய நகரம் காஞ்சிபுரம் மட்டுமேயாகும்.

தென் இந்திய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள பலருடைய வாழ்க்கை காஞ்சிபுரத்தோடு ஒன்றியது. திப்புவும் ஹைதரும் இங்கே படுதோல்வியடைந்தனர். கிளைவ் இவ்வூரில் போரிட்டுப் புகழ்பெற்றார். சீரும் சிறப்பும் பெற்றிருந்த கருநாடக நவாப் சாதத் உல்லாகான் சமாதியடைந்தது இவ்வூரிலேயே. இவன் சமாதி வைகுந்தப் பெருமான் கோயிலை ஒட்டி அமைந்துள்ளது.

நகரமைப்பு : காஞ்சி கிழக்கேயிருந்து மேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவுக்கும், தெற்கேயிருந்து வடக்கே 21/2 கி.மீ. தொலைவுக்குமாகப் பரவிக் கிடக்கிறது.

தும்பராஜம் பேட்டை, முத்தியாலுப்பேட்டை, ஒலி முகம்மது பேட்டை, ஐயன்பேட்டை, நாயகன் பேட்டை போன்ற பல பேட்டைகள் குழ அமைந்திருப்பது, நடுவே கோயில்களும் வீடுகளும் இருக்க, கற்றிலும் தொழிற்சாலைகளும் வாணிகநிலையங்களும் அமைந்ததை நினைவூட்டுகிறது.

இந்நகரில் தண்ணீர் தேங்குவதில்லை. கிணறுகளில் ஊறும் நீர் தெளிவாக இருக்கிறது. பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் கம்பையாறும், சின்ன காஞ்சிபுரத்தில் வேகவதியும் பாய்ந்து கொண்டிருந்தமையால் காஞ்சிபுரத்தில் இன்றும் கிணறுகளுக்கு அடியில் மணற்பரப்பைக் காணலாம். தண்ணீரும் நன்னீராக இருக்கிறது.

தொண்டைமண்டலத்து 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று எயிற் கோட்டம். அக்கோட்டத்தின் தலைநகராக விளங்கியது காஞ்சி. எயில் என்ற சொல்லுக்குக் கோட்டை என்று பொருள்.

காஞ்சியின் எயில் நெடுந்தொலைவிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்குத் தோகை மயிலைப்போல் இருந்தது. நகரின் இருபுறமும் இருந்த ஏரிகள் மயிலின் இறகு போலவும், அடத்தியான காடு மயிலின் தோகையைப் போலவும், கோட்டைமதிர்கவர் மயிலின் வயிறு போலவும், சின்ன காஞ்சிபுரம் அதன் தலை போலவும் தோற்றமளித்தன. இதனால் காஞ்சியைப் புலவர் தோகை மயில் எனப் புனைந்துரைத்துள்ளனர்.

சில வீதிகளில் வீதி மட்டத்தைவிட வீடுகள் ஓர் ஆள் உயரத்துக்கு மேற்பட்ட தளத்தில் காணப்படுகின்றன. தேரோடும்

தெருக்கள் குழிந்திருக்க வேண்டும் என்னும் பண்டைக்கால நகரமைப்புத் திட்டப்படி பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் நான்கு திருவ்திகளும் அமைக்கப்பட்டன. வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்து இறைவன் திருவுலாவரும் தேரைப் பார்ப்பதற்கு இந்த அமைப்பு உதவுகிறது. எவ்வளவு மழை பெய்தாலும் இந்த நான்கு திருவ்திகளிலும் தண்ணீர் தேங்குவதில்லை.

தெருப் பெயர்கள் : காஞ்சிபுரத்தில் தெருப் பெயர்கள் அதன் பழமையை நினைவூட்டுகின்றன.

கோவிலின் பெயரால் ஏற்பட்ட தெருக்கள் பல இடங்களில் உள்ளன. சான்று விளக்கொளிப் பெருமாள் கோயில் தெரு, பச்சை வண்ணப் பெருமாள் கோயில் தெரு, பாண்டவர் பெருமாள் கோயில் தெரு, உலகளந்தார் கோயில் தெரு, புத்தர் கோயில் தெரு, இப்போது காமாட்சி அம்மன் சந்நிதித் தெரு என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது.

பெருமக்கள் பெயரால் சில தெருக்கள் அமைந்துள்ளன. புத்தர் சேரி இப்போது புத்தேரியாகி விட்டது. திருக்கச்சி நம்பி பெயரால் ஒரு தெரு உண்டு. மணிமேகலை தொடர்புடைய இரண்டு தெருக்கள் உள்ளன. ஒன்று அமுதுபடி தெரு. மற்றொன்று அறப் பெருஞ் செல்வி தெரு.

மணிமேகலையின் ஞானகுருவாகிய அறவண அடிகள் பெயரால் அமைந்திருக்கக்கூடிய 'அறவணன் சேரி' இப்போது 'அறப்பணஞ்சேரி' ஆகிவிட்டது.

ஹைதர் அலி பட்டறை வைத்திருந்த பகுதி ஐதர் பட்டறைத் தெரு என்ற பெயரில் இருந்து வருகிறது. விஜயநகர அரசர்களின் திவானாக இருந்த லிங்கப்பையர் பெயரை ஒரு தெரு நினைவுபடுத்துகிறது.

செங்கழுநீர்ப் பூக்கள் பூக்கும் இம்மாவட்டத்தில் செங்கழுநீர்ப்பட்டு என்ற ஊர் இருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்தில் செங்கழுநீரோடைத் தெரு என்ற ஒரு தெரு இருக்கிறது. லிங்கப்பையர் வெட்டிய மஞ்சள் நீர்க் கால்வாய் என்ற பெயரில் ஒரு கால்வாய் உண்டு. இது தக்கவாறு பேணப்பட வில்லை. அருளாளப் பெருமாள் (வரதராஜப் பெருமாள்)

கோயில் கொண்டுள்ள சின்ன காஞ்சிபுரத்தில் அருளாளன் புத்தேரி இருக்கிறது. இது இப்போது அல்லாபுடை ஏரி என்று வழங்கிவருகிறது.

தலைநகராகப் பல்வேறு ஆட்சிகளில் காஞ்சிபுரம் இருந்ததால், யானை கட்டும் தெரு, பட்டாளத் தெரு, காவலர் தெரு முதலியன ஏற்பட்டுள்ளன. பல்வகைத் தொழிலாளர் வாழ்ந்த பகுதிகள் சாலியர் தெரு. நிமந்தக்காரர். (கொத்தனார்) தெரு முதலிய பெயர்களைப் பெற்றுள்ளன.

வரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் மலையாள நாச்சியார் என்று ஓர் அம்மன் இருக்கிறது. மலையாள நாடுபோலத் தோட்டங்கள் சூழ்ந்த வீடுகள் உள்ள ஒரு தெரு மலையாளத் தெரு என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

வடமொழி : வட சொல்லுக்கும் தென் சொல்லுக்கும் வரம்பாய் விளங்கும் காஞ்சி என்ற கருத்துப்படக் காஞ்சிப் புராணத்தில் கூறப்பெற்றிருக்கிறது.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக வடமொழிக் கல்வி இங்கு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. பல்லவர் காலத்தில் விந்தியப்புகழ்பெற்ற பெரிய வடமொழிக் கல்லூரி-காஞ்சி கடிகா-என்ற பெயரில் சிறந்திருந்தது என்று செப்புப் பட்டயங்களும் கல்வெட்டுக்களும் கூறுகின்றன. ஆதிசங்கரர் காமகோடி பீடத்தைக் காஞ்சியில் நிறுவினார். அரசியல் அறிஞரான கௌடில்யரும், வைணவ தத்துவங்களுக்கு விளக்கத் தந்த இராமநுசரும் கல்வி பயின்றது இங்கேயே. ஆனந்த தீர்த்தரின் துவைத மடமும், 15ஆம் நற்றாண்டில் குஜராத் திலிருந்து இங்கு வந்த வல்லபாச்சாரியார் வழியினர், பச்சையப் பள்ளல் ஆகியோர் நிறுவிய வடமொழிக் கல்வி நிலையங்களும் இன்றும் உள்ளன. வடமொழியில் பெரும் புலவரான வேதாந்த தேசிகர், அரசனி பலய் வேங்கடாத்வரி, வக்கயேந்திர முத்துசாமி தீட்சிதர் ஆகியோரும் இங்கு வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

இவர்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகக் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டில் பதஞ்சலி முனிவர் இயற்றிய நூலான பதஞ்சலி மாபாடியம் காஞ்சியில் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மகேந்திரவர்ம பல்லவன் மத்த விலாச பிரகசனம் என்ற நகைச் சுவை நாடகத்தை கி.பி. ஏாம் நூற்றாண்டில் ஆக்கினான். இந்நூல்கள் காஞ்சிபுரத்தைப் பற்றிய பல செய்திகளைத் தெரிவிக்கின்றன.

இந் நாளிலும் காஞ்சிபுரத்து அக்கிரகாரங்களில் வடமொழியில் தலைசிறந்த கல்வியாளர்கள் வாழ்கின்றனர். ஐந்நூறுக்கு மேற்பட்ட வடமொழி நூல்களை வெளியிட்டுள்ள பிரதிவாதி பயங்கரம் அன்னங்கராச்சாரியார் 1920 முதல் வடமொழிப் பாடசாலையையும், வடமொழியில் பல இதழ்களையும் நடத்தி வருகின்றார்.

தமிழ் : பெரும்பாணாற்றுப்படை, மணிமேகலை, திருமங்கையாழ்வாரின் ரெய திருமொழி, கலிங்கத்துப்பரணி, சேக்கிழார் பெரிய புராணம், திருப்புகழ் ஆகிய நூல்கள் காஞ்சிபுரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

மூவர் தேவாரங்களிலும் இத்தலத்துக்குப் பல பதிகங்கள் உள்ளன. பல நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் இங்கே பிறந்திருக்கின்றனர். கம்பனுடைய பெயர் இவ்வூரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஏகம்பன் (ஏகாம்பரன்) என்பதன் சிதைவே என்று கூறுவர். கம்பன் இவ்வூரில் வாழ்ந்தபோது வழிபட்டதாகக் கருதப்படும் சரகவதி திருவுருவம் ராஜ வீதியில் இருக்கிறது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்பசிவாசாரியார் இயற்றிய கந்தபுராணம் இவ்வூர்க் குமரகோட்டத்தில் அரங்கேற்றப் பெற்றது. தேவாரத்தை முதலில் அச்சிட்டவர் காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார் ஆவார். அவரிடம் கல்வி பயின்ற பலர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தக்கவாறு உதவியுள்ளனர். திராவிட மாபாடியம் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் காஞ்சியில் பல்லாண்டுகள் தங்கிக் காஞ்சிப் புராணம் பாடியுள்ளார்.

20ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியத்திலும் காஞ்சி இடம் பெற்றிருக்கிறது. 'காசி நகர்ப் புலவர் பேசுமுரைதான் காஞ்சியில் கேட்பதற்கோர் கருவி செய்வோம்' என்பது பாரதி பாடல். காசிப் புலவரின் பேச்சை மதிக்கவல்ல கலைத்திறம் காஞ்சிக்கே உண்டு என்று கவியரசர் பாரதியும் கருதினார் என்பது இதனால் விளங்குகிறது.

பல நூற்றாண்டுகளாக அரசியல் தலைநகராய் இருந்தமையால் காஞ்சியில் தொன்றுதொட்டுப் புலவர்களும் புரவலர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் சமயச் சான்றோர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர். கடந்த சில நூற்றாண்டுகளின் வரலாற்றை

ஆராய்ந்தாலும் இந்தச் சிறப்பு புலனாகும். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியில் ஆங்கிலேயரிடம் துபாஷாக இருந்த பச்சையப்ப முதலியார் (1754-1794) பெருஞ்செல்வத்தைக் கல்விக்கும் கோயில் திருப்பணிகளுக்கும் செலவிட்டுக் கண்கண்ட வள்ளலாக இன்றும் மக்கள் உள்ளங்களிலே நின்று நிலவுகிறார். காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் இவரது அறக்கட்டளைகள் உண்டு.

அரசியல் துறையில் காஞ்சிபுரத்தின் சிறப்பைப்பற்றி நூலின் பிறிதொரு பகுதியில் கூறியுள்ளோம். அறிஞர் அண்ணா இவ்வூரினர்.

பௌத்தம் : கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு வரை பௌத்த மதத்துப் பேரறிஞர்களெல்லாம் ஒருங்கே காஞ்சியில் காணப்பட்டனர். கி.மு. ஐந்தாம் நற்றாண்டில் காஞ்சிபுரம் மக்கள் கௌதம புத்தரால் இம்மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. கி.மு. 100இல் தம்மபதா என்ற துறவியும், கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் அறவண அடிகளும் இங்கு வாழ்ந்தனர். ஹினயான பௌத்த தத்துவ நூல்களை எழுதிச் சீனாவிலும் திபேத்திலும் ஜப்பானிலும் இன்றும் பாராட்டப்படும் தின்னாகர் கச்சியிலேயே கல்வி கற்றார்.

குப்தப் பேரரசர்களால் நிறுவப்பெற்ற நாளந்தா பல்கலைக்கழகத் தலைவராயும் பேராசிரியராயும் இருந்த தர்மபாலர் காஞ்சிபுரத்தினர் என்று வரலாறு கூறுகிறது.

சீனாவில் இருந்த பௌத்த மடங்கள் அனைத்துக்கும் தலைவராக விளங்கிய போதி தர்மர் காஞ்சியின் இளவரசராக இருந்து, கி.பி. 520இல் இங்கிருந்து சீனாவுக்குச் சென்றார். சீனாவிலும் ஜப்பானிலும் பரவியுள்ள தியானபௌத்தம் அல்லது கென் பௌத்தம் என்ற பௌத்த மதப் பிரிவைத் தோற்றுவித்தவரும் இவரே. கொரியாவில் பௌத்தம் பரவியதும் இவரால்தான்.

கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இங்கு வந்த யுவான்கவாங் என்ற சீன யாத்திரிகன் இக் காஞ்சிபுரத்தில் அப்போது 100 பௌத்த மடங்களும், பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பௌத்தத் துறவிகளும் இருந்ததாக எழுதியிருக்கிறார்.

சீனம் முதலிய நாடுகளில் பௌத்தத்தைப் பரப்பிய முதல் நால்வர் காஞ்சிபுரத்தாரே. இவருள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் நரசிங்கவர்ம பல்லவர் காலத்தவரான வச்சரபோதி என்பார் ஆவார். மலேயா வாழ் சீனர் இன்றும் காஞ்சிபுரம் என்று கேட்ட அளவில்

மரியாதை செலுத்துகின்றனர். தம்மபதாவின் படம் மலேயா நாட்டுச் சீனர் பலரது இல்லங்களை அணி செய்கிறது. பௌத்தப் பேரறிஞர்களின் அறிவுக் கூடமாக அமைந்ததால், காஞ்சி, உலகெங்கும் ஒலிக்கும் பெயராயிற்று.

நகரேஷு காஞ்சி : மகாகவி காளிதாஸன் இந்நகரின் சிறப்புக் கருதி நகரம் என்பது காஞ்சிதான் என்ற பொருள் பட நகரேஷு காஞ்சி என்று குறிப்பிட்டான்.

இந்துக்களுக்கு முக்தி தருவன ஏழு தலங்கள். அவையாவன: அயோத்யா, மத்ரா, ஹரித்வார், காசி, அவந்திகா, துவாரகை, காஞ்சிபுரம். அவற்றுள் மூன்று சிவ தலங்களாகவும், மூன்று வைணவ தலங்களாகவும், காஞ்சி ஒன்று மட்டுமே சிவ-விஷ்ணு தலங்களைக் கொண்டிருப்பதும் கூர்ந்து நோக்கத் தக்கது.

ஐம்பூத தலங்களில் காஞ்சிபுரம் ஒன்று. ஏகம்பநாதர் கோயிலில் இருப்பது பிருத்தவி லிங்கம் ஆகும்.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அமைத்த ஐந்து பீடங்களுள் ஒன்று காஞ்சியில் நிறுவப்பெற்றது. இது 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சோழநாட்டுக்கு மாற்றப்பட்ட பின்னரும், இன்றளவும் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி என்றே அந்த ஆதினத் தலைவர்கள் அழைக்கப்பட்டு வருவது, காஞ்சியின் சிறப்பை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. சங்கர மடம், அகோபில மடம், வானமாமலை மடம், உத்தராதி மடம், உதாசி மடம் போன்ற ஆதீனங்களின் கிளை மடங்களும் இந்நகரில் உள்ளன.

சமயத் துறையில் இவ்வளவு பெருமை பெற்றிருப்பதால் நாள்தோறும் ஏதாவது ஒரு கோயிலில் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டே யிருக்கிறது. இதனால், 'விழவறாத் திருக்காஞ்சி' என்று ஒரு புலவர் பாடியுள்ளார்.

தென்கலை வடகலைச் சண்டைகளால் திருவிழாக்களை அமைதியாக நடத்துவது காஞ்சிபுரம் போலீசின் முக்கிய கடமையாக இருந்து வருகிறது.

திருவிழாக்களைக் கண்டு களிக்கவும், எண்ணற்ற கோயில்களை வழிபடவும் நாள்தோறும் சில ஆயிரம் மக்கள் காஞ்சிக்கு வருகின்றனர். இவர்கள் தங்குவதற்காக முன்னோர்களால் கட்டப்பெற்ற சத்திரங்களில் சில இன்னும் இருக்கின்றன. அரசர்கள் கட்டிய சத்திரங்கள், ஆதீனங்கள் அமைத்த சத்திரங்கள், பல சமூகங்கள் தம்

இனத்தவர்க்கே என்று ஏற்படுத்திய சத்திரங்கள் - இப்படிப்பல சத்திரங்கள் உள்ளன. குஜராத்தி சத்திரம் போன்று பல சத்திரங்கள் வட இந்தியர்களால் கட்டப் பெற்றிருக்கின்றன. காஞ்சிபுரம் ஜவுளி வணிகர் பொது நிதியிலிருந்து ஜவுளிக்கடை சத்திரம் கட்டப்பெற்று நன்கு நடைபெற்று வருகிறது.

தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களும், மங்களா சாசனம் பெற்ற திவ்யதேசங்களும் இந்நகரில் பல உள்ளன. இக்கோயில்களைப் பற்றி இனி, தனித்தனியே கூறுவோம்.

காஞ்சிபுரத்தில் 108 பெருமாள் கோயில்களும், 1008 சிவன் கோயில்களும் இருந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இன்று பல கோயில்களில் காணப்படும் திருவுருவங்களும் சந்நிதிகளும் தனித்தனிக் கோயில்களாக இருந்ததாகவும், அவற்றைச் சுற்றிப் பெரு மதில் எழுப்பப் பெற்றதாகவும், அவற்றையெல்லாம் தனித்தனியே எண்ணினால் 108 பெருமாள் கோயில்களும், 1008 சிவன் கோயில்களும் இருக்கும் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் சதாசிவ பண்டாரத்தார் ஒருமுறை என்னிடம் கூறினார். இப்போது உள்ள கோயில்களின் எண்ணிக்கை 124. பெரிய கோயில்கள் 40க்குமேல் இருக்கும். இவற்றுள் 20 கோயில்கள் பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை.

பல்லவர் கோயில்கள் கதை வேலை நிறைந்தன. இத்தகைய பழமையான கோயில்களைப் பாதுகாக்கத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை முனைந்துள்ளது. இவை மேலும் அழிவுறாமலும் நன்னிலையில் இருக்கவும் விழிப்புடன் கவனிக்கவேண்டுவது அரசாங்கத்தார் பெருங்கடமையாகும். மாநில அரசாங்கத்தார் தனியே தொல் பொருள் துறை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உயர்ந்த கோபுரங்கள் பல இடங்களில் இருப்பதால் இவற்றின் தொகுப்பான தோற்றம் நெடுஞ்சாலையிலிருந்து பார்க்கும்போது எந்தத் திக்கிலும் காஞ்சிபுரத்துக்கு எட்டுமைல் முன்னரே நல்லதொரு காட்சியாக அமைந்து நல்லோர் உள்ளங்களிலே நிலைத்துவிடுகிறது.

முஸ்லிம் ஆட்சி : முஸ்லிம்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தபோது காஞ்சியில் 12 மசூதிகள் கட்டப்பெற்றன. இவற்றுள் பழமையானது ஏகாம்பரநாதர் கோயிலுக்கு எதிரில் இருப்பதாகும். இது மசூதியாக்கப்பட்ட கோயில், வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலுக்கு அருகேயும் இத்தகைய மசூதி ஒன்று இருக்கிறது. இவற்றில் பாரசீக

மொழியில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் முஸ்லிம் ஆட்சியின் வரலாற்றை ஓரளவு கூறுகின்றன.

ஏகாம்பரநாதர் கோயில் : காஞ்சிபுரத்திலுள்ள இறைவர்களுள் முதன்மையானவர் கச்சியேகம்பரே. அவருடைய கோயில்தான் காஞ்சிபுரத்திலேயே மிகப் பெரிய கோயில். இது பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது. பரப்பு 30 ஏக்கர். 7ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது. கி.பி. 1509இல் கிருஷ்ண தேவராயரால் 9 நிலைகளுடைய தென் கோபுரம் கட்டப்பெற்றது. இதன் உயரம் 192 அடி (சென்னையிலுள்ள கலங்கரை விளக்கத்தின் உயரம் 160 அடி) இக்கோபுரத்தின் மீதிருந்து, காஞ்சி நகரைக் காண்பது கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாய் அமையும். இந்த வாயிலில் பொருத்தப்பட்டிருக்கிற கதவு 7ஆம் உயரம் இருக்கும். இவ்வளவு பெரிய கதவை எப்படித்தான் நிலை நிறுத்தினரோ!

7ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையே இக்கோயில் விரிவாக்கப் பெற்றிருக்கிறது. வாயில்கள் நேருக்கு நேராக இல்லை. கோபுரங்களும் ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரில் அமையக் காணோம். கருவறை மட்டும் பழமையானது என்றும், பிற பகுதிகள் பல அரசர்களால் வெவ்வேறு காலங்களில் கட்டப் பெற்றன என்றும் தெரிகிறது. புத்தர் கோயில் ஒன்றை இடித்து அதன் கவர் இக்கோயிலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் கருதப்படுகிறது. இரண்டாவது மைசூர்ப் போர் நடைபெற்றபோது ஆங்கிலேயர் இக்கோயிலைக் கோட்டையாகப் பயன்படுத்தினர்.

இறைவன் பெயர் ஏகாம்பரநாதர். இறைவி ஏலவார் குழலி. அம்மை, மணலை லிங்க வடிவில் அமைத்து வழிபட்டபோது கம்பையாறு பெருக்கெடுத்து வந்தது. அப்போது மணல் லிங்கத்தின் உருவம் அழியாதிருக்க உமை அதைத்தழுவிக்கொண்டாள். அதனால் இறைவன் திருமேனியில் அம்மையின் மார்புத் தழும்பும் வளைத்தழும்பும் படிந்ததாகக் காஞ்சிப் புராணம் கூறுகிறது. இதுபற்றிய விவரங்களைக் காஞ்சிப்புராணம் தழுவக் குழைந்த படலத்தில் காண்க. திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களாசாசனம் செய்யப் பெற்ற பெருமாள் சந்நிதியும் இப்பெரிய சிவன் கோயிலில் இருக்கிறது. விஜயநகர அரசர்கள் கட்டிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் பல தூண்கள் அழிந்து இப்பொழுது 616 கால்கள் மட்டுமே உள்ளன. வெள்ளித்தங்க மூலாம்

பூசப்பட்ட வாகனங்களும், பச்சையப்ப முதலியார் கட்டிய கலியாண மண்டபமும் அதில் அமைக்கப்பட்ட அவரது திருவுருவமும், மாவடி பிரகாரத்திலுள்ள திருமுறைக் கோயிலும், கரிகால்ச் சோழனின் திருவுருவமும் இங்குக் காணத்தக்கன. மோஹஞ்சதாரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற ஆவுடையாரில்லா லிங்கம் இக்கோயிலில் உளது. நிலாத் திங்கள் துண்டத்தான் என்ற திருமால் திருவுருவமும் இக்கோயிலில் காணப்படுகிறது.

இக்கோயிலில் நடைபெறும் பெரிய திருவிழா பங்குனி உத்திர நாளில் நடைபெறும் திருக்கல்யாணம் ஆகும். அன்று இறைவர்க்கும் இறைவிக்கும் திருமணம் நிகழும் இடத்திலேயே ஏழை மக்களும், பிறர்க்குத் தெரியாதவாறு திடீரென்று திருமணம் முடிக்க விரும்பும் கருத்தொருமித்த காதலர்களும் தாலிகட்டிக் கொள்வர். இத்திருமணங்கள் சட்டப்படி செல்லுபடியாகின்றன.

ஏகம்பம் என்பது ஏகாம்பரத்தின் மருஉ. இச்சொல் இக்கோயிலிலுள்ள மாமரத்தைக் குறிக்கும். நால்வகைச் சுவையுள்ள மாம்பழங்கள் ஒரே மரத்தில் கிடைக்கின்றன. சுந்தரர் இழந்த கண்ணைப் பெற்றுத் தேவாரம் பாடிய தலம் இதுவே. சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் பதிகங்களிலும், மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்திலும் இத்தலம் போற்றப்படுகிறது. கச்சிமயானம் என்னும் வைப்புத்தலம் இதுவேயாகும்.

வரதராசப் பெருமாள் கோயில் : காஞ்சியிலுள்ள கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் செல்வச் செழிப்பு மிக்கது இக்கோயிலே. இந்நகரிலுள்ள வைணவர் கோயில்களுள் இதுவே பெரியது. கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலை அருளாளப் பெருமாள் கோயில் என்று வழங்குகின்றன. இவ்வொரு கோயிலில் மட்டும் 357 கல்வெட்டுக்கள் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கோயில் சின்ன காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது. எடுப்பான தோற்ற முடையது. ஆழ்வார்களாலும் வேதாந்த தேசிகராலும் மங்களா சாசனம் செய்யப்பெற்றது. வைகாசிப் பெளர்ணமியில் நடைபெறும் கருட சேவைக்குப் பல்லாயிர மக்கள் ஊரெங்கிலிருந்து வருவர்.

விசயநகர் அரசர்கள் காலத்துக் கட்டப்பெற்ற கல்யாண மண்டபம் இக்கோயிலில் முதல் பிரகாரத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இதன் நூறு தூண்களும் நுட்பமான வேலைப்பாடுடையவை. மன்மதன் ரதி காம லீலைகள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மண்டபத்துள் விஜயநகர அரசர்களுக்குச் சிறப்பான ஆமை உருவம் பதித்த மண்டபம் இருக்கிறது. ஆங்காங்கே விசய நகர அரசர்களின் இலச்சினையான பன்றி உருவம் காணப்படுகிறது.

இக்கோயிலில் ஆழ்வார் பலருக்குச் சந்நிதிகளும் நந்தவனங்களும் உள்ளன. வளத்தில் தன்னிகரற்று விளங்கும் இத்தோப்பு கண்டவரை மயக்கும் தன்மையது. தங்கப் பல்லி, பல மொழிகளில் கல்வெட்டுக்கள் ஆகியவையும் ஒவ்வொருவரும் பார்க்க வேண்டியவையாகும். இக்கோயிலைக் கோட்டையாகப் பயன்படுத்திய இராபர்ட்டுக் கிளைவ் காணிக்கை கொடுத்த ஒரு கிரீடமும், பிளேஸ் என்ற ஆங்கில கலெக்டர் அன்பளித்த அணிகலன்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. ஒவ்வொரு திருவிழாவுக்கும் பெருமாளுக்கு இவற்றை அணிவிக்கிறார்கள்.

இக்கோயிலில் சந்நிதிகள் நேருக்கு நேராக இல்லை. வரதராசப் பெருமாள் திருக்கச்சி நம்பிக்குக் காட்சி கொடுத்ததாகக் கூறுவர்.

வரதராசப் பெருமாள் திருவுலா வரும்போது அப்பெருமானுக்கு முன்பு தென்கலை வைணவர் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தை ஒதிக் கொண்டு செல்ல, இறைவனுக்குப் பின்னே வடமொழி வேதம் ஒதுவோர் செல்வது வழக்கம். 'பைந்தமிழ் பின் சென்ற பச்சைப் பசங் கொண்டலே' என்பது இலக்கியம்.

1890க்கு முன் இக்கோயில் தென்கலைக் கோயிலாக இருந்து, பிறகு வடகலைக் கோயிலாயிற்று. இடித்ததுபோக தென்கலை நாமம் 65 இடங்களில் கருங்கல்லில் காணப்படுகிறது. இக்கோயிலைப்பற்றி, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்றது. தீர்ப்புப்படி, சீசயிலேசு என்ற தனியன் (சிறப்புப் பாயிரம்) சொல்லிப் பிறகு திருவாய் மொழி ஒதப்படுகிறது.

இக்கோயில் மடப்பள்ளியில் காஞ்சிபுரம் இட்டளி தயாரிக்கப்படுகிறது. பச்சையரிசி, உளுத்தம் பருப்பு, சீரகம், உப்பு, மிளகு, பெருங்காயம், நெய், தயிர் ஆகியவற்றை நல்லெண்ணெயுடன் மாவிலேயே கலந்து செய்கின்றனர். இந்த இட்டளியை ஒருவாரம் கழித்துக்கூட உண்ணலாம்.

கயிலாச நாதர் கோயில் : பல்லவர்களுடைய சிறந்த சிற்ப வேலைக்குச் சான்றாக உள்ள கோயில்களுள் இது முதலிடம் பெறுகிறது.

இக்கோயில் பெரிய காஞ்சிபுரத்தின் மேற்கு எல்லையில் இருக்கிறது. இது கி.பி.700 முதல் 720 வரை பல்லவ மன்னனாக இருந்த இராஜசிம்மனால் கட்டப் பெற்றது. அவன் காலத்தில் சிற்பக்கலை சிறந்து விளங்கியதால் இக்கோயிலும் கலைப் பொலிவுடன் திகழ்கிறது. தொலைவிலிருந்து பார்த்தாலே கயிலாயமலை போன்ற தோற்றம் தெரிகிறது என்று கயிலாயத்தைக் கண்டவரும், இமய மலையின் அடிவாரத்தில் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவருமாகிய விபுலானந்த அடிகள் கூறியுள்ளார்.

இக்கோயிலை ஆர்வமுடன் கட்டிய பல்லவ மன்னன் கனவில் சிவபெருமான் தோன்றி, “நீ கட்டிய கோயிலுக்குத் திருமுழுக்குச் செய்யும் நாளில் யான் வர இயலாது. அன்று வேறொரு பெரியார் கட்டியுள்ள பெரும் கோயிலில் எழுந்தருள வேண்டும்” என்று சொல்லி, பூசலார் நாயனார் மனக்கோயிலின் மாட்சியை வையகமறியச் செய்த வரலாறு, சேக்கிழார் வாக்கால் விளங்குகிறது.

இங்கு 16 பட்டையுள்ள சிவலிங்கம் இருக்கிறது. இந்த லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள திருச்சுற்று மிகவும் குறுகலானது. சுற்றின் நுழைவாயிலுக்குள் படுத்துத்தான் உள்ளே செல்லவேண்டும். வெளிமதிலை வலம் வந்து யாளித் தூண்களையும் வீரர் வடிவங்களையும் காணலாம். வாயிலில் $4\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2}$ அடி அளவில் அமைந்த பத்துக் கற்கோயில்கள் தனித்தனியே இருக்கின்றன. இவ்வாறு பல கோயில்கள் உள்ளேயு் இருந்தன. ஆனால், இவை தொகுப்பாய் இருப்பதால் அவற்றைக் காண்பார் ஈடுபட்டுச் சிந்தனை செய்வதில்லை. அவையாவும் தனித்தனிக் கோயில்களாக இருந்தன.

இவற்றில் பழமையானது அகத்தியர் கோயில், இக்கோயிலே தமிழ் நாட்டில் அகத்தியருக்கு எடுக்கப் பெற்ற முதற் கோயில் என்பது கல்வெட்டறிஞர் சதாசிவ பண்டாரத்தார் முடிபாகும். இச்சிறு கோயில்களின் சிற்பச் சிறப்பும், பொலிவுள்ள உருவங்களின் அழகும் உட்கோயிலில் செதுக்கப்பட்டுள்ள யாழ் வாசிக்கும் சிற்பங்களும், சாளுக்கியக் கல்வெட்டும் ஒவ்வொருவரும் காணவேண்டியவை. சிவனுடைய சோமாஸ்கந்த வடிவம் சிதைந்த நிலையில் இருப்பினும் அஜந்தாவின் சிற்பச் சிறப்பை நினைவூட்டுகிறது.

இக்கோயிலில் வேலை செய்த சிற்பிகளைச் சிறையிட்டுச் சாளுக்கிய அரசன் தன் நாட்டில் இவ்வாறே கோயில் அமைத்தாக வரலாறு உண்டு.

கயிலாசநாதர் கோயிலுக்கு அருகே அனே தங்காபதம் என்ற கோயில் இருக்கிறது. இங்கு வழிபடுபவர்கள் கல்விச் செல்வத்தை மிகுதியாகப் பெறுவர் என்பது நம்பிக்கை. இச்சிவன் கோயில் 11ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முதல் குலோத்துங்க சோழனால் கட்டப்பெற்றது. இக்கோயிலில் வழிபட்டு இசையாற்றல் பெற்றவரே காஞ்சிபுரம் நயினாப் பிள்ளை என்பர். இக்கோயில், வட இந்தியாவிலுள்ள அனேதங்காபதம் என்ற சிவன் கோயில் நினைவாகக் கட்டப்பெற்றது. இவ்வடநாட்டுக் கோயில் சம்பந்தர் தேவாரம் பெற்றது.

சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் கோயில் : காஞ்சிபுரத்தில் மிகப் பழமையான கோயில் இதுவே. யதோத்த காரிப்பெருமாள் கோயில் என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு. பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும் பதஞ்சலி மாபாடியத்திலும் இது குறிப்பிடப்படுகிறது.

இக்கோயில் திருக்கச்சி நம்பி தெருவிற்கு அருகில் அமைந்திருக்கிறது.

திருமழிசை ஆழ்வார், அவருடைய சீடராகிய கணி கண்ணர் ஆகியோருடைய வரலாற்றோடு இந்தக் கோயில் இணைந்தது. அடியார் சொன்ன வண்ணம் ஓரிருக்கை என்ற இடத்திற்கு இறைவன் சென்று பின்னர் ஆழ்வாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கக் காஞ்சிக்குத்

திரும்பியதாக வரலாறு. இவ்விழா தை மக நட்சத்திரத்தில் நடைபெறுகிறது.

இக்கோயிலுக்குத் திருவெஃகா என்ற பெயரும் உண்டு. வெஃகா என்பது வேகவதி என்பதன் மருஉமொழி.

காமாட்சியம்மன் கோயில் : காஞ்சிபுரத்தில் பல சிவன் கோயில்கள் இருப்பினும் அவற்றில் அம்மனுக்குத் தனிச் சந்நிதி கிடையாது. தனிக் கோயில் அமைந்த காமாட்சியம்மனின் மாட்சி மிகப் பெரிது. காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலாட்சி என்ற சொற்றொடர் இந்த அம்மன்பால் மக்களுக்குள்ள ஈடுபாட்டைத் தெரிவிக்கிறது.

இக்கோயில் பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் இரயில் நிலையத்திலிருந்து சிறு தொலைவில் மேற்குத்திக்கில் இருக்கிறது.

இக்கோயிலில் பங்காரு காமாட்சி அல்லது சொர்ண காமாட்சி என்ற தங்கத்தால் ஆன உற்சவத் திருஉருவம் இருந்தது. ஹைதர் அலி அந்தத் திருவுருவத்தைக் கைப்பற்ற 1767இல் முயன்றான். அதை அறிந்த நாயக்க அரசர்கள் தங்கத் திருவுருவத்தைத் தங்கள் தஞ்சைக்குத் தந்திரமாகக் கொண்டுபோயினர். அத்திருவுருவம் தஞ்சை நகரில் மேலை வீதியில் அதற்கெனக் கட்டப்பெற்ற காமாட்சியம்மன் கோயிலில் இருக்கிறது. 1941ஆம் ஆண்டில் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் இந்தத் திருவுருவத்தின் சாயலாகப் பாதங்களை மட்டும் செய்து காஞ்சியில் வைத்திருக்கிறார். இந்தப் பாதங்களைப் பார்க்கும்போது, 'பாதங்கள் இவையெனில் படிவங்கள் எப்படியோ?' என்ற இலக்கிய அடிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

ஆதி சங்கரர் தம் ஆதீனத்தை 8ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கோயிலிலேயே நிறுவினர். சங்கரர் திருவுருவம் இங்கு உண்டு. முழு நிலா நாளில் சங்கரர் வீதி உலா வரும் விழா நடைபெறுகிறது. சங்கராச்சாரியார் மடம் 1686 வரை இவ்வூரிலேயே இருந்தது.

இக்கோயிலில் துவாரபாலகியின் திருவுருவத்தைத் தட்டினால் இசையொலி கேட்கிறது. கோயில் ஓம் என்ற அமைப்பில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளிக் கிழமைகளில் எள் விழ இடம் இராது. பௌத்த சமய அடையாளங்கள் இக்கோயிலில் காணப்படுவதும், மணிமேகலை வரலாற்றுக்கும் இக்கோயிலுக்கும் தொடர்புண்டு என்ற செவிவழிச் செய்தி நிலவுவதும், கோயிலின் அருகே பௌத்தத்

திருவுருவங்கள் இருப்பதும், இக்கோயில் 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதும் சிந்தனைக்குரியன.

அருகேயுள்ள கௌசிகேசுவரர் கோயிலில் உள்ள லிங்கத்தைக் காசியில் போல எல்லோருமே தொட்டு வழிபடுகின்றனர்.

காமாட்சியம்மன் கோயிலைச் சுற்றியே நான்கு இராஜ வீதிகளும் அமைந்திருப்பதால் திருவுலாப் புறப்படும் சைவ வைணவ இறை யுருவங்கள் அனைத்தும் காமாட்சியம்மனைச் சுற்றியே வருகின்றன.

கருமாறிப் பாய்தல் என்ற திருவிழா இக்கோயிலில் ஒரு காலத்தில் நடைபெற்றது. கச்சியில் காண்பதற்கு அரிய காட்சியென்று இதைப்பற்றிச் சில நூல்களில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது.

உலகளந்த பெருமாள் கோயில் : திருவூரகம், திருநீரகம், திருக்காரகம், திருக்கார்வானம் முதலியவற்றோடு சேர்ந்து இக் கோயிலில் மங்களாசாசனம் பெற்ற ஐந்து தலங்கள் உள்ளன. எனவே, இது வைணவர்களுக்கு மிக முக்கியமான பதியாகும். வைகுந்த ஏகாதசி இக்கோயிலில் பெரிய திருவிழா.

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர் இக்கோயிலில் அர்ச்சகராக இருந்தார் என்று கூறுவர்.

கரிகாலச் சோழன் இக்கோயிலில் கட்டியதாகச் சொல்லப்படும் மண்டபம் அழிந்துவிட்டது.

குமரகோட்டம் : பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் தேரோடும் தெருக்கள் நாற்புறமும் குழ அமைந்த முருகன் கோயில் இது. கந்த புராணம் அரங்கேற்றப்பெற்றது இங்கேயே ஆகும். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழும் இத்தலத்துக்கு உண்டு. கந்த சஷ்டி, வைகாசி விசாகத் திருவிழாக்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. கந்த சஷ்டியின்போது கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு - திருப்பனந்தாள் அருணந்தித் தம்பிரான் ஆணைப்படி - ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது. செவ்வாய் வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் கார்த்திகை விசாகம் சஷ்டி நாட்களிலும் மக்கள் திரளாக வந்து இங்குள்ள முருகன் பழனியாண்டவர் திருவுருவங்களை வழிபட்டு வருகின்றனர்.

வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் : காஞ்சிபுரத்திலுள்ள வைணவக் கோயில்களில் காலத்தால் முந்தியது இதுவே. இக்கோயில்

8ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல்லவ மன்னனான இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவனால் புதுப்பிக்கப் பெற்றது. இக்கோயில் பெரிய காஞ்சிபுரத்தின் கீழைக் கோடியில் அமைந்து பல்லவ கட்டடக் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

இக்கோயிலில் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக மூன்று விமானங்கள் உள்ளன. மேன்மாடியில் அரங்கநாதர் பள்ளி கொண்டிருக்கிறார். திருமங்கை யாழ்வார் பதிகம் உண்டு. இக்கோயிலில் திருச்சுற்று உட்புறச் சுவரில் உள்ள பல்லவர் வரலாற்றைக் குறிக்கும் சிற்பங்கள் சிறந்த வேலைப்பாடுள்ளவை. இவ்வாறு அமைந்துள்ள காட்சியை வேறு எந்தக் கோயிலிலும் காண இயலாது.

இவற்றுக்குப் புராண ஐதீகங்கள் கூறப்பட்டு வந்தன. அக்கருத்து தவறு என்பதையும், சிற்பங்கள் பல்லவ அரச பரம்பரையைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளையும் பல்லவ-சாளுக்கியப் போர்க் காட்சிகளையும் தெரிவிப்பன என்பதையும் பிரெஞ்சுக்காரரான பேராசிரியர் டூப்ரியல் 1930ஆம் ஆண்டு அளவில் நிலைநாட்டினார். இப்போது நம் நாட்டவரும் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். சமணரைக் கழுவேற்றுவது போன்ற சிற்பத்தை இக்கோயிலில் காணலாம்.

கயிலாசநாதர் கோயிலும், வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலும் ஒன்றுக்கொன்று நேராக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இவற்றை இணைக்க நேரான ஒரு சாலை இருந்தது.

திருமேற்றளி : அப்பரும் சுந்தரரும் பாடியுள்ள இத்தேவாரத் தலம் பிள்ளையார் பாலையத்தில் இருக்கிறது.

சம்பந்தர் பாடல்பெற்ற ஒரு சந்நிதியும் இக்கோயிலில் இருக்கிறது.

இறைவன் திருமேற்றளிநாதர் இறைவி காமாட்சி அம்மை தலப் பெயர் கச்சித் திருமேற்றளி.

சித்திர குப்தர் கோயில் : தமிழ்நாட்டில் சித்திர குப்தருக்கு ஏற்பட்ட கோயில் இது ஒன்றே.

இக்கோயில் பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் நெல்லுக்காரத் தெரு இரட்டை மண்டபத்துக்குக் கிழக்கே இருக்கிறது. இக்கோயில் சைவர், வைணவர் ஆகிய இரு சமயத்தார்க்கும் பொதுவானது.

சித்திர குப்தர் கேது கிரகத்தின் தலையான இறைவன் ஆவார். நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யும் செயல்களைக் கணக்கெழுதுபவர் இவரே என்பது மக்கள் நம்பிக்கை. சித்திரா பெளர்ணமி விழா இக்கோயிலில் நடைபெறுகிறது.

விளக்கொளிப் பெருமாள் கோயில் : இக்கோயில் தூப்புல் என்ற இடத்தில் அமைந்தது. திருத்தண்கா என்ற பெயரும் இந்த இடத்திற்கு உண்டு.

இங்கே மூலவராகிய திருமால் திருமகள் மண்மகள் இருவரோடும் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். ஆண்டாளுக்கும் மரகதவல்லித் தாயாருக்கும் தனிச் சந்நிதிகள் உள்ளன.

வைணவ இலக்கியங்கள் பலவற்றைத் தமிழில் தந்துள்ள தூப்புல் வேதாந்த தேசிகர் (1268-1370) இத்தலத்தில் அவதரித்தவரே. அவருக்கு இங்கு ஒரு கோயில் உண்டு.

தூப்புல் என்பது வேள்வி செய்வதற்குத் தேவைப்படும் ஒருவகைப் புல். அப்புல்லின் பெயர் புல்லி நிறைந்த இடத்துக்குக் காலப் போக்கில் பெயராக அமைந்தது.

காசி விக்ஷநாதர் கோயில்: உதய சூரியனின் ஒளி இங்குள்ள இறைவன் மீதுபடுகிறது.

ஐராவதேசுவரர் கோயில் : இது, கச்சபேசர் கோயிலுக்கு அருகே உளது. காஞ்சியிலுள்ள மிகப் பழமையான கோயில்களுள் இது ஒன்று. இது ராஜசிம்ம பல்லவன் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இங்கு 16 பட்டை விங்கம் உளது.

கச்சபேசுவரர் கோயில்: குமரக் கோட்டத்திற்கு அருகில் அமைந்துள்ள இக்கோயில் செங்குந்தர்க்குச் சிறப்பாக உரியது. இது காசியப் புத்தர் கோயிலாக இருந்தது என்பர். பௌத்த உருவம் பொறித்த கல் தூண்கள் காணப்படுகின்றன.

கண் நோய், தலைவலி ஆகியவற்றால் அல்லல்படுபவர்கள் இந்தக் கோயிலுக்கு நேர்ந்து கொள்வர். 4 முகலிங்கமும், அதன் பழமையான அமைப்பும், மகாவிஷ்ணுவுக்கு உட்கோயிலும், தல விருட்சத்தின் சுற்றுச் சுவரில் மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள பலகணியும் காணத்தக்கவை.

மதங்கேகவரர் கோயில்: வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலுக்குத் தென் மேற்கே தென்னந் தோப்புகளுக்கிடையே இக்கோயில் இருக்கிறது. இது 8ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ராஜசிம்ம பல்லவனால் கட்டப்பெற்ற சிவன் கோயில், முத்தீசுவரர் கோயிலைப் பார்த்தால் இக்கோயிலைப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இரட்டைப் பிள்ளைகள் போல இவை கட்டடக்கலையில் ஒற்றுமையாக உள்ளன. இக்கோயிலில் பூசையொன்றும் நடைபெறுவதில்லை.

முத்தீசுவரர் கோயில் : காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அழகான திருவுருவமாகிய முத்தீசுவரர் இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். இக் கோயில் வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலருகே வடமேற்கில் இருக்கிறது.

இக் கோயில் கி.பி. 730 அளவில் நந்திவர்மனால் கட்டப்பெற்றது. தரைக்கு மேல் எட்டி உயரத்தில் அமைந்த மேடை மீது கோயில் முழுவதும் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. கருவறை எட்டி சதுரமாக இருக்கிறது. கருவறையின் சுற்றுச் சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் சிவ சிற்பங்கள் சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

சொக்கீசர் கோயில் : 10ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் முதலாம் பராந்தக சோழனால் கட்டப்பெற்று முற்காலச் சோழர்களின் கட்டடக் கலையின் தனி இயல்புகளை இக்கோயில் காட்டுகிறது. இது காமாட்சியம்மன் கோயிலுக்கு அருகே உள்ளது. ஆனால், இது மிகவும் சிதைந்த நிலையில் இருப்பதால் இந்தக் கோயிலை மக்களும் அறநிலையக் குழுவினரும் புதைபொருள் துறையினரும் மறந்துவிட்டனர்.

தமிழ்நாட்டில் கொடும்பாளூரிலும் நார்த்தா மலையிலும் இலங்கையில் பொலனறுவையிலும் காணப்படும் சிவன் கோயில்கள் இதே காலத்தவை யென்று அவற்றின் அழகான அமைப்பிலிருந்து தெரிகிறது.

கருவறையின் உயரம் 20 அடி. அது 14 அடி சமசதுரமாக அமைந்து தோற்றப் பொலிவோடு இருக்கிறது. இக்கோயில் முழுவதிலும் கூரையை நிறுத்துவதற்கு மட்டும் அல்லாமல், உத்திரங்களாகப் பயன்படவும் தூண்களே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சோழ, பல்லவ, விஜயநகரக் கட்டடக் கலைகளின் தன்மைகளை ஆழ்ந்து ஆராய விரும்புவோருக்குக் காஞ்சி ஏற்ற இடம். இவற்றுள் சோழத் திருப்பணிகள் மிக அரிதாக உள்ளன. சொக்கீசர்

கோயில் அக்காலத்துச் சிற்பிகள் கருங்கல்லில் கலைத்திறனைக் காட்டும் வன்மை பெற்றிருந்ததற்குச் சான்றாகக் கட்டப்பெற்றது. ஆனால், இக்கோயிலின் பல பகுதிகள் மிகச் சதைந்த நிலையில் இருப்பதும், சில பகுதிகளில் காடு மண்டிக் கிடப்பதும், வண்டிக் கணக்கான நெல் இதன் அருகே கொண்டுவந்து கொட்டப்பட்டு அதனால் மதில் சுவருக்கு ஊறு விளைவதும் நமக்குப் பெருமை தருவதாய் இல்லை.

ஆதாரம் - டாக்டர் மீனாட்சி எழுதி அவர் இறந்த பின் இந்திய அரசாங்கத்தாரால் அச்சிடப் பெற்ற A Guide to the Architecture of Kanchi.

14. காஞ்சிபுரம் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இது காஞ்சிபுரம், மாகறல் (வடக்கு) பிரக்காக்களில் உள்ள 90 ரெவினியூ கிராமங்களும், 25 மதுரா கிராமங்களும் கொண்டது. இவற்றின் ஆட்சி 43 ஊராட்சி மன்றங்களிடம் இருக்கிறது. புஞ்சரன் தாங்கல் என்ற சிற்றூர் எந்த ஊராட்சி மன்றத்திலும் சேராது, நேரடியாக ஒன்றியத்தின் பார்வையில் இருந்து வருகிறது. செய்யாறு இந்த ஒன்றியத்தின் தென்கிழக்கில் ஓடி எல்லையாக அமைகிறது. ஒன்றியத்தின் பரப்பு 253 சதுர கி.மீ. மக்கள் தொகை, 59,028(1951).

ஒன்றிய அலுவலகத்தின் கட்டடங்கள் சிறு காவேரிப் பாக்கம் கிராமத்தில் உள்ளன.

இப்பகுதியின் முக்கிய விளைபொருள் - நெல். பாலாற்றுக் கரையில் அமைந்துள்ள ஊர்கள் வளமாக உள்ளன. கேழ்வரகு, நிலக்கடலை ஆகியவை சிறு அளவில் பயிரிடப்படுகின்றன.

தொண்டைமண்டல வேளாளர் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர்.

வளத்தோட்டம், துலுக்கன் தண்டலம், திருவீதி பள்ளம், குருவிமலை, ஆளவந்தார் மேடு என்ற பெயர்களுள்ள ஊர்கள் இந்த ஒன்றியத்தில் உள்ளன.

திருப்புள்ளுழி: காஞ்சி இரயில் நிலையத்திலிருந்து தென் மேற்கே 8கி.மீ. தொலைவில் சென்னை - பெங்களூர் சாலையில் இருக்கிறது. இவ்வூரிலுள்ள பெருமாள் கோயிலுக்கு அமாவாசை தோறும் திரளான மக்கள் செல்லுவர். புள் (பறவை) வழிபட்ட தலம். இத்தலத்துக்கு ஒரு (திவ்ய தேசப் பிரபாவம்) புராணமும் திருமங்கை

யாழ்வார் மங்களாசாசனமும் உண்டு. இவ்வூரில் நெசவுத் தொழில் மிகுதியாக நடைபெறுகிறது. மக்கள் தொகை 2,235.

வளத்தோட்டம்: இவ்வூர் பாலாற்றின் தெற்கே அமைந்து அவ்வாற்று நீர் பெற்று வரும் ஓர் ஏரியாலும் இரண்டு வாய்க்கால்களாலும் செழிப்படைந்துள்ளது. மக்கள் தொகை 760.

கூரம் : காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 10 கி.மீ. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற ஊர். மக்கள் தொகை 1,139. இராமாநுசர் காலத்தவரான கூரத்தாழ்வார் பிறந்த வைணவத்தலம். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முதலாம் பரமேசுவர வர்மன் என்ற பல்லவன் முதன் முதலில் கருங்கற்களை அடிப்படையாக இட்டு கோயிலை இங்கேதான் கட்டினான். இவ்வாறு ஏற்பட்ட பெரிய சிவன் கோயிலின் கருவறை மட்டும் இன்று இருக்கிறது. இக்கோயிலுக்கு அப்பல்லவன் செய்த தானத்தை விரித்துக் கூறுவது வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற கூரம் பட்டயம் என்பது.

பிற்காலப் பல்லவர் கட்டிய ஒரு பெருமாள் கோயில் கூரத்தில் இருக்கிறது. இதில் யாளி உருவம் உள்ள தூண்களும், கருவறையில் நின்ற கோலத்தில் விஷ்ணு திருவுருவமும், சோழர் கல்வெட்டுக்களும் உள்ளன. இங்கிருந்த மிகப் பழமையான பல்லவர்க்கும் முற்பட்ட காலத்து இறையுருவங்கள் - சாமாந்தா கோயிலில் இருந்து வருகின்றன. இவற்றை அரசாங்கக் காட்சிக்கூடத்தில் பேணுவது நலம்.

இவ்வூரில் நாயக்கமார் மிகுதி. அய்யங்கார் 10 குடும்பத்தார் மட்டுமே இவ்வூரில் உள்ளனர் ஏனையோர் சென்னைக்குக் குடியேறிவிட்டனர்.

ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலும் பங்கசவல்லித் தாயார் சந்நிதியும் கூரத்தாழ்வார் சந்நிதியும் உள்ளன. தை அத்தத்தில் கூரத்தாழ்வார்க்கு விழா எடுக்கப்படுகிறது. திருக்கார்த்திகை விளக்குப்போட ஏற்பட்ட கல்தூணும், பெருமாள் கோயில் சுற்றுச் சுவரின் வெளிப்புறத்தில் சுதை வேலை செய்யப்பட்ட உயிர்த்துடிப்பான சிற்பங்களும் காணத்தக்கன.

கூரம் செப்பேடுகளும் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளும் சென்னை எழும்பூரிலுள்ள அரசாங்க மியூசியத்திலுள்ளன. இவைபற்றிய விவரங்களைத் தென் இந்தியக் கல்வெட்டு முதல் தொகுதியிலும் மூன்றாம் தொகுதியிலும் முறையே காணலாம்.

தாமல்: தொண்டைமண்டலத்து 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று தாமல் கோட்டம். அதன் பெயர் இவ்வூரால் ஏற்பட்டது.

தாமல் காஞ்சியிலிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவு. ஆர்க்காடு சாலையில் உள்ளது. இங்குப் பாழடைந்த சிவன்கோயில் உண்டு. 15,16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விசயநகர ஆட்சிக்குட்பட்ட சிற்றரசர்கள் இவ்வூரிலிருந்து அரசாண்டனர். தாமல் பல் கண்ணனார் என்ற சங்ககாலப் புலவர் வாழ்ந்த ஊர் இதுவே. இசையுலகில் புகழ்பெற்ற டி (தாமல்) கே. பட்டம்மாள் இவ்வூரின் ஆவர்.

தலையில்லாப் பெரும்பாக்கம் : இது ரெவினியூ கிராமம். மக்கள் குடியிருப்பு இல்லை. அதனாலேயே இப்படிப் பெயர் வந்திருக்க வேண்டும் போலும்!

ஐயன் குளம் (ஐயங்கார்குளம்) : காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. வந்தவாசிச் சாலையில் செல்ல வேண்டும். இங்கிருந்து 7 கி.மீ. தொலைவில் திருப்பனங்காடு (வன்பார்த்தான் பனங்காட்டுர் என்ற தேவாரத்தலம்) என்னும் சிற்றூர் உளது.

பாலாற்றங்கரையிலிருந்து ஒன்றரை கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. 1437 மக்களில், 900 பேர் செங்குந்தர். இவர்கள் நெசவுத் தொழிலில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். ஐயங்கார் குடும்பம் ஒன்று மட்டுமே உண்டு. இறந்தவர்களை உட்கார்ந்த நிலையிலேயே புதைக்கும் வள்ளுவ பண்டார சாதியார் இவ்வூரில் உள்ளனர்.

புன்செய்யிலும் நெல் வேளாண்மை செய்வது இவ்வூரில் குறிப்பிடத் தக்கது.

காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமாள் இவ்வூர் நடைபாவாடை உற்சவத்துக்கு எழுந்தருளுவது வழக்கம். கச்சபேசுவரரும் காஞ்சியிலிருந்து ஐயங்கார் குளத்துக்கு எழுந்தருளுவது உண்டு. அந் நிகழ்ச்சி மாசி மகத்தன்று நடைபெறும்.

1961ஆம் ஆண்டு மக்கள் கணக்கெடுப்பில் இவ்வூரைப்பற்றி விரிவான அறிக்கை வெளிவந்திருக்கிறது.

கோனேரிக்குப்பம்: காஞ்சியை அணித்த ஊர்; ஏகாம்பர நாதர் கோயிலுக்குச் சமீபம் சாக்கிய நாயனார் மோட்சம் அடைந்த இடம் இதுவே. குகன்-முருகன்; எனவே குகனேரியாக இருக்கலாம். கோன்-அரசன், தலைவன், எனவே கோனேரியாகவும் இருக்கலாம்.

மாகறல் (1,481): இவ்வூர் காஞ்சிக்குத் தென்கிழக்கே 11 கி.மீ. தொலைவில் உத்திரமேரூர்ச் சாலையில் செய்யாற்றின் கரையில் இருக்கிறது.

இங்கு அடிபட்ட அழகர் கோயிலில் திருஉருவங்கள் உள்ளன. ஆதிநாதர் திருவுருவமுள்ள சிறியதொரு சமணர் கோயிலும் முருகன் கோயிலும் தனித்தனியாக இருக்கின்றன. சம்பந்தர் பாடல்பெற்ற சிவன் கோயிலும், திருமேற்கோயில் என்ற பெருமாள் கோயிலும் இவ்வூரில் இருக்கின்றன. பாண்டியர், தெலுங்குச் சோழர் கல்வெட்டுக்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன. பெருமாள் கோயில் உள்ள பகுதிக்கு திருநாராயணபுரம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது.

இவ்வூர்ச் சிவன் கோயில் தூங்காணை மாடக் கோயில். இங்குள்ள லிங்கம் உடும்பின் வால் போன்ற அமைப்புடையது. இறைவன் மாகறல்சர். இறைவி திருப்புவன நாயகி. மாசிமதத்தில் 10 நாள் திருவிழா உண்டு. பல்லவர் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. கோபுர வேலை 1963இல் தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது. 1952இல் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி இங்கு நடந்தது. 74ஆம் வயதில் இடறி விழுந்து கால் எலும்பு முறிந்து மருத்துவரால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் சேலம் சுப்பராயப் பிள்ளை இக்கோயிலில் தவழ்ந்தும் நகர்ந்தும் ஊர்ந்தும் இறைவனை வழிபட்டு முறிந்த எலும்பு கூடி நடக்கும் ஆற்றல் பெற்றார். மாகறலூர்க் கிழார், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை உரையாசிரியர் ஆவார். மொழிநூற் பெரும்புலவரான மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார் இவ்வூரின் ஆவார்.

ஓரிக் கை: காஞ்சியை அடுத்துப் பெருமாள் ஓரிரவு தங்களி இடம் ஓர் இருக்கை என்று பெயர்பெற்றது. இவ்வாறு உண்டான ஊரின் பெயர் ஓரிக் கையாக மருவிவிட்டது.

கணிகண்ணன் என்பான் பல்லவமன்னனிடம் முரண்பட்டுக் காஞ்சியை விட்டு அகலத்துணிந்தான். அவன், பெருமானையும் உடனழைத்துச் செல்ல எண்ணி, 'கணிகண்ணன் போகின்றான்... நீயும் உன் பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்' என்று பாடியதாகவும், அவனோடு

சென்ற பெருமாள் இவ்வூரில் ஓரிரவு தங்கியதால் ஊருக்கு இப்பெயர் அமைந்தது எனவும் கூறுவர். குமரகுருபரர் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழில் இதுபற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

பெரும்பாக்கம்: காஞ்சிபுரத்திற்கு வட மேற்கே 22 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 857.

1780இல் இங்கு நிகழ்ந்த போரில் பிரிட்டிஷ் படைகள் ஹைதர் அலியின் படைகளிடம் தோல்வி யடைந்தன. பெய்லி என்ற பிரிட்டிஷ் தளபதி சரணடைந்தார். இந்நிகழ்ச்சி மைசூர் மாநிலத்து ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்திலுள்ள ஹைதர் அலியின் மாளிகையில் வண்ண ஒலியமாகத் தீட்டப்பெற்றிருக்கிறது. பெரும்பாக்கத்தில் பிடிபட்டு ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்தில் சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்களுள் ஒருவரும், பிரிட்டிஷ் அரசில் பெரும் பதவி வகித்தவரும் ஆகிய ஜான் லின்சே என்பர். *Lives of the Lindsays* என்னும் தன்வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் பெரும்பாக்கத்துப் போரை நுணுக்கமாகச் சித்திரித் துள்ளார்.

திருப்பருத்திக் குன்றம்: கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் சமண சமயம் தழைத்து ஜீன காஞ்சி என்ற பெயர் பெற்றுக் காஞ்சியின் ஒருபகுதியாக இது இருந்தது இன்று தனித்த ஒரு சிற்றூராய் வேகவதி ஆற்றின் தென் கரையில் (காஞ்சிக்கு எதிரே) நகராண்மைக்கழக எல்லைக்கு அப்பால் இருக்கிறது. ரயில் நிலையத்திலிருந்து இவ்வூர் 4கி.மீ. தொலைவு. மக்கள் தொகை 700.

பழமையான சமணக் கோயில்கள் இவ்வூரில் உள்ளன. சமணர்க்குரிய தீர்த்தங்கரர் 24 பேரில் மூவர் இங்கு அவதரித்தவர். எட்டாம் தீர்த்தங்கரரான சந்திர பிரபர்க்கு ஒரு கோயில் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் 17 ஆம் தீர்த்தங்கரரான குந்து நாதரின் திருவுருவம் இருக்கிறது. மற்றொரு பெரிய கோயில் 24ஆம் தீர்த்தங்கரரான திரைலோக்கியநாதர் என்ற மகாவீர வர்த்தமானர்க்கு ஏற்பட்டது. இருகப்பர் என்ற சமண முனிவர் வேண்டியவாறு இசைமன்றம் ஒன்று இங்குக் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இந்த இரண்டு கோயில்களும் சிற்ப அழகில் சிறந்து விளங்கு கின்றன. தீகம்பரச் சமணர்க்கு ஜீன காஞ்சி முக்கியமான தலமாகும். மேல் சித்தாமூரில் உள்ள சமண மடம் நெடுங்காலம் இங்கிருந்தது என்பர்.

சோழ அரசர்கள் சமணத்துக்கு ஆதரவு தந்ததைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரில் உள்ளன.

சமய திவாகர வாமன முனிவர் இவ்வூரிலிருந்துதான் நீலகேசிக்கு உரை எழுதினார்.

பருத்தித் தோட்டங்கள் மிகுதியாக இருந்த காலத்தில் திருப்பருத்திக் குன்றம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இளையனார் வேலூர்: இது சேயாற்றின் வடகரையில் நெய்யாடிப்பாக்கத்தின் எதிரே உள்ள ஊர். ஊர்ப் பெயருக்கேற்ப இங்கு ஒரு முருகன் கோயில் இருக்கிறது. இது சிறந்த தலம்.

கோவித்தர்பாடி அகரம்: காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 4 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள சிற்றூர். இங்குள்ள தட்சிணாமூர்த்தி கோயில் புகழ்பெற்றது. கயிலாசநாதர்க்கும் பெருமாளுக்கும் தனித் தனிச் சந்நிதிகள் உள்ளன. கயிலாயநாதர்க்கும் தட்சிணாமூர்த்திக்கும் ஒரே கோபுரம் இருக்கிறது. இவை இங்குக் காணத்தக்கன.

இங்குள்ள தட்சிணாமூர்த்தி திருவுருவம் அஞ்ஞானத்தை அழுத்திக்கொண்டு ஞானோபதேசம் செய்யும் நிலையில் அமைந்த வியாக்யான தட்சிணாமூர்த்தியாகும். இங்கு பிரார்த்தனை செலுத்துவோர் தொகை பெருகி வருகிறது. நாயக்க இனத்தார் இங்கு மிகுதியாக வாழ்கின்றனர்.

சிறு காவேரிப்பாக்கம்: இது சிறு காவிதிப்பாக்கம் என்பதன் மருஉ. அரசனால் அரசனால் அமைச்சர்களுக்கு வழங்கப்பெற்ற பட்டப்பெயர் காவிதி என்று இலக்கியங்களிலிருந்து தெரிகிறது. அவர்கட்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப் பெற்ற பாக்கங்கள் காவிதிப் பாக்கங்கள் ஆயின.

கிழார்: கிழார்-தோட்டம். தோட்டம் மிகுதி பற்றி இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். வளத்தோட்டம் என்ற பெயரில் ஓர் ஊர் இருப்பதும், இக்கருத்தை உறுதிசெய்கிறது. மக்கள் தொகை 500. ஊர்ப்பெயர் கிளார் என்று தவறாக எழுதப்பட்டு வருகிறது.

செவிலிமேடு: காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் காஞ்சி - வந்தவாசி சாலைக்கு அருகே உள்ள இவ்வூர் செவிலிமேடு (வடக்கு), செவிலிமேடு (தெற்கு) என்று இரு ஊர்களாக ஆட்சித் துறையினரால் கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இரண்டையும் சேர்த்து இணைக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை 3,025.

செவ்வல்லிமேடு என்பதே இவ்வூரின் இயற் பெயர். சிவந்த அல்லிமலர்களைக் கொண்ட குளத்தை உடைய மேட்டுப்பாங்கான ஊராக இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

செவிலி - வளர்ப்புத் தாய். ஒரு மன்னன் தன் செவிலிக்கு வழங்கியதாகச் செவிலிச் செய்தி வழங்கிவருகிறது.

சோழர் காலத்திய கோயிலொன்று சிதைந்த நிலையில் இருக்கிறது. இவ்வூர்ப் பாகற்காய் காளமேகப் புலவர் பாட்டில் புகழ்பெற்றது. இந்நாளில் இங்குப் பாகற்காய் கிடைப்பதில்லை.

ஆர்ப்பாக்கம்: இது, காஞ்சிபுரம்-மாகறல் வழியில் காஞ்சியிலிருந்து 11 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. நொய்யடிப் பாக்கத்திலிருந்து 6 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள சிற்றூர். இவ்வூரின்கண் அமைந்துள்ள சமணர் கோயில் மிகப் பெரிது. இதில் சமணத்தொடர்புடைய பல பொருள்கள் உள்ளன. அனைத்து இந்தியாவிலும் உள்ள சமணர்கள் வந்து வழிபட்டுத் திருவிழா எடுக்கும் தலம் இது.

இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள ரிஷப தேவர்க்கு ஆதிபட்டாலகர் என்னும் பெயர் உண்டு. மார்கழி மாதம் முப்பதாம் இந்த இறைவனுக்குப் பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன், இவ்வூரில் சில நூறு சமணர் வாழ்ந்தனர். இப்போது இரு குடும்பத்தார் மட்டுமே உள்ளனர். இவ்வூரில் நீர்ப்பூச நயினார் என்றும், வெள்ளாயர் என்றும் பெயர் பெற்ற இனத்தார் உள்ளனர். இவர்கள் ஒரு காலத்தில் சமணராய் இருந்திருக்கக்கூடும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இவர்கள் சைவ உணவு மட்டுமே உண்பர். தம் வீட்டுச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கு இவ்வூர்ச் சமணர் கோயிலில் அபிடேகம் செய்கின்றனர்.

பௌத்தர் கோயில் இருந்து இடிந்து காணப்படுகிறது. ஒரு தோட்டத்தில் பௌத்தர் சிலைகள் உள்ளன. சிவனுக்கும் (யானைக்கோயில்) பெருமாளுக்கும் இவ்வூரில் கோயில்கள் இருக்கின்றன.

அங்கம்பாக்கம்: வாலாஜாபாத் ஊரிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் பாலாற்றின் தென்கரையிலுள்ள வளமான ஊர். மக்கள் தொகை 1250.

சமணர் திருவுருவம் ஒன்று ஊரின் மேற்குக்கோடியில் இருக்கிறது. இவ்வூர் வேளாளர் ஒருகாலத்தில் சமணராக இருந்தனர் என்ற கருத்துக்கு இது ஆதாரமாக இருக்கிறது.

பிற்காலச் சோழர் கோயில் ஒன்று மிகச் சிதைந்த நிலையில் இருக்கிறது.

15. வாலாஜாபாத் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

பாலாற்றின் வடகரையில் அமைந்த வாலாஜாபாத். பரந்தூர் பிரிக்காக்களிலுள்ள ஊர்களைக் கொண்டு 1961-இல் இந்த ஒன்றியம் உண்டாயிற்று. இதில் 58 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் தலைநகரான வாலாஜாபாத் மட்டும் நகரப் பஞ்சாயத்தை உடையது.

வாலாஜாபாத்: இச்சிறு நகரம் பாலாற்றங் கரையில் அமைந்திருக்கிறது. சென்னை-காஞ்சி ரயில் பாதையில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் ரயில் நிலையம் இருக்கிறது. வாலாஜாபாத்திலிருந்து சென்னைக்குப் பல வழிகள் உள்ளன.

இது 1776இல் புதிதாக உண்டாக்கப் பெற்ற ஊர். வாலாஜா என்பது அக்காலத்தில் ஆர்க்காட்டு நவாபாக இருந்தவனின் பெயர். பாத் என்னும் சொல் உருது மொழியில் ஊர் என்னும் பொருளையுடையது. அலகாபாத், ஆமதாபாத், ஹைதராபாத் போன்ற ஊர்ப் பெயர்கள் ஒப்புநோக்கத் தக்கன. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜா என்றும், வாலாஜா பேட்டை என்றும் சொல்லப்படும் ஊர் ஒன்று இருக்கிறது. அது வேறு இது வேறு.

1786இல் ஆங்கிலேயர் இவ்வூரில் ஒரு தண்டு (Contonment) ஏற்படுத்தினர். படைகளுடன் சேர்ந்து இராணுவ அதிகாரிகள் பலரும் தங்கினர். குதிரைப்பந்தய மைதானம் ஒன்று இருந்தது. இந்தியப் போர்ப்படையின் ஒரு பகுதி (Regiment) வாலாஜாபாத்தின் பெயரைப் பயன்படுத்தி வருகிறது.

ஆடி மாதம் மழை பெய்யத் தொடங்கியவுடன் ஆடுமாடு வியாபாரம் மிகுதியாக நடைபெறும். ஆவணக்களரிகளில் அப்போது கூட்டமாக இருக்கும். உழவர்கள் ஏர், கலப்பை முதலியனவற்றைச் செப்பணிடுவர். அதனால் ஆசாரிகளுக்கு ஆடி மாதத்தில் வேலை மிகுதியாக இருக்கும். கூலி பெறுவதற்கு அவர்கள் தை மாதத்தில்

நடையாக நடந்து நெல்லாக வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இதனால், ஆடி ஆசாரி தை தச்சப்பயல்' என்ற பழமொழி இவ்வூரில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கி வந்ததாம்.

20ஆம் நூற்றாண்டில் வாலாஜாபாத் அரிசி வியாபாரத்தாலும், கைத்தறித் துணிகளாலும், சில ஆண்டுகள் நடைபெற்ற பஞ்சாலையாலும், பல்லாண்டுகளாகப் பார் புகழத் தமிழ் தழைக்க நடைபெற்றுவரும் இந்துமத பாடசாலையாலும் ஏற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

பழைய சீவரம்: இது இன்றைய வாலாஜாபாத்தையடுத்த ஊர். மக்கள் தொகை 2,193.

இவ்வூரையடுத்து, ஆர்க்காட்டு நவாபு தம் படைகள் தங்க அமைத்த ஊர் புது சீவரம் என்றும், தண்டு சிவரம் என்றும் பெயர் பெற்றது. இதுவே இன்றைய வாலாஜாபாது. இவ்வூர் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியரால் திருநெல்வேலியில் தலைமை செரேஷ்டதாராய் இருந்து அவர்களுக்கு அரும்பணியாற்றிய பண்டலா இராமசாமி நாயுடுவுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

பழைய சீவரம் சமணத் தொடர்புடையது. இவ்வூர் மலைமீது சிவன் கோயிலும் அடிவாரத்தில் பெருமாள் கோயிலும் உள்ளன. அக்கரையில் திருமுக்கூடல் இருக்கிறது.

ஊத்துக்காடு: இவ்வூர் வாலாஜாபாத்துக்கு வடகிழக்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 2,936. ஊற்றுக்காடு என்பது மருவி ஊத்துக்காடாயிற்று.

இது தொண்டை நாட்டு 24 கோட்டங்களுள் ஒன்றாக இருந்தது.

ஆடி வெள்ளிக்கிழமைகளில் இவ்வூர் அம்மன் கோயிலுக்குப் பல நூறுபேர் வந்து வழிபடுகின்றன.

நத்தா நல்லூர்: பழைய சீவரத்துக்கு அருகேயுள்ள சிற்றூர். இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் இவ்வூரில் வாழ்ந்ததாக இவ்வூரார் என்னிடம் கூறினர்.

தென்னேரி : காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 24 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்து சைவ வைணவர் கோயில்களுடன் கூடிய ஊர். பழங்காலக் கோயில்களும் கல்வெட்டுக்களும் இருப்பதால் புதை பொருள் துறையின் மேற்பார்வையில் உள்ளது. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில்

காஞ்சியை ஆண்ட தொண்டைமான் இளந்திரையன் விருப்பப்படி ஓர் ஏரி வெட்டப்பட்டது. இவ்வாறு உண்டான ஏரி (அவன் பெயரால்) திரையன் ஏரி என்று பெயர் பெற்றது. நாளடைவில் ஏரியும் ஊரும் தென்னேரி என்று மருவிவிட்டன. சிவ, வைணவக் கோயில்கள் ஏழு, எட்டு உள்ளன. அவ்வரசன் அந்தணர்க்கு அளித்த அகரம், அருகே அமைந்திருக்கிறது.

கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரைத் திரையனேரி என்றும் திரையனூர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன.

இவ்வூரிலுள்ள ஆப்தசஹாய ஈசுவரர் கோயிலிலும் குண்டல ஈசுவரர் கோயிலிலும் முதலாம் இராஜராஜன், முதலாம் இராஜேந்திரன், முதல் மூன்று குலோத்துங்கர்கள், மூன்றாம் இராஜராஜன் ஆகிய பலரது கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. சோழர் சிலர் ஆட்சியில் அவ்வப்போதிருந்த அரசர் பெயரால் உத்தம சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும், குலோத்துங்க சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும் இவ்வூர் விளங்கிய செய்தியும், கிராம சபையின் ஆட்சி அந்தணர்பால் இருந்த விவரமும், இவ்வூர் ஏரி பிற்காலத்தில் தெலுங்குச் சோழராலும் இரண்டாம் வேங்கடன் என்ற விசய நகர அரசனாலும் செப்பனிடப் பெற்ற குறிப்பும் இக்கல்வெட்டுக்களால் தெரிகின்றன.

புள்ளலூர்: இவ்வூர் காஞ்சிமாநகரிலிருந்து ஏறத்தாழ 16 கி.மீ. தொலைவில், கோவிந்தவாடிக்கு அருகே இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 1,523.

கி.பி. 635க்கும் 660க்கும் இடையே புலிகேசி என்ற சாளுக்கிய மன்னனை முதலாம் மகேந்திரவர்மன் போரில் தோற்கடித்த இடம் இது.

கி.பி. 1780இல் இதே களத்தில், பெய்லி என்ற ஆங்கிலேயத் தளபதியின் படைகளை ஹைதர் அலி-திப்புகுல்தான் ஆகியோரின் வீரர்கள் தோற்கடித்தனர். அப்போது பீரங்கி வெடித்த சின்னங்களை இன்றும் இங்குள்ள பனை மரங்களில் காணலாம்.

கி.பி. 1781இல், சர் அயர்கூட் என்ற ஆங்கிலேயத் தளபதிக்கும் ஹைதர் அலிக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. இப்போரின் நினைவுச் சின்னம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் கட்டப்பட்டு இன்றும் இருக்கிறது.

நாணயங்களும், போரில் பயன்படுத்தப் பெற்ற சிறு குண்டுகளும் இவ்வூரில் இன்றும் அகப்படுகின்றன.

16. உத்தரமேரூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இது பாலாற்றின் தெற்கே அமைந்தது. சேயாறு பாயும் பகுதியும் ஆகும். ஒன்றியத்தின் தென்பகுதி, மிகவும் பின் தங்கியது. மழை குறைவு.

வரலாற்றுச் சிறப்பு இப்பகுதிக்கு உண்டு. வாழும் சமூகங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் வேளாளரும் வன்னியரும் ஆவர்.

உத்தரமேரூர், மாகறல் (தெற்கு), சாலவாக்கம் பிரிக்காக்களிலுள்ள ஊர்கள் 78 ஊராட்சிமன்றங்களால் ஆளப்படுகின்றன. இவற்றின் ஒன்றியத்துக்கு உத்தரமேரூரில் தலைமை அலுவலகங்கள் உள்ளன. உத்தரமேரூரில் மட்டும் நகரப் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. 1960இல் ஒன்றியம் ஏற்பட்டது.

குறிப்பிடத்தக்க ஊர்ப் பெயர்கள் மருத்துவன்பாடி, மருதம், திருமுகூடல். பூண்டி என்ற இறுதிச் சொல்லுடைய பல ஊர்கள் இவ் ஒன்றியத்தில் உள்ளன.

உத்தரமேரூர்: தொன்மையான வரலாற்றுச் சிறப்பும், பழந்தமிழ் நாட்டு ஆட்சியில் நிலவிய குடவோலை முறை பற்றிய கல்வெட்டுகளும் உடைய உத்தரமேரூர் பெரிய காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 17 மைல் (27 கி.மீ.) தொலைவில் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 11,777.

இந்த ஊருக்கு அடியிலே ஒரு நகரம் புதைந்து கிடப்பதாகக் கூறுவர்.

இவ்வூர் உத்தரமேரூர் என்ற களப்பர அரசன் பெயரால் ஏற்பட்டது. ஊருக்கு மேற்கிலுள் ராஜமேடு, மாளிகை மேடு என்னும் பகுதிகளில் இந்த அரசனின் அரண்மனைகள் இருந்திருக்கக் கூடும். உத்தரமேரூரில் ஏழு கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றைப் பற்றிக் கூறுவோம்..

சுந்தர வரதராஜ பெருமாள் கோயில்: இது இங்குள்ள கோயில்களில் மிகப் பெரியது. இங்குச் சமணக் கடவுளாகிய ஆதிநாதன் திருவுருவம் இருக்கிறது. பெரிய தெருவில் மேலக் கொடியில் அமைந்திருக்கிறது. பல்லவர்களால் கட்டப்பட்ட மூன்று

மாடிக் கோயில் நம்மாழ்வாரால் மங்கள் சாசனம் செய்யப்பட்டது. இக்கோயிலின் சிதைந்த பகுதிகளைச் செப்பனிடத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில்: இக்கோயிலும் புகழ் பெற்றது. இதுவும் பாழடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. இக்கோயிலில்தான் குடவோலை பற்றிய கல்வெட்டு இருக்கிறது.

பல்லவர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கைலாசநாதர் கோயில் என்ற கப்பிரமணியர் கோயில் ஒன்று இங்கு இருக்கிறது. கோதாரீஸ்வரர் கோயில் ஒன்றும் உள்ளது.

இவ்வூர் சோழ ஆட்சியில் சிறந்து விளங்கியிருக்க வேண்டும். இராஜேந்திர சோழன் சதுர்வேத மங்கலம் என்ற பெயர் இருந்தது. கோட்டை சோழர்களால் கட்டப்பட்டது. ஏரி அவர்களது ஆட்சியில் வெட்டப்பட்டு லோக மாதேவி என்ற சோழ அரசியின் பெயரால் விளங்குகிறது.

இந்த ஏரிக்குச் செய்யாற்று நீர் வந்து பாய்கிறது. இந்த ஏரி சோழர் ஆட்சியில் ஏரிவாரியம் என்ற குழுவின் கண்காணிப்பில் இருந்து வந்தது.

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூர்க் கோயில்களில் உள்ளன. இவற்றில் கிடைக்கும் அரிய செய்திகள் தமிழகத்திலுள்ள பிற கல்வெட்டுக்களில் கிடைக்கவில்லை. உத்தரமேரூர்க் கல்வெட்டுக்களைப் பற்றி வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் ஆங்கிலத்தில் ஆதாரமான நூல்களை எழுதியுள்ளனர்.

இக்கல்வெட்டுக்களுள் முக்கியமானது குடவோலை முறையை விளக்குகிறது. இது பராந்தக சோழன் (கி.பி. 907- 950) வைத்தது. சோழர் காலத்தில் கிராம ஆட்சி முறை தழைத்தது; முழு உரிமை பெற்று விளங்கியது. தாம் விரும்புவோர் பெயர்களை ஓலைகளில் எழுதிக் குடத்தில் இட்டு, கழனி வாரியம், ஏரி வாரியம், தோட்ட வாரியம் போன்ற குழுக்களில் அங்கம் வகித்துக் கிராம காரியங்களை நிர்வகிக்க மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து வந்தனர். தேர்தலுக்கு நிற்போர் தகுதிகள் வரையறை செய்யப்பெற்றிருந்தன 35 வயதுக்கு மேற்பட்டும் 70க்கு உட்பட்டும் இருக்க வேண்டும்; சாஸ்திரங்களில் வல்லுநர்களாகவும் ஒழுக்கம் நிறைந்தவர் களாகவும் இருக்க வேண்டும்; ஏற்கெனவே அரச ஊழியத்தில் இருந்து நீக்கப்பட்டவர்

களாகவோ, அத்தகையவர்களின் உறவினராகவோ இருக்கக் கூடாது. இவைகளும் இக்கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றன.

காஞ்சிபுரத்தில் வட்டத்தலைமை அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன அதற்குட்பட்ட உள் வட்டத் தாசில்தார் அலுவலகம் உத்தரமேரூரில் உண்டு.

நெய்யாடிப் பாக்கம்: நெய்யாற்றுப் பாக்கம் என்பதன் மருஉ. காவாந்தண்டலத்திற்கு அருகே இச்சிற்றூர் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 813. உரிமை பெற்ற இந்தியாவில் தமிழ்நாடு கல்வித்துறையில் அடைந்திருக்கும் பெரு வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக உள்ளவராகிய கல்வித்துறை இயக்குநர் நெ.து. சுந்தரவடிவேலு இவ்வூரினர் ஆவர்.

திருமுக்கூடல்: இது வாலாஜாபாத்திலிருந்து 4 கி.மீ. தொலைவில் பாலாற்றின் மறுகரையில் இருக்கிறது. திருமுக்கூடலுக்கு எதிரில் ஆற்றின் கரையில் பழையசீவரம் இருக்கிறது. மக்கள்தொகை 765.

பாலாறு, சேயாறு, மடு (பம்பையாறு) மூன்றும் கூடும் இடமாகையால் திருமுக்கூடல் என்று பெயர் பெற்றது.

இவ்வூரில் 11ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுக் காணபடுகிறது. தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுக்களுள் மிகபெரியது இங்குக் காணப்படும் வீரராஜேந்திரச் சோழன் கல்வெட்டு தான். மருத்துவம், வானநூல் ஆகியவற்றைக் கற்பித்த சிறந்ததொரு கல்வி நிலையமும், மாணவர் விடுதியும், மருந்தகமும் அந்நாளில் இங்கு இருந்தனவாகத் தெரிகின்றன. எனவே, அப்போது இது பெரிய நகரமாக இருந்திருக்க வேண்டும். சோழராட்சியில் இவ்வூர் மருந்தகத்தில் நோயாளிகட்கு இன்னின்ன உணவு படைக்கப்பட்டது. இன்னின்ன மருந்து வழங்கப்பெற்றது என்ற பட்டியல்கள் இங்குள்ள கல்வெட்டில் பொறிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இது ஒரு சிறந்த வைணவத்தலம். இப்பெருமாள் கோயில் பல்லவர் காலத்தில் கட்டப்பெற்றது. மார்கழி ஏகாதசி பெரிய திருவிழாவாக நடைபெற்று வருகிறது.

களியாம்பூறை: வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முன்னேறி வருகின்றன. உத்தரமேரூர்க்கு வடமேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

ஒழுக்கரை: சேயாறு, இவ்வூருகே அதன் போக்கை மாற்றித் திக்குத் திரும்புகிறது.

ராவத்த நல்லூர்: இவ்வூரின் முழுப்பெயர் ராவத்த நல்லூர் கண்டிகை கருக்கமாக R.N. கண்டிகை என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. மக்கள் தொகை 2,006, தெலுங்கு மொழி பேசும் கிறித்தவர் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர்.

திருவாணக்கோயில்: செங்கற்பட்டு ஆத்தூரிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் பாலாற்றின் தென் கரையில் இருக்கிறது. பாண்டிய அரசன் ஒருவனால் கட்டப்பெற்ற யானைக் கோயில் இவ்வூரில் இருக்கிறது.

6. செங்கற்பட்டு வட்டம்

இவ்வட்டம் மாமல்லபுரம், திருக்கழுக்குன்றம் போன்ற ஊர்களால் புகழ்பெற்றது. பாலாறு இவ்வட்டம் வழியாகப் பாய்கிறது. எனினும் சிறு பகுதி மட்டுமே அதனால் பயன் அடைகிறது.

மக்கள் தொகை 2,46,077. நெல் வேளாண்மை, உப்பெடுத்தல், மீன் பிடித்தல் ஆகியவை இங்கு முக்கியமான தொழில்கள். கரும்பு வேளாண்மை பரவி வருகிறது. தொழில் வளம் மிகக் குறைவு.

இவ்வட்டத்தில் செங்கற்பட்டில் நகராண்மைக் கழகமும், திருக்கழுக்குன்றம், காட்டாங் குளத்தூர், திருப்போரூர் என்ற மூன்று ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்களும் உள்ளன.

செங்கற்பட்டு: இந்த நகரின் பெயரால் ஒரு மாவட்டம் இருந்த போதிலும், மாவட்ட அலுவலகங்கள் பெரும்பாலும் சென்னை மாவட்டத்திலுள்ள சைதாப்பேட்டையிலுள்ளன. இரயில் சந்திப்பு என்ற அளவில்தான் இப்போது செங்கற்பட்டுக்குப் பெருமை உண்டு. விழுப்புரத்திலிருந்து சென்னை செல்லும் பாதையில் இது ஒரு பெரிய ரயில் நிலையமாக இருப்பதோடு அறக்கோணத்திற்குச் செல்லு வதற்குரிய ரயில்பாதை இங்குத் தொடங்குவதால் இது ஒரு முக்கியமான ரயில் சந்திப்பாக இருக்கிறது. மேலும் திருக்கழுக் குன்றத்துக்கும் மாமல்லபுரத்துக் கும் செல்லுவோர் இவ்வூரிலிருந்து சாலை வழியே செல்லவேண்டி இருக்கிறது. இக்காரணங்களால்தான் இந்நகருக்குப் பெருமை. இந்நகரைச் சுற்றிக் குன்றுகள் உள்ளன. ஒரு

பெரிய ஏரியும் பல சிறு ஏரிகளும் இந்நகருக்கு அணித்தே இருக்கின்றன. மழை பெய்து ஏரியிலும் தண்ணீர் நிரம்பியிருந்தால், செங்கற்பட்டு எழில் மிகு காட்சியைத் தரும்.

இங்குள்ள கோட்டை விஜயநகர அரசர்கள் காலத்தில் 16ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. 1644இல் இந்தக் கோட்டை கோல்கொண்டா சிற்றரசுகளால் கைப்பற்றப்பட்டது. பிற்காலத்தில் ஆர்க்காடு நவாபிடமும், சந்தா சாகேபிடமும் இருந்தது. 1752இல் அதைக் கிளைவ் கைப் பற்றினார். பிறகு பல போர்களில் இந்தக் கோட்டை பலர் கைக்கு மாறியது. இடையிடையே பிரிட்டிஷாரிடமும் இருந்தது.

கோட்டைப்பகுதியில் 1881 முதல் சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளி நடைபெற்று வருகிறது.

இவ்வூர்ப் பெயருக்கு இரு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இங்குள்ள மண்ணினால் சிறந்த செங்கல் அறுக்கப்படுவதால், செங்கற்பட்டு என்று ஆயிற்று என்பர் சிலர். பட்டு என்பது பற்று. நீர் வளம் நிறைந்த ஊர்க்கு வைக்கப்படும் பெயர்களுள் ஒன்று.

மற்றொரு கருத்து, செங்கழுநீர்ப் பூக்கள் உண்டாகும் ஓடைகள் மிகுதியாக இருப்பதால், செங்கழுநீர்ப் பட்டு என்ற பெயர் ஏற்பட்டுச் செங்கற்பட்டாகச் சிதைந்தது என்பதாகும். காஞ்சியில் செங்கழுநீர் ஓடைத்தெரு இருக்கிறது. இம்மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் கோயில்கள் உள்ளன.

இங்கு 1896இல் நகராண்மைக் கழகம் ஏற்பட்டது. 1961இல் மக்கள் தொகை 26,217. தேசிய நெடுஞ்சாலையில் அமைந்திருப்பதால் இந்நகர் வழியாகப் போக்குவரத்து பெருகியிருக்கிறது. மின்சார ரயில்பாதை நீட்டிவிடப்பட்ட பிறகு செங்கற்பட்டு மேலும் முக்கியத்துவம் பெறும்.

வேதாசல முதலியார் 25 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இந்நகராண்மைக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். இவர் பல அறச்செயல்களைச் செய்திருக்கிறார். இவர் பெயரால், வேதாசல நகர் என்ற புதிய குடியிருப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் திம்மராஜன் என்ற குறுநில மன்னன் இவ்வூரை ஆண்டதாகவும், கோட்டையை அவனே கட்டியதாகவும் கூறப்படுகிறது. திம்மா வரம் என்று மருவி வழங்கப்படும்

திம்ம ராஜபுரம் என்ற சிற்றூர் செங்கற்பட்டு நகரை ஒட்டி இருப்பதும், திம்ம ராஜகுளம் என்று ஓர் ஏரி இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கோட்டைக்கு இந்த ஏரிக்கும் சுரங்க வழி உண்டு.

கோட்ட ஆட்சி அலுவலகம் செங்கற்பட்டில் இருந்து வருகிறது.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையை ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்குக் குத்தகைக்கு விடுவதாக இக்கோட்டையில்தான் 1751இல் உடன்பாடு கையெழுத்திடப் பெற்றது. செங்கற்பட்டு ஏரியின் நீளம் 3 கி.மீ. அகலம் $1\frac{1}{2}$ கி.மீ.

செங்கற்பட்டிலிருந்து பாலாறு 3 கி.மீ. தொலைவில் செல்கிறது. பாலாற்றுக்கும் இன்றைய நகர்க்கும் இடையேயுள்ள நத்தம் என்ற பகுதி பழைய செங்கற்பட்டாகும். இரும்புக் காலச் சின்னங்கள் இங்கே கிடைத்துப் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருப்பதை இன்றும் காணலாம். 300 முதல் 500 அடி வரை உயரமுள்ள மும்மலையின் அடிவாரத்தில் இந்நகர் அமைந்துள்ளது.

கோதண்டராமசாமி கோயிலைச் சுற்றியே இவ்வூர் இருந்ததாக 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற குறிப்பிலிருந்து தெரிகிறது. அதன் பிறகு சென்னை - காஞ்சிபுரம் ரயில் பாதைகள் போடப் பெற்றதால் ஊர் வடக்கு நோக்கி வளர்ச்சி யடைந்திருக்கிறது.

17. காட்டான் கொளத்தூர் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இது கூடுவாஞ்சேரி, செங்கற்பட்டு பிரிக்காக்களில் உள்ள ஊர்களைக் கொண்டு 1961இல் ஏற்பட்டது. பல ஊர்கள் இருப்பினும். அவை யாவும் சிற்றூர்களே.

இவ்வொன்றியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தொழில் நகரம் வண்டலூர்.

சிங்கப் பெருமாள் கோயிலில் ஒரு பகுதியான மேல் ரோசவரத்தில் கிறித்தவர்கள் பல சிறு தொழில்களை நடத்தி வருகின்றனர். காட்டுப்பாக்கத்தில் செம்மறி ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணை இருக்கிறது.

சிவதலங்களாகிய திருவடிகூலம், திருக்கச்சூர், வைணவ தலங்களாகிய சிங்கப்பெருமாள் கோயில், வேங்கடபுரம் ஆகியவையும் இங்கு உள்ளன.

திரு இடைச்சரம் இன்று திருவடி சூலம் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் இவ்வூரின் உண்மையான பெயர் திரு இடைச்சரம்தான். மக்கள் தொகை 579.

இது செங்கற்பட்டு - திருப்போரூர் பாதையில் 6 கி.மீ. தொலைவில், நாற்புறமும் மலைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது.

இங்குக் கட்டுக்கோப்பான சிவன் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. மூல லிங்கம் முற்றிலும் பச்சைக் கல்லால் ஆனது. உற்சவர் இடைச்சரநாதர் அம்பிகை இமய மடக் கொடி நாயகி. சம்பந்தர் தேவாரத்திலும், சேக்கிழார் பெரிய புராணத்திலும் இத்தலத்தைப் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன.

இவ்வூரில் சிதைந்த கோட்டையின் சின்னங்களும் பல கோயில்களும் உள்ளன. வேணாமை, பால் விற்பனை ஆகிய தொழில்களில் இவ்வூரினர் ஆர்வங்காட்டி வருகின்றனர்.

வண்டலூர்: தாம்பரத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள ரயில் நிலையத்தை அடுத்த ஊர்.

கலிங்கப்போர் வென்ற கருணாகரத் தொண்டைமான் (முன்றாம் குலோத்துங்கனின் அமைச்சன்) பிறந்த ஊர்.

விஜயநகர அரசர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வைணவ கோயில் இங்கு இருக்கிறது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூர் ஒரு போர்க்களமாக இருந்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் அவ் இனத்தவர் இங்கு வந்து, ஊரையடுத்த காடுகளில் உயிரினங்களை வேட்டையாடி வந்தனர்.

உரிமை பெற்ற இந்தியாவில் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் என்ற தொழிற்சாலை இவ்வூரில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சார ரயில்பாதை 1962இல் இவ்வூர் வரை போடப்பட்டது.

இவ்வூரை யடுத்த நிலங்கள் பல்லவ அரசர்களால் பௌத்த மடம், கோயில்கள் ஆகியவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. எனவே, இப் பகுதியில் தோண்டிப் பார்த்தால் மடம், பௌத்த கோயில்கள் ஆகியவற்றின் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப் படக்கூடும்.

சிங்கப்பெருமாள் கோயில் : இரயில் நிலையமுள்ள இவ்வூர் 108 வைணவ தலங்களுள் ஒன்று. மகேந்திரவர்ம பல்லவன் காலத்தில் குடைந்த குகைக் கோயில் இங்கு இருக்கிறது. இதில் நரசிம்மப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பெற்றது.

திருக்கச்சூர் : இது தொல்புகழ் மிக்க சிற்றூர் ஆகும் சென்னையிலிருந்து 50 கி.மீ. தொலைவிலும் சிங்கப்பெருமாள் கோயில் ரயில் நிலையத்தை அடுத்தும் உளது. இங்குள்ள தியாகராஜ சுவாமி கோயில் புகழ் பெற்றது கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் சுந்தரர் பாடல் பெற்றது. ஆலக்கோயில் என்பது தேவாரப் பெயர். சிவபெருமான் சுந்தரார்க்குப் பொதிசோறு கொடுத்த தலம்.

இவ்வூர் மலைமீதும் ஒரு சிவன் கோயில் உண்டு. இதற்கு மருந்தீசர் கோயில் என்று பெயர். அப்பர் திருவுருவம் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் இக்கோயிலில் இடம் பெற்றது. இங்குள்ள நந்தவனம் திருஞானசம்பந்தர் பெயரால் விளங்குகிறது. எனவே தேவாரம் பாடிய மூவர் தொடர்பும் இத்தலத்துக்கு உண்டு. சைவசமயம் செழித்தும் கொழித்தும் பரவிய இடங்களுள் திருக்கச்சூரும் ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

சோழர், பாண்டியர், தெலுங்குச் சோழர், விசய நகர் ஆகிய ஆட்சிகளைச் சேர்ந்த 30 அரசர்கள் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலில் காணப்படுகின்றன. அவ்வக் காலங்களில் நிலவிய வரிகளைப்பற்றியும், கைக்கோளர்கள் நெசவுத்தொழிலில் சிறந்து விளங்கியதைப்பற்றியும், மக்கள் தாமாகவே முன்வந்து பாசன வசதிகளைச் செய்துகொண்டதைப் பற்றியும் இக்கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் சிறப்புப் பெயரால் இவ்வூர்க்கு நித்தியவிநோத நல்லூர் என்றும் பெயர் வழங்கிவந்தது.

பாலூர் : பாலாற்றங்கரையிலுள்ள வளமான ஊர். பாலூர் என்பது பாலையூர் என்ற கல்வெட்டுப் பெயரின் மருஉ. ஆத்தூருக்கு அருகிலுள்ளது. அதனால் ஆத்தூர்-பாலூர் என்றே சேர்த்துச் சொல்லுவது உண்டு பாலூரில் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் ஒன்று இருக்கிறது.

புலிப்பாக்கம் : செங்கற்பட்டுக்கு வடக்கே மலையும் காடும் உள்ள பகுதியில் அமைந்த ஊர். மலையில் இரும்புக் காலத்துச் சின்னங்களும், காட்டில் புலிகளும் உள்ளன.

வல்லம்: இவ்வூர் திருக்கழுக்குன்றச் சாலையில் செங்கற்பட்டிலிருந்து 3 கி.மீ. தூரத்திலுள்ளது. இவ்வூருகே மகேந்திரவர்ம பல்லவன் அமைத்த மூன்று குடவரைக் கோயில்களும், பல்லவ கிரந்தத்தில் 7,12-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டும் காணப்படுகின்றன. களத்தூர்க் கோட்டத்து வல்லநாட்டு வல்லம் மலைப் பாரையிலுள்ள விநாயகர் திருவுருவம் நான்கு கைகளுடன் காட்சி தருவதால் புகழ் பெற்றது.

ஆத்தூர் (ஆற்றூர்): இராமகிருஷ்ண சங்கத்தார், பாலாற்றங்கரையில் தோப்புகளுக்கிடையே குருகுல முறையில் தொடங்கிய துவக்கப் பள்ளியும் உயர்நிலைப் பள்ளியும் 1958 முதல் பக்தவத்சலம் கல்வி நிலையத்தாலால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பொத்தேரி: புத்தேரி என்பது சேச்சவழக்கில் இவ்வாறு திரிந்திருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்ல் ஒரு புத்தேரி உண்டு. அது கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை வாழ்ந்ததால் புகழ் பெற்றது.

காட்டான் கொளத்தூர்: காடு + ஆ + குளம் + ஊர் என்று பிரியும். பசுக்களுக்குப் பயன்படும் குளம், காட்டினிடையே இருந்து, பிறகு அதைச் சுற்றி உண்டான ஊர்.

18. திருக்கழுக்குன்ற ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஊர்களின் எண்ணிக்கை 112. இவற்றுக்கு 51 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. திருக்கழுக்குன்றத்தில் மட்டும் நகரப் பஞ்சாயத்து இருந்து வருகிறது. ஒன்றிப்பின் மக்கள் தொகை 77,247.

1953 முதல் இப்பகுதியில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. 2-10-1960இல் ஒன்றியம் ஏற்பட்டது. பொதுவாக இங்குப் பாசன வசதி குறைவு. மழை 31 அங்குலம். பாலாற்றங்கரையிலும் கடலோரத்திலும் சில நிலங்கள் வேளாண்மைக்கு ஏற்றவையாக இல்லை. பிற நிலங்களில் நெல், கேழ்வரகு, மணிலாக்கொட்டை முதலியன பயிரிடப்படுகின்றன. தனியாகவும், அவுரியுடன் கலந்தும் என் விதைப்பது இங்கு வழக்கம். சவுக்கு பெரிய

அளவில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. அம்மணம் பாக்கத்தில் விவசாயிகள் சிலர் மிகச் சிறப்பாகப் புதிய வேளாண்மை முறைகளைக் கையாண்டு வெற்றி பெற்றுள்ளனர்.

சில குடிசைக் கைத்தொழில்கள் - பெரும்பாலும் கூட்டுறவுத் துறை வாயிலாக - இந்த ஒன்றியத்தில் ஏற்பட்டுள்ளன. அவையாவன சதுரங்கப்பட்டினத்தில் கயிறு திரித்தல், வல்லிபுரத்தில் செங்கல் அறுத்தல். திருக்கழகக் குன்றத்தில் வேப்பெண்ணெய் ஆட்டுதல், புதுப்பட்டினத்திலும் திருக்கழக்குன்றத்திலும் பாய் மிடைதல்.

கல்லெல்லாம் கலைவண்ணம் காட்டும் மாமல்லபுரம் இந்த ஒன்றியத்திற்குப் பெருமை தருகிறது.

திருக்கழக்குன்றம்: மாணிக்கவாசரின் பதிகம் பெற்ற சிவத்தலம் இம்மாவட்டத்தில் இது ஒன்றே.

இவ்வூர் செங்கற்பட்டிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. திருக்கழக்குன்றத்திலிருந்து மாமல்லபுரம் 16 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

இவ்வூரிலுள்ள மலைக்கு வேதகிரி என்று பெயர். நான்கு வேதங்கள் இம்மலையின் உச்சிமேடுகளாக விளங்குகின்றன என்று மக்கள் நம்புகின்றனர். மலையின் உயரம் 500 அடி சுற்றளவு 2.25மைல் அல்லது 3.6 கி.மீ. மலையிலுள்ள மூலிகைகளிலிருந்து உடல்நலம் தரும் காற்று வீசுவதால், காச நோயுற்றவரும் பேய் பிசாசு பிடித்தவரும் இங்குத் தங்கி மலைவலம் வந்து உடல் நலம் பெறுகின்றனர்.

இந்த மலையில் சிறப்பு, நாள்தோறும் இரு கழுக்குகள் மலையுச்சிக்கு வந்து காலை 11 மணி அளவில் உணவு உண்பதாகும். இந்நிகழ்ச்சி திருவிளையாடற் புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1681இல் இங்கு வந்த ஹாவர்ட் என்ற டச்சுக்காரர் இதைப் பற்றித் தமது நூலில் எழுதியிருக்கிறார். இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகளாக நிகழ்ந்து வருகிறது. இதைக் காணத் திரளான மக்கள் தினமும் வருகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் கண்டு மகிழவேண்டிய காட்சிகளுள் இது ஒன்று.

கழக்குன்றம் என்பது கிஜர்கூடம் என்ற வட சொல்லின் தமிழாக்கம் என்றும், பௌத்தர் கோயில் இங்கு ஏற்பட்ட போது உண்டான பெயர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கருதுகின்றனர்.

திருக்கழக்குன்றத்தில் பல கோயில்கள் உள்ளன. நரசிம்மவர்ம பல்லவன் குடைந்த குகைக்கோயிலில் துவார

பாலகர்களும், கருவறையில் சிவலிங்கமும் காணத்தக்கன. மலை வலம் வரும் வழியில் மாணிக்கவாசகர்க்கு ஒரு கோயிலும், தேவாரம் பாடிய மூவர்க்கும் அமைந்த மூவர் கோயிலும் உள்ளன.

மலையீது வேதகிரீஸ்வரர் கோயில் இருக்கிறது. இது 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பரமேசுவர பல்லவரால் கட்டப்பட்டது என்பர். இது சிவன் கோயிலாயினும், கோயில் ஊழியர் வைணவராக உள்ளனர். அடிவாரத்திலுள்ள பக்தவத்சலர் கோயில் 9 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கிப் பல அரசர்களால் பகுதி பகுதியாகக் கட்டப்பெற்றது. நாயக்கர் அமைத்த நூற்றுக்கால் மண்டபமும் நான்கு கோபுரங்களும் இருக்கின்றன. உற்சவரின் திருவுருவம் மிக அழகானது. கார்த்திகை மாதத்தில் ஒவ்வொரு திங்கட் கிழமையும் 1008 சங்காபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. இவ்வூர்க்குளம் சங்கு தீர்த்தம் என்ற பெயருடையது. 12 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இங்கு வலம்புரிச் சங்கு பிறக்கிறது. இச்சங்கு விளைவதற்கு முதல் நாள் சங்கொலி கேட்கும். கோயில் அலுவலகத்தில் இச்சங்குகளைக் காணலாம்.

திருக்கழுக்குன்றத்தின் மக்கள் தொகை 11,407. இங்கு இருப்பவை ஏராளமான சத்திரங்கள், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியத்தின் தலைமை அலுவலகம், அடிப்படை மருத்துவமனை, விசுவேசுவரய்யாவின் பெயரால் ஒரு கோழிப்பண்ணை, கூட்டுறவு விவசாய வங்கி.

சோழர் காலத்தில் நமிநந்தி அடிகள் மடம் இவ்வூரில் இருந்தது.

தோடிக்கு அருகே நீண்ட சதுரமான அமைப்புடன் கூடிய குளம் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இங்குப் பெருமாள் கோயில் இருந்ததென்றும் அது பிறமத்தாரால் இடிக்கப்பட்டுக் குளம் தோண்டப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

சதுரங்கப்பட்டினம் : பாலாறு கடலுடன் கலக்கும் இடத்திற்கு அருகே இவ்வூர் இருக்கிறது. சென்ன பட்டினத்தை 'மெட்ராஸ்' என்று அழைத்த பறங்கியர். சதுரங்க பட்டினத்தை 'சத்ராஸ்' என்றனர். சதுரங்கப்பட்டினம் சுருக்கமாகச் சதுரை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலிருந்து 'சத்ராஸ்' என்ற சொல் உண்டாகியிருக்கலாம். மெட்ராசும் சத்ராசும் பக்கிங்காம் கால்வாயால் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறும், கடலும் கூடுவதால் சென்னைக்குத் தெற்கே உள்ள கடற்கரைப் பகுதியில் குளிப்பதற்கு ஏற்ற இடம் இதுவே.

இவ்வூர் முஸ்லிம்கள் மென்மையான மஸ்லின் துணி நெய்து வந்தனர். இவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதற்காக 1647இல் டச்சுக்காரர்கள் இங்கு வந்து தங்கினர். கோட்டையும், கல்லறையும் கட்டினர். கோட்டை பெரும்பாலும் அழிந்து விட்டது.

1754-இல் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் பிரிட்டிஷாருக்கும் இங்குப் போர் நடந்தது. 1785இல் பிரிட்டிஷார் இவ்வூரைப் பிடித்துக் கொண்டனர். 1818 முதல் 1824 வரை இவ்வூர் டச்சுக்காரரிடம் இருந்தது. 1825இல் டச்சுக்காரர்களின் ஆட்சியில் இந்தியாவில் இருந்த எல்லாப் பகுதிகளும் ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட போது, சதுரங்கப்பட்டினமும் ஆங்கிலேயருக்குக் கிடைத்தது.

இவ்வூரின் மக்கள் தொகை 1,532. இவ்வூரைச் சுற்றி 10,000 தென்னை மரங்கள் உள்ளன. இவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் மட்டைகளிலிருந்து வட கயிறு போன்ற கயிறுகளும், விளக்குமாறு, கால்மிதி, ஒட்டடை அடிக்கும் கோல் போன்ற பொருள்களும் கூட்டுறவு முறையில் செய்யப்படுகின்றன.

வத்தூர் : இவ்வூர் திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து 17 கி.மீ. தொலைவில் புதுப்பட்டனம் சாலையில் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 828. அருகேயுள்ள பெரிய ஊர் விட்டலாபுரம்.

பாலாற்றிலிருந்து இவ்வூருக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டப் பெற்றிருக்கிறது. கைக்குத்தல் அரிசி குடிசைக் கைத்தொழில் சங்கமும், கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கமும் இங்கு நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன.

நென்மேலி : இவ்வூரின் பெயர் நெமிலி என்று மருவியிருக்கிறது. மக்கள் தொகை 1,008.

வளம் காட்டும் வயற்புறங்களையும், கண்ணுக்கினிய காட்சிதரும் குன்றுகளையும் ஊரைச் சுற்றிலும் காணலாம். ஊராட்சி மன்றத்தார் ஏரிக்கரையில் 10,000 பனங்கொட்டைகளை நட்டுள்ளனர். தேனீ வளர்க்கும் தொழில் இங்கு நன்கு நடைபெறுகிறது. செங்கற்பட்டிலிருந்து 8 கி.மீ.

கீழ்ப்பான் தண்டலம்: இவ்வூரின் பெயர் இப்பொழுது குளிப்பான் தண்டலம் என்று மருவியிருக்கிறது. நீர்வளமும், நிலவளமும் ஒரு சேரப் பெற்றதால் இவ்வூர் முன்னாளில் கீழ் பாங்கு

தண்டலம் என்ற இனிய பெயரைப் பெறுவதாயிற்று. திருக்கழக் குன்றத்திற்கும், மாமல்லபுரத்திற்கும் இடையே இந்த ஊர் அமைந்திருக்கிறது.

வேளாண்மை வளம் மிகுந்திருப்பதோடு ஆக்க வேலைகளிலும் இவ்வூர் மக்கள் ஆர்வங் காட்டி வருகின்றனர். மாமல்லபுரச் சிற்பங்களைக் கண்டு மயங்கும் அயல்நாட்டவர் அரசாங்க விருந்தாக வந்து பார்வையிடும் சிற்றூர் இது.

வில்லிபுரம்: பாலாற்றங் கரையில் உள்ள சிற்றூர். மக்கள் தொகை 1,300 சுதந்தரத்திற்குப் பின் இவ்வூர் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது.

வாயலூர் : வரலாற்றுச் செய்திகள் சிலவற்றை நன்கு தெரிவிக்கும் பல்லவர் கல்வெட்டு இவ்வூர்ச் சிவன்கோயிலில் இருக்கிறது. வாயலூர் சதுரங்கப் பட்டினத்துக்கு அருகே உளது.

புதுப்பட்டினம் : இது கடலோரமாக அமைந்த ஊர். மக்கள் தொகை 1,736. ஒரு காலத்தில் இது சிறு துறைமுகமாக இருந்தது.

பொன்விளைந்த களத்தூர்: ஒத்திவாக்கம் ரயில் நிலையத்திற்கு அருகே இவ்வூர் இருக்கிறது. பெரிய தொரு ஏரியால் நெல்விளைச்சலில் நெடுங்காலமாக இவ்வூர் சிறந்து விளங்கிற்று. அதனால் பொன் விளைந்த களத்தூர் ஆயிற்று. இது இந்நாளில் பி.வி. களத்தூர் என்று சுருக்கப்படுவது காலத்தின் கோலம்.

இங்குள்ள முன் குடுமி ஈசுவரர் கோயில் மிகப் பழமையானது. தொல் பொருள் துறையினர் இதைப் பேணி வருகின்றனர். இக்கோயிலில் மூன்றாம் நந்திவர்மன் கல்வெட்டு இருக்கிறது.

தொண்டை மண்டல சதகம் இயற்றிய படிக்காகப் புலவர் (1686-1723) இவ்வூரினர் ஆவார். இவ்வூருக்குப் பொற்களந்தைப் பதி என்ற பெயரும் உண்டு.

நளவெண்பா என்ற பெயரால் நளன் சரித்திரத்தை இலக்கியச் சுவைமிக்க இனிய வெண்பாக்களால் ஆக்கிய புகழேந்திப் புலவர் தோன்றிய பெருமை இவ்வூருக்கு உண்டு.

புறக்கண் இழந்தாலும், அக்கண்ணின் விளக்கத்தால் சுவைமிக்க பாடல்களைப் பாடிய அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியார் இங்குப் பிறந்தவர்.

தோலுரித்த எலும்பு அரைக்கும் தொழிற்சாலை இங்கு உண்டு. இப்பகுதியில் கிடைத்த சமண, பௌத்த, ஹிந்து இறையுருவங்கள் யாவும் வெளிநாட்டினர்க்கும் செல்வர்களுக்கும் விற்கப்பட்டுவிட்டன.

திருமணி: பொன் விளைந்த களத்தூர்ப் பகுதியில் இச்சிற்றூர் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை 1,757.

1926 முதல் இங்குப் பெருநோய் மருத்துவ நிலையம் இயங்கிவருகிறது. ஆடவரும், பெண்டிரும், குழந்தைகளுமாக இங்கு ஓராயிரம் நோயாளிகள் உள்ளனர். இந்நோயைப் போக்கும் பணியில் ஈடுபட விரும்பும் தொண்டர்களுக்கு இங்குப் பயிற்சி தரப்படுகிறது. இந்த நிலையத்தைப் பற்றி மருத்துவ வசதிகள் என்ற பகுதியில் விரிவாகக் கூறியிருக்கிறோம்.

சோகண்டி: மக்கள் தொகை 708. குடிநீரும் பாசன வசதியும் நிறைந்தது. நன்செய், புன்செய் நிலங்களும் தோப்புகளும் உடையது. இவ்வூர்க்கும் காங்கேயன் குப்பத்திற்கும் இடையே யுள்ள காட்டில் மயில்களையும் குயில்களையும் காணலாம்.

சலிவன் குப்பம்: மாமல்லபுரத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இச்சிற்றூரில் புகழ்பெற்ற புலிக்குகை இருக்கிறது. சிங்கக் குகை, குகை மண்டபம் ஆகியவையும் இங்குக் காணத்தக்கன.

பூஞ்சேரி: இவ்வூர் மாமல்லபுரத்திற்கு அருகேயிருக்கிறது. இங்கிருந்த பௌத்த விக்கிரகங்கள் புது டில்லியில் தேசிய காட்சிக்கூடத்தில் வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவ்வூர் அருகே குதிரைத் தொட்டி என்ற பாறையில் மாமல்லபுரத்துச் சிற்பிகளின் பெயர்கள் பல்லவ கிரந்தத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அமணம்பாக்கம்: சமணம் அமணம் என்றும் தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனவே, இவ்வூரில் சமண சமயம் பரவியிருக்க வேண்டும்.

ஓரகடம்: பெருமாள் கோயிலுள்ள இச்சிற்றூர் திருக்கழுக்குன்றத்துக்கு 5 கி.மீ. தொலைவில் வடகிழக்கில் இருக்கிறது. இக்கோயிலில் பல கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இது 9ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பெற்றது என்பர்.

பூஞ்சேரி: மாமல்லபுரத்திலிருந்து தெற்கே ஒரு கி.மீ. தொலைவுக்குள் கடற்கரையிலுள்ள சிற்றூர். இதுவே துறைமுகப் பகுதியாக இருந்தது. கப்பல்கள் புகும் சேரி, சுருக்கமாகப் புகும் சேரி எனப்பட்டது பூஞ்சேரி என்பது அதன் மருஉ.

கல்பாக்கம்: இவ்வூர் எடையூர் ஊராட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்தது. மாமல்லபுரத்திலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவு.

தென் இந்தியாவில் அணுமின்சார நிலையம் நிறுவ இவ்வூர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடிமண் பாறைப் பாங்கானது. சுற்றுவட்டத்தில் மக்கள் குறைவு. கடற்கரையை அடுத்த ஊர். இத்தகைய இடங்களிலேயே அணுமின் நிலையங்கள் அமைப்படுவது வழக்கம்.

மாமல்லபுரம்: வரலாற்றிலும் வாணிபத்திலும் கலையிலும் புகழ்பெற்றது மாமல்லபுரம்.

சென்னையிலிருந்து கடலோரமாகச் செல்லும் சாலை வழி 59 கி.மீ. சென்று இவ்வூரை அடையலாம். அல்லது செங்கற்பட்டிலிருந்து திருக்கழுக்குன்றம் வழியே செல்லலாம்.

ஊர் 100 வீடுகளுள்ள சிற்றூர்தான். ஆனால், இதன் புகழ் காலத்தைக் கடந்தது உலக முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. 6,7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தொடங்கி 9ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை மாமல்லபுரத்தின் பொற்காலம் எனலாம். பல்லவர்களுடைய துறைமுகமாக இது இருந்தது.

இன்றைய அமெரிக்காவில் வாஷிங்கடன் டி.சி. போல, பல்லவர் தலைநகராகக் காஞ்சிபுரம் இருந்தது; நியூயார்க்கு நகரம் போலத் தொழிலும் வெளிநாட்டு வாணிபமும் சிறக்கும் துறைமுகமாக மாமல்லபுரம் விளங்குகிறது. ஏழாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவுக்கு வந்த வெளிநாட்டினர் அனைவருக்கும் இத்துறைமுகமே வாயிலாக இருந்தது. ரோம், கிரீசு, எகிப்து முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் சீனம், சாவகம் முதலிய ஆசிய நாடுகளுக்கும் இங்கிருந்து பெரிய அளவில் வியாபாரம் நடைபெற்றது. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே இத்துறைமுகம் சிறந்து விளங்கியதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன.

வாதாபிப் போரில் வென்ற மாமல்லன் இலங்கை அரசனுக்கு உதவியாக இங்கிருந்து கப்பலேற்றித் தம் போர்வீரர்களை அனுப்பினான்.

சமய வரலாற்றிலும் மாமல்லபுரம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. முதல் மூன்று ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான பூதத்தாழ்வார் பிறந்த தலம் இதுவே. திருமங்கை மன்னன் மங்களாசாசனம் செய்துள்ள கடல் மல்லைத் தலசயனப் பெருமாள் கோயில் இவ்வூரில் இருக்கிறது.

கலையுலகில் மாமல்லபுரத்துக்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. பழந்தமிழ் நாட்டின் பெருமையை உணர்த்தும் கலைக்கூடம் இதுவே என்று இயம்பலாம்.

முதலாம் நரசிம்மவர்மனுடைய பட்டப் பெயரான மாமல்லன் என்பதை நிலைநிறுத்துமாறு இந்நகர் மாமல்லபுரம் ஆயிற்று.

ஒற்றைக் கல்லில் குடையப்பெற்றுள்ள ஏழு கோயில்கள் இங்கு உள்ளன. இதனால் ஆங்கிலேயர் இவ்வூர்க்கு ஏழு கோயில்கள் (Seven Pagodas) என்று பெயரிட்டனர். இக்கோயில்கள் முதலாம் நரசிம்மவர்மனால் அமைக்கப்பெற்றவை என்ற கருத்து நெடுங்காலமாக நிலவி வந்திருக்கிறது. அவன் இவற்றைக் குடையவில்லை இவை ராஜசிம்மன் என்ற இரண்டாம் நரசிம்ம பல்லவன் காலத்தில் தான் குடையப்பெற்றன என்ற கருத்து, புதிதாக 1952இல் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் திரு. நாகசாமியால் சில ஆதாரங்களுடன் தெரிவிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

மாமல்லபுரத்தில் காணத்தக்கவை

- (1) கடற்கரைக் கோயில்.
- (2) ஒற்றைக் கற்கோயில்கள்.
- (3) கடல் மட்டத்துக்கு மேல் 137 அடி உயரமுள்ள கலங்கரை விளக்கம்.
- (4) பகீரதன் தலம் என்ற சிற்பம்.
- (5) மலைமீதுள்ள ஏராளமான மண்டபங்கள்.
- முக்கியமாக, திருமூர்த்தி மண்டபம், கிருஷ்ண மண்டபம், கோடிக்கல் மண்டபம், மகிசாசுர மண்டபம், வராகப் பெருமாள் மண்டபம், பசு மண்டபம்.
- (6) ஆண் யானை - பெண் யானை - யானைக் குட்டி சிற்பங்கள்.
- (7) மடியில் குட்டியுடன் இருக்கும் பெண் குரங்குக்குப் பேன் எடுக்கும் ஆண் குரங்கின் சிற்பம்.

மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்களைப்பற்றிப் பல நூல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சிற்பத்தைப்பற்றியும் எழுந்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் பல. சான்றாக, ருத்ராட்சப் பூனையைப்பற்றி ஹீரால் பாதிரியார் அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வெளியிட்டுள்ளார். எனவே, இவற்றைப்பற்றி இங்கே விரிவாக எழுதவில்லை. அனைத்தையும் படித்துவிட்டுச் செல்லாமல், பார்த்துவிட்டு வந்து பிறகு விரிவாகப் படிப்பது நலம் பயக்கும்.

சிற்ப ஆகம சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி இன்ன இன்ன வகைக் கோயில்கள் இவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாக அமைக்கப்பெற்ற கோயில்களே மாமல்லபுரத்தில் காணப்படுபவை. தவறுதலாக, இவற்றைப் பஞ்ச பாண்டவர் கோயில் என்று சிலர் கூறியும் எழுதியும் வருகின்றனர்.

மாமல்லபுரத்துக்குச் செல்லுபவர்கள் இங்குள்ள கல்வெட்டுக்களையும் காண வேண்டும். பல திருவுருவங்கள் (தேசியக் காட்சிக் கூடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டவை போக) காட்சியில் வைக்கப்பெற்றுள்ள எஸ்.டி. ஸ்ரீனிவாச கோபாலாச்சாரியார் மியூசியத்தையும் பார்வையிடலாம்.

1957இல் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தார் சிற்பக் கலைப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்கினர். அச்சு உருவங்களைச் செய்வதிலும் பழங்காலச் சிற்பங்களையும் நினைவுச் சின்னங்களையும் கதை உருவங்களாகச் சமைப்பதிலும் இங்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது.

வசதியாகத் தங்குவதற்கு பொதுப் பணித்துறையின் விடுதியும் பிற இடங்களும் உள்ளன. இவை தவிர விடுமுறைக் குடிசைகளும் கடலோரமாக உட்கார்ந்திருக்க வசதியான குடைகளும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. மூன்று, நான்கு நாட்களேனும் அமைதியாக இருந்து காலையும் மாலையும் கடற்கரையருகே சென்று மணற் பரப்பில் படுத்துக் கடலழகிலும் கலையழகிலும் ஈடுபட வேண்டும். அப்போதுதான் கல்லைக் கலைக் கோயிலாக்கிய பல்லவர் பெருமை புலனாகும். பாறையெல்லாம் சொல்லும் பழங்கதையை அறியலாம். இந்தக் கனவு உலகில் பெற்ற உணர்வால்தான் மிகச் சிறந்த

நாவல்களைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சிலர் புனைந்துள்ளனர். நனி சிறந்த நாகரிகத்தின் வழி வந்தவர் நாம் என்ற பெருமித உணர்ச்சியோடு ஊரை விட்டுப் புறப்படலாம்.

கடலோரமாக ஏழு கோயில்கள் இருந்தது ஆதாரமாகத் தெரிகிறது. ஒரு கோயில் மட்டுமே இப்போது காணப்படுகிறது. எஞ்சியவற்றைக் கடல் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவற்றைக் காணும் முயற்சியை இந்திய அரசாங்கத்துத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையும் கடற்படையும் சேர்ந்து 1963 தொடக்கத்தில் மேற்கொள்ளுவ தென்று முடிவுசெய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

19. திருப்போரூர் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் திருப்போரூர், மானாமதி பிரிக்காக்களிலுள்ள ஊர்களைக் கொண்டு 1961இல் ஏற்பட்டது. பெரும்பாலான ஊர்கள் கடலோரமாக உள்ளன. உப்புக் காய்ச்சுவது இங்கு முக்கியமான தொழில்.

ஒன்றிய அலுவலகமுள்ள திருப்போரூர், நகரப் பஞ்சாயத்து உடையது. இது தவிர 46 ஊர்களில் ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன.

இவ்வென்றிய வழியாக பக்கிங்ஹாம் கால்வாயும் மாமல்லபுரம் - சென்னை கடலோரச் சாலையும் செல்லுகின்றன.

குறிபட்டத்தக்க ஊர்ப் பெயர்கள் நாவலூர், அருங்குன்றம், ஓரகடம், படுர், பையனூர், முட்டுக்காடு, மயிலை,

திருப்போரூர்: இம்மாவட்டத்திலுள்ள முருகன் தலங்களுள் இது ஒன்று.

பலகலைகள் கற்றாலும்
பன்னெறி சேர்ந்தாலும்
பற்றுநெறி கூடவில்லை
பரம நினைதருளே
நிலையளிக்கும் என்றடைந்தேன்
நீயுமெனை விட்டால்
நிலைப்பதெங்கே திருப்போரூர்
நீலமயி லரசே.

என்று இவ்வூர் முருகனை, தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க உள்ள முருகப் பாடியுள்ளார்.

இவ்வூர் செங்கற்பட்டுக்கு வடக்கே 25 கி.மீ. தொலைவிலும், திருவான்மியூருக்கு அருகேயுள்ள பார்ப்பனச் சாவடியிலிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவிலும் இருக்கிறது. இவ்வூரின் மக்கள் தொகை 3,725. போரியூர் என்று கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரை இயம்புகின்றன. செருவூர், போரி நகர் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இங்குள்ள 24 கால் மண்டபத் தூண்களில் வீரர் பலரின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

போளூர்க் கோயிலில் கந்தன் வள்ளி தெய்வயானையோடு வீற்றிருக்கிறார். அபிஷேகம் செய்யாது, இறைவுருவங்களுக்குப் புனுகு சட்டம், கவசம், நகைகள் ஆகியவற்றை அணிவிப்பது மரபு.

பல்லவ, சோழ மன்னர்க்குப் பின் இக்கோயிலின் பெருமை குன்றியது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இங்கு வந்த சிதம்பர சுவாமிகளும், பின்னர் அவர் பரம்பரையினரான ஆதீனத் தலைவர்களும் கோயில் திருப்பணியில் ஈடுபட்டனர்.

போளூர் மலையில் இரும்புக் கால நாகரிகத்தின் சின்னங்கள் புதைந்துகிடப்பதால், புதைபொருள் துறையினர் இதைப் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதி என்று அறிவித்துள்ளனர்.

போளூர் மாமல்லபுரம் சாலையில் மலை அடிவாரத்தில் மிகப் பழங்காலத்துக் கற்களால் ஆன ஒரு கட்டடம் (Megalithic stone house) இருக்கிறது.

கோவளம்: இது ஒரு தீவு. சென்னையிலிருந்து 32 கி.மீ. தொலைவில் கடலுக்குள் அமைந்த குன்று. இத்தீவிலேயே மாமல்லபுரம் 17 கி.மீ. தெற்கே இருக்கிறது. தீவின் ஒரு பக்கம் பக்கிங்காம் கால்வாயும் பிற பக்கங்களில் கடலும் இருக்கின்றன.

இவ்வூருக்கு ஆங்கிலத்தில் 'கோவ்லாங்' (Covelong) என்று பெயர். சாதுக் பந்தர் என்ற பெயர் முஸ்லிம் ஆட்சியில் இவ்வூருக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. கோமளவல்லி என்ற இறைவி பெயரால் ஏற்பட்ட கோமளவல்லிபுரம் என்று பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. கோவளம் என்ற பெயரோடு கன்னியாகுமரி

மாவட்டத்திலும் திருவனந்தபுரத்திற்கு அருகேயும் ஊர்கள் உள்ளன. இம் மூன்றுமே கடற்கரையில் அமைந்து உடல் நல உறைவிடங்களாக உள்ளன. கோவளம் என்பது கடலுக்குள் நீண்ட தரைமுனை (Cape)யைக் குறிக்கும்.

1723இல் சில காலம் ஆஸ்திரியா பேரரசிடம் இவ்வூர் இருந்தது.

கர்நாடக நவாபாக இருந்த அன்வார்திகான் இங்கு 1745இல் துறைமுகமும் கோட்டையும் கட்டினான். பிறகு டேனிய்ஷ் வணிகர்களும், 1746இல் Labour Dommais என்பவனது பிரெஞ்சுப் படையினரும் இங்குவந்தனர். 1752இல் பிரெஞ்சுக்காரர்களை விரட்டி ராபர்ட் கிளைஸ் இவ்வூரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்.

ஒரு மகுதியும் ஒரு தர்க்காவும் இங்குள்ளன. இங்கு ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் திருவிழாவிற்குத் தமிழ்நாடு எங்குமிருந்தும் முஸ்லிம்கள் வருகிறார்கள்.

Our Lady of Mount Carmel என்ற ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயம் இங்கு இருக்கிறது. இதில் நடைபெறும் தேர்த் திருவிழா புகழ் பெற்றது.

ஹிந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவர் என்னும் மும்மதத்தார்க்கும் முக்கியமான இத்தலம் உப்பளத் தொழிலால் புகழ் பெற்றிருப்பதோடு, பொழுதுபோக்கு இடமாகவும் விளங்குகிறது.

நாவலூர்: இவ்வூரில் பௌத்த சமயம் பற்றிய கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

படுர்: இது கேளம்பாக்கத்திற்கு அருகிலுள்ள சிற்றூர். மூன்றாம் நந்திவர்மனால் கட்டப்பெற்ற கோயிலில் இருந்த பெருமாள் விக்கிரகம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கோயில் முற்றிலும் அழிந்து விட்டது. இவ்வூர்க் குளத்தருகே அமண விக்கிரகம் ஒன்று காணப்படுகிறது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்வூர் ஒரு கோட்டத்தின் தலைநகராக இருந்தது.

பையனூர் : இவ்வூரில் ஏரிக்கரையை அடுத்த வயல்களில் பெருமானின் கல் திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

திருவிடந்தை: இது கோவளத்திற்கு அருகேயுள்ள வைணவ தலம். திரு இட எந்தை என்பது ஊரின் சரியானபெயர். பெருமாள் பிராட்டியைத் தமது இடப் பக்கத்தில் வைத்துள்ளார்.

7. மதுராந்தகம் வட்டம்

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தென்கோடியிலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் எல்லையிலும் இவ்வட்டம் அமைந்திருக்கிறது. மக்கள் தொகை 2,83,627. மதுராந்தகம் ஏரியால் நெல்வேளாண்மை பெருகியுள்ளது. அரசாங்கத்துக்கு 8 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி கிடைக்கிறது.

வளர்பிறை, பொன்னாடு, நல்லாமூர், நெய்யூர், மதுரை, புதுச்சேரி என்ற ஊர்ப் பெயர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மக்களனைவரும் வடக்கே சென்னை நகரை நோக்கிச் செல்வதால் இங்கு மக்கள் நெருக்கம் மிகுதியாய் இல்லை. நகராண்மைக் கழகம் ஒன்றேனும் கிடையாது. மதுராந்தகம், சித்தாமூர், லத்தூர், அச்சிறுபாக்கம் ஆகிய நான்கு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்கள் உள்ளன.

வராலாற்றுப் புகழ் மிக்க இடைக்கழி நாடும், வானில் பறக்கும் பறவைகளின் புகலிடமான வேடந்தாங்கலும் இவ்வட்டத்தின் சிறப்புக்கள்.

இரயில் போக்குவரத்தும் கால்வாய்ப் போக்குவரத்தும் இவ்வட்டத்தில் உண்டு. தேசிய நெடுஞ்சாலை இவ்வட்டத்தின் வழியாகச் செல்லுகிறது.

20. மதுராந்தகம் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் வையாலூர், மதுராந்தகம் பிரிக்காக்களைக் கொண்டது. கருங்குழியிலும் மதுராந்தகத்திலும் நகரப் பஞ்சாயத்துக் களும், ஏனைய ஊர்களுக்காக 55 ஊராட்சி மன்றங்களும் உள்ளன. வட்டத் தலைநகரம் இந்த ஒன்றியத்திலிருக்கிறது.

மதுராந்தகம் : வளம் நிறைந்த இவ்வூர் மதுராந்தகம் வட்டத்தின் தலைநகரம். 9,216 மக்கள் வாழும் இச்சிறு நகரம் செங்கற்பட்டிற்குத் தெற்கே 21கி.மீ. தொலைவில் ரயில் பாதையிலும், நெடுஞ்சாலை வழியிலும் இருக்கிறது. இவ்வூரின் முழுப்பெயர் மதுராந்தக சதுர்வேதமங்கலம் என்பதாகும். முதலாம் இராஜராஜனின் சிறிய தந்தையின் பெயர் உத்தம சோழன் என்ற மதுராந்தக சோழன் என்பதாகும். அவனால் உண்டாக்கப்பட்டு வேதம் ஒதும் அந்தணர்க்கு இவ்வூர் விடப்பட்டது. சோழப் பேரரசில் இது ஒரு தனியூராக இருந்தது. சோதிடக் கலை வல்லார் பலர் இவ்வூரில் வாழ்கின்றனர்.

மதுராந்தகத்தில் இன்றும் அகோபில மடத்தார் வடமொழிக் கல்லூரியும், வேத பாடசாலையும் நடத்தி வருகின்றனர்.

இவ்வூரில் ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயில் இருக்கிறது. இங்குள்ள இராமர் திருவுருவம் வேலைப்பாடு மிக்கது. இராமானுஜர் 12ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு வந்து வழிபட்டதாக திவ்யசரிதம், குரு பரம்பரை என்ற வைணவ இலக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கோயிலைப் பற்றிய வரலாறு கவையானது.

மதுராந்தகம் ஏரி இம்மாவட்டத்தின் பெரிய ஏரிகளில் ஒன்றாகும். அடை மழை பெய்தால் அணை உடைந்துவிடுவது உண்டு. ஆகையால், நல்ல அணை ஒன்று இங்கு கட்ட 1882இல் மாவட்டக் கலெக்டராகக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரிடம் வேலை பார்த்த லயனல் பிரைஸ் என்பார் ஏற்பாடு செய்தார். செம்மையாகச் செப்பனிட்டும் பெருமழை பெய்தபோது ஏரிக்கரை உடைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் இருந்தது. அந்நிலையில் இக்கோயிலருகே வந்த துரை கோயிலின் பெருமையைக் கேள்விப்பட்டார். கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்யப் பொருளுதவி வேண்டுமென்று அவர்கள் வேண்டினர். “பெருமழையால் ஏரி உடையாது உங்களுடைய பெருமாள் காப்பாற்றினால் யானே திருப்பணி செய்து முடிப்பேன்” என்று சொன்னாராம். அடுத்த சில நாட்களில் கவலை தரக்கூடிய அளவில் பெருமழை பெய்தது. ஆனால் பெருமாள் அருளால் கரைக்கு எவ்விதச் சேதமும் ஏற்படவில்லை. பாழடைந்த இக்கோயில் உடனே துரையால் திருப்பணி செய்யப்பட்டது. ‘கும்பினி ஜாகீர் லயனல் பிரைஸ் அவர்களது தருமம்’ என்று கோயில் கல்வெட்டு இந்நிகழ்ச்சியை நினைவுபடுத்துகிறது. 1960ஆம் ஆண்டில் பெருமழை பெய்து ஏரிக்கரை உடைந்துவிடும் என்ற பயம் ஏற்பட்டது.

அப்போதும் பொதுப்பணித் துறையினரின் முன்னேற்பாடுகளுடன், சப் கலெக்டர் உட்பட அனைவரும் வந்திருந்து கோதண்டராமர்க்கு 24 மணி நேரம் அர்ச்சனைகள் செய்தனர். மறுநாள் தொடங்கி குறைந்து, ஏரி காக்கப்பட்டது.

கம்பர் வழிபட்ட கோதண்டராமன் கோயில் இதுவே என்பர்.

இவ்வூர் துளிர் வெற்றிலை கண்ணாடி போன்றது; டில்லி வரை ஏற்றுமதி ஆகிறது.

கருங்குழி : இவ்வூர் சென்னைக்கு 77 கி.மீ. தொலைவிலும், செங்கற்பட்டிலிருந்து 24 கி.மீ. தொலைவிலும் தெற்கில் உள்ளது. மக்கள் தொகை 6,288.

இவ்வூர் 1795 முதல் 1825 வரை இம்மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருந்தது.

செங்கற்பட்டு, கருங்குழி, வந்தவாசி, உத்தரமேரூர் ஆகிய நான்கு ஊர்களும் சென்னைக்கும் புதுச்சேரிக்கும் இடையே அமைந்து நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதால், ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் இடையே நடந்த போர்களில் இந்த நான்கு இடங்களும் முக்கிய களமாக இருந்தன. முஸ்லிம் ஆட்சி நடந்தபோது இவ்வூரவர் ஏராளமான நெல்லைக் கப்பமாகக் கட்டி வந்தனர். அதைச் சேமித்து வைக்கப்பட்ட கிடங்குகளைச் சுற்றி 1,500 கஜம் சுற்றளவு உள்ள ஒரு கோட்டை கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டது. இதனால் இதற்குக் கருங்குழிக் கோட்டை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இக்கோட்டை நாற்புறமும் அகழியால் சூழப்பெற்றது. இப்போது இது அழிந்து இதன் வழியே ரயில்பாதை செல்கிறது.

இக்கோட்டை 1755 முதல் 1760 வரை பலதடவை முற்றுகையிடப்பெற்றது. கருங்குழிப் போர்தான் வந்தவாசிப் போரில் பிரிட்டிஷார் வெற்றிபெற அடிகோலிற்று. கருங்குழியிலிருந்து வந்தவாசிக்கு நேர் சாலை இருக்கிறது.

கருங்குழி ஏரிப்பாசனத்தால் வளமாக இருக்கிறது. மதுராந்தகம் ஏரி நிரம்பிவழிந்தால் கருங்குழி ஏரியில் நீர் பெருகும்.

1927-28இல் நிகழ்ந்த ஒரு கொலையால் இவ்வூர் புகழப் பெற்றது.

வேடந்தாங்கலுக்கு அருகே இருப்பதால் - நெய்வேலியை ஒட்டிச் சில ஊர்கள் சிறப்படைவதுபோல - கருங்குழி முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது.

இவ்வூரின் பழமையான பெயர் குறுங்கோழியூர், பெருங்கோழியூர் என்ற பெயருடன் ஓர் ஊர் உத்தர மேலூர் அருகே இன்றும் இருக்கிறது. சங்க காலத்துப் புலவர் ஒருவர் பெயர் குறுங்கோழியூர் கிழார் என்பதாகும்.

அருங்குணம்: இது அருங்குன்றம் என்பதன் மருஉ. சமணம் இங்குப் பரவிய காலத்தில் இப்பெயர் ஏற்பட்டது.

இவ்வூர்ச் சமணர் கோயில் தீர்த்தங்கரரை குளாமணி ஆசிரியர் வழிபட்டதாக அந்நூற்பாயிரத்தால் தெரிகிறது.

படாளம்: இது ரயில் நிலையமுள்ள சிற்றூர். மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை இங்கு நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வூர்ப் பெயர் பாடலம் என்று கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது.

மலை வையாவூர்: படாளம் ரயில் நிலையத்திற்கு மேற்கே 6 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து (வேடந்தாங்கல் செல்லும் சாலையில்) இது 76 கி.மீ. தொலைவு.

இந்த மலையின் உயரம் 400 அடி. மலைமீது பிரசன்ன வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் இருக்கிறது. நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ள ஸ்ரீநிவாசப் பெருமாள், கருடாழ்வார், அநுமார் சந்நிதிகளும், ஒருபக்கம் சக்கரத்தாழ்வாரும் பிறிதொரு பக்கம் நரசிம்மரும் உள்ள திருவுருவங்களும், சிற்ப வேலைப்பாடு அமைந்த ஆழ்வார் திருவுருவங்களும் காணத்தக்கன.

இம்மலை உச்சியிலிருந்து பார்த்தால் ஒரு புறம் திருக்கழுக்குன்றம் கோயிலும், பிறதொரு புறம் காஞ்சிபுரமும் தெரியும்.

21. அச்சிறுபாக்கம் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் அச்சிறுபாக்கம், பெரும்பாக்கம் என்ற இரண்டு பிரிக்காக்களிலுள்ள 97 கிராமங்கள் அடங்கியது. இவற்றுக்கு 52 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன.

கடமலபுத்தூர். தொழுப்பேடு, ஆத்தூர், சீதாபுரம், உத்தமநல்லூர் ஆகிய ஊர்களுக்கு ஊராட்சிமன்றங்கள் ஏற்பட வில்லை.

வேடந்தாங்கல் என்னும் புகழ்பெற்ற ஊர் இவ்வொன்றி யத்தைச் சேர்ந்தது.

இவ்வொன்றியத்தில் கரணை என்ற இறுதிச் சொற்கள் உள்ள ஊர்கள் ஏராளம். சான்று : காட்டுக்கரணை, பெற்பனங்கரணை, வேப்பங்கரணை, லாடகரணை, பகவங்கரணை. இவ்வாறே கால் (கரசங்கால், அன்னங்கால், பொரகால்), ஆமூர், பாக்கம், தாங்கல் என்ற இறுதிச் சொற்களை உடைய ஊர்களும், உயிரினங்கள் பேரால் கிளியாநகர், கோழியரலம் என்னும் ஊர்களும், மரஞ் செடிகளின் பெயரால் பாதிரி, முருங்கை, அகிலி என்னும் ஊர்களும் காணப்படு கின்றன.

ரெட்டியார்களும் கவுண்டர்களும் பல ஊர்களில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளனர்.

அச்சிறுபாக்கம், தொழுப்பேடு, கரசங்கால் ஆகிய மூன்று ஊர் களிலும் இரயில் நிலையங்கள் உண்டு.

அச்சிறுபாக்கம் : தேவர்கள் அமைத்த ஒரு தேரின் அச்ச இங்கு முறிந்த காரணத்தால், இத்தலம் அச்சிறு பாக்கம் என்று பெயர் பெற்றது என்பது புராண வரலாறு.

பாக்கம் என்பது சிறுபாக்கம், பெரும்பாக்கம் எனப்பெயர் பெறுதல் இயற்கை. பூதி, அப்பூதி எனப்பெயர் பெற்றாற்போல, சிறுபாக்கம் என்பது அச்சிறுபாக்கம் எனப்பெயர் பெற்றது.

வெங்கடேசபுரம், இராவுத்த நல்லூர் என்ற சிற்றூர்களுக்கும் அச்சிறுப்பாக்கமே தலைக் கிராமமாக இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து இவ்வூர் 59 மைலில் உள்ளது. இங்கே சித்திரை மாதத்தில் பெருவிழாக்கள் நடைபெறுவதுண்டு. திருநாளின் 11வது நாள் பெருமான் திருமணக் கோலத்துடன் பெரும்பேறு சென்று அகத்தியர்க்குக் காட்சி அளித்து மலைவலம் வருவது வழக்கம். இங்குள்ள நடராசர் திருவுருவத்தில் செவியில் குழையும் குண்டலமும் மிளர்கின்றன. இவ்வூர் மகூதியில முஸ்லிம் மகான் ஒருவர் சமாதி அடைந்த இடத்தில் ஆண்டு தோறும் உருசு உற்சவம் நடைபெறுகிறது.

அனந்தமங்கலம் : இவ்வூர்ப் பாதையில் சமண உருவங்கள் உள்ளன.

தொழுப்பேடு: சங்கராச்சாரியார் கோயிலும், ராமர் கோயிலும் உள்ளன.

பெரும் பெயர்க் கண்டிகை : மக்கள் தொகை 1220. பெரும்பேறு என்று இவ்வூர் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. தொழுப்பேடு இரயில் நிலையத்திலிருந்து அச்சிறுபாக்கம் செல்லும் வழியில் 200 அடி உயரமுள்ள குன்றின் அடிவாரத்தில் இவ்வூர் உளது. குன்றின் மீது கட்டபெற்றிருக்கும் முருகன் கோயில் அருணகிரிநாதர் திருப்புகழும், பாம்பன் சுவாமிகள் பாடலும் பெற்றது.

நெடுஞ்சாலைக்கும் கோயிலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் பழங்காலப் பொருள்கள் 1912இல் அலெக்சாண்டர் கிரே என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வூரில் 32 விநாயகர் ஆலயங்களும் பல கிராம தேவதை கோயில்களும் உள்ளன. ஆடி-தை மாத வெள்ளிக்கிழமைகளில் எல்லையம்மன் கோயிலில் சிறப்புற விழா நடக்கும். சுரங்கத்தையுடைய வீரபத்திரசுவாமி கோயில் மிகவும் தொன்மையானது.

கண்டிகை என்பது ஒரு வகை நகையின் பெயர் (அட்டிகை, வீரகண்டி)

ஆலப்பாக்கம்: இவ்வூர் சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தை முன்னேற்றியுள்ள இலட்சிய கிராமமாகும். பாரதியார் பெயரால் இங்கு ஒரு சிறந்த நூல்நிலையம் நிறுவப் பெற்றுள்ளது.

வேடந்தாங்கல் : மடக்கிளிகள், பண்ணார்ந்த பாட்டிசைக்கும் பலவகைப் பறவைகளால் புகழ்பெற்ற இந்த ஊர் சென்னையிலிருந்து 80 கி.மீ. தொலைவிலும், கருங்குழியிலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவிலும் இருக்கிறது. எங்கற்பட்டிருந்து இவ்வூருக்குப் பஸ் வசதி உண்டு. வேடந்தாங்கல் ஏரியால் (பரப்பு 74 ஏக்கர்) இப்பகுதியில் நெல்லும், கரும்பும், கேழ்வரகும் பெரிய அளவில் பயிராகின்றன. உத்தரமேரூர் ஏரியிலிருந்து மடு கட்டி, அங்கிருந்து மதுராந்தகம் ஏரிக்குச் செல்லும் நீரிலிருந்து வேடந்தாங்கல் ஏரிக்கு வருவாய்க் கால்வாய் (Supply Channel) வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. வேடந்தாங்கல் ஏரியை அடுத்த 300 ஏக்கர் நிலம் மிக வளமானது. அதில் ஒருவரும்

எரு, தழை, பிண்ணாக்கு, உரம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதில்லை. பறவைகளின் எச்சிலே உரமாக அமைந்து நிலத்துக்கு வளம் தருவதாக இவ்வூரார் என்னிடம் கூறினர்.

ஏரியின் நடுவே ஏறத்தாழ அதன் பரப்பில் பாதியில் 500 கடப்பை மரங்கள் உள்ளன. இந்த மரங்கள் சாதாரணமாக மூன்று ஆள் உயரம் உள்ளன. இவற்றில் கூடுகள் அமைத்து வாழ்வதற்காக ஆயிரக் கணக்கான பறவைகள் வருகின்றன. இவற்றை ஏரியிலும் அதிலிருந்து 65 கி.மீ. சுற்றளவிலும் யாரும் சுடக்கூடாது என்ற சட்டம் 300 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. ஏரியில் தண்ணீருக்கு அடியில் மிளகாய்ப் பூண்டுக் குச்சிகள் உள்ளன. பறவைகள் இங்கே இருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

வடகிழக்குப் பருவக்காற்று ஆகஸ்டு இறுதியில் அடித்து, ஏரியில் மழைநீர் வந்து கொண்டிருக்கும். அதன் விளைவாகப் பறவைகள் செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து வரத்தொடங்குகின்றன. நவம்பர் முதல் மார்ச்சு மாதம் வரை இங்குப் பதினாயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றன. பிறகு ஏரியில் நீர் வற்றி விடுவதால் அவை வருவதில்லை. ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு லட்சம் பறவைகள் கூடக் காணலாம். பிற ஆறு மாதங்களில் சராசரி 60 அல்லது 70 ஆயிரம் பறவைகளைக் காணலாம்.

இரை தேடுவதற்காகப் பறவைகள் பிற ஏரிகளுக்கும், நீர் நிலைகளுக்கும் நெல்வயல் கழனிகளுக்கும் குரிய உதயமானவுடன் கிளம்பிச் சென்று மாலை 5 மணி அளவில் திரும்பி வருகின்றன. ஆகையால் அதிகாலைக்கு முன்னும் அந்தி மாலைக்கும் முன்னும் உள்ள நேரங்களில் இந்த வெண்மேகங் கூட்டங்களைக் கண்டு இன்புறலாம்.

பல நாடுகள், பல கண்டங்கள் ஆகியவற்றிலிருந் தெல்லாம் வேடந்தாங்கலுக்குப் பறவைகள் வருகின்றன. குறிப்பாக டிசம்பர், சனவரி மாங்களில் ஆசியாவின் வட பகுதியிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தாங்க முடியாத குளிர் நிலவும்; அப்போது பறவைகள் அங்கிருந்து இந்த ஏரிக்கு வந்து விடுவது வழக்கம். வெண் கொக்கு, மழுட்டி வாயன், பாம்புத்தாரா, நத்தைகுத்தி தாரா, கங்கணம், நரையான், கூழைக்கடா, நீர்க்காக்கைகள், வக்கா, கிளுவை, சரிவை,

பூநாரை, நாரயண பட்சி, அரிவாள் மூக்கு, உன்னிக் கொக்கு-இப்படி எண்ணற்ற வண்ணப் பறவைகள் இங்கு வந்து கூடுகின்றன.

வாணத்தாரை என்ற அழகிய நீர்ப்பறவையும், மீன் கொத்திப் பறவைகளும், கானான் கோழிகளும் ஏரியில் இருக்கின்றன. பாம்புத்தாரைப் பறவைகள், நீரிலே நீந்தி அரிவாள் மூக்கன் பறவைகளின் குஞ்சுகளுக்கு இரையை அலகிலேயே கொண்டு வருவதும், நீர்க்காகங்கள் தங்களுடைய கூடுகளை அமைப்பதற்காகச் சிறுசிறு சுள்ளிகளைத் தங்கள் அலகுகளிலே ஏந்திச் செல்வதும் பார்ப்பதற்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

வக்கா என்னும் பறவை இரவு நேரத்தில்தான் இரை தேடப் புறப்படும். மறுநாள் வைகறைப் பொழுதில் கூடுகளுக்குத் திரும்பி வரும்.

‘டப்டட் டக்’ என்ற ஒரு வகை நீர் வாத்தும், ‘பின் டெயில்’, ‘கார்டென் டெயில்’ போன்ற பறவைகளும், சைபீரியா, ருசியா, ஐரோப்பியா நாடுகள், இலங்கை போன்ற வெளிநாடுகளிலிருந்து சில ஆண்டுகளில் வேடந்தாங்கலுக்கு வருகின்றன. இவை ஓராண்டில் சென்ற ஏரிக்கே மீண்டும் செல்வதில்லை. இவற்றை உலகம் சுற்றும் பறவைகள் (Migratory Birds) என்று உயிர் நூல் வல்லுநர் கூறுவர்.

வேடந்தாங்கலில் பறவைகளின் எண்ணிக்கையை விட, கெசுக்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாக இருக்குமென்பது என் கருத்து.

இவ்வூரினரும், 1952 முதல் மாநிலச் சட்டசபை உறுப்பினருமாகிய வேங்கட சுப்ப ரெட்டி முயற்சியால் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் 1955 முதல் வேடந்தாங்கலின் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறது. அரசாங்கக் காடுபேணும் துறையினர் இங்கு வரும் பறவையினங்களைப் பாதுகாக்கப் பல முயற்சிகள் மேற் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுற்றுலா வருவோர் தங்குவதற்கான வசதிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. சிற்றுண்டிகளுடனும். பைனாகுலர்களுடனும் செல்வது சாலச் சிறந்தது.

கோடிக்கரையும், மைசூர் மாநிலத்து சீரங்கப்பட்டனமும், ராஜஸ்தானிலுள்ள பரத்பூர் ஆகிய ஊர்களும் வேடந்தாங்கலைப் போல் பறவைகளின் புகலிடமாகப் புகழ் பெற்றிருக்கின்றன.

இங்குள்ள விவசாயிகள் பறவைகளைத் தங்களுடைய குழந்தைகள் போல் காப்பாற்றுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் பறவைகளின் மலம்தான். இந்த மலம்தான் அங்குள்ள வயல்களைச் செழிப்பாகச் செய்கிறது. ஆங்கிலத்தில் இதை 'கானா' என்று அழைப்பது வழக்கம். இதன் சிறப்பை ஐரோப்பியர் சமீபத்தில்தான் உணர்ந்தனர். ஆனால், நமது நாட்டிலோ விவசாயிகள் இதன் விசேஷத்தை இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னமே உணர்ந்து இருந்தனர் என்று தெரிய வருகிறது.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி காலத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்ட கலெக்டராய் இருந்த லயன்ஸ் பிரைஸ் என்பவர் அடிக்கடி வேடன்தாங்கல் ஏரிக்குச் சென்று பார்த்ததாகவும், பறவைகளின் அதிசயச் செயல்களைப் பார்த்துப் பூரித்துப் போனதாகவும் செய்திகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. இந்த ஏரிக்குள் வேட்டைக் காரர்கள் செல்லக்கூடாதென்றும், பறவைகளை யாரும் ஒரு விதத்திலும் தொந்தரவு செய்யக் கூடாதென்றும் இவர் கட்டளை யிட்டிருக்கிறார். உத்தரவை மீறினவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனையும் கொடுத்துள்ளார்.

புகைப்படம் பிடிப்பவர்களுக்குப் பலவிதமான துணைகள் வேண்டும். ஒரு விதத்தில் பறவைகளைப் படம்பிடிப்பது மிகக் கஷ்டமானது. ஏனென்றால் விசேஷ சகாயமொன்றும் இல்லாமல் பறவைக் கூடுகளின் அருகே சென்றால், அவைகள் பறந்து போய்விடலாம். அல்லது மின்னல் வேதத்தில் படம் பிடிப்பவரின் முகத்தை நோக்கித் தாக்கலாம். ஆணி போலக் கூர்ந்திருக்கும் மூக்கினால் நமது கண்களுக்கே ஆபத்து நேரிடலாம். இதனால் வேங்கைப்புலியைப் படம் பிடிப்பது கூட அங்ஙனம் கஷ்டமில்லை. ஆனால், பட்சிகளைப் படம் பிடிப்பதுமிக ஆபத்தானது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஒளிந்திருந்து பறவைகள் கண்ணில் படாமல் தான் படம் பிடிக்க வேண்டும்.

பறவைகளின் அதிசயச் செயல்களைப் - பார்க்க வேண்டுமானால் வேடன் தாங்கலுக்கு ஒரு தரம் போனால் போதாது. அங்கேயே ஓர் இரண்டு நாட்கள் தங்க வேண்டும். முட்டையிடுவதற்காக வரும் பறவைகள் பல இனத்தைச் சேர்ந்தவை. சில,

ஹிமாலயத்திற்கு அப்பாலிருந்து வருகின்றன வேறு சில வேடன் தாங்களுக்கு அருகே யுள்ள இடங்களிலிருந்து வருகின்றன.

பறவைகள் இங்குள்ள கடப்பை மரங்களை விட்டு வெளியேறும் போது முதன் முதலாகச் சிறு குஞ்சுகளும், பின்னால் முறையே தாய், ஆண்பறவைகளும் செல்லும். தாங்கள் இரைதேடச் செல்லும் பொழுது தங்கள் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்க நல்ல பலம் பொருந்திய பறவைகளைத் துணைக்கு விட்டுச்செல்லும்.

22. லத்தூர் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் 1961இல் உருவாயிற்று. வடக்கே திருக்கழுக்குன்றம் ஒன்றியமும், கிழக்கே வங்காளக் குடாக்கடலும், தெற்கே சித்தாமூர் ஒன்றியமும், மேற்கே மதுராந்தகம் ஒன்றியமும் இதன் எல்லைகளாக உள்ளன. பாலாறு சில மைல் தொலைவு இவ்வொன்றியத்தில் பாய்ந்து இதைச் சேர்ந்த கடலூர் அருகே கடலில் கலக்கிறது. ஒன்றியத்து அலுவலங்கள் பவுஞ்சூரில் உள்ளன.

86 கிராமங்கள் இவ்வொன்றியத்தில் உள்ளன. அவற்றுள் 13 தவிர மற்றக் கிராமங்களுக்கு 36 ஊராட்சிமன்றங்கள் உள்ளன.

இந்த ஒன்றியத்தின் வழியாகப் பக்கிங்காம் கால்வாய் செல்கிறது. மதுராந்தகத்திலிருந்து புதுச்சேரிக்கு இவ்வொன்றியத்தின் வழியாக நெடுஞ்சாலை உள்ளது.

வேளாண்மையும் மீன் பிடித்தலும் உப்புக் காய்ச்சதலும் இங்கு வாழும் மக்களின் முக்கியத் தொழில்கள் ஆகும்.

சேரி, பட்டினம் என்னும் இறுதிச் சொல்லுடைய பல ஊர்கள் இவ்வொன்றியத்தில் இருக்கின்றன. பல்லவர் காலத்திய வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற பரமேசுவர மங்கலம் என்னும் ஊரும், இம்மாவட்டத்திலேயே பழமையான கூட்டுறவு நிலையமுள்ள கீழைச் சேரியும் இவ்வொன்றியத்தில் உள்ளன.

பவுஞ்சூரும் கூவத்தூரும் குறிப்பிடத் தக்க முக்கிய ஊர்கள் ஆகும்.

செய்யூர் (6621): இவ்வூரின் மீனியான பெயர் சேயூராகும். சேய்-முருகப்பெருமான். சேயூரில் தனிக் கோயில் கொண்டு முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீமுத்தாம்பாள் உடனாய ஸ்ரீவன்மீகநாதர் இப்பதியில் கோயில் கொண்டுள்ளார்.

இவ்வூர் செய்யூர் ஜமீனின் தலைநகராக இருந்தது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இப்பகுதி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. செய்யூர் கூட்டுறவு விவசாய பாங்கு, பல ஆண்டுகளாக நன்கு செயற்பட்டு வருகிறது. அறச் செல்வரும், அரசியல் தலைவரும், செய்யூர் ஜமீன்தாருமாகிய வி.கே. ராமாசாமி முதலியார் இவ்வூரினராவர்.

மதுராந்தகத்திலிருந்து 32 கி.மீ. தொலைவிலும், கடற்கரையிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலும் இவ்வூர் இருக்கிறது. இங்கு உப்பளங்கள் உள்ளன. இவ்வூர் வழியாகப் பக்கிங்காம் கால்வாய் செல்லுகிறது.

பழமையான இசைக் கருவிகள் இவ்வூரில் உள்ளன. நடனச் சிறப்பும் இவ்வூர்க்கு உண்டு. தமிழ்-வடமொழிக் கல்விக்கு இவ்வூர் சிறப்புப்பெற்றது. அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியார் சேயூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ், சேயூர் கலம்பகம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

தென்பட்டினம்: பட்டினம் என்ற பெயருள்ள சில ஊர்கள் இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன. தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு தெ.பொ. மீனாட்சிகந்தரனார் பிறந்த ஊர் இதுவாகும்.

23. சித்தாமூர் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் 1961 முதல் செயலாற்றி வருகிறது. பரப்பளவு 286 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 71,500.

சித்தாமூர் பிரிக்காவைச் சேர்ந்த 106 கிராமங்களுக்குரிய 41 ஊராட்சிமன்றங்கள் சேர்ந்து இவ்வொன்றியம் உருவாகி யிருக்கிறது. இவற்றில் ஒன்றேனும் நகரப் பஞ்சாயத்து அன்று. ஏறத்தாழ 100 சாலைகள் இந்த ஒன்றியத்தினரால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இவ்வொன்றியம் இடைக்கழி நாடு என்னும் சிறந்த பகுதியை உடையது. காசியிலிருந்து இராமேசுவரத்திற்குச் செல்லும் சாலை இவ்வழியாகச் செல்கிறது. இடைக்கழிநாடு தென்னை மரங்களின் பொலிவும், தென்னங்கீற்றின் சலசலப்பும், ஆழ்கடலின் அலையோசையும் இசைபாடக் காண்பார் உள்ளத்தை உருக்கும் கவினுறு காட்சிகளை

உடையது. முக்கனிகளாகிய மா, பலா, வாழை விளைவதும், அவற்றை விற்பனைக்கு அனுப்ப அமைந்த பக்கிங்காம் கால்வாயும், அதில் படகுகள் செல்லுவதும், இடையிடையேயுள்ள நீர்த்திட்டுகளும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கண்டு இன்புறத்தக்கவை.

பொலம்பாக்கம்: (குரும்பறை உட்பட மக்கள் தொகை 1931) இந்த ஊர் சோத்துப்பாக்கம் இரயில் நிலையத்திலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவிலும், மதுராந்தகத்திலிருந்து 11 கி.மீ. தொலைவிலும், மதுராந்தகம், குணாம்பேடு சாலையிலிருந்து மேற்குத்திசையில் 1 ½ கி.மீ. தொலைவிலும் இருக்கிறது.

கேணிப் பாசனத்தை நன்கு பயன்படுத்தி இவ்வூர் வாழ்ரெட்டியார் சமூகத்தினர் நஞ்சை, புஞ்சைப் பயிர்களோடு தோட்டங்களில், திராட்சை, சாத்துக்குடி போன்ற பழங்களை நன்கு பயிரிட்டு வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

பெல்ஜிய நாட்டினர் இவ்வூரில் பெருநோய் மருத்துவமனை ஒன்றை 1955 இல் தொடங்கினர். இப்பொழுது இது இந்திய அரசாங்கத்தினரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த மருத்துவ மனையைப்பற்றி மருத்துவ வசதிகள் என்ற கட்டுரையில் காண்க.

கயப்பாக்கம் (1597) : இவ்வூர் அச்சிறப்பாக்கத்திலிருந்து குணாம்பேட்டுக்குச் செல்லும் சாலையில் 10 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்கிருந்து குணாம்பேடு 27 கி.மீ. வேளாண்மைத் துறையில் இவ்வூரார் சிலர் புது முறைகளைக் கையாண்டு வெற்றி பெற்றுள்ளனர். முக்கிய விளை பொருள்கள் நெல், கேழ்வரகு, கரும்பு. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வூரில் வாழ்ந்த சதாசிவ செட்டியார் சைவ சமயத்திற்குப் பெரும் பணி ஆற்றியிருக்கிறார். சின்ன கயப்பாக்கம் என்ற ஓர் ஊரும் இந்த ஒன்றியத்தில் இருக்கிறது.

மாம்பாக்கம் (413): இவ்வூரில் தமிழறிஞர் இளவழகனார் ஒரு குருகுலம் நடத்திவருகிறார்.

இடைக்கழி நாடு யாழ்ப்பாணம், செட்டிநாடு என்பன போல இடைக்காழி நாடு என்ற சொல்லும் ஒரு பகுதியைக் குறிக்கப் பொதுப் பெயராகவும், தனி ஊர் ஒன்றைக் (இடைக்கழி - விட்டு வாயிலிருந்து உட்பகுதிக்குச் செல்லும் நடைபாதை. இடைக்கழி - இடையிலே உப்பங் கழியை உடையது.) குறிக்கும் சிறப்புப் பெயராகவும்

வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இடைக்கழி நாடு என்ற பெயர் இப்பொழுது எடக்கநாடு என்று மருவியிருக்கிறது.

இந்த நாடு இப்பகுதியில் உள்ள பல கிராமங்கள் அடங்கியது. இதன் பரப்பு 50 சதுரமைல். கடலோரமாக அமைந்து கால்வாய்ப் போக்குவரத்துடையதாய், தென்னஞ் சோலைகள் நிறைந்து நிர்வளம் பெற்றிருப்பதால் இந்நாடு கேரளத்தின் எழிலை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒரு குட்டிக் கேரளம் என்று இதைச் சொல்லலாம். சங்க இலக்கியங்கள் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் என்ற புலவரைக் குறிப்பிடுகின்றன.

இடைக்கழி நாடு என்ற ஊர் கயப்பாக்கத்திற்கு அருகே இருக்கிறது. இவ்வூர் வழியாகக் காசி - இராமேசுவரம் சாலை (சேது ரஸ்தா) செல்லும்.

நீலமாகக் கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்கும் பானல்லிரும்பி என்ற கருநெய்தற்பூ இடைக்கழி நாட்டில் கிடைக்கிறது.

இடைக்கழி நாடு மாந்தோப்புகளும் கழுகந் தோப்புகளும் தென்னந்தோப்புகளும் நிறைந்தது. காசி-இராமேசுவரம் சாலையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சத்திரங்களின் இடிந்த பகுதிகளை இன்றும் காணலாம்.

இவ்வூர் ஊராட்சிமன்ற அலுவலகத்தின் தோற்றத்தைப் படத்தில் பாத்தாலே வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும்.

பனையூர், விளம்பூர், கெங்கதேவன் குப்பம், சேம்பிலிவரம், கோவைப்பாக்கம், கப்பிவாக்கம், வேம்பனூர், ஆலம்பறை, கடப்பாக்கம், நல்லூர், கோட்டைக்காடு, வெண்ணாங்கு பட்டு, கரும்பாக்கம், பள்ளப்பாக்கம், தேன்பாக்கம், கொளத்தூர், முதலியார் குப்பம், நைனாரகுப்பம், ஓசியூர் என்ற பல சிற்றூர்கள் சேர்ந்தது இடைக்கழிநாடு. இந்நாட்டின் பரப்பு 12.86 ச.மைல் அல்லது 26 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 20,081.

சித்தாழார் (943): இது ஒரு சிறிய ஊர். மதுராந்தகத் திலிருந்து தென்கிழக்கே 11 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

மதுராந்தகம், செய்யூர், புதுச்சேரி, வந்தவாசி ஆகிய ஊர்களிலிருந்து வரும் சாலைகள் சேரும் இடத்தில் இந்த ஊர்

அமைந்துள்ளது. இராமலிங்க சுவாமிகள் பெயரால் கோயிலும் மடமும் நடைபெற்று வருகின்றன.

குணாம் பேடு: கடலோரமாக அமைந்த வளமான ஊர். சென்னையிலிருந்து புதுச்சேரிக்குச் செல்லும் சாலையில் இருப்பதால் இவ்வூர் ஓரளவு முக்கியத்துவம் உடையது. இவ்வூரிலிருந்து அச்சிறுபாக்கத்திற்கு நேர் சாலை உண்டு. குணாம்பேட்டிலிருந்து தெ.ஆ மாவட்ட எல்லை 2 கி.மீ. தொலைவு.

உப்பளத் தொழில் இங்கே பெரிய அளவில் நடைபெறுகிறது. அருகேயுள்ள காடுகளில் மரம் வெட்டி பக்கிங்காம் கால்வாய் வழியாகச் சென்னை நகர வணிகருக்கு இவ்வூரார் சிலர் விற்பனை செய்கின்றனர்.

குணாம்பேடு ஜமீன்தார் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் அளவு கடந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார்.

வில்லிவாக்கம், இல்லீடு முதலிய பத்துச் சிற்றூர்கள் சேர்ந்த இந்த ஊராட்சி மன்றத்தின் மக்கள் தொகை 9,394. இங்கிருந்து ஆலம்பரை கோட்டைக்குச் செல்லலாம்.

8. திருத்தணிகை வட்டம்

இவ்வட்டம் 1910 வரை வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்துச் சந்திரகிரி வட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வந்தது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சித்தூர் முதலிய வட்டங்களோடு கடப்பை மாவட்டத்திலிருந்து மூன்று வட்டங்களையும் சேர்த்துச் சித்தூர் மாவட்டம் 1911இல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது.

1953இல் ஆந்திர மாநிலத்தில் சித்தூர் மாவட்டம் முழுவதும் சேர்க்கப் பெற்றது. தமிழ் பேசும்மக்கள் வாழும் பகுதிகள் தமிழ் நாடோடு இணைய வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அது 1956க்குப் பின் வலுவடைந்தது. போராட்டத்தில் சிலர் உயிர் நீத்தனர். இந்திய அரசாங்கம் நியமித்த வாஞ்சு கமிஷனின் அறிக்கைக்கு இணங்க 1960 ஏப்ரல் முதல் நாள் திரு. ஜி. வி. வட்டத்திலுள்ள 288 கிராமங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்துல் சேர்க்கப்பெற்றன. இவற்றின் பரப்பு ஏறத்தாழ 400 சதுர மைல். மக்கள் தொகை 2,13,814.

இப்பகுதி தமிழ் நாட்டுடன் இணைவதற்குப் பாடுபட்டவர்களுள் திரு.ம.பொ. சிவஞானம் தலைமையில் உள்ள தமிழரசுக் கழகத்தார் குறிப்பிடத்தக்கவர். புலவர் மங்கலங்கிழார் முதலிய பலர் இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு உயிர் நீத்தனர்.

இவ்வட்டம் மிக வளக்குறைவானது. அதனால் திருத்தணிகையைத் தமிழ் நாட்டில் சேர்த்தது தமிழ் நாட்டிற்கு இழப்பு என்று கூடச் சிலர் கருதுவாராயினர்.

சிறு மலைகளும், பாசன வசதியில்லாத நிலங்களும் இவ்வட்டத்தில் உள்ளன. கொற்றளையாறு ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து இவ்வட்டத்தின் வழியாகப் பூண்டி சத்தியமூர்த்தி நீர்த்தேக்கத்திற்குச் செல்லுகிறது.

தொண்டை நாட்டில் அறக்கோணம், திருத்தணிகைப் பகுதிகள் மேலூர்க் கோட்டம் என்ற பெயரால் வழங்கி வந்தன.

ஐயின் ஒழிப்பு வரை கார்வேட் நகர் என்ற ஐயீனுக்கு இவ்வட்டம் முழுவதும் உட்பட்டிருந்தது.

கோயிலைச் சேர்ந்த பல ஊர்கள் இவ்வட்டத்தில் உள்ளன.

1961 முதல் இவ்வட்டத்தில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட இத்திருப்பத்தை மக்கள் வரவேற்று மகிழ்ந்தனர். தமிழ் நாடு சட்டசபையில் தனிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுத் திருத்தணிகை, பள்ளிப்பட்டு, ராம கிருஷ்ணராசு பேட்டை, திருவாலங்காடு என்ற நான்கு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்கள் 1961 அக்டோபரில் தொடங்கப் பெற்றன.

24. திருத்தணிகை ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இதில் திருத்தணி நகரப் பஞ்சாயத்தும், 27 ஊராட்சி மன்றங்களும் உண்டு. அரசியல் வரலாறு, தலப் பெருமை, ரயில் போக்குவரத்து இவற்றால் இவ்வொன்றியம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. வட்டத் தலைநகரம் இங்கு இருக்கிறது. வட்டத்திலுள்ள பிற ஒன்றியங்களை நோக்க இது மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

திருத்தணிகை : தொண்டை நாட்டின் சிறந்த தலங்களுள் ஒன்றான திருத்தணிகை சென்னை - அறக்கோணம் ரயில் வழியில் உள்ள சிறு நகரம் ஆகும். இந்நகரின் மக்கள் தொகை 12,000.

திருத்தணிகை யென்பது மலையின் பெயர். மலையடி வாரத்தை அடுத்து அமைந்துள்ள ஊரும் இப்பெயர் பெற்றது. முருகக் கடவுள் வள்ளியம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளிய பெருமை இந்த மலைக்கு உண்டு. சூரபன்மன் உள்ளிட்ட அரக்கர்களுடன் முருகன் திருச்செந்தூரில் போரிட்டு வெற்றி பெற்றுப் பின்னர்க் கோபம் தணிந்து இந்த மலையில் தங்கினார். இந்நிகழ்ச்சியால் செறுத்தணி என்ற காரணப்பெயர் பெற்றது. இப்பெயராலேயே இம்மலையைக் கச்சியப்ப முனிவர் பாடியுள்ளார். மலர்களில் தாமரை, ஆறுகளில் கங்கை, பதிகளில் காஞ்சிபுரம் ஆகியவை சிறந்து விளங்குதல்போல மலைகளில் சிறந்தது தணிகைமலை என்பது அவர் வாக்கு.

சிவபெருமான் திருக்கயிலை மலையை விரும்பி அங்கு வீற்றிருத்தல் போல, முருகப்பெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் மலை திருத்தணிகை மலை என்பர்.

முருகன் ஆறு முகங்களைப் பெற்றிருப்பதுபோல தணிகை மலையும் ஆறு சிகரங்களை உடையது. திருமால் உறையும் திருப்பதி மாலவன் குன்றம் எனப்படுவது போல, வேல் முருகன் வீற்றிருக்கும் தணிகை மலை வேலவன் குன்றம் எனப்படுகிறது. இம்மலையில் சுற்றளவு ஏழு மைல் (11கி.மீ.) உயரம் 400 அடி. கோயிலை அடைய 365 படிகள் உள்ளன.

சைவர்கள் - சிறப்பாக முருகனடியார்களுக்கு மிகுதியான ஈடுபாடுள்ள தலங்களுள் இது ஒன்று. இது முருகப் பெருமானுக்குரிய குன்றுதோறாடலில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையில் அமைந்துவிட்டதால், வடக்கே ஆண் தெய்வமாகிய குமாரனும், தெற்கே பெண் தெய்வமாகிய குமரியும் காக்கும் நாடு தமிழ்நாடு என்ற பெருமித உணர்ச்சியும் இறையணர்ச்சியோடு சேர்ந்து ஏற்படுகிறது.

இங்குள்ள கோயில் மலைமீது அமைந்திருப்பினும் நடுத்தரமான அளவுடையது. இரண்டு சிகரங்களுக்கு இடையே உள்ள

இக்கோயில், இரு இலைகளுக்கு நடுவே பூத்த மலர் போல் காட்சியளிக்கிறது இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவனாகிய குமரனுக்கு முருகன், சுப்பிரமணியன், தணிகாசலம், அருள் ஞான சக்திதரன் என்ற திருப்பெயர்களும் உண்டு. இங்கு வழிபட்டு இறையருள் பெறும் அன்பர்கள் தணிகாசலம், தணிகைமலை என்ற பெயர்களையும் முருகனின் ஏனைய பெயர்களோடு சேர்த்துத் தம் மக்களுக்கு இடுவர். இங்குள்ள மூலவர் திருவுருவம் மிக்க அழகானது; புன்முறுவல் கனிந்த அருள் சுரக்கும் முகத்தோடு காட்சியளிப்பது. வள்ளியும் தெய்வானையும் தனியே கோயில் கொண்டுள்ளனர். உற்சவர் திருவுருவமும் ஆபத்சகாய விநாயகர் சந்நிதியும் காண்பது இன்றியமையாதது. மூலவர், உற்சவர் ஆகியோர் அருகே இக்கோயிலில் மயில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காஞ்சிபுரம், திருப்பதி ஆகிய தலங்களுக்கு இடையே இருப்பதாலும், சென்னை மாநகரிலிருந்து இங்குவர வசதியான போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் இருப்பதாலும் தணிகை எப்போதும் விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கிறது. கார்த்திகை தோறும் சிறப்பான அபிடேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆடிக் கிருத்திகையன்று நிகழும் காவடி விழாவுக்கு ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கூடுவர். ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பூக்காவடிகள் எடுத்துவரப்படும். கண்ணுக்கு எட்டிய தூரமெல்லாம் மக்கள் வெள்ளம் கரை புரண்டு காணப்படுவதும், கடலின் பால் வெள்ளை நுரைபோலப் பூக்காவடிகள் அழகு குலுங்கி மணம் பரப்பி நிற்பதும், பக்தியில் பணித்த பக்தர்கள் வேல் முருகனுக்கு அரோகரா என்று ஒலியெழுப்பி ஆர்ப்பதும் ஐம்புலன்களையும் ஒருங்கே ஆட் கொள்ளக் கூடியவை. இவ்விழாவை யொட்டிச் சென்னையிலிருந்து தனி ரயில்கள் விடப்படுகின்றன. ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் 31ஆம் நாளில் திருப்படித் திருவிழா பெரிய அளவில் நடைபெறுகிறது.

தணிகையில் சத்திரங்களுக்குக் குறைவில்லை. இப்போது 120 சத்திரங்கள் உள்ளன. முன்னர் 360 இருந்ததாகக் கூறுவர்.

சுற்றுப் புறப்பகுதிகள் மிகவும் வளக்குறைவானவை. ஆந்திர மாநிலத்தில் சில ஆண்டுகள் இருந்தபோது அரசாங்கம் இப்பகுதியைப் புறக்கணித்தது. அக்காலத்தில் இங்கு நடைபெற்ற தொழில்கள்

மலையில் கல்உடைப்பதும், தணிகைக்குமரனை வழிபட வருபவர்களுக்குப் பேரிக்காய், கடாரங்காய், பளூர் முறுக்கு விற்பதுந்தான். 1961இல் ஒரு பஞ்சாலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. தணிகையில் நூற்றுக்குப் பதினைந்து பேர் தெலுங்கு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள்.

கச்சியப்ப முனிவர் திருத்தணிகைப் புராணம், கந்தபுராணத்தில் வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படை, அருணகிரியாரின் திருப்புகழ், வடலூர் வள்ளலாரின் திருஅருட்பா, கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் 'பாரதி அறுபத்தாறு' என்ற நூலில் 'பொறுமையின் பெருமை' என்ற தலைப்புள்ள பாடல் ஆகியவை இத்தலத்தைச் சிறப்பிக்கும் இலக்கியங்களுள் சில.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராகிய டாக்டர் சர்வபல்லி இராதாகிருஷ்ணன் பிறந்த நகரம் என்ற பெருமை தணிகையைச் சாரும். இப்பேரறிஞர் தாம் பிறந்த வீட்டைத் தமிழ் நாடு அரசாங்கத்திற்கு வழங்கியுள்ளார். அதைத் திருத்தணிகை சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானத்தார் தக்கவாறு திருத்தி அமைத்து, அதில் ஒரு நூலகம் தொடங்கியுள்ளனர்.

இசைத்துறையில் புகழ் பெற்ற சாதித்ய கர்த்தாவான முத்துசாமி தீட்சிதர் (1776-1835) முதலில் பாடியது திருத்தணிகையில்தான்.

தணிகைக்குச் செல்பவர்கள் தணிகை ரயில் நிலையத்திலிருந்து 4 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள வீரட்டானேசுவரர் கோயிலையும் காண்பது சாலச் சிறந்தது.

வீரட்டானேசுவரர் கோயில் : திருத்தணிகை ரயில் நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 4 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இந்தத் தலம் நுட்பமான கட்டடக் கலையால் சிறப்புப் பெற்றது. இது கி.பி.890 வரை ஆட்சி செய்த அபராஜித வர்ம பல்லவன் என்ற பேரரசனால் கட்டப் பெற்ற ஏகதளயானைக் கோயில், முற்றிலும் கருங்கல்லால் ஆனது. ஆனால், இங்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கருங்கல் மிக மென்மையானது. மாமல்லபுர காலத்திற்குப் பின்னர் அமைந்ததால் சிற்பக்கலையில் சில வகைகளில் அதையும் ஓரளவு மிஞ்சுவது.

சமசதுர அமைப்பில் கர்ப்பக்கிருகமும், அதையடுத்து ஒரு மண்டபமும் உள்ளன. இம் மண்டபம் விஜயநகரப் பேரரசுக் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த மண்டபத் திற்குள் அஷ்ட பரிவார தேவதைகளுக்குத் தனித் தனியே எட்டு உள் கோயில்கள் முன்னர் இருந்தன.

ஒரே கல்லில் இறை திருவுருவங்களைச் செதுக்கிப் பிறகு அந்தக் கல்லையே கோயிலில் உரிய இடத்தில் வைத்துக் கட்டுகிற பாணி, தந்திவர்மன் (கி.பி. 796-846) காலத்தில் வழக்கத்திற்கு வந்தது. அதனுடைய சாயலை இந்தக் கோயிலில் காணலாம். இங்குக் காணத்தக்கவை சிவ-பார்வதி, தட்சிணா மூர்த்தி, சிவலிங்ககோத்பவ பிரம்ம திருவுருவங்கள் ஆகியவை யாகும்.

இக்கோயிலின் கலைச் சிறப்பைப்பற்றி இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் டக்ளஸ் பாரட், வில்லியம் வில்லட் ஆகிய ஆங்கிலேய அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி நூல்களும், கட்டுரைகளும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

அலமேலுமங்காபுரம் : இது அலர்மேல் மங்கைபுரம் என்பதன் மருஉ. அலர்-பூ. அலர்மேல் மங்கை-இலக்குமி.

கஞ்சி குருவராஜ கண்டிகை: காஞ்சியிலிருந்த குருவராஜன் பெயரால் ஏற்பட்ட ஊராக இருக்கக்கூடும். விசயநகர ஆட்சியில் இத்தகைய பெயர்கள் வைக்கப் பெற்றன.

25. இராமகிருஷ்ணராக பேட்டை ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இந்த ஒன்றியம் வடமேற்கிலும் வடக்கிலும் சித்தூர் மாவட்டத்தையும், கிழக்கே திருத்தணிகை ஒன்றியத்தையும், தென்கிழக்கே அறக்கோணம் கோட்டத்தையும், தெற்கிலும் தென்மேற்கிலும் வடார்க்காடு மாவட்டத்து வாலாஜாபேட்டை வட்டத்தையும் எல்லைகளாக உடையது. சோளிங்கர்ப பகுதி இவ்வொன்றியத்திற்குள் துருத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றியத்தின் தலைநகரான ராமகிருஷ்ணராகபேட்டை சோளிங்கபுரத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. 2-10-1961 இல் இந்த ஒன்றியம் தொடங்கப் பெற்றது. இதில் 79 கிராமங்கள் அடங்கியுள்ளன. 38

ஊராட்சிமன்றங்கள் இவ் ஒன்றியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. பரப்பளவு 63½ சதுர மைல்.

இவ்வொன்றியத்தில் உள்ள பல ஊர்களுக்குத் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் பெயர்கள் உண்டு. இங்கு வாழும் மக்களிலும் இவ்விரு மொழிகளையும் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் உள்ளனர்.

இப்பகுதியில் முதலியார்கள் நிறைந்த செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளனர்.

மலையும் ஊற்றும் அமையப்பெற்ற இவ்வொன்றியத்தில் பழத்தோட்டங்களும் காய்கறித் தோட்டங்களும் மிகுதி. வேளாண்மையும் நெசவும் முக்கியத் தொழில்கள்.

இராமகிருஷ்ணராகபேட்டை: இவ்வூர் திருத்தணியிலிருந்து 19 கி.மீ. தொலைவிலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்துச் சோளிங்கபுரத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலும் இருக்கிறது. இவ்வூரில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றின் மூலம் நெய்யப்படும் ஆடைகள் தென் கிழக்கு ஆசியநாடுகளுக்கும், அமெரிக்காவுக்கும் ஏற்றுமதியாகின்றன.

கணகம்மா சத்திரம்: இவ்வூர் சென்னை - திருத்தணிகைச் சாலையில் இருக்கிறது. ராமபத்ர நாயுடு என்பார் தம் தாயாரின் பெயரால் இங்கே திருப்பதிக்குச் செல்லுபவர்க்காகச் சத்திரம் ஒன்று கட்டியுள்ளார்.

பல ஆண்டுகட்கு முன் இங்கு வியாபாரம் நன்கு நடைபெற்றது. கோழுட்டிச் செட்டியார்கள் பலர் இங்கு வாழ்கின்றனர். இது ஓரளவு வளமான ஊர்.

சாத்துக்குடி பழத்தோட்டம் நிறைந்த நகரி இங்கிருந்து 28 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

26. திருவாலங்காடு ஊராட்சிமன்ற ஒன்றியம்

இது ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டத்திற்கும், வட ஆர்க்காடு மாவட்ட அறக்கோண வட்டத்திற்கும் இடைப்பட்டது. இங்கே பனைமரம் மிகுதி. காவேரிராசபுரத்திலும் கோபால கிருஷ்ண புரத்திலும் அக்கிரகாரங்கள் உள்ளன.

திருவாலங்காட்டுக் கோயிலும் நெமிலி கோயிலும் முறையே சைவர்க்கும் வைணவர்க்கும் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே பெயர் பெற்ற இடங்களாகும்.

இவ் வொன்றியத்தில் 40 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன.

இவற்றுள் திருவாலங்காடு மட்டும் நகரப் பஞ்சாயத்து குறிப்பிடத்தக்க பிற ஊர்கள் தொழுதாவூர், பொன்பதி, பூனி மாங்காடு.

திருவாலங்காடு: ரத்தினசபை உடையதும் நடராசருக் குரிய சிறப்புத் தலங்கள் ஐந்துள் ஒன்றானதும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதலே புகழ் பெற்றதுமாகிய இந்தத் தலம் திருவாலங்காடு இரயில் நிலையத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலும், கனகம்மா சத்திரத்திலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவிலும், அறக்கோணத்திலிருந்து சென்னைக்குப் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நெடுஞ்சாலை வழியிலும் இருக்கிறது.

ஆலங்காடு சூழ்ந்த ஊராக இருந்த காரணத்தால், ஊர்ப் பெயர் இவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். கேரள மாநிலத்தில் எர்ணாகுளம் மாவட்டத்தில் ஓர் ஆலங்காடு உண்டு.

இவ்வூரில் பெரியதொரு குளம் இருக்கிறது. சுற்றிலும் படிகள் நன்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் குளத்தின் பரப்பு மதுரைப் பொற்றாமரைக் குளத்தைப் போல மூன்று பங்காகும்.

திருவாலங்காட்டில் தேவர் சிங்கப்பெருமான் கோவில், காளி கோவில், நடராசர் கோவில் என்ற மூன்று பெரிய கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றுள் நடராசர் கோயில் விமானம் பொன் வேயப்பெற்று மிகச் சிறந்த முறையில் திருப்பணி செய்யப் பெற்றது. மூன்று பிரகாரங்களுடன் அழகான முறையில் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கோயிலின் வானவெளித் தோற்றம் எழில் மிக்கது.

காளியுடன் நடராஜர் இங்கு நடனமாடியதாயும், சக்தியை விடச் சிவனே ஆற்றல் பெற்றவர் என்பதை நிரூபிப்பதற்காக அவ்வாறு ஆடியதாகவும் வரலாறு உண்டு. அவ்வாறு ஊர்த்துவ நடனம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் காட்சியில் இங்கு இறைவனைக் காணலாம். தென்காசியிலுள்ள காசிவிகவநாதர் கோயிலும் இந்தத் தாண்ட வத்தைக் காணலாம். இங்குள்ள இறைவனின் பெயர் ஆலங்காட்டு அப்பர். இறைவி வண்டார் குழலி.

காரைக்கால் அம்மையார் இந்தத் தலத்தில்தான் முத்தி பெற்றார்.

சுந்தரர் தேவாரம், காரைக்கால் அம்மையாரின் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், குமர குருபரர் பாடல், அருணகிரியார் திருப்புகழ் ஆகிய யாவும் இக் கோயிலுக்கு உண்டு. தங்குவதற்குப் பல மடங்கள் உள்ளன. இவ்வூர் ஒதுக்குப்புறமாக இருப்பதால் இக்கோயிலுக்கு வருகின்றவர்கள் குறைவு; வருவாயும் குறைவு. திருத்தணிகைக் கோயிலின் வருவாயைக் கொண்டுதான் நடைபெற்று வருகிறது.

ஆந்திராவிலுள்ள கார்வேட் நகர் அரசர் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இக்கோயிலின் தர்மகர்த்தாவாக இருந்தார்.

இக்கோயிலில் திருவாதிரை விழாவும், பங்குனி உத்தர விழாவும், ஏழாம் நாளில் பவளக்கால் கடைந்த தேரில் இறைவன் திருவுலா வருவதும் கண்டு களிக்கத் தக்கன. தமிழ்நாட்டிலுள்ள கோயில்களுள் யாழ்ப்பாணத்தார் வழிபடும் ஐந்தாறு கோயில்களுள் இதுவும் ஒன்று. ரத்தின சபையில் அவர்களுக்குள்ள ஈடுபாட்டால் குழந்தைகளுக்கு ரத்தினசபாபதி என்று பெயரிடுவர்.

இக்கோயிலில் 46 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவை வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவற்றைத் தெரிவிக்கின்றன.

பல்லவ அரசர்கள் தொபங்கி விஜயநகரத்தை ஆண்டவர்கள் ஈறாக எத்தனையோ மன்னர்கள் இக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்திருக்கின்றனர்.

திருவாலங்காட்டுத் திருக்கோயிலில் நடராஜர் திருவுருவம் கலைச் சிறப்புடன் அமைந்திருக்கிறது. இக்கோயிலில் இத்தகைய நடராசர் படிமங்கள் மிகுதியாக இருந்தன. அவை இப்போது புது டில்லியிலும் லண்டனிலும் பாரிசிலும் கலைக்கூடங்களில் அரிய காட்சிப் பொருளாகக் கொலுவீற்றுத் தமிழ் நாட்டின் தொன்மையான கலைச் சிறப்பை ஆழிசூழ் உலகத்துக்கெல்லாம் அறிவுறுத்துகின்றன. 70 வகையான நடராசர் திருவுருவங்கள் கொலு வீற்றிருக்கம் பாஸ்டன் (அமெரிக்கா) கலைக் கூடத்திலும் திருவாலங்காடு நடராசப் படிமங்கள் தனிச் சிறப்புடன் காணப்படுகின்றன.

திருவாலங்காடு அங்குக் கிடைத்த செப்பேடுகளாலும் புகழ்பெற்றிருக்கிறது. சோழர்களுடைய வரலாற்றைப் பற்றி அரிய

செய்திகளைக் கூறும் செப்புப்பட்டயங்கள் இவ்வூரில் அகப்பட்டன. முதலாம் ராஜராஜனுக்கு அருள் மொழி வர்மன் என்ற பெயர் இருந்தது என்பதும் இங்குக் கிடைத்த ஆதாரத்தால்தான் ஆராய்ச்சியாளர்க்குத் தெரிந்தது. இப்பட்டயங்கள், முதலாம் ராஜராஜ சோழன் மகனான முதலாம் இராசேந்திர சோழனால் வெளியிடப் பெற்றவை. இதுவரை வெளியாகியுள்ள செப்புப் பட்டயங்களுள் இவையே மிகப்பெரியவை.

பழையனூர் : 1,300 மக்களுடைய இவ்வூர் திருவாலங்காட்டிலிருந்து 1 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

தழுலிக் கொழுந்தீசுவரர் கோயிலும், பழையனூர் நீலி கோயிலும் இங்கு உள்ளன. பழையனூர் நீலியின் கதை சேக்கிழாரால் பெரிய புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நீலிக்கும் அவள் கணவனுக்கும் ஏற்பட்ட சச்சரவைத் தீர்க்க நீலியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இவ்வூர் வேளாளர் இசைந்தனர். ஆனால், அன்றிரவே நீலி உயிர் நீத்துவிட்டாள். தாங்கள் நீதி தவறித் தீர்ப்புக் கூறியதால் ஏற்பட்ட தீய விளைவு என்று எண்ணி வேளாளர் எழுபது பேரும் தீப்பாய்ந்து உயிர்நீத்தனர். இந்த நிகழ்ச்சி நடந்த இடங்களை இன்றும் காணலாம். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் நடந்த இந்நிகழ்ச்சியை இவ்வூர் மக்கள் உணர்ச்சியோடும், பயபக்தியோடும் இன்றும் கூறி வருகின்றனர். அதைக் கேட்டபோது யான் உருகினேன்; யாரும் உருகுவர். தொண்டை நன்னாடு சான்றோர் உடைத்து என்னும் வாய்மொழி, இவ்வூரினரால்தான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். வேளாளர் நீலிக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றத் தீக்குழியில் உயிர் துறந்த காட்சி சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அருங்குளம் : இது திருத்தணிகைக்குக் கிழக்கே 13 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. அருகன்குளம் என்பது அருங்குளமாகச் சுருங்கியிருக்கக்கூடும்.

இங்குள்ள சமணர் கோயில் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டபெற்றது. கருங்கல்லால் அமைந்த பெரிய கோயில் ஒன்று இங்கு உண்டு. இதன் விமானம் ஒரு கி.மீ. தொலைவிலிருந்து பார்த்தாலும் தெரியும். தர்மசாகரர் என்னும் தீர்த்தங்கரரின் வடிவம் இங்கு இருக்கிறது. சுற்றுவட்டத்தில் சைவரும் வைணவரும் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் இங்கு வழிபட்டு, குழந்தை

களுக்கு முடி இறக்கி வருகின்றனர். திருத்தணிகை யிலிருந்து ஒரு சமணர் இங்கு வந்து பூசைகளைச் செய்து வருகிறார். அவருக்கு நிலமானியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இலுப்பூர்: இலுப்பை மரங்கள் மிகுதியால் ஏற்பட்ட பெயர்.

நெயிலி : நெல் விளைவு மிகுதியால் ஏற்பட்ட நெல்மலி என்ற பெயரின் திரிபு.

27. பள்ளிப்பட்டு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியம்

ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு மாற்றப்பட்ட பகுதிகளில் இதுவே மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி ஆகும். ஆந்திரநாட்டுச் சூழ்நிலை இங்கு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. வளர்ச்சித் திட்டங்கள் 1963இல் தான் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

ஒன்றியத்தின் தலை நகரம் பொதட்டூர்ப் பேட்டை. மக்கள் தொகை 9,964. இங்கு நகரப் பஞ்சாயத்து உண்டு. இது தவிர 30 ஊராட்சி மன்றங்கள் இவ் வொன்றியத்தில் உள்ளன.

பிற்சேர்க்கை

மாவட்டத்தின் பரப்பு	-	3,031 சதுடி மைல்
மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை	-	21,96,412

நகராங்களின் மக்கள் தொகை

காஞ்சிபுரம்	-	92,714
வாலாசாபாத்	-	8,304
பல்லாவரம்	-	16,253
இசா பல்லாவரம்	-	4,316
பழுவந்தாங்கல்	-	2,266
மீனம்பாக்கம்	-	1,596
திரிகுலம்	-	1,369
திருவொற்றியூர்	-	37,764
ஏனாவூர்	-	193
தாம்பரம்	-	33,500
சேலையூர்	-	829
செங்கற்பட்டு	-	25,977
திருவள்ளூர்	-	19,757
மதுராந்தம்	-	13,968
உத்தரமேரூர்	-	13,879
திருத்தணிகை	-	10,324
பழவேற்காடு	-	4,009
பொதட்டூர்ப் பேட்டை	-	9,964
பொன்னேரி	-	7,740
செய்யூர்	-	6,626
வில்லிவாக்கம்	-	15,203

ஆவடி	-	13,050
திருக்கழுக்குன்றம்	-	12,881
பூவிருந்தவல்லி	-	11,900
அம்பத்தூர்	-	11,128
ஸ்ரீபெரும்புதூர்	-	7,085
ஆலந்தூர்	-	22,112
பரங்கிமலை	-	15,790

வட்டமும் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றியங்களும்

பொன்னேரி	-	மீஞ்சூர், சோழவரம், கும்மிடிப்பூண்டி
திருவள்ளூர்	-	திருவள்ளூர், கடம்பத்தூர், பூண்டி, ஊத்துக் கோட்டை
சைதாப்பேட்டை	-	பரங்கிமலை, வில்லிவாக்கம், திருவொற்றியூர்
ஸ்ரீபெரும்புதூர்	-	ஸ்ரீபெரும்புதூர், பூவிருந்தவல்லி, குன்றத்தூர்
காஞ்சிபுரம்	-	காஞ்சிபுரம், உத்தரமேரூர், வாஷாசாபாத்
செங்கற்பட்டு	-	திருக்கழுக்குன்றம், காட்டான் குளத்தூர், திருப்போரூர்.
மதுராந்தகம்	-	மதுராந்தகம், சித்தாமூர், லத்தூர், அச்சிறுபாக்கம்
திருத்தணிகை	-	திருத்தணிகை, திருவாலங்காடு, இராமகிருஷ்ணராசுப்பேட்டை, பள்ளிப்பட்டு

குறிப்பிடத்தக்க அம்மன் கோயில்கள்

காஞ்சி	-	காமாட்சி, காளியம்மன்
உத்தரமேரூர்	-	கங்கையம்மன்
கீழ்த்தண்டரை	-	எல்லையம்மன், பிடாரியம்மன்
திருவள்ளூர்	-	காளிகாம்பாளி
செங்கற்பட்டுக்கும்		
களத்தாருக்கும் இடையே	-	கண்ணியம்மன்

முருகன் சிறப்புத் தலங்கள்

திருத்தணிகை	காஞ்சி குமரக் கோட்டம்
இளையனார் வேலூர்	ஆண்டார் சூப்பம்
திருப்போரூர்	சேயூர்
வல்லக்கோட்டை	

காஞ்சியைப் பற்றித் தென்மொழிகளில் உள்ள

பழமொழிகள்

தமிழ்	-	காஞ்சிக்குப் போனாலும் மஞ்சத்தின் கால் நான்கு
மலையாளம்	-	காஞ்சிபுரத்தும் மஞ்சத்தினு காலு நாலு
கன்னடம்	-	கஞ்சிகெ ஹொதரு மஞ்சக்க நால்கெ காலு
தெலுங்கு	-	கஞ்சிகி போயிநா மஞ்சாநிகி காளாநா நாலுகு.

தேர்தல் தொகுதிகள்

இம்மாவட்டத்திற்கு இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதி யொன்றும், பொதுத் தொகுதிகள் இரண்டும் ஆக மூன்று தொகுதிகள் உள்ளன. தமிழ்நாடு சட்டசபையில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகள் மூன்று உட்பட மாவட்டத்தில் மொத்தம் 14 தொகுதிகள் உண்டு. தொகுதிகளின் விவரம் வருமாறு:-

பாராளுமன்றம்

1. செங்கற்பட்டு, 2. திருவள்ளூர், 3. ஸ்ரீபெரும்புதூர்

சட்டசபை

1. ஸ்ரீபெரும்புதூர்	6. மாதவரம்	11. காஞ்சிபுரம்
2. அச்சிறுபாக்கம்	7. சைதாப்பேட்டை	12. திருவள்ளூர்
3. மதுராந்தகம்	8. குன்றத்தூர்	13. கடம்பத்தூர்
4. கும்மிடிப்பூண்டி	9. செங்கற்பட்டு	14. திருத்தணிகை
5. பொன்னேரி	10. உத்தரமேரூர்	

பயனுள்ள செய்திகள் தெரிவித்து

உதவியவர்கள்

திரு. நாரண துரைக்கண்ணன் (ஜீவர்), தலைவர், செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்.

திரு. கே.வி. இராமன், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை, சென்னை - 9.

திரு. மகாவித்துவான் மே.வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை, புரட்சை.

திரு. லாப்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், ரீடர், தமிழ்த்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

திரு. ந. சஞ்சீவி, எம்.ஏ., எம்.லிட். தமிழ்த்துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம்.

திரு. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, தலைவர், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், சென்னை

திரு. எம்.டி. சுல்தான் முகையதீன் பி.எஸ்.சி. (அக்ரி) ஆணைர், அச்சிறுபாக்கம்.

திரு. இல. முத்துலிங்கம், புவியியல் ஆராய்ச்சியாளர்.

திரு. தீ.நா. அறிவு ஒளி, ஆசிரியர், கழக உயர்நிலைப் பள்ளி, வாலாசாபாத்.

திரு. வா.தி. மாசிலாமணி முதலியார், இந்துமத பாடசாலை. வாலாசாபாத்.

திரு. புவண்ணன், தமிழாசிரியர், விவேகானந்தர் கல்லூரி.

திரு. அ. மு. பரமசிவானந்தம், பேராசிரியர், பச்சைப்பன் கல்லூரி, சென்னை.

திரு. க. த. திருநாவுக்கரசு, தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை, அண்ணாமலை நகர்.

திரு. இனியவன், விநாயக நல்லூர்

திரு. நாகபூஷணம், செங்கற்பட்டு மாவட்ட விளம்பர அலுவலர்.

திரு. முத்துக் காளத்தி, செய்தித் துறை, சென்னை - 9.

திரு. சிறுவை மோகனசுந்தரம், பொதுச் செயலாளர், நக்கீரர் கழகம், சென்னை - 1.

திரு. ஆரணி சிவப்பிரகாசம், சென்னை.

திரு. புரா. புருஷோத்தம நாயுடு.

திரு. மறை திருநாவுக்கரசு (செயலாளர், சேக்கிழார் திருப்பணிக் கழகம், குன்றத்தூர்), தமிழ் விரியையாளர், வ.உ.சி. கல்லூரி, தூத்துக்குடி.

துணை செய்த நூல்கள்

பாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்	- பல்லவர் வரலாறு - திருப்பாலைவனம் கல்வெட்டுக்கள் - பெரிய புராண ஆராய்ச்சி - சேக்கிழார் - தமிழகப் புதையல்
மீ. பக்தவத்சலம்	- ஐந்தாம் தமிழ் விழா வரவேற்புரை, 1963
மயிலை சீனி வேங்கடசாமி	- பௌத்தமும் தமிழும் - சமணமும் தமிழும் - மூன்றாம் நந்திவர்மன்
தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார்	- தமிழ் மணம்
பாக்டர் பா. நடராசன்	- பொருள் வளம்
தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம்	- கலைக் களஞ்சியம்

- Dr. M.Rajamanikkam** : New Light on the Kottams of
TondaiNadu (Journal of the
Madras University, Jan 1962)
- : Tiruppasur and its inscriptions
(Annals of Oriental Research.
University of Madras. Vol.XVII)
- : Thiruvallangadu & its inscriptions.
(Journal of Madras University,
Jan .1961)
- : The Course of Palaru. (annals of
Oriental Research, University of
Madras, Vo. XVII, Part II)
- T. Ramakrishna Pillai** : My ealy reminiscences
- Maithili** : History of Kanchi
- C.S. Srinivasachari** : Tercentenary of Madras
Commemoration Volume 1939
- Charles Stewart Crole** : Chingleput Manual. 1879
- K.V. Raman** : Early History of the Madras
Region
Forts of Chingleput
Antiquities of Tenneri
Gleanings from Tirukkanchur
Inscriptions
Jain vestiges around Madras

- T.N. Ramachandran** : Tiruparuthikundram and its temples
- R.Gopalan** : Pallavas of Kanchi
- V.D. Krishnaswamy** : Megalithic Types of south India (Ancient India, Jan. 1949)
- Jean Filliozat** : Political History of India (Original in French)
- Imperial Gazetteer of**
India : Provincial Series - Madras - volume I (Published in Calcutta 1908)
- Kanchi** : An Introduction to its architecture (Publications Division, Government of India)

Annual Reports of Hind Kushta Nivaran Sangh. Gokhale Committee Report on Inland Navigation (Govt. of India 1959).

எமது நூல்கள்

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்
 தமிழ்விடுதூது
 முத்தொள்ளாயிரம்
 நந்திக் கலம்பகம்
 நாலடியார்
 நன்னூல் காண்டிகையுரை
 பத்துப்பாட்டு
 நம்பியகப் பொருள்
 தொல்காப்பியம்
 நாச்சியார் திருமொழி
 மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
 மூவருலா
 இரட்சண்ய மனோகரம்
 குயில் பாட்டு
 சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்
 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 திருப்புகழ்
 வளையாபதி குண்டலகேசி
 கண்ணன் பாட்டு
 பாஞ்சாலி சபதம்
 சிலப்பதிகாரம்
 சீவகசிந்தாமணி
 இறையணார் அகப்பொருள்
 திருமுருகாற்றுப்படை
 தண்டியலங்காரம்
 ஒழிவிலொடுக்கம்
 தொடையதிகாரம்
 யாப்பருங்கலக்காரிகை
 குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் பாடல்கள்
 கால்டுவெல்லின் திராவிட ஒப்பிலக்கணம்
 தேம்பாவணி
 சங்க இலக்கியம்